

P.Z. br. 222

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/21-01/139

URBROJ: 65-21-02

Zagreb, 17. studenoga 2021.

Hs**NP*022-03/21-01/139*65-21-02**Hs

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 17. studenoga 2021. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike Josipa Aladrovića i državne tajnice Margaretu Mađerić i Mariju Pletikosu.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/21-01/99
URBROJ: 50301-04/12-21-2

Zagreb, 17. studenoga 2021.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike Josipa Aladrovića i državne tajnice Margaretu Mađerić i Mariju Pletikosu.

 PREDSJEDNIK
dr. sc. Andrej Plenković

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA
O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI**

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

a) Ocjena stanja

Zakon o psihološkoj djelatnosti („Narodne novine“, broj 98/19) - u daljnjem tekstu: Zakon uređuje sadržaj, uvjete i način obavljanja psihološke djelatnosti te standard obrazovanja i stručni nadzor nad obavljanjem psihološke djelatnosti u Republici Hrvatskoj, kao djelatnosti od interesa za Republiku Hrvatsku.

Stupanjem na snagu Zakona 24. listopada 2019. prestao je važiti dotadašnji Zakon o psihološkoj djelatnosti („Narodne novine“, broj 47/03.) kojim je psihološka djelatnost uređena prvi puta.

Navedenim Zakonom jasnije se uredilo uvjete za obavljanje i prestanka obavljanja psihološke djelatnosti u Republici Hrvatskoj, organizaciju obavljanja djelatnosti, proširile su se ovlasti Hrvatske psihološke komore (u daljnjem tekstu: Komora), te je s ciljem jačanja administrativnog rasterećenja jasnije uređen rad i ovlasti Komore. Također, navedenim Zakonom pojedine odredbe uskladile su se s odredbama Zakona o akademskim i stručnim nazivima i akademskom stupnju („Narodne novine“, br. 107/07. i 118/12.) i Zakonom o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija („Narodne novine“, br. 82/15., 70/19. i 47/20.).

Razvoj psihološke djelatnosti u Republici Hrvatskoj od vremena donošenja Zakona o psihološkoj djelatnosti („Narodne novine“, broj 47/03.) kojim je psihološka djelatnost uređena prvi puta, ogleda se i u kvantitativnim pokazateljima o kojima Komora vodi evidencije i službene zabilježbe. Prema Registru Hrvatskog psihološkog društva u listopadu 2002., u Republici Hrvatskoj bilo je registrirano 1.807 psihologa. U listopadu 2018. u Hrvatskoj psihološkoj komori evidentirano je ukupno 3.535 psihologa, a u lipnju 2021. Komora broji 4.016 članova.

Porast općeg interesa za psihologiju vidljiv je i kroz otvaranje novih studijskih programa psihologije na sveučilištima u Republici Hrvatskoj što se odražava kao stabilan broj vježbenika prijavljenih u Komoru na godišnjoj razini. Tako je u 2016. godini prijavljeno 300, u 2017. godini 228, u 2018. godini 322, u 2019. godini 209, u 2020. godini 336, a do lipnja 2021. godine u Komori je prijavljeno ukupno 82 psihologa vježbenika.

Od ukupno 4.016 psihologa članova Komore, njih 2.486, odnosno 61,9 % zaposleno je u javnom sektoru, 267 u civilnom, 771 u privatnom, a 309 ih je nezaposleno, 115 u mirovini i 63 u inozemstvu. Od 2.486 psihologa zaposlenih u javnom sektoru, 353 radi u zdravstvu, 1.352 u području odgoja, obrazovanja i znanosti, 447 u socijalnoj skrbi i 334 u ostalim područjima.

25. travnja 2020. na snagu je stupio Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija („Narodne novine“, broj 47/20.) kojim su u nacionalno zakonodavstvo prenesene odredbe Direktive (EU) 2018/958. Navedenom Direktivom utvrđuje se obveza država članica da provedu ex ante ocjenu proporcionalnosti kako bi se spriječilo uvođenje neopravdanih ograničavajućih uvjeta za rad u profesiji.

Temeljem navedenog, potrebno je donijeti novi zakonski akt kojim će se odredbe Zakona o psihološkoj djelatnosti uskladiti s odredbama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija („Narodne novine“, br. 82/15., 70/19. i 47/20.). Također, potrebno je jasnije urediti rad i ovlasti Komore te otkloniti određene dvojbe nastale prilikom primjene važećih odredbi Zakona.

b) Osnovna pitanja koja se trebaju urediti zakonom

Prema predloženom normativnom rješenju očekuje se sprječavanje uvođenja neopravdanih ograničavajućih uvjeta za rad u reguliranoj profesiji te jasnije uređenje rada i ovlasti Hrvatske psihološke komore, a jasnije se definiraju određeni pojmovi.

Ukida se uvjet poslovne sposobnosti za stjecanje prava na obavljanje psihološke djelatnosti, a budući da ne postoji jedinstveni registar osoba lišenih poslovne sposobnosti, da ne postoji potpuno lišenje poslovne sposobnosti, već osoba može biti lišena samo djelomično u pogledu obavljanja točno određenih radnji, te da se člankom 9. Zakona propisuje da ovlaštenom psihologu pravo na obavljanje psihološke djelatnosti prestaje ako postane trajno zdravstveno nesposoban za obavljanje psihološke djelatnosti, slijedom čega se uvjet dokazivanja poslovne sposobnosti može smatrati nametanjem neopravdano ograničavajućih uvjeta.

Uvjet potrebne obrazovne kvalifikacije usklađuje se sa Zakonom o hrvatskom kvalifikacijskom okviru („Narodne novine“, br. 22/13., 41/16., 64/18., 47/20. i 20/21.) i Zakonom o stručnim i akademskim nazivima i akademskom stupnju („Narodne novine“ br. 10/07., 118/12.).

Propisuje se da se način provođenja, sadržaj, rokovi i postupak stručnog usavršavanja uređuju općim aktom Komore, uz prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi, a radi ujednačavanja uvjeta i standarda kvalitete stručnih usavršavanja u djelatnosti u nadležnosti Ministarstva.

Jasnije se propisuje način utvrđivanja i vođenja Popisa posebno zaštićenih psihodijagnostičkih sredstava.

Propisuje se da opće akte i odluke koji financijski obvezuju članove Komore donosi Skupština, uz prethodnu suglasnost Ministarstva, a radi onemogućavanja nametanja pretjeranih financijskih obveza članovima Komore, te se uređuje način postupanja u slučaju

uskrate pozitivnog mišljenja na godišnji program rada, financijski plan, godišnje izvješće o radu i financijsko izvješće, od strane Ministarstva.

Briše se odredba da se psihologa vježbenika briše iz Imenika psihologa vježbenika ako u roku od tri godine od stjecanja prava na polaganje psihološkog stručnog ispita ne položi taj ispit, kao neopravdan ograničavajući uvjet.

Uvodi se odredba kojom se psiholozima koji su izgubili pravo na obavljanje psihološke djelatnosti zbog neispunjavanja obveze stručnog usavršavanja, omogućava ponovno stjecanje prava na obavljanje psihološke djelatnosti.

Propisuje se prestanak članstva u Komori, a budući da se tijekom primjene Zakona pokazalo da, iako Zakon propisuje kada ovlaštenom psihologu prestaje pravo na obavljanje psihološke djelatnosti, ne propisuje i prestanak članstva u Komori.

Nadalje, propisuje se da postupak, troškove, naknadu i način provođenja stručnog nadzora propisuje Komora uz prethodnu suglasnost Ministarstva, te da se sredstva za provođenje podmirenja troškova stručnog nadzora po zahtjevu nadležnog ministarstva, osiguravaju u državnom proračunu.

U prijelazne i završne odredbe dodaje se odredba kojom se uvodi mogućnost psiholozima koji imaju više od 10 godina radnog staža u struci ili položen stručni ispit ili državni ispit II. razine ili akademski stupanj magistra znanosti ili doktora znanosti, a nisu članovi Komore i nemaju priznato pravo na obavljanje psihološke djelatnosti, da u prijelaznom roku od tri godine polože psihološki stručni ispit, bez obveze obavljanja vježbeničkog staža, te na taj način steknu uvjete da zatraže potrebno ovlaštenje za obavljanje psihološke djelatnosti.

c) Posljedice koje će donošenjem zakona proisteći

Donošenjem ovoga zakona uskladit će se Zakon s odredbama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija. Također, jasnije će se urediti rad i ovlasti Hrvatske psihološke komore te otkloniti određene dvojbe nastale prilikom primjene važećih odredbi Zakona.

Donošenjem ovoga zakona očekuje se sprječavanje uvođenja neopravdanih ograničavajućih uvjeta za rad u reguliranoj profesiji, jasnije uređenje rada i ovlasti Hrvatske psihološke komore.

III. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Sredstva za provođenje ovoga zakona osigurana su u državnom proračunu Republike Hrvatske na razdjelu 086 - Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike za 2021. godinu i projekcijama za 2022. i 2023. godinu na Aktivnosti A854006 - Administracija i upravljanje.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI

Članak 1.

U Zakonu o psihološkoj djelatnosti („Narodne novine“, broj 98/19.), u članku 3. točka 4. mijenja se i glasi:

„4. naručitelj psiholoških usluga je fizička ili pravna osoba koja zahtijeva stručni postupak ili postupke psihološke djelatnosti nad korisnicima psiholoških usluga, a koja za taj zahtjev ima valjanu pravnu osnovu ili privolu korisnika psiholoških usluga“.

Članak 2.

U članku 4. podstavku 4. iza riječi: „psihološko“ brišu se riječi: „i psihoterapijsko“, iza riječi „kao“ riječi: „postupke namijenjene“ zamjenjuju se riječima: „postupak namijenjen“, a iza riječi „te“ riječ: „poboljšanju“ zamjenjuje se riječju: „unaprjeđenju“.

Članak 3.

Članak 5. mijenja se i glasi:

„Svrha obavljanja psihološke djelatnosti je unaprjeđivanje zdravlja i kvalitete života korisnika psiholoških usluga, razvoj i unaprjeđenje organizacija i institucija te društva u cjelini.“

Članak 4.

Članak 6. mijenja se i glasi:

„Psihološka djelatnost obavlja se u svim društvenim područjima, a posebice u onima koja se odnose na zdravstvo, odgoj i obrazovanje, socijalnu skrb, rad i organizaciju rada, zapošljavanje i profesionalnu orijentaciju, komunikaciju i tržište, sport, promet, turizam, pravosuđe, vojsku, policiju, nove tehnologije i ekologiju, a provodi se u javnom, civilnom i privatnom sektoru.“

Članak 5.

U članku 8. stavku 1. točka 1. briše se.

Dosadašnje točke 2. do 5. postaju točke 1. do 4.

Dosadašnja točka 2. koja postaje točka 1. mijenja se i glasi:

„1. ima završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije u Republici Hrvatskoj ili mu je priznata inozemna stručna kvalifikacija za obavljanje regulirane profesije – psiholog, u skladu s ovim Zakonom i posebnim propisima“

Dosadašnja točka 5.b koja postaje točka 4.b mijenja se i glasi:

„b) protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva (glava IX.), kaznenih djela protiv života i tijela (glava X.), kaznenih djela protiv ljudskih prava i temeljnih sloboda (glava XI.), kaznenih djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja (glava XII.), kaznenih djela protiv osobne slobode (glava XIII.), kaznenih djela protiv časti i ugleda (glava XV.), kaznenih djela protiv spolne slobode (glava XVI.), kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (glava XVII.), kaznenih djela protiv braka, obitelji i djece (glava XVIII.), kaznenih djela protiv zdravlja ljudi (glava XIX.), kaznenih djela protiv imovine (glava XXIII.), kaznenih djela protiv gospodarstva (glava XXIV.), kaznenih djela krivotvorenja (glava XXVI.), kaznenih djela protiv službene dužnosti (glava XXVIII.), kaznenih djela protiv javnog reda (glava XXX.) odnosno kaznenih djela protiv Republike Hrvatske (glava XXXII.) („Narodne novine“, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19. i 84/21.)“.

Točka 6. briše se.

Dosadašnja točka 7. postaje točka 5.

Članak 6.

U članku 10. stavku 1. podstavci 1. i 2. brišu se.

Dosadašnji podstavci 3. do 5. postaju podstavci 1. do 3.

Članak 7.

U članku 14. stavci 3. i 4. mijenjaju se i glase:

„(3) Program stručnog usavršavanja ovlaštenih psihologa donosi Komora.

(4) Način provođenja, sadržaj, rokovi i postupak stručnog usavršavanja iz stavka 1. ovoga članka uređuju se općim aktom Komore, uz prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi (u daljnjem tekstu: Ministarstvo).“.

Članak 8.

U članku 16. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Postupak dodavanja posebno zaštićenih psihodijagnostičkih sredstava na Popis posebno zaštićenih psihodijagnostičkih sredstava utvrđuje Komora općim aktom.“.

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) Popis posebno zaštićenih psihodijagnostičkih sredstava vodi Komora.“

Dosadašnji stavci 3. do 5. postaju stavci 4. do 6.

Članak 9.

U članku 24. stavku 5. riječ: „ministarstva“ zamjenjuje se riječju: „Ministarstva“, a riječi: „nadležnog za poslove socijalne skrbi (u daljnjem tekstu: Ministarstvo)“ brišu se.

Iza stavka 5. dodaju se stavci 6., 7. i 8. koji glase:

„(6) Komora je dužna do 31. listopada tekuće godine dostaviti odluku o visini članarine za iduću godinu na suglasnost Ministarstvu.

(7) U slučaju da se uskrati suglasnost na odluku iz stavka 5. ovoga članka ili se odluka o visini članarine ne donese za tekuću godinu, obveza plaćanja članarine iz stavka 4. ovoga članka prestaje do donošenja nove odluke.

(8) Opće akte i odluke koji financijski obvezuju članove Komore donosi Skupština Komore, uz prethodnu suglasnost Ministarstva.“.

Članak 10.

U članku 26. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Skupštinu Komore saziva, njome predsjedava, te akte Skupštine potpisuje predsjednik Komore.“.

Članak 11.

U članku 27. iza podstavka 6. dodaje se novi podstavak 7. koji glasi:

„- druge opće akte i odluke koji financijski obvezuju članove Komore“

Dosadašnji podstavci 7. do 9. postaju podstavci 8. do 10.

Članak 12.

U članku 30. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Skupština Komore će, osim u slučajevima iz stavka 1. ovoga članka, razriješiti predsjednika Komore ako ne postupi u skladu s člankom 34. stavkom 2. ovoga Zakona kao i u slučaju neprihvatanja godišnjeg izvješća o radu i/ili financijskog izvješća Komore.“.

Članak 13.

U članku 34. iza stavka 1. dodaju se novi stavci 2. i 3. koji glase:

„(2) Uskrati li Ministarstvo pozitivno mišljenje na koji od akata iz stavka 1. ovoga članka, Komora će otkloniti nedostatke na koje je uputilo Ministarstvo i navedene akte podnijeti Ministarstvu na ponovno prethodno mišljenje u roku od 30 dana od primitka obavijesti Ministarstva o uskrati pozitivnog mišljenja.

(3) Akti iz stavka 1. ovoga članka mogu se uputiti Skupštini Komore samo po prethodno pribavljenom pozitivnom mišljenju Ministarstva.“.

Dosadašnji stavci 2. do 4. postaju stavci 4. do 6.

Članak 14.

U članku 36. stavku 2. iza brojke: „2.“ dodaje se brojka: „4.“.

Članak 15.

U članku 38. stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Psiholog kojem je prestalo pravo na obavljanje psihološke djelatnosti zbog neispunjavanja obveze stručnog usavršavanja iz članka 14. ovoga Zakona, dužan je položiti psihološki stručni ispit prije podnošenja zahtjeva za priznavanje prava na obavljanje psihološke djelatnosti.“.

Članak 16.

U članku 41. stavku 1. podstavku 5. iza riječi: „djelatnosti“ briše se točka i dodaju se riječi: „i prestanak članstva u Komori“.

Iza podstavka 5. dodaje se podstavak 6. koji glasi:

„- prestanak članstva u Komori.“.

Članak 17.

U članku 44. stavku 3. iza riječi: „zahtjev“, dodaje se riječ: „nadležnog“, a riječ: „Ministarstva“ zamjenjuje se riječju: „ministarstva“.

Stavak 9. mijenja se i glasi:

“(9) Postupak, troškovi, naknada za provođenje stručnog nadzora i način provođenja stručnog nadzora propisuje Komora općim aktom, uz prethodnu suglasnost Ministarstva.“.

Iza stavka 9. dodaje se stavak 10. koji glasi:

„(10) Troškovi obavljanja nadzora po zahtjevu nadležnog ministarstva sufinanciraju se iz državnog proračuna, a način sufinanciranja odlukom utvrđuje ministar.“.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 18.

Psiholog koji ima više od 10 godina radnog staža u struci ili ima položen stručni ispit ili državni ispit II. razine ili akademski stupanj magistra znanosti ili doktora znanosti može u roku od tri godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona polagati psihološki stručni ispit i bez završenog vježbeničkog staža.

Članak 19.

Komora je dužna uskladiti statut i druge opće akte s odredbama ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 20.

Postupci priznavanja prava na obavljanje psihološke djelatnosti, koji su u tijeku, a nisu pravomoćno okončani do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, dovršit će se po odredbama Zakona o psihološkoj djelatnosti („Narodne novine“, broj 98/19.).

Članak 21.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

OBRAZLOŽENJE

Uz članak 1.

Jasnije se definira pojam naručitelj.

Uz članak 2.

Odredbom se iz sadržaja djelatnosti psihologije briše psihoterapijsko savjetovanje budući da je djelatnost psihoterapije regulirana posebnim zakonom.

Uz članak 3.

Jasnije se definira svrha obavljanja psihološke djelatnosti.

Uz članak 4.

Jasnije se definira u kojim područjima se obavlja psihološka djelatnost.

Uz članak 5.

Ukida se uvjet poslovne sposobnosti za stjecanje prava na obavljanje psihološke djelatnosti. Ne postoji jedinstveni registar osoba lišenih poslovne sposobnosti, već se poslovna sposobnost može dokazivati pribavljanjem potvrde nadležnog centra za socijalnu skrb da osoba nije pod skrbništvom. Također, ne postoji potpuno lišenje poslovne sposobnosti, već osoba može biti lišena samo djelomično u pogledu obavljanja točno određenih radnji.

Isto tako, članak 9. Zakona propisuje da ovlaštenom psihologu pravo na obavljanje psihološke djelatnosti prestaje ako postane trajno zdravstveno nesposoban za obavljanje psihološke djelatnosti.

Budući da je poslovna sposobnost obično i uvjet prilikom zapošljavanja u djelatnosti, onemogućavanje stjecanja prava na obavljanje djelatnosti i potreba pribavljanja dokaza o tome da osoba nije lišena poslovne sposobnosti može se smatrati nametanjem neopravdano ograničavajućih uvjeta.

Ukida se uvjet pravomoćno izrečene prekršajne pravne sankcije za nasilje u obitelji, budući da samo kaznena osuda za teška i osobito nečasna kaznena djela može, u skladu sa zakonom, imati za posljedicu gubitak stečenih ili zabranu stjecanja na određeno vrijeme nekih prava na obavljanje određenih poslova, ako to zahtijeva zaštita pravnog poretka, a sukladno članku 30. Ustava Republike Hrvatske.

Uvjet potrebne obrazovne kvalifikacije usklađuje se sa Zakonom o hrvatskom kvalifikacijskom okviru i Zakonom o stručnim i akademskim nazivima i akademskom stupnju.

Uz članak 6.

Budući da se člankom 5. ovoga Zakona ukida uvjet poslovne sposobnosti i pravomoćno izrečene prekršajne pravne sankcije za nasilje u obitelji za stjecanje prava na obavljanje psihološke djelatnosti, isto ne može biti ograničenje u obavljanju psihološke djelatnosti.

Uz članak 7.

Odredba je usklađena s drugim komorskim zakonima iz nadležnosti Ministarstva rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike s ciljem pojednostavljenja postupka izrade i provođenja programa stručnog usavršavanja. Odredbom se propisuje da se način provođenja, sadržaj, rokovi i postupak stručnog usavršavanja uređuju općim aktom Hrvatske psihološke komore (u daljnjem tekstu: Komora), uz prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi, a radi ujednačavanja uvjeta i standarda kvalitete stručnih usavršavanja u djelatnosti u nadležnosti Ministarstva.

Uz članak 8.

Jasnije se propisuje način utvrđivanja i vođenja Popisa posebno zaštićenih psihodijagnostičkih sredstava.

Uz članak 9.

Odredbom se propisuje obveza Komori da jednom godišnje utvrdi visinu članarine odlukom na koju prethodnu suglasnost daje Ministarstvo. Kako bi se osigurala primjenjivost ove odredbe, propisuje se i rok za dostavu odluke na suglasnost, kao i posljedica u slučaju uskrate suglasnosti ili ne donošenja odluke.

Odredbom se propisuje da opće akte i odluke koji financijski obvezuju članove Komore donosi Skupština, uz prethodnu suglasnost Ministarstva s ciljem osiguravanja nadzora nad uvođenjem dodatnih opterećenja za članove od strane samih članova. Cilj odredbe je osigurati suglasnost članova komore na financijske obveze koje Komora uvodi.

Uz članak 10.

Jasnije se uređuje rad i ovlasti predsjednika Komore

Uz članak 11.

Odredbom se propisuje da Skupština donosi opće akte i odluke koji financijski obvezuju članove Komore. Ovakvom odredbom se daje mogućnost članovima Komore koji čine Skupštinu da budu upoznati i odlučuju o obvezama koje se na njih odnose.

Uz članak 12.

Odredbom se propisuje da u slučaju da Komora ne ispravi nedostatke prema uputi Ministarstva u propisanom roku Skupština Komore će razriješiti predsjednika Komore i prije isteka mandata za koji je imenovan kao i u slučaju neprihvatanja godišnjeg izvješća o radu i/ili financijskog izvješća Komore

Uz članak 13.

Uređuje se način postupanja u slučaju uskrate pozitivnog mišljenja na godišnji program rada, financijski plan, godišnje izvješće o radu i financijsko izvješće, od strane Ministarstva.

Uz članak 14.

Kako bi stekao pravo na upis u Imenik psihologa vježbenika, psiholog mora biti član Komore.

Uz članak 15.

Briše se odredba da se psihologa vježbenika briše iz Imenika psihologa vježbenika ako u roku od tri godine od stjecanja prava na polaganje psihološkog stručnog ispita ne položi taj ispit, kao neopravdan ograničavajući uvjet.

Uvodi se odredba kojom se psiholozima koji su izgubili pravo na obavljanje psihološke djelatnosti zbog neispunjavanja obveze stručnog usavršavanja, omogućava ponovno stjecanje prava na obavljanje psihološke djelatnosti.

Uz članak 16.

Propisuje se prestanak članstva u Komori. Budući da se tijekom primjene važećeg Zakona pokazalo da, iako Zakon propisuje kada ovlaštenom psihologu prestaje pravo na obavljanje psihološke djelatnosti, ne propisuje i prestanak članstva u Komori.

Uz članak 17.

Propisuje se da postupak, troškove, naknadu i način provođenja stručnog nadzora propisuje Komora uz prethodnu suglasnost Ministarstva, te da se sredstva za provođenje podmirenja troškova stručnog nadzora po zahtjevu nadležnog ministarstva, osiguravaju u državnom proračunu.

Uz članak 18.

U prijelazne i završne odredbe dodaje se odredba kojom se uvodi mogućnost psiholozima koji imaju više od 10 godina radnog staža u struci ili položen stručni ispit ili državni ispit II. razine ili akademski stupanj magistra znanosti ili doktora znanosti, a nisu članovi Komore i nemaju priznato pravo na obavljanje psihološke djelatnosti, da u prijelaznom roku od tri godine polože psihološki stručni ispit, bez obveze obavljanja vježbeničkog staža, te na taj način steknu uvjete da zatraže potrebno ovlaštenje za obavljanje psihološke djelatnosti.

Uz članak 19.

Odredbom se uređuju prijelazne odredbe ovoga Zakona.

Uz članak 20.

Odredbom se uređuju prijelazne odredbe ovoga Zakona.

Uz članak 21.

Odredbom se određuje objava i stupanje na snagu ovoga Zakona.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

Članak 3.

Pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeća značenja:

1. psiholog je osoba koja je završila dodiplomski ili preddiplomski i diplomski studij psihologije u Republici Hrvatskoj ili ima priznatu inozemnu stručnu kvalifikaciju za obavljanje regulirane profesije – psihologa, sukladno ovom Zakonu i posebnim propisima
2. ovlašteni psiholog je psiholog kojem je priznato pravo na obavljanje psihološke djelatnosti i koji je upisan u Imenik psihologa
3. korisnik psiholoških usluga je osoba ili skupina osoba prema kojoj se provode stručni postupci psihološke djelatnosti
4. naručitelj psiholoških usluga je fizička ili pravna osoba koja naručuje psihološku uslugu zbog procjene osobe ili skupine osoba u svrhu objašnjavanja i predviđanja njihova ponašanja, pronalaženja uzroka nedjelotvornosti ili poremećaja te planiranja i provođenja psiholoških programa i tretmana, a koja za taj zahtjev ima valjanu pravnu osnovu ili privolu korisnika psiholoških usluga
5. primijenjena psihologija je sustav psiholoških disciplina koje se bave primjenom psihologijskih spoznaja i postupaka radi unaprjeđenja zdravlja, kvalitete života i učinkovitosti u različitim područjima ljudske djelatnosti
6. privatna psihološka praksa je obavljanje psihološke djelatnosti kao samostalne profesionalne djelatnosti.

Članak 4.

Psihološka djelatnost je sustav pojedinačno ili skupno usmjerenih stručnih postupaka utemeljen na načelima i spoznajama psihološke znanosti i prakse koji obuhvaća:

- prevenciju, kao psihološke postupke provedene radi zaštite mentalnog zdravlja, povećanja sposobnosti za suočavanje sa svakodnevnim zahtjevima i kriznim situacijama te smanjenja rizika od obolijevanja, ozljeđivanja i psihosocijalnih problema
- psihološku procjenu i psihodijagnostiku kognitivnih i psihomotoričkih sposobnosti, osobina ličnosti, emocionalnog i socijalnog funkcioniranja korisnika psiholoških usluga, u svrhu objašnjavanja i predviđanja njihova ponašanja, pronalaženja uzroka nedjelotvornosti ili poremećaja te planiranja i provođenja psiholoških programa i tretmana
- psihološke postupke namijenjene profesionalnom usmjeravanju, utvrđivanju i poboljšanju kvalitete profesionalnog funkcioniranja korisnika psiholoških usluga radi optimalnog iskorištavanja osobnih potencijala, poboljšanja skupne i organizacijske djelatvornosti te unaprjeđenja specifične zdravstvene zaštite radnika
- psihološko i psihoterapijsko savjetovanje, kao postupke namijenjene zaštiti, održavanju i poboljšanju mentalnog zdravlja korisnika psiholoških usluga te poboljšanju kvalitete života i rada, optimalnom iskorištavanju osobnih potencijala i poboljšanju skupne i organizacijske djelatvornosti
- izobrazbu u ovladavanju specifičnim psihološkim znanjima i vještinama
- stručna istraživanja psihičkih procesa, stanja, sposobnosti, osobina i ponašanja
- psihološku evaluaciju svih psiholoških i drugih postupaka, programa i tretmana koji se tiču korisnika psiholoških usluga i koji mogu imati psihičke ili psihosocijalne posljedice
- psihološka vještačenja.

Članak 5.

Svrha obavljanja psihološke djelatnosti je unaprjeđivanje zdravlja i kvalitete života korisnika psiholoških usluga i društva u cjelini, razvoja i unaprjeđenja organizacija i institucija te društva u cjelini.

Članak 6.

Psihološka djelatnost obavlja se u svim društvenim područjima koja utječu na zdravlje, kvalitetu života i učinkovitost korisnika psiholoških usluga, razvoj i unaprjeđenje organizacija i institucija, kao i društvo u cjelini.

Članak 8.

(1) Psihologu će se priznati pravo na obavljanje psihološke djelatnosti ako:

1. je poslovno sposoban
2. ima završen dodiplomski ili preddiplomski i diplomski studij psihologije u Republici Hrvatskoj ili kojem je priznata inozemna stručna kvalifikacija za obavljanje regulirane profesije – psihologa, sukladno ovom Zakonu i posebnim propisima
3. ima položen psihološki stručni ispit
4. je član Hrvatske psihološke komore (u daljnjem tekstu: Komora)
5. nije pravomoćno osuđen za neko od kaznenih djela:
  - a) kaznenih djela protiv života i tijela (glava X.), kaznenih djela protiv slobode i prava čovjeka i građanina (glava XI.), kaznenih djela protiv Republike Hrvatske (glava XII.), kaznenih djela protiv vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom (glava XIII.), kaznenih djela protiv spolne slobode i spolnog ćudoređa (glava XIV.), kaznenih djela protiv časti i ugleda (glava XV.), kaznenih djela protiv braka, obitelji i mladeži (glava XVI.), kaznenih djela protiv imovine (glava XVII.), kaznenih djela protiv zdravlja ljudi (glava XVIII.), kaznenih djela protiv sigurnosti platnog prometa i poslovanja (glava XXI.), kaznenih djela protiv vjerodostojnosti isprava (glava XXIII.), kaznenih djela protiv javnog reda (glava XXIV.), kaznenih djela protiv službene dužnosti (glava XXV.) (»Narodne novine«, br. 110/97., 27/98., 50/00. – Odluka USRH, 129/00., 51/01., 111/03., 190/03. – Odluka USRH, 105/04., 84/05., 71/06., 110/07., 152/08. i 57/11.)
  - b) protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva (glava IX.), kaznenih djela protiv života i tijela (glava X.), kaznenih djela protiv ljudskih prava i temeljnih sloboda (glava XI.), kaznenih djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja (glava XII.), kaznenih djela protiv osobne slobode (glava XIII.), kaznenih djela protiv časti i ugleda (glava XV.), kaznenih djela protiv spolne slobode (glava XVI.), kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (glava XVII.), kaznenih djela protiv braka, obitelji i djece (glava XVIII.), kaznenih djela protiv zdravlja ljudi (glava XIX.), kaznenih djela protiv imovine (glava XXIII.), kaznenih djela protiv gospodarstva (glava XXIV.), kaznenih djela krivotvorenja (glava XXVI.), kaznenih djela protiv službene dužnosti (glava XXVIII.), kaznenih djela protiv javnog reda (glava XXX.) odnosno kaznenih djela protiv Republike Hrvatske (glava XXXII.) (»Narodne novine«, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. i 101/17.)
6. mu nije pravomoćno izrečena prekršajna pravna sankcija za nasilje u obitelji
7. se protiv njega ne vodi postupak pred nadležnim sudom za kazneno djelo spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta.

(2) Ako osoba iz stavka 1. ovoga članka nema hrvatsko državljanstvo, mora znati hrvatski jezik najmanje na razini koja je potrebna za nesmetanu i nužnu komunikaciju s korisnikom psihološke djelatnosti.

(3) Pravo na obavljanje psihološke djelatnosti priznaje se na zahtjev psihologa nakon završenog jednogodišnjeg vježbeničkog staža i položenog psihološkog stručnog ispita.

(4) O zahtjevu iz stavka 3. ovoga članka odlučuje Komora rješenjem protiv kojeg nije dopuštena žalba.

(5) Protiv rješenja iz stavka 4. ovoga članka može se pokrenuti upravni spor.

(6) Komora na temelju rješenja iz stavka 4. ovoga članka upisuje psihologa u Imenik psihologa.

Članak 10.

(1) Ovlašteni psiholog ne smije obavljati psihološku djelatnost u slučaju:

- lišenja poslovne sposobnosti, od dana pravomoćnosti odluke o lišenju poslovne sposobnosti
- izricanja prekršajne pravne sankcije za nasilje u obitelji, od dana pravomoćnosti odluke suda
- osude na bezuvjetnu kaznu zatvora dulju od šest mjeseci, od dana pravomoćnosti odluke suda
- zabrane obavljanja psihološke djelatnosti, od dana pravomoćnosti odluke o zabrani obavljanja psihološke djelatnosti
- prestanka prava na obavljanje psihološke djelatnosti, od dana pravomoćnosti odluke o prestanku prava na obavljanje psihološke djelatnosti.

(2) U ostalim slučajevima ovlašteni psiholog ne smije obavljati psihološku djelatnost od dana izvršnosti rješenja Komore o prestanku prava na obavljanje psihološke djelatnosti.

Članak 14.

(1) Ovlašteni psiholog ima pravo i obvezu stručnog usavršavanja koje obuhvaća kontinuirano praćenje razvoja psihološke znanosti i stjecanje novih kompetencija radi održavanja i unaprjeđenja kvalitete provođenja stručnih postupaka i mjera, kao i pravo na stjecanje specijaliziranih stručnih kompetencija potrebnih za pojedino područje primijenjene psihologije.

(2) Poslodavac je dužan omogućiti ovlaštenom psihologu sudjelovanje na stručnom usavršavanju iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Program stručnog usavršavanja ovlaštenih psihologa Komora je dužna izraditi i provoditi u suradnji s tijelima državne uprave i javnim ustanovama nadležnim za stručno usavršavanje koje ovlaštenim psiholozima u okviru svoga djelokruga organiziraju stručno usavršavanje.

(4) Način provođenja, sadržaj, rokovi i postupak stručnog usavršavanja iz stavka 1. ovoga članka uređuju se općim aktom Komore.

Članak 16.

(1) Psihološke testove i mjerne instrumente (u daljnjem tekstu: psihodijagnostička sredstva) koje je Komora uvrstila na Popis posebno zaštićenih psihodijagnostičkih sredstava može samostalno odabrati, primjenjivati i interpretirati samo ovlašteni psiholog, sukladno standardima koje određuje Komora.

(2) Popis posebno zaštićenih psihodijagnostičkih sredstava utvrđuje Komora općim aktom.

(3) Posebno zaštićena psihodijagnostička sredstva zabranjeno je u cjelini ili dijelovima preslikavati i na bilo koji način davati na uvid neovlaštenim osobama.

(4) Zabrana iz stavka 3. ovoga članka odnosi se na sve psihologe, izdavače i distributere psihodijagnostičkih sredstava, psihotehničare, pomoćno osoblje, korisnike psiholoških usluga i druge sudionike u psihodijagnostičkom procesu.

(5) Neovlaštenim osobama iz stavka 3. ovoga članka smatraju se osobe koje nisu psiholozi te ne sudjeluju u procesu izrade, distribucije, primjene i interpretacije psihodijagnostičkih sredstava.

Članak 24.

(1) Članom Komore može biti psiholog koji ispunjava uvjete iz članka 8. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona.

(2) O zahtjevu za upis u upisnik članova Komore i brisanju iz tog upisnika odlučuje Komora rješenjem protiv kojeg nije dopuštena žalba.

(3) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka može se pokrenuti upravni spor.

(4) Član Komore dužan je podmirivati obveze prema Komori.

(5) Visina članarine utvrđuje se odlukom Skupštine Komore jednom godišnje, uz prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi (u daljnjem tekstu: Ministarstvo).

Članak 26.

(1) Skupština Komore najviše je tijelo odlučivanja i čine je svi članovi Komore.

(2) Skupštinu Komore saziva predsjednik Komore.

Članak 27.

Skupština Komore donosi:

- statut
- godišnji program rada
- financijski plan
- odluku o godišnjem izvješću o radu
- odluku o financijskom izvješću
- odluku o visini članarine

- etički kodeks psihološke djelatnosti
- opće akte kojima se provode javne ovlasti Komore
- druge opće akte kojima se uređuju pitanja ustrojstva i rada Komore.

Članak 30.

(1) Skupština Komore razriješit će predsjednika ili zamjenika predsjednika Komore ili predsjednika ili člana Upravnog ili Nadzornog odbora i prije isteka mandata za koji je imenovan ako:

- to osobno zatraži
- krši propise i opće akte Komore
- ne provodi odluke tijela Komore
- nesavjesnim ili nepravilnim radom prouzroči Komori veću štetu
- više ne ispunjava uvjete iz članka 8. ovoga Zakona
- Skupština Komore iz drugih razloga ocijeni da više ne može izvršavati povjerene ovlasti.

(2) Skupština Komore će, osim u slučajevima iz stavka 1. ovoga članka, razriješiti predsjednika Komore i u slučaju neprihvatanja godišnjeg izvješća o radu i/ili financijskog izvješća Komore.

(3) Postupak i način razrješenja iz stavka 1. ovoga članka pobliže će se urediti statutom Komore.

Članak 34.

(1) Godišnji program rada, financijski plan, godišnje izvješće o radu i financijsko izvješće, prije upućivanja Skupštini Komore, predsjednik Komore podnosi Ministarstvu na prethodno mišljenje.

(2) Godišnji program rada i financijski plan iz stavka 1. ovoga članka podnose se do 30. studenoga tekuće godine za iduću godinu.

(3) Godišnje izvješće o radu i financijsko izvješće iz stavka 1. ovoga članka podnose se do 31. ožujka tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu.

(4) Sadržaj godišnjeg izvješća o radu pravilnikom propisuje ministar.

Članak 36.

(1) Pravo na obavljanje vježbeničkog staža stječe se upisom u Imenik psihologa vježbenika.

(2) Pravo na upis u Imenik psihologa vježbenika ima psiholog koji ispunjava uvjete iz članka 8. stavka 1. točaka 1., 2., 5., 6. i 7. ovoga Zakona.

Članak 38.

(1) Nakon uspješno završenog vježbeničkog staža u trajanju od godine dana i stečenih kompetencija utvrđenih planom i programom vježbeničkog staža psiholog vježbenik može polagati psihološki stručni ispit.

- (2) Psihološki stručni ispit provodi ispitno povjerenstvo Komore.
- (3) Sadržaj i način provođenja psihološkog stručnog ispita uređuju se općim aktom Komore.
- (4) Psihologa vježbenika briše se iz Imenika psihologa vježbenika ako u roku od tri godine od stjecanja prava na polaganje psihološkog stručnog ispita ne položi taj ispit.

Članak 41.

- (1) Članu Komore za teške povrede dužnosti psihologa mogu se izreći ove mjere:
  - ukor
  - javni ukor
  - novčana kazna
  - mjera privremene zabrane obavljanja psihološke djelatnosti od mjesec dana do godinu dana
  - prestanak prava na obavljanje psihološke djelatnosti.
- (2) Članu Komore za lakše povrede dužnosti psihologa može se izreći ukor ili novčana kazna.

Članak 44.

- (1) Stručni nadzor nad radom ovlaštenih psihologa provodi Komora.
- (2) Stručni nadzor nad radom ovlaštenih psihologa koji obavljaju psihološku djelatnost u ustanovama s javnim ovlastima, obrani, policiji te tijelima državne uprave i jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave mogu provoditi i ovlašteni psiholozi nadležnih ministarstava u skladu s ovim Zakonom i posebnim propisima kojima se uređuje stručni nadzor u tim tijelima.
- (3) Stručni nadzor provodi se redovito, na zahtjev Ministarstva ili po službenoj dužnosti u slučaju saznanja o nekim važnim činjenicama zbog kojih je opravdano provođenje stručnog nadzora.
- (4) Stručni nadzor može se provesti i povodom prigovora pravnih i fizičkih osoba, ako za to postoji opravdani razlog.
- (5) Stručni nadzor obuhvaća ocjenu stručnosti i etičnosti obavljanja psihološke djelatnosti te kakvoće i opsega izvršenih psiholoških usluga, primjerenosti uvjeta i sredstava za obavljanje psihološke djelatnosti.
- (6) Ovlašteni psiholog ili odgovorna osoba u pravnoj osobi koja obavlja psihološku djelatnost mora omogućiti nesmetano obavljanje stručnog nadzora i staviti na raspolaganje sva sredstva i potrebnu dokumentaciju.
- (7) Obavijest o provedenom stručnom nadzoru sa zahtjevom i rokom za otklanjanje utvrđenih nedostataka Komora mora dostaviti ovlaštenom psihologu i njegovu poslodavcu u roku od 30 dana od provođenja nadzora.
- (8) Komora je dužna izvijestiti podnositelja prigovora ili zahtjeva o utvrđenom činjeničnom stanju te o poduzetim mjerama, osim u slučaju anonimne predstavke.

(9) Postupak i način provođenja stručnog nadzora propisuje Komora općim aktom.

Prilog:

- Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću

OBRAZAC
IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU
O NACRTU PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O
PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI

Naslov dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike
Svrha dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti.
Datum dokumenta	9. studenoga 2021.
Verzija dokumenta	I
Vrsta dokumenta	Izvješće
Naziv nacrt zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	59. Plan zakonodavnih aktivnosti za 2021. godinu, III tromjesječje - Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrt	Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrt?	Hrvatska psihološka komora, predstavnici akademske zajednice, Hrvatsko psihološko društvo
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Savjetovanje sa zainteresiranom javnošću provedeno je putem središnjeg državnog internetskog portala za savjetovanje s javnošću „e-Savjetovanje“ u periodu od 4. listopada do 3. studenoga 2021. godine na Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama zakona o psihološkoj djelatnosti. Tijekom savjetovanja, Iskaz o procjeni učinaka propisa i Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti dostavljen je i na mišljenje nadležnim i mjerodavnim tijelima i Uredu za zakonodavstvo.
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Fizičke osobe, organizacije civilnog društva, Hrvatska psihološka komora, predstavnici akademske zajednice, Hrvatsko psihološko društvo, druge komore iz sustava socijalne skrbi
ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI	Analiza dostavljenih primjedbi i prijedloga nalazi se u prilogu ovoga obrasca.
Primjedbe koje su prihvaćene	Ukupno je zaprimljeno 184 komentara na Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj

<p>Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvaćanje</p>	<p>djelatnosti. Od sveukupno 184 komentara: 22 komentara je prihvaćeno, 13 djelomično prihvaćeno, 77 nije prihvaćeno i 72 komentara je primljeno na znanje. Primjedbe i prijedlozi zainteresirane javnosti, te obrazloženja predlagatelja o prihvaćanju/neprihvaćanju istih, objavljena su na središnjem državnom portalu e-Savjetovanja.</p>
<p>Troškovi provedenog savjetovanja</p>	<p>Provedba javnog savjetovanja nije iziskivala dodatne financijske troškove.</p>

Izvešće o provedenom savjetovanju - SAVJETOVANJE O NACRTU PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI

Redni broj	Korisnik/Sekcija/Komentar	Odgovor
1	<p>Gestalt centar Homa, d.o.o. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI</p> <p>Podržavamo da se samostalna psihološka djelatnost omogući u obliku trgovačkog društva i obrta sa svom već iznesenom argumentacijom (mogućnost obavljanja psihološke i psihoterapijske prakse u istom pravnom subjektu; samozapošljavanje; financijski razlozi) kao i predložene formulacije izmjena članaka Zakona s tim u skladu.</p>	<p>Primljeno na znanje</p> <p>Odredbe koje propisuju obavljanje psihološke djelatnosti kao samostalne profesionalne djelatnosti kroz privatnu psihološku praksu nisu predmet ovih izmjena i dopuna Zakona. Osoba koja obavlja samostalnu djelatnost je osoba koja sama snosi rizik poslovnog uspjeha ili neuspjeha, radi izvan odnosa subordinacije i koja je za obavljanje djelatnosti izravno, osobno i u cijelosti plaćena, pojam je koji je propisan odredbama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15, 70/19, 47/20). Odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela propisan je Općim poreznim zakonom (NN 115/16, 106/18, 121/19, 32/20, 42/20). U poreznom smislu obrt i slobodna djelatnost su izjednačene.</p>

<p>2 Hrvatska komora edukacijskih rehabilitatora NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI HKER podržava komentare u ovom savjetovanju. Temeljem Zakona o psihološkoj djelatnosti Hrvatska psihološka komora (dalje u tekstu: Komora) je samostalna i neovisna strukovna organizacija u Republici Hrvatskoj koja se brine za razvoj, stručnost, etičnost, zakonitost i ugled u djelatnosti na teritoriju Republike Hrvatske Predloženim izmjenama i dopunama Zakona o djelatnosti se ograničava samostalnost i narušava neovisnost Komore obzirom da je predloženo da je za poslove iz djelokruga Komore potrebno zatražiti prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi i to glede: - određivanja visina članarine - davanja prethodnog mišljenja o godišnjem programu rada, financijskom planu, godišnjem izvješću rad i financijskom izvješću prije upućivanja istog Skupštini Komore sa strogim ograničenjima samo u odnosu na Komoru u pogledu obveza i rokova, dok se s druge strane na jednak način ne postupa prema nadležnom ministarstvu, a što izravno utječe na mogućnost razrješenja predsjednika Komore. Posebno se ističe pravna nesigurnost glede prijedloga o davanju prethodne suglasnosti nadležnog ministarstva na odluku Komore o visini članarine za iduću godinu. Sukladno sadašnjim zakonskim odredbama visina članarine bila utvrđivana odlukom Skupštine Komore, a koje tijelo predstavlja najviše tijelo odlučivanja i čine ju svi članovi. Predloženim tekstom su definirane samo obveze Komore u pogledu rokova i načina za traženje suglasnosti od ministarstva, dok s druge strane ne bi bilo propisano koji bi to bili rokovi ministarstva za donošenje odluke o davanju ili uskrati suglasnosti, mora li takva odluka biti obrazložena i mogu li se protiv takve odluke podnositi pravni lijekovi. Iz teksta proizlazi da se Zakonom djeluje na ograničavanje samostalnosti i neovisnosti Komore čime se Komora izravno stavlja u neravnopravan položaj u odnosu na ostale komore koje djeluju u Republici Hrvatskoj, ista gubi svoju autonomiju te se stvara pravna nesigurnost, a što izravno ima utjecaj kako na rad Komore, tako i na sve njezine članove</p>	<p>Nije prihvaćen Predloženim odredbama se ne utječe na slobodu udruživanja, niti na rad udruženja koja promiču i štite područje rada psihologa kao i samu profesiju. Komora je pravna osoba s javnim ovlastima koje su joj dodijeljene Zakonom. Nadležno Ministarstvo ne utječe na sadržaj akata i planova već daje prethodnu suglasnost na navedeno s ciljem standardizacije rada komora i zaštite prava članova. Donošenje pojedinih odluka i općih akata uvjetovano je prethodnom suglasnošću ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi, jer se radi o profesiji koja je regulirana u području socijalne skrbi i cilj je osigurati suradnju između komore i nadležnog ministarstva, a ostavljajući Skupštini Komore mogućnost da predložene odluke prihvati ili ne. Sve odluke ili opće akte na kraju prihvaća Skupština Komore čime je omogućeno članovima da sami sudjeluju u odlučivanju o stvarima koje se odnose na profesiju psiholog. Regulirane profesije u području socijalne skrbi su osim profesije psiholog i profesije socijalni radnik, edukacijski rehabilitator, socijalni pedagog, psihoterapeut i savjetodavni terapeut, te su odredbe vezane za prethodne suglasnosti nadležnog ministarstva na odluke i opće akte navedene u Zakonu ujednačeni u svim zakonima kojima se uređuju pojedine navedene djelatnosti. Ujednačenim odredbama je i položaj komora ravnopravan.</p>
<p>3 IVANA ČORIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI Slažem s kolegama vezano uz prijedlog: PSIHOLOŠKA DJELATNOST KROZ OBRT "U prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti nije uvrštena mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz obrt. Trenutnu mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz Privatnu psihološku praksu, oblik je koji koristi samo 41 ovlaštenih psihologa u Hrvatskoj (od preko 4300 registriranih). Najskuplji je oblik u smislu financijskih davanja pravne osobe koja obavlja psihološku djelatnost. Ne omogućava bavljenje psihološkom djelatnošću u dijelu radnog vremena ili kao dodatnu djelatnost. Nadalje, velik broj kolegica i kolega psihologa, završilo je određene edukacije za psihoterapijske tretmane, ali kroz privatnu psihološku</p>	<p>Djelomično prihvaćen Komentar se prihvaća u dijelu da će se brisati riječi: „ili specijalistički diplomski stručni studij psihologije“. Odredbe koje propisuju obavljanje psihološke djelatnosti kao samostalne profesionalne djelatnosti kroz privatnu psihološku praksu nisu predmet ovih izmjena i dopuna Zakona. Brisanje „psihoterapijskog savjetovanja“ iz opisa psihološke djelatnosti nužno je zbog činjenice da je djelatnost psihoterapije zasebna djelatnost, koja je propisana posebnim Zakonom o djelatnosti psihoterapije. Nadležno Ministarstvo ne utječe na sadržaj akata i planova koje donosi Komora, već daje prethodnu suglasnost na navedeno s ciljem standardizacije rada komora i zaštite prava članova. Donošenje pojedinih odluka i općih akata uvjetovano je prethodnom suglasnošću ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi, jer se radi o profesiji koja je regulirana u području socijalne skrbi i cilj je osigurati suradnju između komore i nadležnog ministarstva, a</p>

praksu ne mogu registrirati djelatnost psihoterapije jer to nije psihološka djelatnost prema Zakonu o psihološkoj djelatnosti. Dakle, oni bi uz privatnu psihološku praksu, trebali otvoriti i npr. obrt za psihoterapiju, te na taj način s dva pravna subjekta raditi dvije djelatnosti. Omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, omogućava se doregistracija psihoterapijske djelatnosti (ukoliko zadovoljavaju uvjete po Zakonu o psihoterapiji) u jednom pravnom subjektu. Nadalje, omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, ista bi se izjednačila s ostalim djelatnostima koje se mogu obavljati u privatnom sektoru po pitanju pravnih subjekata, a koje su pod okriljem Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike. Prijedlozi izmjena i dopuna Zakona o psihološkoj djelatnosti vezanih uz obavljanje psihološke djelatnosti kroz obrt: U članku 3. briše se stavak 6.; U članku 23., stavak 1) brišu se riječi: „upisnik samostalne privatne psihološke prakse, upisnik zajedničke privatne psihološke prakse“, članci 11., 12. i 13. mijenjaju se i glase: Članak 11. (1) Psihološku djelatnost obavlja ovlašteni psiholog na temelju ugovora s drugim pravnim osobama, rješenja o prijmu, osnivanjem trgovačkog društva ili otvaranjem obrta. Članak 12. (1) Ovlašteni psiholog dužan je prije početka rada ili nakon prestanka s radom o tome obavijestiti Komoru. (2) Komora na temelju dostavljene obavijesti iz stavka 1. ovoga članka upisuje odnosno briše ili zamrzava status ovlaštenog psihologa u odgovarajućem upisniku. Članak 13. (1) Ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt, dužan je osigurati se od odgovornosti za štetu koju bi mogao počinuti trećima obavljanjem psihološke djelatnosti, osim ako je ovlašteni psiholog istovjetno osiguran od odgovornosti za štetu u drugoj državi Europskog gospodarskog prostora. (2) Ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt dužan je uredno produžavati osiguranje od odgovornosti. (3) Ako ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt štetu trećoj osobi počinu namjerno ili iz grube nepažnje, osiguravatelj koji je nadoknadio štetu trećoj osobi ima pravo regresa prema ovlaštenom psihologu." Predlažemo izmjene i dopune članka 18. Zakona o psihološkoj djelatnosti (NN 98/2019) na način da se: U članku 18. stavku 1. i 2. brišu riječi „i propisima kojima se uređuju područja zaštite osobnih podataka i tajnosti podataka“. U članku 18. stavak 3. mijenja se i glasi: „Podatke o psihičkom i zdravstvenom stanju, o uzrocima, okolnostima i posljedicama tog stanja, te osobnom ili obiteljskom životu primatelja psiholoških usluga, psiholozi i druge osobe kojima su ti podaci dostupni u njihovoj djelatnosti dužni su čuvati kao profesionalnu tajnu. O podacima za koje postoji obveza čuvanja profesionalne tajne psiholog može izvijestiti stručnjake kojima su isti potrebni za osiguravanje dobrobiti korisnika psiholoških usluga ili općeg dobra, naznačujući da je riječ o zakonski zaštićenim podacima. Pri tome treba voditi računa da oblik i opseg iznesenih podataka bude sukladan načelima struke, odredbama etičkog kodeksa psihološke

ostavljajući Skupštini Komore mogućnost da predložene odluke prihvati ili ne. Sve odluke ili opće akte na kraju prihvaća Skupština Komore čime je omogućeno članovima da sami sudjeluju u odlučivanju o stvarima koje se odnose na profesiju psiholog.

djelatnosti i propisima kojima se uređuju područja zaštite osobnih podataka i tajnosti podataka.“ e to do sada bio slučaj s psihološkom praksom). Upravo zato treba zakonski pružiti širinu u njenom provođenju, odnosno omogućiti različite pravne oblike za njeno provođenje. Ako postoje uvjeti za svaki pojedini oblik, isti se mogu definirati, ako treba i ovim zakonom, ali nikako se ne smiju zabraniti, time što se ne spomenu kao mogućnost. Stoga, predlažem da u Zakonu stoji i OBRT, te TRGOVAČKO DRUŠTVO kao način rada. S obzirom da često pripadnici naše struke imaju još dodatno ZANIMANJE npr. psihoterapeuta, trebali bi isto moći obavljati u istom pravnom subjektu, pa takvi pravni oblici koji to dopuštaju bi trebali biti omogućeni ovim zakonom. 2. s kolegama vezano za edukaciju i stjecanje statusa psihologa Točku 1. Članka 5. potrebno je, po našem mišljenju, preformulirati i to tako da se izbací dio koji omogućava da psihologom smatramo osobu koja je završila specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj stoga što to nije u skladu niti s trenutnim stanjem u RH, niti s praksom u Europskim zemljama, a nije usklađeno ni s trenutnim institucionalnim postupcima izrade standarda zanimanja i kvalifikacije psihologa kao regulirane profesije. Prema našem prijedlogu, Točka 1. Članka 5. trebala bi psihologa definirati kao osobu koja: „1. ima završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije ili mu je priznata inozemna stručna kvalifikacija za obavljanje regulirane profesije – psiholog, u skladu s ovim Zakonom i posebnim propisima“ 3. „U članku 4. podstavku 4. iza riječi: „psihološko“ brišu se riječi „i psihoterapijsko“, a iza riječi „kao“ riječi „postupke namijenjene“ zamjenjuju se riječima „postupak namijenjen“.“ Predlažem da se razmotre neke ranije verzije ovog članka. Naime u Zakonu o psihološkoj djelatnosti iz 2003. je stajalo: - psihološke tretmane i savjetodavni rad – odnosno postupke namijenjene zaštiti, održavanju i poboljšanju mentalnog zdravlja pojedinaca i skupina, te poboljšanju kvalitete života i rada, optimalnom iskorištavanju osobnih potencijala i poboljšanju skupne i organizacijske djelotvornosti, A u onome iz 2019. ovako: – psihološko i psihoterapijsko savjetovanje, kao postupke namijenjene zaštiti, održavanju i poboljšanju mentalnog zdravlja korisnika psiholoških usluga te poboljšanju kvalitete života i rada, optimalnom iskorištavanju osobnih potencijala i poboljšanju skupne i organizacijske djelotvornosti Predlažem da zakon bude obuhvatniji te da u članku 4. podstavku 4. stoji : - Psihološke tretmane, psihološko i psihoterapijsko savjetovanje....(itd.). Naime, psihološki tretmani se provode u različitim sustavima, i dijelom uključuju i psihološko savjetovanje, ali imaju i neke svoje specifičnosti i traže također dodatne edukacije (najčešće psihoterapijske, ali i neke specifične, također temeljene na dokazima o učinkovitim intervencijama i postupcima s nekom skupinom djece ili odraslih). Mislim da ih provode kolegice i kolege u obrazovanju, socijalnoj skrbi, nevladinom sektoru, privatnoj praksi i dr. Što se sustava zdravstva tiče u dijagnostičko terapijskim postupcima

(DTP-ovoma) koje nam odobrava HZZO su predviđeni i tretmani (npr. psihološki tretman kompleksne traume, tretman rehabilitacije izvršnih funkcija, psihološki tretman suzbijanja boli i dr.) i psihološko savjetovanje i psihoterapijski postupci pa smatram da se moramo uskladiti s onim što psiholozi ZAISTA rade i za što su se izborili u pojedinim sustavima, a ne da zakon to ne prepoznaje, a u konačnici možda i ograničava. Ono što nam sustav zdravstva sada omogućava (nakon dugogodišnje borbe kolegica i kolega iz kliničke i zdravstvene prakse) jesu precizirane usluge i to nam je pomoglo u definiranju onoga što svojim klijentima/pacijentima pružamo, a i bitno nas razlikuje nas od drugih struka, što nikako nije nevažno (npr. u odnosu na edukacijsko rehabilitacijsko savjetovanje ili edukacijsko rehabilitacijski tretman). Nadalje, to je i mogućnost za kolege i kolegice koje će se tek zaposliti u tim sektorima, da se u svom stručnom usavršavanju usmjeravaju u odnosu na ono što zakon priznaje, a radno mjesto traži. Također, u podstavku 2. ovog članka stoji da je jedan od ciljeva psihološke procjene i psihodijagnostike „pronalaženja uzroka nedjelotvornosti ili poremećaja te planiranja i provođenja psiholoških programa i tretmana“ te u podstavku 6. ovog članka također stoji kako psiholozi provode „psihološku evaluaciju svih psiholoških i drugih postupaka, programa i tretmana koji se tiču korisnika psiholoških usluga i koji mogu imati psihičke ili psihosocijalne posljedice“. Dakle, u oba podstavka potvrđujemo psihološke tretmane kao našu djelatnost stoga mislim da ih u podstavku 4 treba naglasiti. I na kraju, u podstavku 5. ovog članka smatram a treba uz „stručna“ dodati i riječ „znanstvena“. Hrvatska komora psihoterapeuta

03.11.2021 14:59 1 Hrvatska komora psihoterapeuta smatra da se predloženim novim zakonima, kao i izmjenama i dopunama postojećih zakona, koje donosi Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike, ograničava samostalnost i narušava neovisnost Komora i slaže se sa slijedećim komentarima Hrvatske psihološke komore: Člankom 43. Ustava RH svakom se jamči pravo na slobodno udruživanje radi zaštite njihovih probitaka ili zauzimanja za socijalna, gospodarska, politička, nacionalna, kulturna ili druga uvjerenja i ciljeve; a radi čega svatko može slobodno osnivati sindikate i druge udruge, uključivati se u njih ili iz njih istupati u skladu sa zakonom. Nadalje, temeljem Zakona o psihološkoj djelatnosti Hrvatska psihološka komora (dalje u tekstu: Komora) je samostalna i neovisna strukovna organizacija u Republici Hrvatskoj koja se brine za razvoj, stručnost, etičnost, zakonitost i ugled u djelatnosti na teritoriju Republike Hrvatske Predloženim izmjenama i dopunama Zakona o djelatnosti se ograničava samostalnost i narušava neovisnost Komore obzirom da je predloženo da je za poslove iz djelokruga Komore potrebno zatražiti prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi i to glede: - određivanja visina članarine - davanja prethodnog mišljenja o godišnjem programu rada, financijskom planu, godišnjem izvješću rad i financijskom izvješću prije upućivanja istog Skupštini Komore sa strogim ograničenjima samo u odnosu na Komoru u pogledu

obveza i rokova, dok se s druge strane na jednak način ne postupa prema nadležnom ministarstvu, a što izravno utječe na mogućnost razrješenja predsjednika Komore. Posebno se ističe pravna nesigurnost glede prijedloga o davanju prethodne suglasnosti nadležnog ministarstva na odluku Komore o visini članarine za iduću godinu. Sukladno sadašnjim zakonskim odredbama visina članarine bila utvrđivana odlukom Skupštine Komore, a koje tijelo predstavlja najviše tijelo odlučivanja i čine ju svi članovi. Predloženim tekstom su definirane samo obveze Komore u pogledu rokova i načina za traženje suglasnosti od ministarstva, dok s druge strane ne bi bilo propisano koji bi to bili rokovi ministarstva za donošenje odluke o davanju ili uskrati suglasnosti, mora li takva odluka biti obrazložena i mogu li se protiv takve odluke podnositi pravni lijekovi. Iz teksta proizlazi da se Zakonom djeluje na ograničavanje samostalnosti i neovisnosti Komore čime se Komora izravno stavlja u neravnopravan položaj u odnosu na ostale komore koje djeluju u Republici Hrvatskoj, ista gubi svoju autonomiju te se stvara pravna nesigurnost, a što izravno ima utjecaj kako na rad Komore, tako i na sve njezine članove. Nadalje, Statutom je, s ciljem smanjenja pretjeranih ovlasti Predsjednika komore i sprječavanja sukoba interesa u situaciji kada Skupština raspravlja o eventualnom opozivu Predsjednika uvedeno tijelo Predsjednik Skupštine i zamjenika predsjednika Skupštine. Na kraju, smatram da delegatski model glasanja u HPK nije dobar i da bi se umjesto takve vrste glasanja mogla organizirati elektronska skupština ili elektronsko glasanje.

<p>4 Danijel Mišura NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI Slažem s kolegama vezano uz prijedlog: PSIHOLOŠKA DJELATNOST KROZ OBRT "U prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti nije uvrštena mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz obrt. Trenutnu mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz Privatnu psihološku praksu, oblik je koji koristi samo 41 ovlašteni psiholog u Hrvatskoj (od preko 4300 registriranih). Najskuplji je oblik u smislu financijskih davanja pravne osobe koja obavlja psihološku djelatnost. Ne omogućava bavljenje psihološkom djelatnošću u dijelu radnog vremena ili kao dodatnu djelatnost. Nadalje, velik broj kolegica i kolega psihologa, završilo je određene edukacije za psihoterapijske tretmane, ali kroz privatnu psihološku praksu ne mogu registrirati djelatnost psihoterapije jer to nije psihološka djelatnost prema Zakonu o psihološkoj djelatnosti. Dakle, oni bi uz privatnu psihološku praksu, trebali otvoriti i npr. obrt za psihoterapiju, te na taj način s dva pravna subjekta raditi dvije djelatnosti. Omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, omogućava se doregistracija psihoterapijske djelatnosti (ukoliko zadovoljavaju uvjete po Zakonu o psihoterapiji) u jednom pravnom subjektu. Nadalje, omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, ista bi se izjednačila s ostalim djelatnostima koje se mogu obavljati u privatnom sektoru po pitanju pravnih subjekata, a koje su pod okriljem Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike.</p>	<p>Primljeno na znanje Odredbe koje propisuju obavljanje psihološke djelatnosti kao samostalne profesionalne djelatnosti kroz privatnu psihološku praksu nisu predmet ovih izmjena i dopuna Zakona. Osoba koja obavlja samostalnu djelatnost je osoba koja sama snosi rizik poslovnog uspjeha ili neuspjeha, radi izvan odnosa subordinacije i koja je za obavljanje djelatnosti izravno, osobno i u cijelosti plaćena, pojam je koji je propisan odredbama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15, 70/19, 47/20). Odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela propisan je Općim poreznim zakonom (NN 115/16, 106/18, 121/19, 32/20, 42/20). U poreznom smislu obrt i slobodna djelatnost su izjednačene.</p>
<p>5 Kamea Jaman NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI Slažem s kolegama vezano uz prijedlog: PSIHOLOŠKA DJELATNOST KROZ OBRT "U prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti nije uvrštena mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz obrt. Trenutnu mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz Privatnu psihološku praksu, oblik je koji koristi samo 41 ovlašteni psiholog u Hrvatskoj (od preko 4300 registriranih). Najskuplji je oblik u smislu financijskih davanja pravne osobe koja obavlja psihološku djelatnost. Ne omogućava bavljenje psihološkom djelatnošću u dijelu radnog vremena ili kao dodatnu djelatnost. Nadalje, velik broj kolegica i kolega psihologa, završilo je određene edukacije za psihoterapijske tretmane, ali kroz privatnu psihološku praksu ne mogu registrirati djelatnost psihoterapije jer to nije psihološka djelatnost prema Zakonu o psihološkoj djelatnosti. Dakle, oni bi uz privatnu psihološku praksu, trebali otvoriti i npr. obrt za psihoterapiju, te na taj način s dva pravna subjekta raditi dvije djelatnosti. Omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, omogućava se doregistracija psihoterapijske djelatnosti (ukoliko zadovoljavaju uvjete po Zakonu o psihoterapiji) u jednom pravnom subjektu. Nadalje,</p>	<p>Djelomično prihvaćen Komentar se prihvaća u dijelu da će se brisati riječi: „ili specijalistički diplomski stručni studij psihologije“. Odredbe koje propisuju obavljanje psihološke djelatnosti kao samostalne profesionalne djelatnosti kroz privatnu psihološku praksu nisu predmet ovih izmjena i dopuna Zakona. Brisanje „psihoterapijskog savjetovanja“ iz opisa psihološke djelatnosti nužno je zbog činjenice da je djelatnost psihoterapije zasebna djelatnost, koja je propisana posebnim Zakonom o djelatnosti psihoterapije. Nadležno Ministarstvo ne utječe na sadržaj akata i planova koje donosi Komora, već daje prethodnu suglasnost na navedeno s ciljem standardizacije rada komora i zaštite prava članova. Donošenje pojedinih odluka i općih akata uvjetovano je prethodnom suglasnošću ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi, jer se radi o profesiji koja je regulirana u području socijalne skrbi i cilj je osigurati suradnju između komore i nadležnog ministarstva, a ostavljajući Skupštini Komore mogućnost da predložene odluke prihvati ili ne. Sve odluke ili opće akte na kraju prihvaća Skupština Komore čime je omogućeno članovima da sami sudjeluju u odlučivanju o stvarima koje se odnose na profesiju psiholog.</p>

omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, ista bi se izjednačila s ostalim djelatnostima koje se mogu obavljati u privatnom sektoru po pitanju pravnih subjekata, a koje su pod okriljem Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike. Prijedlozi izmjena i dopuna Zakona o psihološkoj djelatnosti vezanih uz obavljanje psihološke djelatnosti kroz obrt: U članku 3. briše se stavak 6.; U članku 23., stavak 1) brišu se riječi: „upisnik samostalne privatne psihološke prakse“, članci 11., 12. i 13. mijenjaju se i glase: Članak 11. (1) Psihološku djelatnost obavlja ovlašteni psiholog na temelju ugovora s drugim pravnim osobama, rješenja o prijmu, osnivanjem trgovačkog društva ili otvaranjem obrta. Članak 12. (1) Ovlašteni psiholog dužan je prije početka rada ili nakon prestanka s radom o tome obavijestiti Komoru. (2) Komora na temelju dostavljene obavijesti iz stavka 1. ovoga članka upisuje odnosno briše ili zamrzava status ovlaštenog psihologa u odgovarajućem upisniku. Članak 13. (1) Ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt, dužan je osigurati se od odgovornosti za štetu koju bi mogao počinuti trećima obavljanjem psihološke djelatnosti, osim ako je ovlašteni psiholog istovjetno osiguran od odgovornosti za štetu u drugoj državi Europskog gospodarskog prostora. (2) Ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt dužan je uredno produžavati osiguranje od odgovornosti. (3) Ako ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt štetu trećoj osobi počini namjerno ili iz grube nepažnje, osiguravatelj koji je nadoknadio štetu trećoj osobi ima pravo regresu prema ovlaštenom psihologu." Predlažemo izmjene i dopune članka 18. Zakona o psihološkoj djelatnosti (NN 98/2019) na način da se: U članku 18. stavku 1. i 2. brišu riječi „i propisima kojima se uređuju područja zaštite osobnih podataka i tajnosti podataka“. U članku 18. stavak 3. mijenja se i glasi: „Podatke o psihičkom i zdravstvenom stanju, o uzrocima, okolnostima i posljedicama tog stanja, te osobnom ili obiteljskom životu primatelja psiholoških usluga, psiholozi i druge osobe kojima su ti podaci dostupni u njihovoj djelatnosti dužni su čuvati kao profesionalnu tajnu. O podacima za koje postoji obveza čuvanja profesionalne tajne psiholog može izvijestiti stručnjake kojima su isti potrebni za osiguravanje dobrobiti korisnika psiholoških usluga ili općeg dobra, naznačujući da je riječ o zakonski zaštićenim podacima. Pri tome treba voditi računa da oblik i opseg iznesenih podataka bude sukladan načelima struke, odredbama etičkog kodeksa psihološke djelatnosti i propisima kojima se uređuju područja zaštite osobnih podataka i tajnosti podataka.“ e to do sada bio slučaj s psihološkom praksom). Upravo zato treba zakonski pružiti širinu u njenom provođenju, odnosno omogućiti različite pravne oblike za njeno provođenje. Ako postoje uvjeti za svaki pojedini oblik, isti se mogu definirati, ako treba i ovim zakonom, ali nikako se ne smiju zabraniti, time što se ne spomenu kao mogućnost. Stoga, predlažem da u Zakonu stoji i OBRT, te

TRGOVAČKO DRUŠTVO kao način rada. S obzirom da često pripadnici naše struke imaju još dodatno ZANIMANJE npr. psihoterapeuta, trebali bi isto moći obavljati u istom pravnom subjektu, pa takvi pravni oblici koji to dopuštaju bi trebali biti omogućeni ovim zakonom. 2. s kolegama vezano za edukaciju i stjecanje statusa psihologa Točku 1. Članka 5. potrebno je, po našem mišljenju, preformulirati i to tako da se izbací dio koji omogućava da psihologom smatramo osobu koja je završila specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj stoga što to nije u skladu niti s trenutnim stanjem u RH, niti s praksom u Europskim zemljama, a nije usklađeno ni s trenutnim institucionalnim postupcima izrade standarda zanimanja i kvalifikacije psihologa kao regulirane profesije. Prema našem prijedlogu, Točka 1. Članka 5. trebala bi psihologa definirati kao osobu koja: „1. ima završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije ili mu je priznata inozemna stručna kvalifikacija za obavljanje regulirane profesije – psiholog, u skladu s ovim Zakonom i posebnim propisima“ 3. „U članku 4. podstavku 4. iza riječi: „psihološko“ brišu se riječi „i psihoterapijsko“, a iza riječi „kao“ riječi „postupke namijenjene“ zamjenjuju se riječima „postupak namijenjen“.“ Predlažem da se razmotre neke ranije verzije ovog članka. Naime u Zakonu o psihološkoj djelatnosti iz 2003. je stajalo: - psihološke tretmane i savjetodavni rad – odnosno postupke namijenjene zaštiti, održavanju i poboljšanju mentalnog zdravlja pojedinaca i skupina, te poboljšanju kvalitete života i rada, optimalnom iskorištavanju osobnih potencijala i poboljšanju skupne i organizacijske djelotvornosti, A u onome iz 2019. ovako: – psihološko i psihoterapijsko savjetovanje, kao postupke namijenjene zaštiti, održavanju i poboljšanju mentalnog zdravlja korisnika psiholoških usluga te poboljšanju kvalitete života i rada, optimalnom iskorištavanju osobnih potencijala i poboljšanju skupne i organizacijske djelotvornosti Predlažem da zakon bude obuhvatniji te da u članku 4. podstavku 4. stoji : - Psihološke tretmane, psihološko i psihoterapijsko savjetovanje....(itd.). Naime, psihološki tretmani se provode u različitim sustavima, i dijelom uključuju i psihološko savjetovanje, ali imaju i neke svoje specifičnosti i traže također dodatne edukacije (najčešće psihoterapijske, ali i neke specifične, također temeljene na dokazima o učinkovitim intervencijama i postupcima s nekom skupinom djece ili odraslih). Mislim da ih provode kolegice i kolege u obrazovanju, socijalnoj skrbi, nevladinom sektoru, privatnoj praksi i dr. Što se sustava zdravstva tiče u dijagnostičko terapijskim postupcima (DTP-ovima) koje nam odobrava HZZO su predviđeni i tretmani (npr. psihološki tretman kompleksne traume, tretman rehabilitacije izvršnih funkcija, psihološki tretman suzbijanja boli i dr..) i psihološko savjetovanje i psihoterapijski postupci pa smatram da se moramo uskladiti s onim što psiholozi ZAISTA rade i za što su se izborili u pojedinim sustavima, a ne da zakon to ne prepoznaje, a u konačnici možda i ograničava. Ono što nam sustav zdravstva sada omogućava (nakon dugogodišnje

borbe kolegica i kolega iz kliničke i zdravstvene prakse) jesu precizirane usluge i to nam je pomoglo u definiranju onoga što svojim klijentima/pacijentima pružamo, a i bitno nas razlikuje nas od drugih struka, što nikako nije nevažno (npr. u odnosu na edukacijsko rehabilitacijsko savjetovanje ili edukacijsko rehabilitacijski tretman). Nadalje, to je i mogućnost za kolege i kolegice koje će se tek zaposliti u tim sektorima, da se u svom stručnom usavršavanju usmjeravaju u odnosu na ono što zakon priznaje, a radno mjesto traži. Također, u podstavku 2. ovog članka stoji da je jedan od ciljeva psihološke procjene i psihodijagnostike „pronalaženja uzroka nedjelotvornosti ili poremećaja te planiranja i provođenja psiholoških programa i tretmana“ te u podstavku 6. ovog članka također stoji kako psiholozi provode „psihološku evaluaciju svih psiholoških i drugih postupaka, programa i tretmana koji se tiču korisnika psiholoških usluga i koji mogu imati psihičke ili psihosocijalne posljedice“. Dakle, u oba podstavka potvrđujemo psihološke tretmane kao našu djelatnost stoga mislim da ih u podstavku 4 treba naglasiti. I na kraju, u podstavku 5. ovog članka smatram a treba uz „stručna“ dodati i riječ „znanstvena“. Hrvatska komora psihoterapeuta 03.11.2021 14:591 1 Hrvatska komora psihoterapeuta smatra da se predloženim novim zakonima, kao i izmjenama i dopunama postojećih zakona, koje donosi Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike, ograničava samostalnost i narušava neovisnost Komora i slaže se sa slijedećim komentarima Hrvatske psihološke komore: Člankom 43. Ustava RH svakom se jamči pravo na slobodno udruživanje radi zaštite njihovih probitaka ili zauzimanja za socijalna, gospodarska, politička, nacionalna, kulturna ili druga uvjerenja i ciljeve; a radi čega svatko može slobodno osnivati sindikate i druge udruge, uključivati se u njih ili iz njih istupati u skladu sa zakonom. Nadalje, temeljem Zakona o psihološkoj djelatnosti Hrvatska psihološka komora (dalje u tekstu: Komora) je samostalna i neovisna strukovna organizacija u Republici Hrvatskoj koja se brine za razvoj, stručnost, etičnost, zakonitost i ugled u djelatnosti na teritoriju Republike Hrvatske Predloženim izmjenama i dopunama Zakona o djelatnosti se ograničava samostalnost i narušava neovisnost Komore obzirom da je predloženo da je za poslove iz djelokruga Komore potrebno zatražiti prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi i to glede: - određivanja visina članarine - davanja prethodnog mišljenja o godišnjem programu rada, financijskom planu, godišnjem izvješću rad i financijskom izvješću prije upućivanja istog Skupštini Komore sa strogim ograničenjima samo u odnosu na Komoru u pogledu obveza i rokova, dok se s druge strane na jednak način ne postupa prema nadležnom ministarstvu, a što izravno utječe na mogućnost razrješenja predsjednika Komore. Posebno se ističe pravna nesigurnost glede prijedloga o davanju prethodne suglasnosti nadležnog ministarstva na odluku Komore o visini članarine za iduću godinu. Sukladno sadašnjim zakonskim odredbama visina članarine bila utvrđivana odlukom Skupštine Komore, a koje tijelo predstavlja najviše tijelo odlučivanja i čine ju svi

članovi. Predloženim tekstom su definirane samo obveze Komore u pogledu rokova i načina za traženje suglasnosti od ministarstva, dok s druge strane ne bi bilo propisano koji bi to bili rokovi ministarstva za donošenje odluke o davanju ili uskrati suglasnosti, mora li takva odluka biti obrazložena i mogu li se protiv takve odluke podnositi pravni lijekovi. Iz teksta proizlazi da se Zakonom djeluje na ograničavanje samostalnosti i neovisnosti Komore čime se Komora izravno stavlja u neravnopravan položaj u odnosu na ostale komore koje djeluju u Republici Hrvatskoj, ista gubi svoju autonomiju te se stvara pravna nesigurnost, a što izravno ima utjecaj kako na rad Komore, tako i na sve njezine članove. Nadalje, Statutom je, s ciljem smanjenja pretjeranih ovlasti Predsjednika komore i sprječavanja sukoba interesa u situaciji kada Skupština raspravlja o eventualnom opozivu Predsjednika uvedeno tijelo Predsjednik Skupštine i zamjenika predsjednika Skupštine. Na kraju, smatram da delegatski model glasanja u HPK nije dobar i da bi se umjesto takve vrste glasanja mogla organizirati elektronska skupština ili elektronsko glasanje.

6 Gorka Vuletić

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI

Slažem s kolegama vezano uz prijedlog: PSIHOLOŠKA DJELATNOST KROZ OBRT "U prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti nije uvrštena mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz obrt. Trenutnu mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz Privatnu psihološku praksu, oblik je koji koristi samo 41 ovlaštenih psihologa u Hrvatskoj (od preko 4300 registriranih). Najskuplji je oblik u smislu financijskih davanja pravne osobe koja obavlja psihološku djelatnost. Ne omogućava bavljenje psihološkom djelatnošću u dijelu radnog vremena ili kao dodatnu djelatnost. Nadalje, velik broj kolegica i kolega psihologa, završilo je određene edukacije za psihoterapijske tretmane, ali kroz privatnu psihološku praksu ne mogu registrirati djelatnost psihoterapije jer to nije psihološka djelatnost prema Zakonu o psihološkoj djelatnosti. Dakle, oni bi uz privatnu psihološku praksu, trebali otvoriti i npr. obrt za psihoterapiju, te na taj način s dva pravna subjekta raditi dvije djelatnosti. Omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, omogućava se doregistracija psihoterapijske djelatnosti (ukoliko zadovoljavaju uvjete po Zakonu o psihoterapiji) u jednom pravnom subjektu. Nadalje, omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, ista bi se izjednačila s ostalim djelatnostima koje se mogu obavljati u privatnom sektoru po pitanju pravnih subjekata, a koje su pod okriljem Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike. Prijedlozi izmjena i dopuna Zakona o psihološkoj djelatnosti vezanih uz obavljanje psihološke djelatnosti kroz obrt: U članku 3. briše se stavak 6.; U članku 23., stavak 1) brišu se riječi: „upisnik samostalne privatne psihološke prakse, upisnik zajedničke privatne psihološke prakse“, članci 11., 12. i 13. mijenjaju se i glase:

Primljeno na znanje

Odredbe koje propisuju obavljanje psihološke djelatnosti kao samostalne profesionalne djelatnosti kroz privatnu psihološku praksu nisu predmet ovih izmjena i dopuna Zakona. Osoba koja obavlja samostalnu djelatnost je osoba koja sama snosi rizik poslovnog uspjeha ili neuspjeha, radi izvan odnosa subordinacije i koja je za obavljanje djelatnosti izravno, osobno i u cijelosti plaćena, pojam je koji je propisan odredbama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15, 70/19, 47/20). Odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela propisan je Općim poreznim zakonom (NN 115/16, 106/18, 121/19, 32/20, 42/20). U poreznom smislu obrt i slobodna djelatnost su izjednačene.

<p>Članak 11. (1) Psihološku djelatnost obavlja ovlašteni psiholog na temelju ugovora s drugim pravnim osobama, rješenja o prijmu, osnivanjem trgovačkog društva ili otvaranjem obrta. Članak 12. (1) Ovlašteni psiholog dužan je prije početka rada ili nakon prestanka s radom o tome obavijestiti Komoru. (2) Komora na temelju dostavljene obavijesti iz stavka 1. ovoga članka upisuje odnosno briše ili zamrzava status ovlaštenog psihologa u odgovarajućem upisniku. Članak 13. (1) Ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt, dužan je osigurati se od odgovornosti za štetu koju bi mogao počinuti trećima obavljanjem psihološke djelatnosti, osim ako je ovlašteni psiholog istovjetno osiguran od odgovornosti za štetu u drugoj državi Europskog gospodarskog prostora. (2) Ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt dužan je uredno produžavati osiguranje od odgovornosti. (3) Ako ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt štetu trećoj osobi počinu namjerno ili iz grube nepažnje, osiguravatelj koji je nadoknadio štetu trećoj osobi ima pravo regresa prema ovlaštenom psihologu."</p>	
<p>7 Hrvatska komora socijalnih pedagoga NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI Hrvatska komora socijalnih pedagoga podržava i slaže se s komentaram Hrvatske psihološke komore.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
<p>8 Hrvatska psihološka komora NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI Predlažemo izmjene i dopune članka 18. Zakona o psihološkoj djelatnosti (NN 98/2019) na način da se: U članku 18. stavku 1. i 2. brišu riječi „i propisima kojima se uređuju područja zaštite osobnih podataka i tajnosti podataka“. U članku 18. stavak 3. mijenja se i glasi: „Podatke o psihičkom i zdravstvenom stanju, o uzrocima, okolnostima i posljedicama tog stanja, te osobnom ili obiteljskom životu primatelja psiholoških usluga, psiholozi i druge osobe kojima su ti podaci dostupni u njihovoj djelatnosti dužni su čuvati kao profesionalnu tajnu. O podacima za koje postoji obveza čuvanja profesionalne tajne psiholog može izvijestiti stručnjake kojima su isti potrebni za osiguravanje dobrobiti korisnika psiholoških usluga ili općeg dobra, naznačujući da je riječ o zakonski zaštićenim podacima. Pri tome treba voditi računa da oblik i opseg iznesenih podataka bude sukladan načelima struke, odredbama etičkog kodeksa psihološke djelatnosti i propisima kojima se uređuju područja zaštite osobnih podataka i tajnosti podataka.“</p>	<p>Nije prihvaćen Pitanje profesionalne tajne, kao i postupanja vezana uz to, propisana su posebnim propisima.</p>
<p>9 Mara Šimunović NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI Slažem se s kolegama u pogledu 1. Obavljanje psihološke djelatnosti kroz obrt: Slažem se s kolegama vezano uz prijedlog: PSIHOLOŠKA DJELATNOST KROZ OBRT "U prijedlog Zakona o</p>	<p>Djelomično prihvaćen Komentar se prihvaća u dijelu da će se brisati riječi: „ili specijalistički diplomski stručni studij psihologije“. Odredbe koje propisuju obavljanje psihološke djelatnosti kao samostalne profesionalne djelatnosti kroz privatnu psihološku praksu nisu predmet ovih izmjena i dopuna Zakona. Brisanje „psihoterapijskog savjetovanja“ iz opisa psihološke djelatnosti nužno je</p>

izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti nije uvrštena mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz obrt. Trenutnu mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz Privatnu psihološku praksu, oblik je koji koristi samo 41 ovlašteni psiholog u Hrvatskoj (od preko 4300 registriranih). Najskuplji je oblik u smislu financijskih davanja pravne osobe koja obavlja psihološku djelatnost. Ne omogućava bavljenje psihološkom djelatnošću u dijelu radnog vremena ili kao dodatnu djelatnost. Nadalje, velik broj kolegica i kolega psihologa, završilo je određene edukacije za psihoterapijske tretmane, ali kroz privatnu psihološku praksu ne mogu registrirati djelatnost psihoterapije jer to nije psihološka djelatnost prema Zakonu o psihološkoj djelatnosti. Dakle, oni bi uz privatnu psihološku praksu, trebali otvoriti i npr. obrt za psihoterapiju, te na taj način s dva pravna subjekta raditi dvije djelatnosti. Omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, omogućava se doregistracija psihoterapijske djelatnosti (ukoliko zadovoljavaju uvjete po Zakonu o psihoterapiji) u jednom pravnom subjektu. Nadalje, omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, ista bi se izjednačila s ostalim djelatnostima koje se mogu obavljati u privatnom sektoru po pitanju pravnih subjekata, a koje su pod okriljem Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike. Prijedlozi izmjena i dopuna Zakona o psihološkoj djelatnosti vezanih uz obavljanje psihološke djelatnosti kroz obrt: U članku 3. briše se stavak 6.; U članku 23., stavak 1) brišu se riječi: „upisnik samostalne privatne psihološke prakse, upisnik zajedničke privatne psihološke prakse“, članci 11., 12. i 13. mijenjaju se i glase: Članak 11. (1) Psihološku djelatnost obavlja ovlašteni psiholog na temelju ugovora s drugim pravnim osobama, rješenja o prijmu, osnivanjem trgovačkog društva ili otvaranjem obrta. Članak 12. (1) Ovlašteni psiholog dužan je prije početka rada ili nakon prestanka s radom o tome obavijestiti Komoru. (2) Komora na temelju dostavljene obavijesti iz stavka 1. ovoga članka upisuje odnosno briše ili zamrzava status ovlaštenog psihologa u odgovarajućem upisniku. Članak 13. (1) Ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt, dužan je osigurati se od odgovornosti za štetu koju bi mogao počinuti trećima obavljanjem psihološke djelatnosti, osim ako je ovlašteni psiholog istovjetno osiguran od odgovornosti za štetu u drugoj državi Europskog gospodarskog prostora. (2) Ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt dužan je uredno produžavati osiguranje od odgovornosti. (3) Ako ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt štetu trećoj osobi počinu namjerno ili iz grube nepažnje, osiguravatelj koji je nadoknadio štetu trećoj osobi ima pravo regresa prema ovlaštenom psihologu." Psihološka djelatnost se dijelom obavlja u privatnom sektoru, profitna je pa se stoga treba definirati kao gospodarska djelatnost, a kao takva imati mogućnost postojanja kroz različite pravne subjekte. S obzirom da zahvaća različite aspekte djelovanja i različite sektore (obrazovanje, psihološki

zbog činjenice da je djelatnost psihoterapije zasebna djelatnost, koja je propisana posebnim Zakonom o djelatnosti psihoterapije.

tretmani s ciljem liječenja, psihološki tretmani s ciljem unaprjeđenja zdravlja, poslovno savjetovanje i organizacijska psihologija, penologija, socijalna skrb, rehabilitacija itd.) nije ju moguće staviti pod jedan pravni oblik, a da to onda bude izvedivo u praksi (kao što je to do sada bio slučaj s psihološkom praksom). Upravo zato treba zakonski pružiti širinu u njenom provođenju, odnosno omogućiti različite pravne oblike za njeno provođenje. Ako postoje uvjeti za svaki pojedini oblik, isti se mogu definirati, ako treba i ovim zakonom, ali nikako se ne smiju zabraniti, time što se ne spomenu kao mogućnost. Stoga, predlažem da u Zakonu stoji i OBRT, te TRGOVAČKO DRUŠTVO kao način rada. S obzirom da često pripadnici naše struke imaju još dodatno ZANIMANJE npr. psihoterapeuta, trebali bi isto moći obavljati u istom pravnom subjektu, pa takvi pravni oblici koji to dopuštaju bi trebali biti omogućeni ovim zakonom. 2. s kolegama vezano za edukaciju i stjecanje statusa psihologa Točku 1. Članka 5. potrebno je, po našem mišljenju, preformulirati i to tako da se izbací dio koji omogućava da psihologom smatramo osobu koja je završila specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj stoga što to nije u skladu niti s trenutnim stanjem u RH, niti s praksom u Europskim zemljama, a nije usklađeno ni s trenutnim institucionalnim postupcima izrade standarda zanimanja i kvalifikacije psihologa kao regulirane profesije. Prema našem prijedlogu, Točka 1. Članka 5. trebala bi psihologa definirati kao osobu koja: „1. ima završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije ili mu je priznata inozemna stručna kvalifikacija za obavljanje regulirane profesije – psiholog, u skladu s ovim Zakonom i posebnim propisima“ 3. „U članku 4. podstavku 4. iza riječi: „psihološko“ brišu se riječi „i psihoterapijsko“, a iza riječi „kao“ riječi „postupke namijenjene“ zamjenjuju se riječima „postupak namijenjen“.“ Predlažem da se razmotre neke ranije verzije ovog članka. Naime u Zakonu o psihološkoj djelatnosti iz 2003. je stajalo: - psihološke tretmane i savjetodavni rad – odnosno postupke namijenjene zaštiti, održavanju i poboljšanju mentalnog zdravlja pojedinaca i skupina, te poboljšanju kvalitete života i rada, optimalnom iskorištavanju osobnih potencijala i poboljšanju skupne i organizacijske djelotvornosti, A u onome iz 2019. ovako: – psihološko i psihoterapijsko savjetovanje, kao postupke namijenjene zaštiti, održavanju i poboljšanju mentalnog zdravlja korisnika psiholoških usluga te poboljšanju kvalitete života i rada, optimalnom iskorištavanju osobnih potencijala i poboljšanju skupne i organizacijske djelotvornosti Predlažem da zakon bude obuhvatniji te da u članku 4. podstavku 4. stoji : - Psihološke tretmane, psihološko i psihoterapijsko savjetovanje....(itd.). Naime, psihološki tretmani se provode u različitim sustavima, i dijelom uključuju i psihološko savjetovanje, ali imaju i neke svoje specifičnosti i traže također dodatne edukacije (najčešće psihoterapijske, ali i neke specifične, također temeljene na dokazima o učinkovitim intervencijama i postupcima s nekom skupinom djece ili odraslih). Mislim da ih provode kolegice i

kolege u obrazovanju, socijalnoj skrbi, nevladinom sektoru, privatnoj praksi i dr. Što se sustava zdravstva tiče u dijagnostičko terapijskim postupcima (DTP-ovima) koje nam odobrava HZZO su predviđeni i tretmani (npr. psihološki tretman kompleksne traume, tretman rehabilitacije izvršnih funkcija, psihološki tretman suzbijanja boli i dr..) i psihološko savjetovanje i psihoterapijski postupci pa smatram da se moramo uskladiti s onim što psiholozi ZAISTA rade i za što su se izborili u pojedinim sustavima, a ne da zakon to ne prepoznaje, a u konačnici možda i ograničava. Ono što nam sustav zdravstva sada omogućava (nakon dugogodišnje borbe kolegica i kolega iz kliničke i zdravstvene prakse) jesu precizirane usluge i to nam je pomoglo u definiranju onoga što svojim klijentima/pacijentima pružamo, a i bitno nas razlikuje nas od drugih struka, što nikako nije nevažno (npr. u odnosu na edukacijsko rehabilitacijsko savjetovanje ili edukacijsko rehabilitacijski tretman). Nadalje, to je i mogućnost za kolege i kolegice koje će se tek zaposliti u tim sektorima, da se u svom stručnom usavršavanju usmjeravaju u odnosu na ono što zakon priznaje, a radno mjesto traži. Također, u podstavku 2. ovog članka stoji da je jedan od ciljeva psihološke procjene i psihodijagnostike „pronalaženja uzroka nedjelotvornosti ili poremećaja te planiranja i provođenja psiholoških programa i tretmana“ te u podstavku 6. ovog članka također stoji kako psiholozi provode „psihološku evaluaciju svih psiholoških i drugih postupaka, programa i tretmana koji se tiču korisnika psiholoških usluga i koji mogu imati psihičke ili psihosocijalne posljedice“. Dakle, u oba podstavka potvrđujemo psihološke tretmane kao našu djelatnost stoga mislim da ih u podstavku 4 treba naglasiti. I na kraju, u podstavku 5. ovog članka smatram a treba uz „stručna“ dodati i riječ „znanstvena“.

10	<p>Hrvatska komora psihoterapeuta NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLŠKOJ DJELATNOSTI</p> <p>Hrvatska komora psihoterapeuta smatra da se predloženim novim zakonima, kao i izmjenama i dopunama postojećih zakona, koje donosi Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike, ograničava samostalnost i narušava neovisnost Komora i slaže se sa slijedećim komentarima Hrvatske psihološke komore: Člankom 43. Ustava RH svakom se jamči pravo na slobodno udruživanje radi zaštite njihovih probitaka ili zauzimanja za socijalna, gospodarska, politička, nacionalna, kulturna ili druga uvjerenja i ciljeve; a radi čega svatko može slobodno osnivati sindikate i druge udruge, uključivati se u njih ili iz njih istupati u skladu sa zakonom. Nadalje, temeljem Zakona o psihološkoj djelatnosti Hrvatska psihološka komora (dalje u tekstu: Komora) je samostalna i neovisna strukovna organizacija u Republici Hrvatskoj koja se brine za razvoj, stručnost, etičnost, zakonitost i ugled u djelatnosti na teritoriju Republike Hrvatske. Predloženim izmjenama i dopunama Zakona o djelatnosti se ograničava samostalnost i narušava neovisnost Komore obzirom da je predloženo da je za poslove iz djelokruga Komore potrebno zatražiti prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi i to glede: - određivanja visina članarine - davanja prethodnog mišljenja o godišnjem programu rada, financijskom planu, godišnjem izvješću rad i financijskom izvješću prije upućivanja istog Skupštini Komore sa strogim ograničenjima samo u odnosu na Komoru u pogledu obveza i rokova, dok se s druge strane na jednak način ne postupa prema nadležnom ministarstvu, a što izravno utječe na mogućnost razrješenja predsjednika Komore. Posebno se ističe pravna nesigurnost glede prijedloga o davanju prethodne suglasnosti nadležnog ministarstva na odluku Komore o visini članarine za iduću godinu. Sukladno sadašnjim zakonskim odredbama visina članarine bila utvrđivana odlukom Skupštine Komore, a koje tijelo predstavlja najviše tijelo odlučivanja i čine ju svi članovi. Predloženim tekstom su definirane samo obveze Komore u pogledu rokova i načina za traženje suglasnosti od ministarstva, dok s druge strane ne bi bilo propisano koji bi to bili rokovi ministarstva za donošenje odluke o davanju ili uskrati suglasnosti, mora li takva odluka biti obrazložena i mogu li se protiv takve odluke podnositi pravni lijekovi. Iz teksta proizlazi da se Zakonom djeluje na ograničavanje samostalnosti i neovisnosti Komore čime se Komora izravno stavlja u neravnopravan položaj u odnosu na ostale komore koje djeluju u Republici Hrvatskoj, ista gubi svoju autonomiju te se stvara pravna nesigurnost, a što izravno ima utjecaj kako na rad Komore, tako i na sve njezine članove.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Predloženim odredbama se ne utječe na slobodu udruživanja, niti na rad udruženja koja promiču i štite područje rada psihologa kao i samu profesiju. Komora je pravna osoba s javnim ovlastima koje su joj dodijeljene Zakonom. Nadležno Ministarstvo ne utječe na sadržaj akata i planova već daje prethodnu suglasnost na navedeno s ciljem standardizacije rada komora i zaštite prava članova. Donošenje pojedinih odluka i općih akata uvjetovano je prethodnom suglasnošću ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi, jer se radi o profesiji koja je regulirana u području socijalne skrbi i cilj je osigurati suradnju između komore i nadležnog ministarstva, a ostavljajući Skupštini Komore mogućnost da predložene odluke prihvati ili ne. Sve odluke ili opće akte na kraju prihvata Skupština Komore čime je omogućeno članovima da sami sudjeluju u odlučivanju o stvarima koje se odnose na profesiju psiholog. Regulirane profesije u području socijalne skrbi su osim profesije psiholog i profesije socijalni radnik, edukacijski rehabilitator, socijalni pedagog, psihoterapeut i savjetodavni terapeut, te su odredbe vezane za prethodne suglasnosti nadležnog ministarstva na odluke i opće akte navedene u Zakonu ujednačeni u svim zakonima kojima se uređuju pojedine navedene djelatnosti. Ujednačenim odredbama je i položaj komora ravnopravan.</p>
----	---	--

11	<p>TAMARA SREMEC NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI U Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama zakona o psihološkoj djelatnosti potrebno je, u skladu sa Statutom Komore na koji je Ministarstvo dalo svoju suglasnost, unijeti novo tijelo Komore - Predsjednik i zamjenik predsjednika Komore. Statutom je, s ciljem smanjenja pretjeranih ovlasti Predsjednika komore i sprječavanja sukoba interesa u situaciji kada Skupština raspravlja o eventualnom opozivu Predsjednika uvedeno tijelo Predsjednik Skupštine i zamjenika predsjednika Skupštine.</p>	<p>Nije prihvaćen Predsjednika Komore bira Skupština iz redova svojih članova, a Predsjednik Komore predstavlja i zastupa Komoru i odgovara za zakonitost njezina rada te obavlja poslove određene ovim Zakonom i statutom Komore. Također, Predsjednik Komore Skupštinu Komore saziva, njome predsjedava, te potpisuje akte Skupštine.1Uvođenje nove funkcije Predsjednika Skupštine u tom je smislu nesvrishodno.</p>
12	<p>SANDRA MATOŠINA BORBAŠ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI lažem se s kolegama u pogledu 1. Obavljanje psihološke djelatnosti kroz obrt: Slažem se s kolegama vezano uz prijedlog: PSIHOLOŠKA DJELATNOST KROZ OBRT "U prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti nije uvrštena mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz obrt. Trenutnu mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz Privatnu psihološku praksu, oblik je koji koristi samo 41 ovlašteni psiholog u Hrvatskoj (od preko 4300 registriranih). Najskuplji je oblik u smislu financijskih davanja pravne osobe koja obavlja psihološku djelatnost. Ne omogućava bavljenje psihološkom djelatnošću u dijelu radnog vremena ili kao dodatnu djelatnost. Nadalje, velik broj kolegica i kolega psihologa, završilo je određene edukacije za psihoterapijske tretmane, ali kroz privatnu psihološku praksu ne mogu registrirati djelatnost psihoterapije jer to nije psihološka djelatnost prema Zakonu o psihološkoj djelatnosti. Dakle, oni bi uz privatnu psihološku praksu, trebali otvoriti i npr. obrt za psihoterapiju, te na taj način s dva pravna subjekta raditi dvije djelatnosti. Omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, omogućava se doregistracija psihoterapijske djelatnosti (ukoliko zadovoljavaju uvjete po Zakonu o psihoterapiji) u jednom pravnom subjektu. Nadalje, omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, ista bi se izjednačila s ostalim djelatnostima koje se mogu obavljati u privatnom sektoru po pitanju pravnih subjekata, a koje su pod okriljem Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike. Prijedlozi izmjena i dopuna Zakona o psihološkoj djelatnosti vezanih uz obavljanje psihološke djelatnosti kroz obrt: U članku 3. briše se stavak 6.; U članku 23., stavak 1) brišu se riječi: „upisnik samostalne privatne psihološke prakse, upisnik zajedničke privatne psihološke prakse“, članci 11., 12. i 13. mijenjaju se i glase: Članak 11. (1) Psihološku djelatnost obavlja ovlašteni psiholog na temelju ugovora s drugim pravnim osobama, rješenja o prijmu, osnivanjem trgovačkog društva ili otvaranjem obrta. Članak 12. (1) Ovlašteni psiholog dužan je prije početka rada ili nakon prestanka s radom o tome obavijestiti Komoru. (2) Komora na temelju dostavljene</p>	<p>Djelomično prihvaćen Komentar se prihvaća u dijelu da će se brisati riječi: „ili specijalistički diplomski stručni studij psihologije“. Odredbe koje propisuju obavljanje psihološke djelatnosti kao samostalne profesionalne djelatnosti kroz privatnu psihološku praksu nisu predmet ovih izmjena i dopuna Zakona. Brisanje „psihoterapijskog savjetovanja“ iz opisa psihološke djelatnosti nužno je zbog činjenice da je djelatnost psihoterapije zasebna djelatnost, koja je propisana posebnim Zakonom o djelatnosti psihoterapije.</p>

obavijesti iz stavka 1. ovoga članka upisuje odnosno briše ili zamrzava status ovlaštenog psihologa u odgovarajućem upisniku. Članak 13. (1) Ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt, dužan je osigurati se od odgovornosti za štetu koju bi mogao počinuti trećima obavljanjem psihološke djelatnosti, osim ako je ovlašteni psiholog istovjetno osiguran od odgovornosti za štetu u drugoj državi Europskog gospodarskog prostora. (2) Ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt dužan je uredno produžavati osiguranje od odgovornosti. (3) Ako ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt štetu trećoj osobi počini namjerno ili iz grube nepažnje, osiguravatelj koji je nadoknadio štetu trećoj osobi ima pravo regresa prema ovlaštenom psihologu." Psihološka djelatnost se dijelom obavlja u privatnom sektoru, profitna je pa se stoga treba definirati kao gospodarska djelatnost, a kao takva imati mogućnost postojanja kroz različite pravne subjekte. S obzirom da zahvaća različite aspekte djelovanja i različite sektore (obrazovanje, psihološki tretmani s ciljem liječenja, psihološki tretmani s ciljem unaprjeđenja zdravlja, poslovno savjetovanje i organizacijska psihologija, penologija, socijalna skrb, rehabilitacija itd.) nije ju moguće staviti pod jedan pravni oblik, a da to onda bude izvedivo u praksi (kao što je to do sada bio slučaj s psihološkom praksom). Upravo zato treba zakonski pružiti širinu u njenom provođenju, odnosno omogućiti različite pravne oblike za njeno provođenje. Ako postoje uvjeti za svaki pojedini oblik, isti se mogu definirati, ako treba i ovim zakonom, ali nikako se ne smiju zabraniti, time što se ne spomenu kao mogućnost. Stoga, predlažem da u Zakonu stoji i OBRT, te TRGOVAČKO DRUŠTVO kao način rada. S obzirom da često pripadnici naše struke imaju još dodatno ZANIMANJE npr. psihoterapeuta, trebali bi isto moći obavljati u istom pravnom subjektu, pa takvi pravni oblici koji to dopuštaju bi trebali biti omogućeni ovim zakonom. 2. s kolegama vezano za edukaciju i stjecanje statusa psihologa Točku 1. Članka 5. potrebno je, po našem mišljenju, preformulirati i to tako da se izbací dio koji omogućava da psihologom smatramo osobu koja je završila specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj stoga što to nije u skladu niti s trenutnim stanjem u RH, niti s praksom u Europskim zemljama, a nije usklađeno ni s trenutnim institucionalnim postupcima izrade standarda zanimanja i kvalifikacije psihologa kao regulirane profesije. Prema našem prijedlogu, Točka 1. Članka 5. trebala bi psihologa definirati kao osobu koja: „1. ima završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije ili mu je priznata inozemna stručna kvalifikacija za obavljanje regulirane profesije – psiholog, u skladu s ovim Zakonom i posebnim propisima“ 3. „U članku 4. podstavku 4. iza riječi: „psihološko“ brišu se riječi „i psihoterapijsko“, a iza riječi „kao“ riječi „postupke namijenjene“ zamjenjuju se riječima „postupak namijenjen“.“ Predlažem da se razmotre neke ranije verzije ovog članka. Naime u Zakonu o psihološkoj djelatnosti iz 2003. je stajalo: -

psihološke tretmane i savjetodavni rad – odnosno postupke namijenjene zaštiti, održavanju i poboljšanju mentalnog zdravlja pojedinaca i skupina, te poboljšanju kvalitete života i rada, optimalnom iskorištavanju osobnih potencijala i poboljšanju skupne i organizacijske djelotvornosti, A u onome iz 2019. ovako: – psihološko i psihoterapijsko savjetovanje, kao postupke namijenjene zaštiti, održavanju i poboljšanju mentalnog zdravlja korisnika psiholoških usluga te poboljšanju kvalitete života i rada, optimalnom iskorištavanju osobnih potencijala i poboljšanju skupne i organizacijske djelotvornosti Predlažem da zakon bude obuhvatniji te da u članku 4. podstavku 4. stoji : - Psihološke tretmane, psihološko i psihoterapijsko savjetovanje....(itd.). Naime, psihološki tretmani se provode u različitim sustavima, i dijelom uključuju i psihološko savjetovanje, ali imaju i neke svoje specifičnosti i traže također dodatne edukacije (najčešće psihoterapijske, ali i neke specifične, također temeljene na dokazima o učinkovitim intervencijama i postupcima s nekom skupinom djece ili odraslih). Mislim da ih provode kolegice i kolege u obrazovanju, socijalnoj skrbi, nevladinom sektoru, privatnoj praksi i dr. Što se sustava zdravstva tiče u dijagnostičko terapijskim postupcima (DTP-ovima) koje nam odobrava HZZO su predviđeni i tretmani (npr. psihološki tretman kompleksne traume, tretman rehabilitacije izvršnih funkcija, psihološki tretman suzbijanja boli i dr..) i psihološko savjetovanje i psihoterapijski postupci pa smatram da se moramo uskladiti s onim što psiholozi ZAISTA rade i za što su se izborili u pojedinim sustavima, a ne da zakon to ne prepozna, a u konačnici možda i ograničava. Ono što nam sustav zdravstva sada omogućava (nakon dugogodišnje borbe kolegica i kolega iz kliničke i zdravstvene prakse) jesu precizirane usluge i to nam je pomoglo u definiranju onoga što svojim klijentima/pacijentima pružamo, a i bitno nas razlikuje nas od drugih struka, što nikako nije nevažno (npr. u odnosu na edukacijsko rehabilitacijsko savjetovanje ili edukacijsko rehabilitacijski tretman). Nadalje, to je i mogućnost za kolege i kolegice koje će se tek zaposliti u tim sektorima, da se u svom stručnom usavršavanju usmjeravaju u odnosu na ono što zakon priznaje, a radno mjesto traži. Također, u podstavku 2. ovog članka stoji da je jedan od ciljeva psihološke procjene i psihodijagnostike „pronalaženja uzroka nedjelotvornosti ili poremećaja te planiranja i provođenja psiholoških programa i tretmana“ te u podstavku 6. ovog članka također stoji kako psiholozi provode „psihološku evaluaciju svih psiholoških i drugih postupaka, programa i tretmana koji se tiču korisnika psiholoških usluga i koji mogu imati psihičke ili psihosocijalne posljedice“. Dakle, u oba podstavka potvrđujemo psihološke tretmane kao našu djelatnost stoga mislim da ih u podstavku 4 treba naglasiti. Na kraju, smatram da delegatski model glasanja u HPK nije dobar, nije izglasan i prihvaćen od strane Skupštine ili drugih tijela komore i da bi se umjesto takve vrste glasanja mogla organizirati elektronska skupština ili elektronsko glasanje.

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI

Slažem se s komentarima kolega/ica vezano uz obavljanje PSIHOLOŠKE DJELATNOSTI KROZ OBRT U prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti nije uvrštena mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz obrt. Trenutnu mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz Privatnu psihološku praksu, oblik je koji koristi samo 41 ovlašteni psiholog u Hrvatskoj (od preko 4300 registriranih). Najskuplji je oblik u smislu financijskih davanja pravne osobe koja obavlja psihološku djelatnost. Ne omogućava bavljenje psihološkom djelatnošću u dijelu radnog vremena ili kao dodatnu djelatnost. Nadalje, velik broj kolegica i kolega psihologa, završilo je određene edukacije za psihoterapijske tretmane, ali kroz privatnu psihološku praksu ne mogu registrirati djelatnost psihoterapije jer to nije psihološka djelatnost prema Zakonu o psihološkoj djelatnosti. Dakle, oni bi uz privatnu psihološku praksu, trebali otvoriti i npr. obrt za psihoterapiju, te na taj način s dva pravna subjekta raditi dvije djelatnosti. Omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, omogućava se doregistracija psihoterapijske djelatnosti (ukoliko zadovoljavaju uvjete po Zakonu o psihoterapiji) u jednom pravnom subjektu. Nadalje, omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, ista bi se izjednačila s ostalim djelatnostima koje se mogu obavljati u privatnom sektoru po pitanju pravnih subjekata, a koje su pod okriljem Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike. Prijedlozi izmjena i dopuna Zakona o psihološkoj djelatnosti vezanih uz obavljanje psihološke djelatnosti kroz obrt: U članku 3. briše se stavak 6.; U članku 23., stavak 1) brišu se riječi: „upisnik samostalne privatne psihološke prakse, upisnik zajedničke privatne psihološke prakse“, članci 11., 12. i 13. mijenjaju se i glase: Članak 11. (1) Psihološku djelatnost obavlja ovlašteni psiholog na temelju ugovora s drugim pravnim osobama, rješenja o prijmu, osnivanjem trgovačkog društva ili otvaranjem obrta. Članak 12. (1) Ovlašteni psiholog dužan je prije početka rada ili nakon prestanka s radom o tome obavijestiti Komoru. (2) Komora na temelju dostavljene obavijesti iz stavka 1. ovoga članka upisuje odnosno briše ili zamrzava status ovlaštenog psihologa u odgovarajućem upisniku. Članak 13. (1) Ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt, dužan je osigurati se od odgovornosti za štetu koju bi mogao počinuti trećima obavljanjem psihološke djelatnosti, osim ako je ovlašteni psiholog istovjetno osiguran od odgovornosti za štetu u drugoj državi Europskog gospodarskog prostora. (2) Ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt dužan je uredno produžavati osiguranje od odgovornosti. (3) Ako ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt štetu trećoj osobi počinu namjerno ili iz grube nepažnje, osiguravatelj koji je nadoknadio štetu

Primljeno na znanje

Odredbe koje propisuju obavljanje psihološke djelatnosti kao samostalne profesionalne djelatnosti kroz privatnu psihološku praksu nisu predmet ovih izmjena i dopuna Zakona. Osoba koja obavlja samostalnu djelatnost je osoba koja sama snosi rizik poslovnog uspjeha ili neuspjeha, radi izvan odnosa subordinacije i koja je za obavljanje djelatnosti izravno, osobno i u cijelosti plaćena, pojam je koji je propisan odredbama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15, 70/19, 47/20). Odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela propisan je Općim poreznim zakonom (NN 115/16, 106/18, 121/19, 32/20, 42/20). U poreznom smislu obrt i slobodna djelatnost su izjednačene.

	trećoj osobi ima pravo regresa prema ovlaštenom psihologu.	
14	<p>VANJA TOČAKOVIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI</p> <p>Slažem se s kolegama u pogledu 1. Obavljanje psihološke djelatnosti kroz obrt: Slažem se s kolegama vezano uz prijedlog: PSIHOLOŠKA DJELATNOST KROZ OBRT "U prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti nije uvrštena mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz obrt. Trenutnu mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz Privatnu psihološku praksu, oblik je koji koristi samo 41 ovlašteni psiholog u Hrvatskoj (od preko 4300 registriranih). Najskuplji je oblik u smislu financijskih davanja pravne osobe koja obavlja psihološku djelatnost. Ne omogućava bavljenje psihološkom djelatnošću u dijelu radnog vremena ili kao dodatnu djelatnost. Nadalje, velik broj kolegica i kolega psihologa, završilo je određene edukacije za psihoterapijske tretmane, ali kroz privatnu psihološku praksu ne mogu registrirati djelatnost psihoterapije jer to nije psihološka djelatnost prema Zakonu o psihološkoj djelatnosti. Dakle, oni bi uz privatnu psihološku praksu, trebali otvoriti i npr. obrt za psihoterapiju, te na taj način s dva pravna subjekta raditi dvije djelatnosti. Omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, omogućava se doregistracija psihoterapijske djelatnosti (ukoliko zadovoljavaju uvjete po Zakonu o psihoterapiji) u jednom pravnom subjektu. Nadalje, omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, ista bi se izjednačila s ostalim djelatnostima koje se mogu obavljati u privatnom sektoru po pitanju pravnih subjekata, a koje su pod okriljem Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike. Prijedlozi izmjena i dopuna Zakona o psihološkoj djelatnosti vezanih uz obavljanje psihološke djelatnosti kroz obrt: U članku 3. briše se stavak 6.; U članku 23., stavak 1) briše se riječi: „upisnik samostalne privatne psihološke prakse, upisnik zajedničke privatne psihološke prakse“, članci 11., 12. i 13. mijenjaju se i glase: Članak 11. (1) Psihološku djelatnost obavlja ovlašteni psiholog na temelju ugovora s drugim pravnim osobama, rješenja o prijmu, osnivanjem trgovačkog društva ili otvaranjem obrta. Članak 12. (1) Ovlašteni psiholog dužan je prije početka rada ili nakon prestanka s radom o tome obavijestiti Komoru. (2) Komora na temelju dostavljene obavijesti iz stavka 1. ovoga članka upisuje odnosno briše ili zamrzava status ovlaštenog psihologa u odgovarajućem upisniku. Članak 13. (1) Ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt, dužan je osigurati se od odgovornosti za štetu koju bi mogao počinuti trećima obavljanjem psihološke djelatnosti, osim ako je ovlašteni psiholog istovjetno osiguran od odgovornosti za štetu u drugoj državi Europskog gospodarskog prostora. (2) Ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt dužan je uredno produžavati osiguranje od</p>	<p>Djelomično prihvaćen</p> <p>Komentar se prihvaća u dijelu da će se brisati riječi: „ili specijalistički diplomski stručni studij psihologije“. Odredbe koje propisuju obavljanje psihološke djelatnosti kao samostalne profesionalne djelatnosti kroz privatnu psihološku praksu nisu predmet ovih izmjena i dopuna Zakona. Brisanje „psihoterapijskog savjetovanja“ iz opisa psihološke djelatnosti nužno je zbog činjenice da je djelatnost psihoterapije zasebna djelatnost, koja je propisana posebnim Zakonom o djelatnosti psihoterapije.</p>

odgovornosti. (3) Ako ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt štetu trećoj osobi počini namjerno ili iz grube nepažnje, osiguravatelj koji je nadoknadio štetu trećoj osobi ima pravo regresu prema ovlaštenom psihologu." Psihološka djelatnost se dijelom obavlja u privatnom sektoru, profitna je pa se stoga treba definirati kao gospodarska djelatnost, a kao takva imati mogućnost postojanja kroz različite pravne subjekte. S obzirom da zahvaća različite aspekte djelovanja i različite sektore (obrazovanje, psihološki tretmani s ciljem liječenja, psihološki tretmani s ciljem unaprjeđenja zdravlja, poslovno savjetovanje i organizacijska psihologija, penologija, socijalna skrb, rehabilitacija itd.) nije ju moguće staviti pod jedan pravni oblik, a da to onda bude izvedivo u praksi (kao što je to do sada bio slučaj s psihološkom praksom). Upravo zato treba zakonski pružiti širinu u njenom provođenju, odnosno omogućiti različite pravne oblike za njeno provođenje. Ako postoje uvjeti za svaki pojedini oblik, isti se mogu definirati, ako treba i ovim zakonom, ali nikako se ne smiju zabraniti, time što se ne spomenu kao mogućnost. Stoga, predlažem da u Zakonu stoji i OBRT, te TRGOVAČKO DRUŠTVO kao način rada. S obzirom da često pripadnici naše struke imaju još dodatno ZANIMANJE npr. psihoterapeuta, trebali bi isto moći obavljati u istom pravnom subjektu, pa takvi pravni oblici koji to dopuštaju bi trebali biti omogućeni ovim zakonom. 2. s kolegama vezano za edukaciju i stjecanje statusa psihologa Točku 1. Članka 5. potrebno je, po našem mišljenju, preformulirati i to tako da se izbací dio koji omogućava da psihologom smatramo osobu koja je završila specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj stoga što to nije u skladu niti s trenutnim stanjem u RH, niti s praksom u Europskim zemljama, a nije usklađeno ni s trenutnim institucionalnim postupcima izrade standarda zanimanja i kvalifikacije psihologa kao regulirane profesije. Prema našem prijedlogu, Točka 1. Članka 5. trebala bi psihologa definirati kao osobu koja: „1. ima završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije ili mu je priznata inozemna stručna kvalifikacija za obavljanje regulirane profesije – psiholog, u skladu s ovim Zakonom i posebnim propisima“ 3. „U članku 4. podstavku 4. iza riječi: „psihološko“ brišu se riječi „i psihoterapijsko“, a iza riječi „kao“ riječi „postupke namijenjene“ zamjenjuju se riječima „postupak namijenjen“.“ Predlažem da se razmotre neke ranije verzije ovog članka. Naime u Zakonu o psihološkoj djelatnosti iz 2003. je stajalo: - psihološke tretmane i savjetodavni rad – odnosno postupke namijenjene zaštiti, održavanju i poboljšanju mentalnog zdravlja pojedinaca i skupina, te poboljšanju kvalitete života i rada, optimalnom iskorištavanju osobnih potencijala i poboljšanju skupne i organizacijske djelotvornosti, A u onome iz 2019. ovako: – psihološko i psihoterapijsko savjetovanje, kao postupke namijenjene zaštiti, održavanju i poboljšanju mentalnog zdravlja korisnika psiholoških usluga te poboljšanju kvalitete života i rada, optimalnom iskorištavanju osobnih potencijala i poboljšanju skupne i organizacijske

djelotvornosti Predlažem da zakon bude obuhvatniji te da u članku 4. podstavku 4. stoji : - Psihološke tretmane, psihološko i psihoterapijsko savjetovanje....(itd.). Naime, psihološki tretmani se provode u različitim sustavima, i dijelom uključuju i psihološko savjetovanje, ali imaju i neke svoje specifičnosti i traže također dodatne edukacije (najčešće psihoterapijske, ali i neke specifične, također temeljene na dokazima o učinkovitim intervencijama i postupcima s nekom skupinom djece ili odraslih). Mislim da ih provode kolegice i kolege u obrazovanju, socijalnoj skrbi, nevladinom sektoru, privatnoj praksi i dr. Što se sustava zdravstva tiče u dijagnostičko terapijskim postupcima (DTP-ovima) koje nam odobrava HZZO su predviđeni i tretmani (npr. psihološki tretman kompleksne traume, tretman rehabilitacije izvršnih funkcija, psihološki tretman suzbijanja boli i dr.) i psihološko savjetovanje i psihoterapijski postupci pa smatram da se moramo uskladiti s onim što psiholozi ZAISTA rade i za što su se izborili u pojedinim sustavima, a ne da zakon to ne prepoznaje, a u konačnici možda i ograničava. Ono što nam sustav zdravstva sada omogućava (nakon dugogodišnje borbe kolegica i kolega iz kliničke i zdravstvene prakse) jesu precizirane usluge i to nam je pomoglo u definiranju onoga što svojim klijentima/pacijentima pružamo, a i bitno nas razlikuje nas od drugih struka, što nikako nije nevažno (npr. u odnosu na edukacijsko rehabilitacijsko savjetovanje ili edukacijsko rehabilitacijski tretman). Nadalje, to je i mogućnost za kolege i kolegice koje će se tek zaposliti u tim sektorima, da se u svom stručnom usavršavanju usmjeravaju u odnosu na ono što zakon priznaje, a radno mjesto traži. Također, u podstavku 2. ovog članka stoji da je jedan od ciljeva psihološke procjene i psihodijagnostike „pronalaženja uzroka nedjelotvornosti ili poremećaja te planiranja i provođenja psiholoških programa i tretmana“ te u podstavku 6. ovog članka također stoji kako psiholozi provode „psihološku evaluaciju svih psiholoških i drugih postupaka, programa i tretmana koji se tiču korisnika psiholoških usluga i koji mogu imati psihičke ili psihosocijalne posljedice“. Dakle, u oba podstavka potvrđujemo psihološke tretmane kao našu djelatnost stoga mislim da ih u podstavku 4 treba naglasiti. Na kraju, smatram da delegatski model glasanja u HPK nije dobar i da bi se umjesto takve vrste glasanja mogla organizirati elektronska skupština ili elektronsko glasanje.

15 **Ana Čulin**

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI

Slazem se s komentarima kolega oko sljedećeg: 1. Obavljanje psihološke djelatnosti KROZ OBRT: "U prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti nije uvrštena mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz obrt. Trenutnu mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz Privatnu psihološku praksu, oblik je koji koristi samo 41 ovlašteni psiholog u Hrvatskoj (od preko 4300 registriranih). Najskuplji je oblik u smislu financijskih davanja pravne osobe koja obavlja psihološku

Djelomično prihvaćen

Komentar se prihvaća u dijelu da će se brisati riječi: „ili specijalistički diplomski stručni studij psihologije“. Odredbe koje propisuju obavljanje psihološke djelatnosti kao samostalne profesionalne djelatnosti kroz privatnu psihološku praksu nisu predmet ovih izmjena i dopuna Zakona. Brisanje „psihoterapijskog savjetovanja“ iz opisa psihološke djelatnosti nužno je zbog činjenice da je djelatnost psihoterapije zasebna djelatnost, koja je propisana posebnim Zakonom o djelatnosti psihoterapije.

djelatnost. Ne omogućava bavljenje psihološkom djelatnošću u dijelu radnog vremena ili kao dodatnu djelatnost. Nadalje, velik broj kolegica i kolega psihologa, završilo je određene edukacije za psihoterapijske tretmane, ali kroz privatnu psihološku praksu ne mogu registrirati djelatnost psihoterapije jer to nije psihološka djelatnost prema Zakonu o psihološkoj djelatnosti. Dakle, oni bi uz privatnu psihološku praksu, trebali otvoriti i npr. obrt za psihoterapiju, te na taj način s dva pravna subjekta raditi dvije djelatnosti. Omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, omogućava se doregistracija psihoterapijske djelatnosti (ukoliko zadovoljavaju uvjete po Zakonu o psihoterapiji) u jednom pravnom subjektu. Nadalje, omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, ista bi se izjednačila s ostalim djelatnostima koje se mogu obavljati u privatnom sektoru po pitanju pravnih subjekata, a koje su pod okriljem Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike. Prijedlozi izmjena i dopuna Zakona o psihološkoj djelatnosti vezanih uz obavljanje psihološke djelatnosti kroz obrt: U članku 3. briše se stavak 6.; U članku 23., stavak 1) brišu se riječi: „upisnik samostalne privatne psihološke prakse, upisnik zajedničke privatne psihološke prakse“, članci 11., 12. i 13. mijenjaju se i glase: Članak 11. (1) Psihološku djelatnost obavlja ovlašteni psiholog na temelju ugovora s drugim pravnim osobama, rješenja o prijmu, osnivanjem trgovačkog društva ili otvaranjem obrta. Članak 12. (1) Ovlašteni psiholog dužan je prije početka rada ili nakon prestanka s radom o tome obavijestiti Komoru. (2) Komora na temelju dostavljene obavijesti iz stavka 1. ovoga članka upisuje odnosno briše ili zamrzava status ovlaštenog psihologa u odgovarajućem upisniku. Članak 13. (1) Ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt, dužan je osigurati se od odgovornosti za štetu koju bi mogao počinuti trećima obavljanjem psihološke djelatnosti, osim ako je ovlašteni psiholog istovjetno osiguran od odgovornosti za štetu u drugoj državi Europskog gospodarskog prostora. (2) Ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt dužan je uredno produžavati osiguranje od odgovornosti. (3) Ako ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt štetu trećoj osobi počini namjerno ili iz grube nepažnje, osiguravatelj koji je nadoknadio štetu trećoj osobi ima pravo regresa prema ovlaštenom psihologu." Psihološka djelatnost se dijelom obavlja u privatnom sektoru, profitna je pa se stoga treba definirati kao gospodarska djelatnost, a kao takva imati mogućnost postojanja kroz različite pravne subjekte. S obzirom da zahvaća različite aspekte djelovanja i različite sektore (obrazovanje, psihološki tretmani s ciljem liječenja, psihološki tretmani s ciljem unaprjeđenja zdravlja, poslovno savjetovanje i organizacijska psihologija, penologija, socijalna skrb, rehabilitacija itd.) nije ju moguće staviti pod jedan pravni oblik, a da to onda bude izvedivo u praksi (kao što je to do sada bio slučaj s psihološkom praksom). Upravo zato treba zakonski pružiti širinu u njenom provođenju, odnosno omogućiti različite pravne

oblike za njeno provođenje. Ako postoje uvjeti za svaki pojedini oblik, isti se mogu definirati, ako treba i ovim zakonom, ali nikako se ne smiju zabraniti, time što se ne spomenu kao mogućnost. Stoga, predlažem da u Zakonu stoji i OBRT, te TRGOVAČKO DRUŠTVO kao način rada. S obzirom da često pripadnici naše struke imaju još dodatno ZANIMANJE npr. psihoterapeuta, trebali bi isto moći obavljati u istom pravnom subjektu, pa takvi pravni oblici koji to dopuštaju bi trebali biti omogućeni ovim zakonom. 2. s kolegama vezano za edukaciju i stjecanje statusa psihologa Točku 1. Članka 5. potrebno je, po našem mišljenju, preformulirati i to tako da se izbaci dio koji omogućava da psihologom smatramo osobu koja je završila specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj stoga što to nije u skladu niti s trenutnim stanjem u RH, niti s praksom u Europskim zemljama, a nije usklađeno ni s trenutnim institucionalnim postupcima izrade standarda zanimanja i kvalifikacije psihologa kao regulirane profesije. Prema našem prijedlogu, Točka 1. Članka 5. trebala bi psihologa definirati kao osobu koja: „1. ima završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije ili mu je priznata inozemna stručna kvalifikacija za obavljanje regulirane profesije – psiholog, u skladu s ovim Zakonom i posebnim propisima“ 3. „U članku 4. podstavku 4. iza riječi: „psihološko“ brišu se riječi „i psihoterapijsko“, a iza riječi „kao“ riječi „postupke namijenjene“ zamjenjuju se riječima „postupak namijenjen“.“ Predlažem da se razmotre neke ranije verzije ovog članka. Naime u Zakonu o psihološkoj djelatnosti iz 2003. je stajalo: - psihološke tretmane i savjetodavni rad – odnosno postupke namijenjene zaštiti, održavanju i poboljšanju mentalnog zdravlja pojedinaca i skupina, te poboljšanju kvalitete života i rada, optimalnom iskorištavanju osobnih potencijala i poboljšanju skupne i organizacijske djelotvornosti, A u onome iz 2019. ovako: – psihološko i psihoterapijsko savjetovanje, kao postupke namijenjene zaštiti, održavanju i poboljšanju mentalnog zdravlja korisnika psiholoških usluga te poboljšanju kvalitete života i rada, optimalnom iskorištavanju osobnih potencijala i poboljšanju skupne i organizacijske djelotvornosti Predlažem da zakon bude obuhvatniji te da u članku 4. podstavku 4. stoji : - Psihološke tretmane, psihološko i psihoterapijsko savjetovanje...(itd.). Naime, psihološki tretmani se provode u različitim sustavima, i dijelom uključuju i psihološko savjetovanje, ali imaju i neke svoje specifičnosti i traže također dodatne edukacije (najčešće psihoterapijske, ali i neke specifične, također temeljene na dokazima o učinkovitim intervencijama i postupcima s nekom skupinom djece ili odraslih). Mislim da ih provode kolegice i kolege u obrazovanju, socijalnoj skrbi, nevladinom sektoru, privatnoj praksi i dr. Što se sustava zdravstva tiče u dijagnostičko terapijskim postupcima (DTP-ovima) koje nam odobrava HZZO su predviđeni i tretmani (npr. psihološki tretman kompleksne traume, tretman rehabilitacije izvršnih funkcija, psihološki tretman suzbijanja boli i dr..) i psihološko savjetovanje i psihoterapijski postupci pa

smatram da se moramo uskladiti s onim što psiholozi ZAISTA rade i za što su se izborili u pojedinim sustavima, a ne da zakon to ne prepoznaje, a u konačnici možda i ograničava. Ono što nam sustav zdravstva sada omogućava (nakon dugogodišnje borbe kolegica i kolega iz kliničke i zdravstvene prakse) jesu precizirane usluge i to nam je pomoglo u definiranju onoga što svojim klijentima/pacijentima pružamo, a i bitno nas razlikuje nas od drugih struka, što nikako nije nevažno (npr. u odnosu na edukacijsko rehabilitacijsko savjetovanje ili edukacijsko rehabilitacijski tretman). Nadalje, to je i mogućnost za kolege i kolegice koje će se tek zaposliti u tim sektorima, da se u svom stručnom usavršavanju usmjeravaju u odnosu na ono što zakon priznaje, a radno mjesto traži. Također, u podstavku 2. ovog članka stoji da je jedan od ciljeva psihološke procjene i psihodijagnostike „pronalaženja uzroka nedjelotvornosti ili poremećaja te planiranja i provođenja psiholoških programa i tretmana“ te u podstavku 6. ovog članka također stoji kako psiholozi provode „psihološku evaluaciju svih psiholoških i drugih postupaka, programa i tretmana koji se tiču korisnika psiholoških usluga i koji mogu imati psihičke ili psihosocijalne posljedice“. Dakle, u oba podstavka potvrđujemo psihološke tretmane kao našu djelatnost stoga mislim da ih u podstavku 4 treba naglasiti. I na kraju, u podstavku 5. ovog članka smatram a treba uz „stručna“ dodati i riječ „znanstvena“.

16 **Helena Rašić Radauš**

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI

Slažem se s kolegama u pogledu 1. Obavljanje psihološke djelatnosti kroz obrt: Slažem se s kolegama vezano uz prijedlog: PSIHOLOŠKA DJELATNOST KROZ OBRT "U prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti nije uvrštena mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz obrt. Trenutnu mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz Privatnu psihološku praksu, oblik je koji koristi samo 41 ovlašteni psiholog u Hrvatskoj (od preko 4300 registriranih). Najskuplji je oblik u smislu financijskih davanja pravne osobe koja obavlja psihološku djelatnost. Ne omogućava bavljenje psihološkom djelatnošću u dijelu radnog vremena ili kao dodatnu djelatnost. Nadalje, velik broj kolegica i kolega psihologa, završilo je određene edukacije za psihoterapijske tretmane, ali kroz privatnu psihološku praksu ne mogu registrirati djelatnost psihoterapije jer to nije psihološka djelatnost prema Zakonu o psihološkoj djelatnosti. Dakle, oni bi uz privatnu psihološku praksu, trebali otvoriti i npr. obrt za psihoterapiju, te na taj način s dva pravna subjekta raditi dvije djelatnosti. Omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, omogućava se doregistracija psihoterapijske djelatnosti (ukoliko zadovoljavaju uvjete po Zakonu o psihoterapiji) u jednom pravnom subjektu. Nadalje, omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, ista bi se izjednačila s ostalim djelatnostima koje se mogu obavljati u

Djelomično prihvaćen

Komentar se prihvaća u dijelu da će se brisati riječi: „ili specijalistički diplomski stručni studij psihologije“. Odredbe koje propisuju obavljanje psihološke djelatnosti kao samostalne profesionalne djelatnosti kroz privatnu psihološku praksu nisu predmet ovih izmjena i dopuna Zakona. Brisanje „psihoterapijskog savjetovanja“ iz opisa psihološke djelatnosti nužno je zbog činjenice da je djelatnost psihoterapije zasebna djelatnost, koja je propisana posebnim Zakonom o djelatnosti psihoterapije.

privatnom sektoru po pitanju pravnih subjekata, a koje su pod okriljem Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike. Prijedlozi izmjena i dopuna Zakona o psihološkoj djelatnosti vezanih uz obavljanje psihološke djelatnosti kroz obrt: U članku 3. briše se stavak 6.; U članku 23., stavak 1) brišu se riječi: „upisnik samostalne privatne psihološke prakse, upisnik zajedničke privatne psihološke prakse“, članci 11., 12. i 13. mijenjaju se i glase: Članak 11. (1) Psihološku djelatnost obavlja ovlašteni psiholog na temelju ugovora s drugim pravnim osobama, rješenja o prijmu, osnivanjem trgovačkog društva ili otvaranjem obrta. Članak 12. (1) Ovlašteni psiholog dužan je prije početka rada ili nakon prestanka s radom o tome obavijestiti Komoru. (2) Komora na temelju dostavljene obavijesti iz stavka 1. ovoga članka upisuje odnosno briše ili zamrzava status ovlaštenog psihologa u odgovarajućem upisniku. Članak 13. (1) Ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt, dužan je osigurati se od odgovornosti za štetu koju bi mogao počinuti trećima obavljanjem psihološke djelatnosti, osim ako je ovlašteni psiholog istovjetno osiguran od odgovornosti za štetu u drugoj državi Europskog gospodarskog prostora. (2) Ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt dužan je uredno produžavati osiguranje od odgovornosti. (3) Ako ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt štetu trećoj osobi počini namjerno ili iz grube nepažnje, osiguravatelj koji je nadoknadio štetu trećoj osobi ima pravo regresu prema ovlaštenom psihologu." Psihološka djelatnost se dijelom obavlja u privatnom sektoru, profitna je pa se stoga treba definirati kao gospodarska djelatnost, a kao takva imati mogućnost postojanja kroz različite pravne subjekte. S obzirom da zahvaća različite aspekte djelovanja i različite sektore (obrazovanje, psihološki tretmani s ciljem liječenja, psihološki tretmani s ciljem unaprjeđenja zdravlja, poslovno savjetovanje i organizacijska psihologija, penologija, socijalna skrb, rehabilitacija itd.) nije ju moguće staviti pod jedan pravni oblik, a da to onda bude izvedivo u praksi (kao što je to do sada bio slučaj s psihološkom praksom). Upravo zato treba zakonski pružiti širinu u njenom provođenju, odnosno omogućiti različite pravne oblike za njeno provođenje. Ako postoje uvjeti za svaki pojedini oblik, isti se mogu definirati, ako treba i ovim zakonom, ali nikako se ne smiju zabraniti, time što se ne spomenu kao mogućnost. Stoga, predlažem da u Zakonu stoji i OBRT, te TRGOVAČKO DRUŠTVO kao način rada. S obzirom da često pripadnici naše struke imaju još dodatno ZANIMANJE npr. psihoterapeuta, trebali bi isto moći obavljati u istom pravnom subjektu, pa takvi pravni oblici koji to dopuštaju bi trebali biti omogućeni ovim zakonom. 2. s kolegama vezano za edukaciju i stjecanje statusa psihologa Točku 1. Članka 5. potrebno je, po našem mišljenju, preformulirati i to tako da se izbací dio koji omogućava da psihologom smatramo osobu koja je završila specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj stoga što to nije u skladu niti s trenutnim stanjem u RH, niti s praksom u Europskim zemljama,

a nije usklađeno ni s trenutnim institucionalnim postupcima izrade standarda zanimanja i kvalifikacije psihologa kao regulirane profesije. Prema našem prijedlogu, Točka 1. Članka 5. trebala bi psihologa definirati kao osobu koja: „1. ima završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije ili mu je priznata inozemna stručna kvalifikacija za obavljanje regulirane profesije – psiholog, u skladu s ovim Zakonom i posebnim propisima“ 3. „U članku 4. podstavku 4. iza riječi: „psihološko“ brišu se riječi „i psihoterapijsko“, a iza riječi „kao“ riječi „postupke namijenjene“ zamjenjuju se riječima „postupak namijenjen“.“ Predlažem da se razmotre neke ranije verzije ovog članka. Naime u Zakonu o psihološkoj djelatnosti iz 2003. je stajalo: - psihološke tretmane i savjetodavni rad – odnosno postupke namijenjene zaštiti, održavanju i poboljšanju mentalnog zdravlja pojedinaca i skupina, te poboljšanju kvalitete života i rada, optimalnom iskorištavanju osobnih potencijala i poboljšanju skupne i organizacijske djelotvornosti, A u onome iz 2019. ovako: – psihološko i psihoterapijsko savjetovanje, kao postupke namijenjene zaštiti, održavanju i poboljšanju mentalnog zdravlja korisnika psiholoških usluga te poboljšanju kvalitete života i rada, optimalnom iskorištavanju osobnih potencijala i poboljšanju skupne i organizacijske djelotvornosti Predlažem da zakon bude obuhvatniji te da u članku 4. podstavku 4. stoji : - Psihološke tretmane, psihološko i psihoterapijsko savjetovanje....(itd.). Naime, psihološki tretmani se provode u različitim sustavima, i dijelom uključuju i psihološko savjetovanje, ali imaju i neke svoje specifičnosti i traže također dodatne edukacije (najčešće psihoterapijske, ali i neke specifične, također temeljene na dokazima o učinkovitim intervencijama i postupcima s nekom skupinom djece ili odraslih). Mislim da ih provode kolegice i kolege u obrazovanju, socijalnoj skrbi, nevladinom sektoru, privatnoj praksi i dr. Što se sustava zdravstva tiče u dijagnostičko terapijskim postupcima (DTP-ovima) koje nam odobrava HZZO su predviđeni i tretmani (npr. psihološki tretman kompleksne traume, tretman rehabilitacije izvršnih funkcija, psihološki tretman suzbijanja boli i dr..) i psihološko savjetovanje i psihoterapijski postupci pa smatram da se moramo uskladiti s onim što psiholozi ZAISTA rade i za što su se izborili u pojedinim sustavima, a ne da zakon to ne prepozna, a u konačnici možda i ograničava. Ono što nam sustav zdravstva sada omogućava (nakon dugogodišnje borbe kolegica i kolega iz kliničke i zdravstvene prakse) jesu precizirane usluge i to nam je pomoglo u definiranju onoga što svojim klijentima/pacijentima pružamo, a i bitno nas razlikuje nas od drugih struka, što nikako nije nevažno (npr. u odnosu na edukacijsko rehabilitacijsko savjetovanje ili edukacijsko rehabilitacijski tretman). Nadalje, to je i mogućnost za kolege i kolegice koje će se tek zaposliti u tim sektorima, da se u svom stručnom usavršavanju usmjeravaju u odnosu na ono što zakon priznaje, a radno mjesto traži. Također, u podstavku 2. ovog članka stoji da je jedan od ciljeva psihološke procjene i psihodijagnostike

„pronalaženja uzroka nedjelotvornosti ili poremećaja te planiranja i provođenja psiholoških programa i tretmana“ te u podstavku 6. ovog članka također stoji kako psiholozi provode „psihološku evaluaciju svih psiholoških i drugih postupaka, programa i tretmana koji se tiču korisnika psiholoških usluga i koji mogu imati psihičke ili psihosocijalne posljedice“. Dakle, u oba podstavka potvrđujemo psihološke tretmane kao našu djelatnost stoga mislim da ih u podstavku 4 treba naglasiti. I na kraju, u podstavku 5. ovog članka smatram a treba uz „stručna“ dodati i riječ „znanstvena“.

17 **MIA ROGIĆ**

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI

Psihološka djelatnost se dijelom obavlja u privatnom sektoru, profitna je pa se stoga treba definirati kao gospodarska djelatnost, a kao takva imati mogućnost postojanja kroz različite pravne subjekte. S obzirom da zahvaća različite aspekte djelovanja i različite sektore (obrazovanje, psihološki tretmani s ciljem liječenja, psihološki tretmani s ciljem unaprijeđenja zdravlja, poslovno savjetovanje i organizacijska psihologija, penologija, socijalna skrb, rehabilitacija itd.) nije ju moguće staviti pod jedan pravni oblik, a da to onda bude izvedivo u praksi (kao što je to do sada bio slučaj s psihološkom praksom). Upravo zato treba zakonski pružiti širinu u njenom provođenju, odnosno omogućiti različite pravne oblike za njeno provođenje. Ako postoje uvjeti za svaki pojedini oblik, isti se mogu definirati, ako treba i ovim zakonom, ali nikako se ne smiju zabraniti, time što se ne spomenu kao mogućnost. Stoga, predlažem da u Zakonu stoji i OBRT, te TRGOVAČKO DRUŠTVO kao način rada. S obzirom da često pripadnici naše struke imaju još dodatno ZANIMANJE npr. psihoterapeuta, trebali bi isto moći obavljati u istom pravnom subjektu, pa takvi pravni oblici koji to dopuštaju bi trebali biti omogućeni ovim zakonom. Stoga se slažem s kolegama vezano uz prijedlog: PSIHOLOŠKA DJELATNOST KROZ OBRT "U prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti nije uvrštena mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz obrt. Trenutnu mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz Privatnu psihološku praksu, oblik je koji koristi samo 41 ovlaštenih psihologa u Hrvatskoj (od preko 4300 registriranih). Najskuplji je oblik u smislu financijskih davanja pravne osobe koja obavlja psihološku djelatnost. Ne omogućava bavljenje psihološkom djelatnošću u dijelu radnog vremena ili kao dodatnu djelatnost. Nadalje, velik broj kolegica i kolega psihologa, završilo je određene edukacije za psihoterapijske tretmane, ali kroz privatnu psihološku praksu ne mogu registrirati djelatnost psihoterapije jer to nije psihološka djelatnost prema Zakonu o psihološkoj djelatnosti. Dakle, oni bi uz privatnu psihološku praksu, trebali otvoriti i npr. obrt za psihoterapiju, te na taj način s dva pravna subjekta raditi dvije djelatnosti. Omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, omogućava se doregistracija psihoterapijske djelatnosti (ukoliko

Primljeno na znanje

Odredbe koje propisuju obavljanje psihološke djelatnosti kao samostalne profesionalne djelatnosti kroz privatnu psihološku praksu nisu predmet ovih izmjena i dopuna Zakona. Osoba koja obavlja samostalnu djelatnost je osoba koja sama snosi rizik poslovnog uspjeha ili neuspjeha, radi izvan odnosa subordinacije i koja je za obavljanje djelatnosti izravno, osobno i u cijelosti plaćena, pojam je koji je propisan odredbama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15, 70/19, 47/20). Odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela propisan je Općim poreznim zakonom (NN 115/16, 106/18, 121/19, 32/20, 42/20). U poreznom smislu obrt i slobodna djelatnost su izjednačene.

zadovoljavaju uvjete po Zakonu o psihoterapiji) u jednom pravnom subjektu. Nadalje, omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, ista bi se izjednačila s ostalim djelatnostima koje se mogu obavljati u privatnom sektoru po pitanju pravnih subjekata, a koje su pod okriljem Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike. Prijedlozi izmjena i dopuna Zakona o psihološkoj djelatnosti vezanih uz obavljanje psihološke djelatnosti kroz obrt: U članku 3. briše se stavak 6.; U članku 23., stavak 1) brišu se riječi: „upisnik samostalne privatne psihološke prakse, upisnik zajedničke privatne psihološke prakse“, članci 11., 12. i 13. mijenjaju se i glase:

Članak 11. (1) Psihološku djelatnost obavlja ovlašteni psiholog na temelju ugovora s drugim pravnim osobama, rješenja o prijmu, osnivanjem trgovačkog društva ili otvaranjem obrta. Članak 12. (1) Ovlašteni psiholog dužan je prije početka rada ili nakon prestanka s radom o tome obavijestiti Komoru. (2) Komora na temelju dostavljene obavijesti iz stavka 1. ovoga članka upisuje odnosno briše ili zamrzava status ovlaštenog psihologa u odgovarajućem upisniku. Članak 13. (1) Ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt, dužan je osigurati se od odgovornosti za štetu koju bi mogao počinuti trećima obavljanjem psihološke djelatnosti, osim ako je ovlašteni psiholog istovjetno osiguran od odgovornosti za štetu u drugoj državi Europskog gospodarskog prostora. (2) Ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt dužan je uredno produžavati osiguranje od odgovornosti. (3) Ako ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt štetu trećoj osobi počini namjerno ili iz grube nepažnje, osiguravatelj koji je nadoknadio štetu trećoj osobi ima pravo regresa prema ovlaštenom psihologu."

18	<p>Hrvatska komora socijalnih radnika NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI</p> <p>U potpunosti se slažemo s komentaram Hrvatske psihološke komore: Člankom 43. Ustava RH svakom se jamči pravo na slobodno udruživanje radi zaštite njihovih probitaka ili zauzimanja za socijalna, gospodarska, politička, nacionalna, kulturna ili druga uvjerenja i ciljeve; a radi čega svatko može slobodno osnivati sindikate i druge udruge, uključivati se u njih ili iz njih istupati u skladu sa zakonom. Nadalje, temeljem Zakona o psihološkoj djelatnosti Hrvatska psihološka komora (dalje u tekstu: Komora) je samostalna i neovisna strukovna organizacija u Republici Hrvatskoj koja se brine za razvoj, stručnost, etičnost, zakonitost i ugled u djelatnosti na teritoriju Republike Hrvatske Predloženim izmjenama i dopunama Zakona o djelatnosti se ograničava samostalnost i narušava neovisnost Komore obzirom da je predloženo da je za poslove iz djelokruga Komore potrebno zatražiti prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi i to glede: - određivanja visina članarine - davanja prethodnog mišljenja o godišnjem programu rada, financijskom planu, godišnjem izvješću rad i financijskom izvješću prije upućivanja istog Skupštini Komore sa strogim ograničenjima samo u odnosu na Komoru u pogledu obveza i rokova, dok se s druge strane na jednak način ne postupa prema nadležnom ministarstvu, a što izravno utječe na mogućnost razrješenja predsjednika Komore. Posebno se ističe pravna nesigurnost glede prijedloga o davanju prethodne suglasnosti nadležnog ministarstva na odluku Komore o visini članarine za iduću godinu. Sukladno sadašnjim zakonskim odredbama visina članarine bila utvrđivana odlukom Skupštine Komore, a koje tijelo predstavlja najviše tijelo odlučivanja i čine ju svi članovi. Predloženim tekstom su definirane samo obveze Komore u pogledu rokova i načina za traženje suglasnosti od ministarstva, dok s druge strane ne bi bilo propisano koji bi to bili rokovi ministarstva za donošenje odluke o davanju ili uskrati suglasnosti, mora li takva odluka biti obrazložena i mogu li se protiv takve odluke podnositi pravni lijekovi. Bezrazložno se ograničava broj mandata predsjednika Komore, a čiji izbor treba biti isključivo odluka Skupštine Komore. Nitko ne sprječava članove Komore da sudjeluju u radu Komore, a izbor predsjednika i zamjenika treba biti slobodan i bez ograničenja. Iz teksta proizlazi da se Zakonom djeluje na ograničavanje samostalnosti i neovisnosti Komore čime se Komora izravno stavlja u neravnotežan položaj u odnosu na ostale komore koje djeluju u Republici Hrvatskoj, ista gubi svoju autonomiju te se stvara pravna nesigurnost, a što izravno ima utjecaj kako na rad Komore, tako i na sve njezine članove.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Predloženim odredbama se ne utječe na slobodu udruživanja, niti na rad udruženja koja promiču i štite područje rada psihologa kao i samu profesiju. Komora je pravna osoba s javnim ovlastima koje su joj dodijeljene Zakonom. Nadležno Ministarstvo ne utječe na sadržaj akata i planova već daje prethodnu suglasnost na navedeno s ciljem standardizacije rada komora i zaštite prava članova. Donošenje pojedinih odluka i općih akata uvjetovano je prethodnom suglasnošću ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi, jer se radi o profesiji koja je regulirana u području socijalne skrbi i cilj je osigurati suradnju između komore i nadležnog ministarstva, a ostavljajući Skupštini Komore mogućnost da predložene odluke prihvati ili ne. Sve odluke ili opće akte na kraju prihvata Skupština Komore čime je omogućeno članovima da sami sudjeluju u odlučivanju o stvarima koje se odnose na profesiju psiholog. Regulirane profesije u području socijalne skrbi su osim profesije psiholog i profesije socijalni radnik, edukacijski rehabilitator, socijalni pedagog, psihoterapeut i savjetodavni terapeut, te su odredbe vezane za prethodne suglasnosti nadležnog ministarstva na odluke i opće akte navedene u Zakonu ujednačeni u svim zakonima kojima se uređuju pojedine navedene djelatnosti. Ujednačenim odredbama je i položaj komora ravnoopravan.</p>
----	---	---

19 **Hrvatska komora edukacijskih rehabilitatora
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I
DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ
DJELATNOSTI**

Hrvatska komora edukacijskih rehabilitatora smatra da se predloženim novim zakonima, kao i izmjenama i dopunama postojećih zakona, koje donosi Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike, ograničava samostalnost i narušava neovisnost Komora i slaže se sa sljedećim komentarima Hrvatske psihološke komore: Člankom 43. Ustava RH svakom se jamči pravo na slobodno udruživanje radi zaštite njihovih probitaka ili zauzimanja za socijalna, gospodarska, politička, nacionalna, kulturna ili druga uvjerenja i ciljeve; a radi čega svatko može slobodno osnivati sindikate i druge udruge, uključivati se u njih ili iz njih istupati u skladu sa zakonom. Nadalje, temeljem Zakona o psihološkoj djelatnosti Hrvatska psihološka komora (dalje u tekstu: Komora) je samostalna i neovisna strukovna organizacija u Republici Hrvatskoj koja se brine za razvoj, stručnost, etičnost, zakonitost i ugled u djelatnosti na teritoriju Republike Hrvatske. Predloženim izmjenama i dopunama Zakona o djelatnosti se ograničava samostalnost i narušava neovisnost Komore obzirom da je predloženo da je za poslove iz djelokruga Komore potrebno zatražiti prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi i to glede: - određivanja visina članarine - davanja prethodnog mišljenja o godišnjem programu rada, financijskom planu, godišnjem izvješću rad i financijskom izvješću prije upućivanja istog Skupštini Komore sa strogim ograničenjima samo u odnosu na Komoru u pogledu obveza i rokova, dok se s druge strane na jednak način ne postupa prema nadležnom ministarstvu, a što izravno utječe na mogućnost razrješenja predsjednika Komore. Posebno se ističe pravna nesigurnost glede prijedloga o davanju prethodne suglasnosti nadležnog ministarstva na odluku Komore o visini članarine za iduću godinu. Sukladno sadašnjim zakonskim odredbama visina članarine bila utvrđivana odlukom Skupštine Komore, a koje tijelo predstavlja najviše tijelo odlučivanja i čine ju svi članovi. Predloženim tekstom su definirane samo obveze Komore u pogledu rokova i načina za traženje suglasnosti od ministarstva, dok s druge strane ne bi bilo propisano koji bi to bili rokovi ministarstva za donošenje odluke o davanju ili uskrati suglasnosti, mora li takva odluka biti obrazložena i mogu li se protiv takve odluke podnositi pravni lijekovi. Bezrazložno se ograničava broj mandata predsjednika Komore, a čiji izbor treba biti isključivo odluka Skupštine Komore. Nitko ne sprječava članove Komore da sudjeluju u radu Komore, a izbor predsjednika i zamjenika treba biti slobodan i bez ograničenja. Iz teksta proizlazi da se Zakonom djeluje na ograničavanje samostalnosti i neovisnosti Komore čime se Komora izravno stavlja u neravnopravan položaj u odnosu na ostale komore koje djeluju u Republici Hrvatskoj, ista gubi svoju autonomiju te se stvara pravna nesigurnost, a što izravno ima utjecaj kako na rad Komore, tako i na sve njezine članove.

Nije prihvaćen

Predloženim odredbama se ne utječe na slobodu udruživanja, niti na rad udruženja koja promiču i štite područje rada psihologa kao i samu profesiju. Komora je pravna osoba s javnim ovlastima koje su joj dodijeljene Zakonom. Nadležno Ministarstvo ne utječe na sadržaj akata i planova već daje prethodnu suglasnost na navedeno s ciljem standardizacije rada komora i zaštite prava članova. Donošenje pojedinih odluka i općih akata uvjetovano je prethodnom suglasnošću ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi, jer se radi o profesiji koja je regulirana u području socijalne skrbi i cilj je osigurati suradnju između komore i nadležnog ministarstva, a ostavljajući Skupštini Komore mogućnost da predložene odluke prihvati ili ne. Sve odluke ili opće akte na kraju prihvaća Skupština Komore čime je omogućeno članovima da sami sudjeluju u odlučivanju o stvarima koje se odnose na profesiju psiholog. Regulirane profesije u području socijalne skrb su osim profesije psiholog i profesije socijalni radnik, edukacijski rehabilitator, socijalni pedagog, psihoterapeut i savjetodavni terapeut, te su odredbe vezane za prethodne suglasnosti nadležnog ministarstva na odluke i opće akte navedene u Zakonu ujednačeni u svim zakonima kojima se uređuju pojedine navedene djelatnosti. Ujednačenim odredbama je i položaj komora ravnopravan.

20	<p>Hrvatska psihološka komora NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI</p> <p>Člankom 43. Ustava RH svakom se jamči pravo na slobodno udruživanje radi zaštite njihovih probitaka ili zauzimanja za socijalna, gospodarska, politička, nacionalna, kulturna ili druga uvjerenja i ciljeve; a radi čega svatko može slobodno osnivati sindikate i druge udruge, uključivati se u njih ili iz njih istupati u skladu sa zakonom. Nadalje, temeljem Zakona o psihološkoj djelatnosti Hrvatska psihološka komora (dalje u tekstu: Komora) je samostalna i neovisna strukovna organizacija u Republici Hrvatskoj koja se brine za razvoj, stručnost, etičnost, zakonitost i ugled u djelatnosti na teritoriju Republike Hrvatske. Predloženim izmjenama i dopunama Zakona o djelatnosti se ograničava samostalnost i narušava neovisnost Komore obzirom da je predloženo da je za poslove iz djelokruga Komore potrebno zatražiti prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi i to glede: - određivanja visina članarine - davanja prethodnog mišljenja o godišnjem programu rada, financijskom planu, godišnjem izvješću rad i financijskom izvješću prije upućivanja istog Skupštini Komore sa strogim ograničenjima samo u odnosu na Komoru u pogledu obveza i rokova, dok se s druge strane na jednak način ne postupa prema nadležnom ministarstvu, a što izravno utječe na mogućnost razrješenja predsjednika Komore. Posebno se ističe pravna nesigurnost glede prijedloga o davanju prethodne suglasnosti nadležnog ministarstva na odluku Komore o visini članarine za iduću godinu. Sukladno sadašnjim zakonskim odredbama visina članarine bila utvrđivana odlukom Skupštine Komore, a koje tijelo predstavlja najviše tijelo odlučivanja i čine ju svi članovi. Predloženim tekstom su definirane samo obveze Komore u pogledu rokova i načina za traženje suglasnosti od ministarstva, dok s druge strane ne bi bilo propisano koji bi to bili rokovi ministarstva za donošenje odluke o davanju ili uskrati suglasnosti, mora li takva odluka biti obrazložena i mogu li se protiv takve odluke podnositi pravni lijekovi. Bezrazložno se ograničava broj mandata predsjednika Komore, a čiji izbor treba biti isključivo odluka Skupštine Komore. Nitko ne sprječava članove Komore da sudjeluju u radu Komore, a izbor predsjednika i zamjenika treba biti slobodan i bez ograničenja. Iz teksta proizlazi da se Zakonom djeluje na ograničavanje samostalnosti i neovisnosti Komore čime se Komora izravno stavlja u neravnotežan položaj u odnosu na ostale komore koje djeluju u Republici Hrvatskoj, ista gubi svoju autonomiju te se stvara pravna nesigurnost, a što izravno ima utjecaj kako na rad Komore, tako i na sve njezine članove.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Predloženim odredbama se ne utječe na slobodu udruživanja, niti na rad udruženja koja promiču i štite područje rada psihologa kao i samu profesiju. Komora je pravna osoba s javnim ovlastima koje su joj dodijeljene Zakonom. Nadležno Ministarstvo ne utječe na sadržaj akata i planova već daje prethodnu suglasnost na navedeno s ciljem standardizacije rada komora i zaštite prava članova. Donošenje pojedinih odluka i općih akata uvjetovano je prethodnom suglasnošću ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi, jer se radi o profesiji koja je regulirana u području socijalne skrbi i cilj je osigurati suradnju između komore i nadležnog ministarstva, a ostavljajući Skupštini Komore mogućnost da predložene odluke prihvati ili ne. Sve odluke ili opće akte na kraju prihvaća Skupština Komore čime je omogućeno članovima da sami sudjeluju u odlučivanju o stvarima koje se odnose na profesiju psiholog. Regulirane profesije u području socijalne skrbi su osim profesije psiholog i profesije socijalni radnik, edukacijski rehabilitator, socijalni pedagog, psihoterapeut i savjetodavni terapeut, te su odredbe vezane za prethodne suglasnosti nadležnog ministarstva na odluke i opće akte navedene u Zakonu ujednačeni u svim zakonima kojima se uređuju pojedine navedene djelatnosti. Ujednačenim odredbama je i položaj komora ravnopravan.</p>
----	---	--

21	<p>Vedrana Radić Brajnov NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI</p> <p>Slazem se s komentarima kolega/ica oko sljedećeg: PSIHOLOŠKA DJELATNOST KROZ OBRT U prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti nije uvrštena mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz obrt. Trenutnu mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz Privatnu psihološku praksu, oblik je koji koristi samo 41 ovlašteni psiholog u Hrvatskoj (od preko 4300 registriranih). Najskuplji je oblik u smislu financijskih davanja pravne osobe koja obavlja psihološku djelatnost. Ne omogućava bavljenje psihološkom djelatnošću u dijelu radnog vremena ili kao dodatnu djelatnost. Nadalje, velik broj kolegica i kolega psihologa, završilo je određene edukacije za psihoterapijske tretmane, ali kroz privatnu psihološku praksu ne mogu registrirati djelatnost psihoterapije jer to nije psihološka djelatnost prema Zakonu o psihološkoj djelatnosti. Dakle, oni bi uz privatnu psihološku praksu, trebali otvoriti i npr. obrt za psihoterapiju, te na taj način s dva pravna subjekta raditi dvije djelatnosti. Omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, omogućava se doregistracija psihoterapijske djelatnosti (ukoliko zadovoljavaju uvjete po Zakonu o psihoterapiji) u jednom pravnom subjektu. Nadalje, omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, ista bi se izjednačila s ostalim djelatnostima koje se mogu obavljati u privatnom sektoru po pitanju pravnih subjekata, a koje su pod okriljem Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike.</p>	<p>Primljeno na znanje</p> <p>Odredbe koje propisuju obavljanje psihološke djelatnosti kao samostalne profesionalne djelatnosti kroz privatnu psihološku praksu nisu predmet ovih izmjena i dopuna Zakona. Osoba koja obavlja samostalnu djelatnost je osoba koja sama snosi rizik poslovnog uspjeha ili neuspjeha, radi izvan odnosa subordinacije i koja je za obavljanje djelatnosti izravno, osobno i u cijelosti plaćena, pojam je koji je propisan odredbama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15, 70/19, 47/20). Odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela propisan je Općim poreznim zakonom (NN 115/16, 106/18, 121/19, 32/20, 42/20). U poreznom smislu obrt i slobodna djelatnost su izjednačene.</p>
22	<p>Renata Barić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI</p> <p>Slazem se s komentarima kolega/ica vezano uz obavljanje PSIHOLOŠKE DJELATNOSTI KROZ OBRT U prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti nije uvrštena mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz obrt. Trenutnu mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz Privatnu psihološku praksu, oblik je koji koristi samo 41 ovlašteni psiholog u Hrvatskoj (od preko 4300 registriranih). Najskuplji je oblik u smislu financijskih davanja pravne osobe koja obavlja psihološku djelatnost. Ne omogućava bavljenje psihološkom djelatnošću u dijelu radnog vremena ili kao dodatnu djelatnost. Nadalje, velik broj kolegica i kolega psihologa, završilo je određene edukacije za psihoterapijske tretmane, ali kroz privatnu psihološku praksu ne mogu registrirati djelatnost psihoterapije jer to nije psihološka djelatnost prema Zakonu o psihološkoj djelatnosti. Dakle, oni bi uz privatnu psihološku praksu, trebali otvoriti i npr. obrt za psihoterapiju, te na taj način s dva pravna subjekta raditi dvije djelatnosti. Omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, omogućava se doregistracija psihoterapijske djelatnosti (ukoliko zadovoljavaju uvjete po Zakonu o psihoterapiji) u</p>	<p>Primljeno na znanje</p> <p>Odredbe koje propisuju obavljanje psihološke djelatnosti kao samostalne profesionalne djelatnosti kroz privatnu psihološku praksu nisu predmet ovih izmjena i dopuna Zakona. Osoba koja obavlja samostalnu djelatnost je osoba koja sama snosi rizik poslovnog uspjeha ili neuspjeha, radi izvan odnosa subordinacije i koja je za obavljanje djelatnosti izravno, osobno i u cijelosti plaćena, pojam je koji je propisan odredbama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15, 70/19, 47/20). Odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela propisan je Općim poreznim zakonom (NN 115/16, 106/18, 121/19, 32/20, 42/20). U poreznom smislu obrt i slobodna djelatnost su izjednačene.</p>

jednom pravnom subjektu. Nadalje, omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, ista bi se izjednačila s ostalim djelatnostima koje se mogu obavljati u privatnom sektoru po pitanju pravnih subjekata, a koje su pod okriljem Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike. Prijedlozi izmjena i dopuna Zakona o psihološkoj djelatnosti vezanih uz obavljanje psihološke djelatnosti kroz obrt: U članku 3. briše se stavak 6.; U članku 23., stavak 1) brišu se riječi: „upisnik samostalne privatne psihološke prakse“, članci 11., 12. i 13. mijenjaju se i glase: Članak 11. (1) Psihološku djelatnost obavlja ovlašteni psiholog na temelju ugovora s drugim pravnim osobama, rješenja o prijmu, osnivanjem trgovačkog društva ili otvaranjem obrta. Članak 12. (1) Ovlašteni psiholog dužan je prije početka rada ili nakon prestanka s radom o tome obavijestiti Komoru. (2) Komora na temelju dostavljene obavijesti iz stavka 1. ovoga članka upisuje odnosno briše ili zamrzava status ovlaštenog psihologa u odgovarajućem upisniku. Članak 13. (1) Ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt, dužan je osigurati se od odgovornosti za štetu koju bi mogao počinuti trećima obavljanjem psihološke djelatnosti, osim ako je ovlašteni psiholog istovjetno osiguran od odgovornosti za štetu u drugoj državi Europskog gospodarskog prostora. (2) Ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt dužan je uredno produžavati osiguranje od odgovornosti. (3) Ako ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt štetu trećoj osobi počini namjerno ili iz grube nepažnje, osiguravatelj koji je nadoknadio štetu trećoj osobi ima pravo regresa prema ovlaštenom psihologu.

23 **Nada Krapić**

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI

Članovi Odsjeka za psihologiju Filozofskog fakulteta u Rijeci predlažu promjene u članku 5. Nacrta Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti te promjene vezane uz mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz obrt. Točku 1. Članka 5. potrebno je, po našem mišljenju, preformulirati i to tako da se izbací dio koji omogućava da psihologom smatramo osobu koja je završila specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj stoga što to nije u skladu niti s trenutnim stanjem u RH, niti s praksom u Europskim zemljama, a nije usklađeno ni s trenutnim institucionalnim postupcima izrade standarda zanimanja i kvalifikacije psihologa kao regulirane profesije. Prema našem prijedlogu, Točka 1. Članka 5. trebala bi psihologa definirati kao osobu koja: „1. ima završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije ili mu je priznata inozemna stručna kvalifikacija za obavljanje regulirane profesije – psiholog, u skladu s ovim Zakonom i posebnim propisima“ Drugi naš

Djelomično prihvaćen

Komentar se prihvaća u dijelu da će se brisati riječi: „ili specijalistički diplomski stručni studij psihologije“. Odredbe koje propisuju obavljanje psihološke djelatnosti kao samostalne profesionalne djelatnosti kroz privatnu psihološku praksu nisu predmet ovih izmjena i dopuna Zakona.

prijedlog odnosi se na nužnost uvođenja mogućnosti obavljanja psihološke djelatnosti kroz obrt, a ne samo kroz privatnu psihološku praksu. Na taj bi se način psihološka djelatnost u privatnom sektoru izjednačila s drugim strukama koje su pod nadležnošću Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike, a to bi također ubrzalo samozapošljavanje psihologa u RH te smanjilo pritisak javnosti za njihovim uslugama budući da ih, kako svjedočimo u posljednje vrijeme, nema u dovoljnoj mjeri. Prijedlozi izmjena i dopuna Zakona o psihološkoj djelatnosti vezanih uz obavljanje psihološke djelatnosti kroz obrt bili bi sljedeći: U Članku 3. brisao bi se Stavak 6., a u Članku 23., u Stavku 1. brisale bi se riječi: „upisnik samostalne privatne psihološke prakse, upisnik zajedničke privatne psihološke prakse“, dok bi se Članci 11., 12. i 13. trebali izmijeniti i glasiti: Članak 11. (1) Psihološku djelatnost obavlja ovlašteni psiholog na temelju ugovora s drugim pravnim osobama, rješenja o prijmu, osnivanjem trgovačkog društva ili otvaranjem obrta. Članak 12. (1) Ovlašteni psiholog dužan je prije početka rada ili nakon prestanka s radom o tome obavijestiti Komoru. (2) Komora na temelju dostavljene obavijesti iz stavka 1. ovoga članka upisuje odnosno briše ili zamrzava status ovlaštenog psihologa u odgovarajućem upisniku. Članak 13. (1) Ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt, dužan je osigurati se od odgovornosti za štetu koju bi mogao počinuti trećima obavljanjem psihološke djelatnosti, osim ako je ovlašteni psiholog istovjetno osiguran od odgovornosti za štetu u drugoj državi Europskog gospodarskog prostora. (2) Ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt dužan je uredno pružavati osiguranje od odgovornosti. (3) Ako ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt štetu trećoj osobi počinu namjerno ili iz grube nepažnje, osiguravatelj koji je nadoknadio štetu trećoj osobi ima pravo regresa prema ovlaštenom psihologu.

24 **Bruna Profaca**

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI

„U članku 4. podstavku 4. iza riječi: „psihološko“ brišu se riječi „i psihoterapijsko“, a iza riječi „kao“ riječi „postupke namijenjene“ zamjenjuju se riječima „postupak namijenjen“.“ Predlažem da se razmotre neke ranije verzije ovog članka. Naime u Zakonu o psihološkoj djelatnosti iz 2003. je stajalo: - psihološke tretmane i savjetodavni rad – odnosno postupke namijenjene zaštiti, održavanju i poboljšanju mentalnog zdravlja pojedinaca i skupina, te poboljšanju kvalitete života i rada, optimalnom iskorištavanju osobnih potencijala i poboljšanju skupne i organizacijske djelotvornosti, A u onome iz 2019. ovako: – psihološko i psihoterapijsko savjetovanje, kao postupke namijenjene zaštiti, održavanju i poboljšanju mentalnog zdravlja korisnika psiholoških usluga te poboljšanju kvalitete života i rada, optimalnom iskorištavanju osobnih potencijala i poboljšanju skupne i organizacijske

Nije prihvaćen

Članak 4. važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti koji opisuje što obuhvaća psihološku djelatnost, bio je predložen i usuglašen s članovima Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona, kao eminentnim stručnjacima u području psihologije, te se prilikom razmatranja ovih izmjena i dopuna nije pokazala potreba za daljnjim intervencijama u navedeni članak. Brisanje „psihoterapijskog savjetovanja“ iz opisa psihološke djelatnosti nužno je zbog činjenice da je djelatnost psihoterapije zasebna djelatnost, koja je propisana posebnim Zakonom o djelatnosti psihoterapije.

djelotvornosti Predlažem da zakon bude obuhvatniji te da u članku 4. podstavku 4. stoji : - Psihološke tretmane, psihološko i psihoterapijsko savjetovanje....(itd.). Naime, psihološki tretmani se provode u različitim sustavima, i dijelom uključuju i psihološko savjetovanje, ali imaju i neke svoje specifičnosti i traže također dodatne edukacije (najčešće psihoterapijske, ali i neke specifične, također temeljene na dokazima o učinkovitim intervencijama i postupcima s nekom skupinom djece ili odraslih). Mislim da ih provode kolegice i kolege u obrazovanju, socijalnoj skrbi, nevladinom sektoru, privatnoj praksi i dr. Što se sustava zdravstva tiče u dijagnostičko terapijskim postupcima (DTP-ovima) koje nam odobrava HZZO su predviđeni i tretmani (npr. psihološki tretman kompleksne traume, tretman rehabilitacije izvršnih funkcija, psihološki tretman suzbijanja boli i dr..) i psihološko savjetovanje i psihoterapijski postupci pa smatram da se moramo uskladiti s onim što psiholozi ZAISTA rade i za što su se izborili u pojedinim sustavima, a ne da zakon to ne prepozna, a u konačnici možda i ograničava. Ono što nam sustav zdravstva sada omogućava (nakon dugogodišnje borbe kolegica i kolega iz kliničke i zdravstvene prakse) jesu precizirane usluge i to nam je pomoglo u definiranju onoga što svojim klijentima/pacijentima pružamo, a i bitno nas razlikuje nas od drugih struka, što nikako nije nevažno (npr. u odnosu na edukacijsko rehabilitacijsko savjetovanje ili edukacijsko rehabilitacijski tretman). Nadalje, to je i mogućnost za kolege i kolegice koje će se tek zaposliti u tim sektorima, da se u svom stručnom usavršavanju usmjeravaju u odnosu na ono što zakon priznaje, a radno mjesto traži. Također, u podstavku 2. ovog članka stoji da je jedan od ciljeva psihološke procjene i psihodijagnostike „pronalaženja uzroka nedjelotvornosti ili poremećaja te planiranja i provođenja psiholoških programa i tretmana“ te u podstavku 6. ovog članka također stoji kako psiholozi provode „psihološku evaluaciju svih psiholoških i drugih postupaka, programa i tretmana koji se tiču korisnika psiholoških usluga i koji mogu imati psihičke ili psihosocijalne posljedice“. Dakle, u oba podstavka potvrđujemo psihološke tretmane kao našu djelatnost stoga mislim da ih u podstavku 4 treba naglasiti. I na kraju, u podstavku 5. ovog članka smatram a treba uz „stručna“ dodati i riječ „znanstvena“.

25 **Dajana Miloš**
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI
 Podržavam prijedloge kolega vezano za zakonsko omogućavanje obavljanja psihološke djelatnosti kroz obrt.

Primljeno na znanje
 Odredbe koje propisuju obavljanje psihološke djelatnosti kao samostalne profesionalne djelatnosti kroz privatnu psihološku praksu nisu predmet ovih izmjena i dopuna Zakona.

26	<p>Marina Smernjak Ivančić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI</p> <p>Slazem se sa sljedećim komentarima: "U Članku 5. kao uvjet završenog obrazovanja za obavljanje psihološke djelatnosti, između ostalog se navodi "specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj". Potrebno je taj dio izbaciti iz teksta Zakona. Psihologija nije samo struka. Psihologija je prvenstveno znanost. U praksi primjenjujemo znanstvene spoznaje. Zaključke u svom radu psiholozi donose na temelju znanstvenih spoznaja, provjerenih istraživanja i iskustava. Za to nas pripremaju sveučilišni studiji, preddiplomski i diplomski (koje bi napokon trebalo integrirati u cjeloviti studij). Stručni studij, po samoj definiciji i načinu provedbe ne može pripremiti osobe za takav način rada. Stručni studiji su kreirani i utemeljeni sa svrhom što bržeg uključivanja pojedinca na tržište rada. Nakon završetka specijalističkog diplomskog stručnog studija psihologije, koji srećom ne postoji u RH, osoba bi stekla stručni naziv: stručni specijalist psihologije. Nakon završetka sveučilišnog diplomskog studija stekla bi akademski naziv: magistar psihologije. Ulazimo ponovo u pokušaj izjednačavanja stručnih i sveučilišnih razina. Podsjetimo se, već dva puta je takav pokušaj osporen od strane Ustavnog suda. Predlažem da svi pažljivo pročitamo sadržaj na :http://www.unizg.hr/nc/vijest/article/zasto-strucni-studiji-ne-mogu-biti-izjednaceni-sa-sveucilisnima/." "PSIHOLOŠKA DJELATNOST KROZ OBRT U prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti nije uvrštena mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz obrt. Trenutnu mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz Privatnu psihološku praksu, oblik je koji koristi samo 41 ovlašteni psiholog u Hrvatskoj (od preko 4300 registriranih). Najskuplji je oblik u smislu financijskih davanja pravne osobe koja obavlja psihološku djelatnost. Ne omogućava bavljenje psihološkom djelatnošću u dijelu radnog vremena ili kao dodatnu djelatnost. Nadalje, velik broj kolegica i kolega psihologa, završilo je određene edukacije za psihoterapijske tretmane, ali kroz privatnu psihološku praksu ne mogu registrirati djelatnost psihoterapije jer to nije psihološka djelatnost prema Zakonu o psihološkoj djelatnosti. Dakle, oni bi uz privatnu psihološku praksu, trebali otvoriti i npr. obrt za psihoterapiju, te na taj način s dva pravna subjekta raditi dvije djelatnosti. Omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, omogućava se doregistracija psihoterapijske djelatnosti (ukoliko zadovoljavaju uvjete po Zakonu o psihoterapiji) u jednom pravnom subjektu. Nadalje, omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, ista bi se izjednačila s ostalim djelatnostima koje se mogu obavljati u privatnom sektoru po pitanju pravnih subjekata, a koje su pod okriljem Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike."</p>	<p>Djelomično prihvaćen</p> <p>Komentar se prihvaća u dijelu da će se brisati riječi: „ili specijalistički diplomski stručni studij psihologije“. Odredbe koje propisuju obavljanje psihološke djelatnosti kao samostalne profesionalne djelatnosti kroz privatnu psihološku praksu nisu predmet ovih izmjena i dopuna Zakona.</p>
27	<p>Helena Vlahinja Klauznicer NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I</p>	<p>Primljeno na znanje</p> <p>Odredbe koje propisuju obavljanje psihološke</p>

DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI

Slazem se s komentarima kolega/ica oko sljedećeg: PSIHOLOŠKA DJELATNOST KROZ OBRT U prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti nije uvrštena mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz obrt. Trenutnu mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz Privatnu psihološku praksu, oblik je koji koristi samo 41 ovlašteni psiholog u Hrvatskoj (od preko 4300 registriranih). Najskuplji je oblik u smislu financijskih davanja pravne osobe koja obavlja psihološku djelatnost. Ne omogućava bavljenje psihološkom djelatnošću u dijelu radnog vremena ili kao dodatnu djelatnost. Nadalje, velik broj kolegica i kolega psihologa, završilo je određene edukacije za psihoterapijske tretmane, ali kroz privatnu psihološku praksu ne mogu registrirati djelatnost psihoterapije jer to nije psihološka djelatnost prema Zakonu o psihološkoj djelatnosti. Dakle, oni bi uz privatnu psihološku praksu, trebali otvoriti i npr. obrt za psihoterapiju, te na taj način s dva pravna subjekta raditi dvije djelatnosti. Omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, omogućava se doregistracija psihoterapijske djelatnosti (ukoliko zadovoljavaju uvjete po Zakonu o psihoterapiji) u jednom pravnom subjektu. Nadalje, omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, ista bi se izjednačila s ostalim djelatnostima koje se mogu obavljati u privatnom sektoru po pitanju pravnih subjekata, a koje su pod okriljem Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike. Prijedlozi izmjena i dopuna Zakona o psihološkoj djelatnosti vezanih uz obavljanje psihološke djelatnosti kroz obrt: U članku 3. briše se stavak 6.; U članku 23., stavak 1) briše se riječi: „upisnik samostalne privatne psihološke prakse, upisnik zajedničke privatne psihološke prakse“, članci 11., 12. i 13. mijenjaju se i glase: Članak 11. (1) Psihološku djelatnost obavlja ovlašteni psiholog na temelju ugovora s drugim pravnim osobama, rješenja o prijmu, osnivanjem trgovačkog društva ili otvaranjem obrta. Članak 12. (1) Ovlašteni psiholog dužan je prije početka rada ili nakon prestanka s radom o tome obavijestiti Komoru. (2) Komora na temelju dostavljene obavijesti iz stavka 1. ovoga članka upisuje odnosno briše ili zamrzava status ovlaštenog psihologa u odgovarajućem upisniku. Članak 13. (1) Ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt, dužan je osigurati se od odgovornosti za štetu koju bi mogao počinuti trećima obavljanjem psihološke djelatnosti, osim ako je ovlašteni psiholog istovjetno osiguran od odgovornosti za štetu u drugoj državi Europskog gospodarskog prostora. (2) Ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt dužan je uredno produžavati osiguranje od odgovornosti. (3) Ako ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt štetu trećoj osobi počini namjerno ili iz grube nepažnje, osiguravatelj koji je nadoknadio štetu trećoj osobi ima pravo regresa prema ovlaštenom psihologu.

djelatnosti kao samostalne profesionalne djelatnosti kroz privatnu psihološku praksu nisu predmet ovih izmjena i dopuna Zakona. Osoba koja obavlja samostalnu djelatnost je osoba koja sama snosi rizik poslovnog uspjeha ili neuspjeha, radi izvan odnosa subordinacije i koja je za obavljanje djelatnosti izravno, osobno i u cijelosti plaćena, pojam je koji je propisan odredbama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15, 70/19, 47/20). Odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela propisan je Općim poreznim zakonom (NN 115/16, 106/18, 121/19, 32/20, 42/20). U poreznom smislu obrt i slobodna djelatnost su izjednačene.

28	<p>Tina Krznarić Jaković NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI</p> <p>Slažem se s kolegicama i kolegama u vezi sljedećeg: PSIHOLOŠKA DJELATNOST KROZ OBRT U prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti nije uvrštena mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz obrt. Trenutnu mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz Privatnu psihološku praksu, oblik je koji koristi samo 41 ovlašteni psiholog u Hrvatskoj (od preko 4300 registriranih). Najskuplji je oblik u smislu financijskih davanja pravne osobe koja obavlja psihološku djelatnost. Ne omogućava bavljenje psihološkom djelatnošću u dijelu radnog vremena ili kao dodatnu djelatnost. Prijedlozi izmjena i dopuna Zakona o psihološkoj djelatnosti vezanih uz obavljanje psihološke djelatnosti kroz obrt: U članku 3. briše se stavak 6.; U članku 23., stavak 1) brišu se riječi: „upisnik samostalne privatne psihološke prakse, upisnik zajedničke privatne psihološke prakse“, članci 11., 12. i 13. mijenjaju se i glase: Članak 11. (1) Psihološku djelatnost obavlja ovlašteni psiholog na temelju ugovora s drugim pravnim osobama, rješenja o prijmu, osnivanjem trgovačkog društva ili otvaranjem obrta. Članak 12. (1) Ovlašteni psiholog dužan je prije početka rada ili nakon prestanka s radom o tome obavijestiti Komoru. (2) Komora na temelju dostavljene obavijesti iz stavka 1. ovoga članka upisuje odnosno briše ili zamrzava status ovlaštenog psihologa u odgovarajućem upisniku. Članak 13. (1) Ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt, dužan je osigurati se od odgovornosti za štetu koju bi mogao počinuti trećima obavljanjem psihološke djelatnosti, osim ako je ovlašteni psiholog istovjetno osiguran od odgovornosti za štetu u drugoj državi Europskog gospodarskog prostora. (2) Ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt dužan je uredno produžavati osiguranje od odgovornosti. (3) Ako ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt štetu trećoj osobi počini namjerno ili iz grube nepažnje, osiguravatelj koji je nadoknadio štetu trećoj osobi ima pravo regresa prema ovlaštenom psihologu.</p>	<p>Primljeno na znanje</p> <p>Odredbe koje propisuju obavljanje psihološke djelatnosti kao samostalne profesionalne djelatnosti kroz privatnu psihološku praksu nisu predmet ovih izmjena i dopuna Zakona. Osoba koja obavlja samostalnu djelatnost je osoba koja sama snosi rizik poslovnog uspjeha ili neuspjeha, radi izvan odnosa subordinacije i koja je za obavljanje djelatnosti izravno, osobno i u cijelosti plaćena, pojam je koji je propisan odredbama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15, 70/19, 47/20). Odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela propisan je Općim poreznim zakonom (NN 115/16, 106/18, 121/19, 32/20, 42/20). U poreznom smislu obrt i slobodna djelatnost su izjednačene.</p>
29	<p>SUZANA SVALINA BALAŠ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI</p> <p>U prijedlogu Zakona ima nekih nepotrebnih kozmetičkih izmjena, npr. članak 1. Također postoje nedosljednosti u nazivima, npr. negdje se kao naziv navodi profesionalno usmjeravanje, a negdje profesionalna orijentacija. No ono što posebno bode oči je članak 5. kojim se predlaže izmjena postojećeg članka 8., a odnosi se na propisano obrazovanje, pa se umjesto dosadašnjeg propisanog sveučilišnog studija psihologije dodaje i specijalistički diplomski stručni studij psihologije, što je nedopustivo jer će na mala vrata omogućiti otvaranje privatnih studija bez ikakvih kriterija, maturantima iz trogodišnjih škola i bez položene državne mature. Predlađač se poziva</p>	<p>Prihvaćen Prihvaćen</p>

na usklađivanje Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija. Pregledala sam što kažu zakoni vezani za druge regulirane profesije. Trebalo bi dosta vremena ze sve detaljno iščitati, ali ukratko: sve diplome vezane za medicinu, stomatologiju, veterinu i arhitekturu s područja EU automatski se priznaju jer imaju dogovorene zajedničke minimalne uvjete osposobljavanja. U Zakonu o ljekarništvu stoji naziv magistar farmacije ili nostrificirana strana diploma o završenom odgovarajućem sveučilišnom dodiplomskom studiju, slično je i u Zakonu o medicinsko biokemijskoj djelatnosti gdje čak izričito piše da to mogu raditi samo oni koji su završili Farmaceutsko biokemijski fakultet u Zagrebu i također se propisuje sveučilišni dodiplomski studij. Za obavljanje poslova socijalnog radnika također je predviđen sveučilišni studij socijalnog rada. Zakon o edukacijsko rehabilitacijskoj djelatnosti propisuje da pravo na obavljanje edukacijsko-rehabilitacijske djelatnosti ima magistar edukacijske rehabilitacije i sveučilišni prvostupnik edukacijske rehabilitacije, s tim da sveučilišni prvostupnici imaju pravo na obavljanje edukacijsko-rehabilitacijske djelatnosti samo pod nadzorom magistra edukacijske rehabilitacije. Dakle, također je propisan sveučilišni studij. U Pravilniku o stručnoj spremi i pedagoško-psihološkom obrazovanju nastavnika u srednjem školstvu čak i za stručne predmete uvjet je da su dipl. ing. elektrotehnike, strojarstva... Samo za neke struke, npr. pomorski promet (ali mora biti kapetan duge plovidbe) i zračni promet piše ing. struke. U školama predaju, barem ove temeljne predmete isključivo profesori ili magistri struke, a po ovom prijedlogu samo bi psiholozi mogli biti stručni specijalisti. Ima li na vidiku promjena da npr. hrvatski u školama predaju stručni specijalisti hrvatskog jezika? Ovlašteni inženjeri građevine, elektrotehnike i strojarstva mogu biti i dipl. ing./magistri struke, ali i stručni specijalisti, ali za geodeziju stoji isključivo magistar geodezije. Postoje i tzv. EuroPsy standardi, npr. za Francusku piše sljedeće: Psychology education is arranged through a 3 year BA followed by 2 year Masters degree, dakle to bi bila razina našeg sveučilišnog studija, nikakav stručni studij. Smatram da se ovim prijedlogom izmjena Zakona otvara mogućnost otvaranja različitih stručnih studija psihologije bez ikakvih kriterija jer je psihologija kao struka vrlo popularna. Pa zar mi od svih reguliranih profesija, pogotovo onih unutar socijalne skrbi gdje spadamo, zaista trebamo najnižu razinu stručnosti u radu?

- 30 **Žana Pavlović**
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI
 Slažem se s komentarima kolega/ica oko sljedećeg: PSIHOLOŠKA DJELATNOST KROZ OBRT U prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti nije uvrštena mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz obrt. Trenutnu mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz Privatnu psihološku praksu, oblik je koji koristi samo 41 ovlašteni psiholog u Hrvatskoj (od preko 4300

Primljeno na znanje
 Odredbe koje propisuju obavljanje psihološke djelatnosti kao samostalne profesionalne djelatnosti kroz privatnu psihološku praksu nisu predmet ovih izmjena i dopuna Zakona. Osoba koja obavlja samostalnu djelatnost je osoba koja sama snosi rizik poslovnog uspjeha ili neuspjeha, radi izvan odnosa subordinacije i koja je za obavljanje djelatnosti izravno, osobno i u cijelosti plaćena, pojam je koji je propisan odredbama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15, 70/19, 47/20). Odnos između

registriranih). Najskuplji je oblik u smislu financijskih davanja pravne osobe koja obavlja psihološku djelatnost. Ne omogućava bavljenje psihološkom djelatnošću u dijelu radnog vremena ili kao dodatnu djelatnost. Nadalje, velik broj kolegica i kolega psihologa, završilo je određene edukacije za psihoterapijske tretmane, ali kroz privatnu psihološku praksu ne mogu registrirati djelatnost psihoterapije jer to nije psihološka djelatnost prema Zakonu o psihološkoj djelatnosti. Dakle, oni bi uz privatnu psihološku praksu, trebali otvoriti i npr. obrt za psihoterapiju, te na taj način s dva pravna subjekta raditi dvije djelatnosti. Omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, omogućava se doregistracija psihoterapijske djelatnosti (ukoliko zadovoljavaju uvjete po Zakonu o psihoterapiji) u jednom pravnom subjektu. Nadalje, omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, ista bi se izjednačila s ostalim djelatnostima koje se mogu obavljati u privatnom sektoru po pitanju pravnih subjekata, a koje su pod okriljem Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike. Prijedlozi izmjena i dopuna Zakona o psihološkoj djelatnosti vezanih uz obavljanje psihološke djelatnosti kroz obrt: U članku 3. briše se stavak 6.; U članku 23., stavak 1) briše se riječi: „upisnik samostalne privatne psihološke prakse, upisnik zajedničke privatne psihološke prakse“, članci 11., 12. i 13. mijenjaju se i glase: Članak 11. (1) Psihološku djelatnost obavlja ovlašteni psiholog na temelju ugovora s drugim pravnim osobama, rješenja o prijmu, osnivanjem trgovačkog društva ili otvaranjem obrta. Članak 12. (1) Ovlašteni psiholog dužan je prije početka rada ili nakon prestanka s radom o tome obavijestiti Komoru. (2) Komora na temelju dostavljene obavijesti iz stavka 1. ovoga članka upisuje odnosno briše ili zamrzava status ovlaštenog psihologa u odgovarajućem upisniku. Članak 13. (1) Ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt, dužan je osigurati se od odgovornosti za štetu koju bi mogao počinuti trećima obavljanjem psihološke djelatnosti, osim ako je ovlašteni psiholog istovjetno osiguran od odgovornosti za štetu u drugoj državi Europskog gospodarskog prostora. (2) Ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt dužan je uredno produžavati osiguranje od odgovornosti. (3) Ako ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt štetu trećoj osobi počinu namjerno ili iz grube nepažnje, osiguravatelj koji je nadoknadio štetu trećoj osobi ima pravo regresa prema ovlaštenom psihologu.

poreznih obveznika i poreznih tijela propisan je Općim poreznim zakonom (NN 115/16, 106/18, 121/19, 32/20, 42/20). U poreznom smislu obrt i slobodna djelatnost su izjednačene.

31	<p>Tanja Bitanga NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI</p> <p>U Članku 5. kao uvjet završenog obrazovanja za obavljanje psihološke djelatnosti, između ostalog se navodi "specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj". Potrebno je taj dio izbaciti iz teksta Zakona. Psihologija nije samo struka. Psihologija je prvenstveno znanost. U praksi primjenjujemo znanstvene spoznaje. Zaključke u svom radu psiholozi donose na temelju znanstvenih spoznaja, provjerenih istraživanja i iskustava. Za to nas pripremaju sveučilišni studiji, preddiplomski i diplomski (koje bi napokon trebalo integrirati u cjeloviti studij). Stručni studij, po samoj definiciji i načinu provedbe ne može pripremiti osobe za takav način rada. Stručni studiji su kreirani i utemeljeni sa svrhom što bržeg uključivanja pojedinca na tržište rada. Nakon završetka specijalističkog diplomskog stručnog studija psihologije, koji srećom ne postoji u RH, osoba bi stekla stručni naziv: stručni specijalist psihologije. Nakon završetka sveučilišnog diplomskog studija stekla bi akademski naziv: magistar psihologije. Ulazimo ponovo u pokušaj izjednačavanja stručnih i sveučilišnih razina. Podsjetimo se, već dva puta je takav pokušaj osporen od strane Ustavnog suda. Predlažem da svi pažljivo pročitamo sadržaj na :http://www.unizg.hr/nc/vijest/article/zasto-strucni-studiji-ne-mogu-biti-izjednaceni-sa-sveucilisnima/.</p>	<p>Prihvaćen Prihvaćen</p>
----	--	--

32	<p>Marina Kovačić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI Slažem se s kolegama oko sljedećeg: "PSIHOLOŠKA DJELATNOST KROZ OBRT U prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti nije uvrštena mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz obrt. Trenutnu mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz Privatnu psihološku praksu, oblik je koji koristi samo 41 ovlaštenih psiholog u Hrvatskoj (od preko 4300 registriranih). Najskuplji je oblik u smislu financijskih davanja pravne osobe koja obavlja psihološku djelatnost. Ne omogućava bavljenje psihološkom djelatnošću u dijelu radnog vremena ili kao dodatnu djelatnost. Nadalje, velik broj kolegica i kolega psihologa, završilo je određene edukacije za psihoterapijske tretmane, ali kroz privatnu psihološku praksu ne mogu registrirati djelatnost psihoterapije jer to nije psihološka djelatnost prema Zakonu o psihološkoj djelatnosti. Dakle, oni bi uz privatnu psihološku praksu, trebali otvoriti i npr. obrt za psihoterapiju, te na taj način s dva pravna subjekta raditi dvije djelatnosti. Omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, omogućava se doregistracija psihoterapijske djelatnosti (ukoliko zadovoljavaju uvjete po Zakonu o psihoterapiji) u jednom pravnom subjektu. Nadalje, omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, ista bi se izjednačila s ostalim djelatnostima koje se mogu obavljati u privatnom sektoru po pitanju pravnih subjekata, a koje su pod okriljem Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike."</p>	<p>Primljeno na znanje Odredbe koje propisuju obavljanje psihološke djelatnosti kao samostalne profesionalne djelatnosti kroz privatnu psihološku praksu nisu predmet ovih izmjena i dopuna Zakona. Osoba koja obavlja samostalnu djelatnost je osoba koja sama snosi rizik poslovnog uspjeha ili neuspjeha, radi izvan odnosa subordinacije i koja je za obavljanje djelatnosti izravno, osobno i u cijelosti plaćena, pojam je koji je propisan odredbama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15, 70/19, 47/20). Odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela propisan je Općim poreznim zakonom (NN 115/16, 106/18, 121/19, 32/20, 42/20). U poreznom smislu obrt i slobodna djelatnost su izjednačene.</p>
33	<p>Tanja Radionov NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI Slažem se s kolegama vezano za potrebu i nužnost zakonskog omogućavanja obavljanja psihološke djelatnosti kroz obrt. Naime, velik je broj kolega koji su psiholozi i psihoterapeuti i imaju registriran obrt kroz koji smiju obavljati isključivo psihoterapijsku djelatnost a ne i psihološku koje su srodne i usko povezane djelatnosti te se često u radu s klijentima međusobno preklapaju. Velik je gubitak za psihologiju kao struku to što se brojne kolege zbog nemogućnosti obavljanja psihološke djelatnosti kroz obrt odlučuju na isključivo obavljanje psihoterapijske djelatnosti. Nejasno je zašto je zakonodavac omogućio da se psihoterapijska djelatnost može obavljati kroz obrt dok se psihološka ne može (dvije srodne djelatnosti pod okriljem istog Ministarstva). Koliko je obavljanje psihološke djelatnosti kroz Privatnu psihološku praksu kolegama prihvatljiva mogućnost vidljiva je iz jako malog broja registriranih privatnih psiholoških praksi. Jako je velika potreba kolega psihologa da im se omogući obavljanje psihološke djelatnosti kroz obrt što je detaljno argumentirano u već iznesenim komentarima.</p>	<p>Primljeno na znanje Odredbe koje propisuju obavljanje psihološke djelatnosti kao samostalne profesionalne djelatnosti kroz privatnu psihološku praksu nisu predmet ovih izmjena i dopuna Zakona. Osoba koja obavlja samostalnu djelatnost je osoba koja sama snosi rizik poslovnog uspjeha ili neuspjeha, radi izvan odnosa subordinacije i koja je za obavljanje djelatnosti izravno, osobno i u cijelosti plaćena, pojam je koji je propisan odredbama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15, 70/19, 47/20). Odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela propisan je Općim poreznim zakonom (NN 115/16, 106/18, 121/19, 32/20, 42/20). U poreznom smislu obrt i slobodna djelatnost su izjednačene.</p>

34	<p>Draženka Šepić Labrović NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLŠKOJ DJELATNOSTI</p> <p>Slažem se s kolegama u vezi sljedećeg: "PSIHOLŠKA DJELATNOST KROZ OBRT U prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti nije uvrštena mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz obrt. Trenutnu mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz Privatnu psihološku praksu, oblik je koji koristi samo 41 ovlašteni psiholog u Hrvatskoj (od preko 4300 registriranih). Najskuplji je oblik u smislu financijskih davanja pravne osobe koja obavlja psihološku djelatnost. Ne omogućava bavljenje psihološkom djelatnošću u dijelu radnog vremena ili kao dodatnu djelatnost. Nadalje, velik broj kolegica i kolega psihologa, završilo je određene edukacije za psihoterapijske tretmane, ali kroz privatnu psihološku praksu ne mogu registrirati djelatnost psihoterapije jer to nije psihološka djelatnost prema Zakonu o psihološkoj djelatnosti. Dakle, oni bi uz privatnu psihološku praksu, trebali otvoriti i npr. obrt za psihoterapiju, te na taj način s dva pravna subjekta raditi dvije djelatnosti. Omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, omogućava se doregistracija psihoterapijske djelatnosti (ukoliko zadovoljavaju uvjete po Zakonu o psihoterapiji) u jednom pravnom subjektu. Nadalje, omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, ista bi se izjednačila s ostalim djelatnostima koje se mogu obavljati u privatnom sektoru po pitanju pravnih subjekata, a koje su pod okriljem Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike."</p>	<p>Primljeno na znanje</p> <p>Odredbe koje propisuju obavljanje psihološke djelatnosti kao samostalne profesionalne djelatnosti kroz privatnu psihološku praksu nisu predmet ovih izmjena i dopuna. Osoba koja obavlja samostalnu djelatnost je osoba koja sama snosi rizik poslovnog uspjeha ili neuspjeha, radi izvan odnosa subordinacije i koja je za obavljanje djelatnosti izravno, osobno i u cijelosti plaćena, pojam je koji je propisan odredbama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15, 70/19, 47/20). Odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela propisan je Općim poreznim zakonom (NN 115/16, 106/18, 121/19, 32/20, 42/20). U poreznom smislu obrt i slobodna djelatnost su izjednačene.</p>
----	--	---

35	<p>Aleksandra Protulipac NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI Slažem se s kolegama oko sljedećeg: "PSIHOLOŠKA DJELATNOST KROZ OBRT U prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti nije uvrštena mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz obrt. Trenutnu mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz Privatnu psihološku praksu, oblik je koji koristi samo 41 ovlašteni psiholog u Hrvatskoj (od preko 4300 registriranih). Najskuplji je oblik u smislu financijskih davanja pravne osobe koja obavlja psihološku djelatnost. Ne omogućava bavljenje psihološkom djelatnošću u dijelu radnog vremena ili kao dodatnu djelatnost. Nadalje, velik broj kolegica i kolega psihologa, završilo je određene edukacije za psihoterapijske tretmane, ali kroz privatnu psihološku praksu ne mogu registrirati djelatnost psihoterapije jer to nije psihološka djelatnost prema Zakonu o psihološkoj djelatnosti. Dakle, oni bi uz privatnu psihološku praksu, trebali otvoriti i npr. obrt za psihoterapiju, te na taj način s dva pravna subjekta raditi dvije djelatnosti. Omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, omogućava se doregistracija psihoterapijske djelatnosti (ukoliko zadovoljavaju uvjete po Zakonu o psihoterapiji) u jednom pravnom subjektu. Nadalje, omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, ista bi se izjednačila s ostalim djelatnostima koje se mogu obavljati u privatnom sektoru po pitanju pravnih subjekata, a koje su pod okriljem Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike."</p>	<p>Primljeno na znanje Odredbe koje propisuju obavljanje psihološke djelatnosti kao samostalne profesionalne djelatnosti kroz privatnu psihološku praksu nisu predmet ovih izmjena i dopuna. Osoba koja obavlja samostalnu djelatnost je osoba koja sama snosi rizik poslovnog uspjeha ili neuspjeha, radi izvan odnosa subordinacije i koja je za obavljanje djelatnosti izravno, osobno i u cijelosti plaćena, pojam je koji je propisan odredbama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15, 70/19, 47/20). Odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela propisan je Općim poreznim zakonom (NN 115/16, 106/18, 121/19, 32/20, 42/20). U poreznom smislu obrt i slobodna djelatnost su izjednačene.</p>
36	<p>Venita Mužek NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI Slažem se s komentarima kolega/ica i također predlažem sljedeće: PSIHOLOŠKA DJELATNOST KROZ OBRT U prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti nije uvrštena mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz obrt. Trenutnu mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz Privatnu psihološku praksu, oblik je koji koristi samo 41 ovlašteni psiholog u Hrvatskoj (od preko 4300 registriranih). Najskuplji je oblik u smislu financijskih davanja pravne osobe koja obavlja psihološku djelatnost. Ne omogućava bavljenje psihološkom djelatnošću u dijelu radnog vremena ili kao dodatnu djelatnost. Nadalje, velik broj kolegica i kolega psihologa, završilo je određene edukacije za psihoterapijske tretmane, ali kroz privatnu psihološku praksu ne mogu registrirati djelatnost psihoterapije jer to nije psihološka djelatnost prema Zakonu o psihološkoj djelatnosti. Dakle, oni bi uz privatnu psihološku praksu, trebali otvoriti i npr. obrt za psihoterapiju, te na taj način s dva pravna subjekta raditi dvije djelatnosti. Omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, omogućava se doregistracija psihoterapijske djelatnosti (ukoliko zadovoljavaju uvjete po Zakonu o psihoterapiji) u</p>	<p>Primljeno na znanje Odredbe koje propisuju obavljanje psihološke djelatnosti kao samostalne profesionalne djelatnosti kroz privatnu psihološku praksu nisu predmet ovih izmjena i dopuna. Osoba koja obavlja samostalnu djelatnost je osoba koja sama snosi rizik poslovnog uspjeha ili neuspjeha, radi izvan odnosa subordinacije i koja je za obavljanje djelatnosti izravno, osobno i u cijelosti plaćena, pojam je koji je propisan odredbama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15, 70/19, 47/20). Odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela propisan je Općim poreznim zakonom (NN 115/16, 106/18, 121/19, 32/20, 42/20). U poreznom smislu obrt i slobodna djelatnost su izjednačene.</p>

jednom pravnom subjektu. Nadalje, omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, ista bi se izjednačila s ostalim djelatnostima koje se mogu obavljati u privatnom sektoru po pitanju pravnih subjekata, a koje su pod okriljem Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike. Prijedlozi izmjena i dopuna Zakona o psihološkoj djelatnosti vezanih uz obavljanje psihološke djelatnosti kroz obrt: U članku 3. briše se stavak 6.; U članku 23., stavak 1) brišu se riječi: „upisnik samostalne privatne psihološke prakse“, članci 11., 12. i 13. mijenjaju se i glase: Članak 11. (1) Psihološku djelatnost obavlja ovlašteni psiholog na temelju ugovora s drugim pravnim osobama, rješenja o prijmu, osnivanjem trgovačkog društva ili otvaranjem obrta. Članak 12. (1) Ovlašteni psiholog dužan je prije početka rada ili nakon prestanka s radom o tome obavijestiti Komoru. (2) Komora na temelju dostavljene obavijesti iz stavka 1. ovoga članka upisuje odnosno briše ili zamrzava status ovlaštenog psihologa u odgovarajućem upisniku. Članak 13. (1) Ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt, dužan je osigurati se od odgovornosti za štetu koju bi mogao počinuti trećima obavljanjem psihološke djelatnosti, osim ako je ovlašteni psiholog istovjetno osiguran od odgovornosti za štetu u drugoj državi Europskog gospodarskog prostora. (2) Ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt dužan je uredno produžavati osiguranje od odgovornosti. (3) Ako ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt štetu trećoj osobi počini namjerno ili iz grube nepažnje, osiguravatelj koji je nadoknadio štetu trećoj osobi ima pravo regresa prema ovlaštenom psihologu.

- 37 **Lana Vincelj Bele**
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI
 Slažem se s komentarima kolega Botice i Erdfelda vezanim uz obrt. Naime, kad osoba kreće u samozapošljavanje, obrt je najpovoljniji oblik (što se tiče poreza i ostalih davanja). Jdoo se u početku poslovanja isplati samo ako osoba istovremeno radi kod drugog poslodavca. Privatna praksa također ne može parirati obrtu po isplativosti. Želimo li da samozapošljavanje u području psihologije bude dostupno za sve, ne samo za one koji imaju fond od nekoliko desetaka tisuća kuna za prve mjesece poslovanja, odobrit ćemo mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti u obliku obrta. Treba uzeti u obzir i da je ponekad samozapošljavanje jedini način da se osoba uspije zaposliti u psihološkoj struci. **PSIHOLOŠKA DJELATNOST KROZ OBRT U** prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti nije uvrštena mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz obrt. Trenutnu mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz Privatnu psihološku praksu, oblik je koji koristi samo 41 ovlašteni psiholog u Hrvatskoj (od preko 4300 registriranih). Najskuplji je oblik u smislu financijskih

Primljeno na znanje

Određbe koje propisuju obavljanje psihološke djelatnosti kao samostalne profesionalne djelatnosti kroz privatnu psihološku praksu nisu predmet ovih izmjena i dopuna Zakona. Osoba koja obavlja samostalnu djelatnost je osoba koja sama snosi rizik poslovnog uspjeha ili neuspjeha, radi izvan odnosa subordinacije i koja je za obavljanje djelatnosti izravno, osobno i u cijelosti plaćena, pojam je koji je propisan odredbama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15, 70/19, 47/20). Odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela propisan je Općim poreznim zakonom (NN 115/16, 106/18, 121/19, 32/20, 42/20). U poreznom smislu obrt i slobodna djelatnost su izjednačene.

davanja pravne osobe koja obavlja psihološku djelatnost. Ne omogućava bavljenje psihološkom djelatnošću u dijelu radnog vremena ili kao dodatnu djelatnost. Nadalje, velik broj kolegica i kolega psihologa, završilo je određene edukacije za psihoterapijske tretmane, ali kroz privatnu psihološku praksu ne mogu registrirati djelatnost psihoterapije jer to nije psihološka djelatnost prema Zakonu o psihološkoj djelatnosti. Dakle, oni bi uz privatnu psihološku praksu, trebali otvoriti i npr. obrt za psihoterapiju, te na taj način s dva pravna subjekta raditi dvije djelatnosti. Omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, omogućava se doregistracija psihoterapijske djelatnosti (ukoliko zadovoljavaju uvjete po Zakonu o psihoterapiji) u jednom pravnom subjektu. Nadalje, omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, ista bi se izjednačila s ostalim djelatnostima koje se mogu obavljati u privatnom sektoru po pitanju pravnih subjekata, a koje su pod okriljem Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike. Prijedlozi izmjena i dopuna Zakona o psihološkoj djelatnosti vezanih uz obavljanje psihološke djelatnosti kroz obrt: U članku 3. briše se stavak 6.; U članku 23., stavak 1) brišu se riječi: „upisnik samostalne privatne psihološke prakse, upisnik zajedničke privatne psihološke prakse“, članci 11., 12. i 13. mijenjaju se i glase:

Članak 11. (1) Psihološku djelatnost obavlja ovlašteni psiholog na temelju ugovora s drugim pravnim osobama, rješenja o prijmu, osnivanjem trgovačkog društva ili otvaranjem obrta. Članak 12. (1) Ovlašteni psiholog dužan je prije početka rada ili nakon prestanka s radom o tome obavijestiti Komoru. (2) Komora na temelju dostavljene obavijesti iz stavka 1. ovoga članka upisuje odnosno briše ili zamrzava status ovlaštenog psihologa u odgovarajućem upisniku. Članak 13. (1) Ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt, dužan je osigurati se od odgovornosti za štetu koju bi mogao počinuti trećima obavljanjem psihološke djelatnosti, osim ako je ovlašteni psiholog istovjetno osiguran od odgovornosti za štetu u drugoj državi Europskog gospodarskog prostora. (2) Ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt dužan je uredno produžavati osiguranje od odgovornosti. (3) Ako ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt štetu trećoj osobi počinu namjerno ili iz grube nepažnje, osiguravatelj koji je nadoknadio štetu trećoj osobi ima pravo regresa prema ovlaštenom psihologu.

38	<p>Toni Erdfeld NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI DONOŠENJE STATUTA UZ MOGUĆNOST RASPRAVE I PREDLAGANJA AMANDMANA Trenutno važeći Statut donesen je bez rasprave na Skupštini što je u potpunoj suprotnosti s demokratskim načelima na kojima počiva Komora te članstvo nije imalo mogućnost rasprave i podnošenja amandmana o kojima bi odlučivala Skupština. Zato predlažem da se u članku 32., stavak 1., iza riječi „prethodnu“ dodati riječi „raspravu na Skupštini, mogućnost davanja amandmana o kojima odlučuje Skupština“ na način da glasi: (1) Statut Komore temeljni je opći akt Komore, a donosi ga Skupština Komore, uz prethodnu raspravu na Skupštini, mogućnost davanja amandmana o kojima odlučuje Skupština i suglasnost Ministarstva.</p>	<p>Primljeno na znanje Odredbe članka 32. važećeg Zakona nisu predmet ovih izmjena i dopuna. Također, članak 32. st. 1. Zakona o psihološkoj djelatnosti propisuje da je Statut Komore temeljni opći akt Komore i da ga donosi Skupština Komore. Budući da Skupštinu Komore čine svi članovi Komore, iz navedenog proizlazi da donošenje Statuta nije moguće bez podrške i odluke članova Komore.</p>
39	<p>Anđelko Botica NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI PSIHOLOŠKA DJELATNOST KROZ OBRT U prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti nije uvrštena mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz obrt. Trenutnu mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz Privatnu psihološku praksu, oblik je koji koristi samo 41 ovlašteni psiholog u Hrvatskoj (od preko 4300 registriranih). Najskuplji je oblik u smislu financijskih davanja pravne osobe koja obavlja psihološku djelatnost. Ne omogućava bavljenje psihološkom djelatnošću u dijelu radnog vremena ili kao dodatnu djelatnost. Nadalje, velik broj kolegica i kolega psihologa, završilo je određene edukacije za psihoterapijske tretmane, ali kroz privatnu psihološku praksu ne mogu registrirati djelatnost psihoterapije jer to nije psihološka djelatnost prema Zakonu o psihološkoj djelatnosti. Dakle, oni bi uz privatnu psihološku praksu, trebali otvoriti i npr. obrt za psihoterapiju, te na taj način s dva pravna subjekta raditi dvije djelatnosti. Omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, omogućava se doregistracija psihoterapijske djelatnosti (ukoliko zadovoljavaju uvjete po Zakonu o psihoterapiji) u jednom pravnom subjektu. Nadalje, omogućavanjem obavljanja psihološke djelatnosti u privatnom sektoru kroz obrt, ista bi se izjednačila s ostalim djelatnostima koje se mogu obavljati u privatnom sektoru po pitanju pravnih subjekata, a koje su pod okriljem Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike. Prijedlozi izmjena i dopuna Zakona o psihološkoj djelatnosti vezanih uz obavljanje psihološke djelatnosti kroz obrt: U članku 3. briše se stavak 6.; U članku 23., stavak 1) brišu se riječi: „upisnik samostalne privatne psihološke prakse, upisnik zajedničke privatne psihološke prakse“, članci 11., 12. i 13. mijenjaju se i glase: Članak 11. (1) Psihološku djelatnost obavlja ovlašteni psiholog na temelju ugovora s drugim pravnim osobama, rješenja o prijmu, osnivanjem trgovačkog društva ili otvaranjem obrta. Članak 12. (1) Ovlašteni psiholog dužan je prije početka rada ili</p>	<p>Primljeno na znanje Odredbe koje propisuju obavljanje psihološke djelatnosti kao samostalne profesionalne djelatnosti kroz privatnu psihološku praksu nisu predmet ovih izmjena i dopuna Zakona. Osoba koja obavlja samostalnu djelatnost je osoba koja sama snosi rizik poslovnog uspjeha ili neuspjeha, radi izvan odnosa subordinacije i koja je za obavljanje djelatnosti izravno, osobno i u cijelosti plaćena, pojam je koji je propisan odredbama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15, 70/19, 47/20). Odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela propisan je Općim poreznim zakonom (NN 115/16, 106/18, 121/19, 32/20, 42/20). U poreznom smislu obrt i slobodna djelatnost su izjednačene.</p>

nakon prestanka s radom o tome obavijestiti Komoru. (2) Komora na temelju dostavljene obavijesti iz stavka 1. ovoga članka upisuje odnosno briše ili zamrzava status ovlaštenog psihologa u odgovarajućem upisniku. Članak 13. (1) Ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt, dužan je osigurati se od odgovornosti za štetu koju bi mogao počinuti trećima obavljanjem psihološke djelatnosti, osim ako je ovlašteni psiholog istovjetno osiguran od odgovornosti za štetu u drugoj državi Europskog gospodarskog prostora. (2) Ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt dužan je uredno produžavati osiguranje od odgovornosti. (3) Ako ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt štetu trećoj osobi počini namjerno ili iz grube nepažnje, osiguravatelj koji je nadoknadio štetu trećoj osobi ima pravo regresa prema ovlaštenom psihologu.

40	<p>Toni Erdfeld NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI PSIHOLOŠKA DJELATNOST KROZ OBRT U prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti nije uvrštena mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz obrt. Trenutnu mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti kroz Privatnu psihološku praksu, oblik je koji koristi samo 41 ovlašteni psiholog u Hrvatskoj (od preko 4300 registriranih). Najskuplji je oblik u smislu financijskih davanja pravne osobe koja obavlja psihološku djelatnost. Ne omogućava bavljenje psihološkom djelatnošću u dijelu radnog vremena ili kao dodatnu djelatnost. Prijedlozi izmjena i dopuna Zakona o psihološkoj djelatnosti vezanih uz obavljanje psihološke djelatnosti kroz obrt: U članku 3. briše se stavak 6.; U članku 23., stavak 1) brišu se riječi: „upisnik samostalne privatne psihološke prakse, upisnik zajedničke privatne psihološke prakse“, članci 11., 12. i 13. mijenjaju se i glase: Članak 11. (1) Psihološku djelatnost obavlja ovlašteni psiholog na temelju ugovora s drugim pravnim osobama, rješenja o prijmu, osnivanjem trgovačkog društva ili otvaranjem obrta. Članak 12. (1) Ovlašteni psiholog dužan je prije početka rada ili nakon prestanka s radom o tome obavijestiti Komoru. (2) Komora na temelju dostavljene obavijesti iz stavka 1. ovoga članka upisuje odnosno briše ili zamrzava status ovlaštenog psihologa u odgovarajućem upisniku. Članak 13. (1) Ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt, dužan je osigurati se od odgovornosti za štetu koju bi mogao počinuti trećima obavljanjem psihološke djelatnosti, osim ako je ovlašteni psiholog istovjetno osiguran od odgovornosti za štetu u drugoj državi Europskog gospodarskog prostora. (2) Ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt dužan je uredno produžavati osiguranje od odgovornosti. (3) Ako ovlašteni psiholog koji obavlja psihološku djelatnost kroz trgovačko društvo ili obrt štetu trećoj osobi počini namjerno ili iz grube nepažnje, osiguravatelj koji je nadoknadio štetu trećoj osobi ima pravo regresa prema ovlaštenom psihologu.</p>	<p>Primljeno na znanje Odredbe koje propisuju obavljanje psihološke djelatnosti kao samostalne profesionalne djelatnosti kroz privatnu psihološku praksu nisu predmet ovih izmjena i dopuna Zakona. Osoba koja obavlja samostalnu djelatnost je osoba koja sama snosi rizik poslovnog uspjeha ili neuspjeha, radi izvan odnosa subordinacije i koja je za obavljanje djelatnosti izravno, osobno i u cijelosti plaćena, pojam je koji je propisan odredbama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15, 70/19, 47/20). Odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela propisan je Općim poreznim zakonom (NN 115/16, 106/18, 121/19, 32/20, 42/20). U poreznom smislu obrt i slobodna djelatnost su izjednačene.</p>
41	<p>KRISTINA KRULIĆ KUZMAN NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 1. Predlažem dvije izmjene: 1) ... S korisnicima ... (umjesto NAD korisnicima) 2) ...I/ILI privolu korisnika ... (umjesto ILI privolu korisnika) Obje su predložene promjene više u duhu rada s ljudima.</p>	<p>Nije prihvaćen Definicije stručnih pojmova su predložene i usuglašene s članovima Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti, koji su imenovani kao predstavnici akademske zajednice, Hrvatske psihološke komore i Hrvatskog psihološkog društva.</p>
42	<p>TIHANA FONTANA NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 1. Predlažem dvije izmjene: 1) ... S korisnicima ... (umjesto NAD korisnicima) 2) ...I/ILI privolu korisnika ... (umjesto ILI privolu korisnika) Obje su predložene promjene više u duhu rada s ljudima.</p>	<p>Nije prihvaćen Definicije stručnih pojmova su predložene i usuglašene s članovima Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti, koji su imenovani kao predstavnici akademske zajednice, Hrvatske psihološke komore i Hrvatskog psihološkog društva.</p>

43	<p>ILIJANA GRGIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 1. Predlaže se promjena redoslijeda riječi i izraz koji će pokazivati i odražavati poštovanje prema korisnicima usluga: "koja zahtijeva da se S korisnicima psiholoških usluga PROVEDE stručni postupak ili POSTUPCI psihološke djelatnosti (a ne NAD njima), a koja .....osnovu I/ILI privolu ", Predlaže se i da ostane u tekstu da "naručitelj... naručuje", umjesto "zahtijeva" pogotovo imajući u vidu da je psiholog, odnosno izvoditelj psihološke usluge osoba koja će procijeniti je li traženi stručni postupak opravdan i kojim će se instrumentima i tehnikama provesti.</p>	<p>Nije prihvaćen Definicije stručnih pojmova su predložene i usuglašene s članovima Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti, koji su imenovani kao predstavnici akademske zajednice, Hrvatske psihološke komore i Hrvatskog psihološkog društva.</p>
44	<p>Tina Krznarić Jaković NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 1. Predlaže se promjena redoslijeda riječi i izraz koji će pokazivati i odražavati poštovanje prema korisnicima usluga: "koja zahtijeva da se S korisnicima psiholoških usluga PROVEDE stručni postupak ili POSTUPCI psihološke djelatnosti (a ne NAD njima), a koja .....osnovu I/ILI privolu ", Predlaže se i da ostane u tekstu da "naručitelj... naručuje", umjesto "zahtijeva" pogotovo imajući u vidu da je psiholog, odnosno izvoditelj psihološke usluge osoba koja će procijeniti je li traženi stručni postupak opravdan i kojim će se instrumentima i tehnikama provesti.</p>	<p>Nije prihvaćen Definicije stručnih pojmova su predložene i usuglašene s članovima Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti, koji su imenovani kao predstavnici akademske zajednice, Hrvatske psihološke komore i Hrvatskog psihološkog društva.</p>
45	<p>Mirna Petretić Vukov NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 1. Predlaže se promjena redoslijeda riječi i izraz koji će pokazivati i odražavati poštovanje prema korisnicima usluga: "koja zahtijeva da se S korisnicima psiholoških usluga PROVEDE stručni postupak ili POSTUPCI psihološke djelatnosti (a ne NAD njima), a koja .....osnovu I/ILI privolu ", Predlaže se i da ostane u tekstu da "naručitelj... naručuje", umjesto "zahtijeva" pogotovo imajući u vidu da je psiholog, odnosno izvoditelj psihološke usluge osoba koja će procijeniti je li traženi stručni postupak opravdan i kojim će se instrumentima i tehnikama provesti.</p>	<p>Nije prihvaćen Definicije stručnih pojmova su predložene i usuglašene s članovima Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti, koji su imenovani kao predstavnici akademske zajednice, Hrvatske psihološke komore i Hrvatskog psihološkog društva.</p>
46	<p>Gordana Kuterovac Jagodić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 1. Predlaže se promjena redoslijeda riječi i izraz koji će pokazivati i odražavati poštovanje prema korisnicima usluga: "koja zahtijeva da se S korisnicima psiholoških usluga PROVEDE stručni postupak ili POSTUPCI psihološke djelatnosti (a ne NAD njima), a koja .....osnovu I/ILI privolu "</p>	<p>Nije prihvaćen Definicije stručnih pojmova su predložene i usuglašene s članovima Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti, koji su imenovani kao predstavnici akademske zajednice, Hrvatske psihološke komore i Hrvatskog psihološkog društva.</p>

47	<p>MARLENA PLAVŠIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 1. Predlažem dvije izmjene: 1) ... S korisnicima ... (umjesto NAD korisnicima) 2) ...I/ILI privolu korisnika ... (umjesto ILI privolu korisnika) Obje su predložene promjene više u duhu rada s ljudima.</p>	<p>Nije prihvaćen Definicije stručnih pojmova su predložene i usuglašene s članovima Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti, koji su imenovani kao predstavnici akademske zajednice, Hrvatske psihološke komore i Hrvatskog psihološkog društva.</p>
48	<p>PETRA MALEŠEVIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 2. Brisanje psihoterapije kao sastavnog dijela psihološke djelatnosti je duboko profesionalno neispravno te sa sobom donosi opsežne i ozbiljne profesionalne posljedice. Psihoterapija predstavlja temeljan dio studija psihologije, od predmeta vezanih uz tijelo (fiziologija, neuroznanstveni predmeti, psihosomatika), povijest psihologije i psihoterapije, predmeta vezanih uz određene psihoterapijske pravce, etiku i primjenu psihoterapijskih postupaka. Izostavljanje psihoterapije ozbiljno je okrnjenje psihološke djelatnosti, ali i ozbiljno uskraćivanje prava na obavljanje psihološke djelatnosti onima koji su završili visokoškolski studij.</p>	<p>Nije prihvaćen Brisanje „psihoterapijskog savjetovanja“ iz opisa psihološke djelatnosti nužno je zbog činjenice da je djelatnost psihoterapije zasebna djelatnost, koja je propisana posebnim Zakonom o djelatnosti psihoterapije.</p>
49	<p>Ana Sakoman NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 2. Podržavam prijedloge kolege Zečevića i kolegica Rogić i Sremec.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
50	<p>KRISTINA KRULIĆ KUZMAN NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 2. Podržavam prijedloge kolege Zečevića i kolegica Rogić i Sremec. U navedenim komentarima jasno je argumentirano zašto je važno izmijeniti/zadržati određene pojmove te na koji način je to ne samo u funkciji zaštite struke već i u funkciji zaštite dobrobiti i interesa korisnika.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
51	<p>Anita Lauri Korajlija NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 2. Podržavam objašnjenja kolega i ne slažem se s predloženim promjenama koje uključuju izbacivanje psihoterapijskog savjetovanja iz članka 4 podstavka 4. Jednako tako u podstavku 5. ovog članka treba uz „stručna“ dodati i riječ „znanstvena“. Ideja da znanstvena psihologijska istraživanja nisu psihološka djelatnost nažalost nema opravdanje, osim pojedinačnih interesa dijela kolega koji ne žele biti dio HPK. U praksi to znači da se sve više stručnjaka različitih struka bave psihologijskim istraživanjima i bez sudjelovanja psihologa primjenjuju psihologijske instrumente što je potpuno neprihvatljivo.</p>	<p>Nije prihvaćen Brisanje „psihoterapijskog savjetovanja“ iz opisa psihološke djelatnosti nužno je zbog činjenice da je djelatnost psihoterapije zasebna djelatnost, koja je propisana posebnim Zakonom o djelatnosti psihoterapije.</p>

52	<p>Gestalt centar Homa, d.o.o. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 2.</p> <p>Podržavamo brisanje izraza psihoterapijsko savjetovanje iz razloga što je psihoterapija (pa i psihoterapijsko savjetovanje) određeno i regulirano Zakonom o psihoterapiji i jer psihoterapijsko savjetovanje traži i dodatnu specifičnu naobrazbu (teorijsku, ali i praktičnu) koja nije uključena u redovan studij psihologije. Iz komentara kolega vidljivo je da se uglavnom svi slažemo da je potrebna dodatna edukacija koju neki psiholozi i završe nakon studija psihologije i uz rad. Ukoliko bi se htjelo izbjeći da psiholozi koji primarno rade kao psiholozi, a u svojoj praksi koriste i psihoterapijska znanja i vještine stečene dodatnom edukacijom moraju biti članovi dviju komora, može se ovim zakonom odrediti u alinei (7): psihološko savjetovanje, a uz dodatnu edukaciju i psihoterapijsko savjetovanje ... Međutim, važno je sačuvati kriterij dodatne edukacije zbog osiguranja kvalitete usluge za korisnike naše djelatnosti.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
53	<p>Danijel Mišura NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 2.</p> <p>Podržavam prijedloge kolege Zečevića i kolegica Rogić i Sremec.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
54	<p>Toni Erdfeld NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 2.</p> <p>Podržavam prijedloge kolege Zečevića i kolegica Rogić i Sremec.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>

55	<p>TAMARA SREMEC NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 2. Predlažem da se razmotre neke ranije verzije ovog članka. Naime u Zakonu o psihološkoj djelatnosti iz 2003. je šire i adekvatnije definirao što uključuje psihološka djelatnost te je glasio - psihološke tretmane i savjetodavni rad – odnosno postupke namijenjene zaštiti, održavanju i poboljšanju mentalnog zdravlja pojedinaca i skupina, te poboljšanju kvalitete života i rada, optimalnom iskorištavanju osobnih potencijala i poboljšanju skupne i organizacijske djelotvornosti, A u onome iz 2019. ovako: – psihološko i psihoterapijsko savjetovanje, kao postupke namijenjene zaštiti, održavanju i poboljšanju mentalnog zdravlja korisnika psiholoških usluga te poboljšanju kvalitete života i rada, optimalnom iskorištavanju osobnih potencijala i poboljšanju skupne i organizacijske djelotvornosti Predlažem da zakon bude obuhvatniji te da u članku 4. podstavku 4. stoji : - Psihološke tretmane, psihološko i psihoterapijsko savjetovanje....(itd.). Naime, psihološki tretmani se provode u različitim sustavima, i dijelom uključuju i psihološko savjetovanje, ali imaju i neke svoje specifičnosti i traže također dodatne edukacije (najčešće psihoterapijske, ali i neke specifične, također temeljene na dokazima o učinkovitim intervencijama i postupcima s nekom skupinom djece ili odraslih). Mislim da ih provode kolegice i kolege u obrazovanju, socijalnoj skrbi, nevladinom sektoru, privatnoj praksi i dr. Zakon je potrebno uskladiti s onim što psiholozi zaista rade, a ne da zakon to ne prepoznaje, a u konačnici možda i ograničava. Također, u podstavku 2. ovog članka stoji da je jedan od ciljeva psihološke procjene i psihodijagnostike „pronalaženja uzroka nedjelotvornosti ili poremećaja te planiranja i provođenja psiholoških programa i tretmana“ te u podstavku 6. ovog članka također stoji kako psiholozi provode „psihološku evaluaciju svih psiholoških i drugih postupaka, programa i tretmana koji se tiču korisnika psiholoških usluga i koji mogu imati psihičke ili psihosocijalne posljedice“. Dakle, u oba podstavka potvrđujemo psihološke tretmane kao našu djelatnost stoga mislim da ih u podstavku 4 treba naglasiti. I na kraju, u podstavku 5. ovog članka smatram a treba uz „stručna“ dodati i riječ „znanstvena“.</p>	<p>Nije prihvaćen Članak 4. važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti koji opisuje što obuhvaća psihološku djelatnost, bio je predložen i usuglašen s članovima Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona, kao eminentnim stručnjacima u području psihologije, te se prilikom razmatranja ovih izmjena i dopuna nije pokazala potreba za daljnjim intervencijama u navedeni članak. Brisanje „psihoterapijskog savjetovanja“ iz opisa psihološke djelatnosti nužno je zbog činjenice da je djelatnost psihoterapije zasebna djelatnost, koja je propisana posebnim Zakonom o djelatnosti psihoterapije.</p>
56	<p>TIHANA FONTANA NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 2. Podržavam prijedlog kolege Zečevića i kolegice Rogić.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
57	<p>VANJA TOČAKOVIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 2. Podržavam prijedlog kolege Zečevića i kolegice Rogić.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>

58	<p>Helena Rašić Radauš NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 2. Apsolutno podržavam sve kolege koji zastupaju zadržavanje riječi "i psihoterapijsko" u Zakonu, kao i kolegu Zečevića koji je obrazložio zašto je nužno da govorimo o psihološkom liječenju. Psihoterapijski pravci, savjetovanje i postupci su dio edukacije psihologa u osnovnom dijelu te kao takvi moraju biti reflektirani u kompetencijama koje psiholozi završetkom studija stječu te u opisu poslova koji rade. Psiholozi koriste i psihološko i psihoterapijsko savjetovanje u svakodnevnom radu, gotovo neovisno o samom poslu na kojem se nalaze te su granice tih "vrsta" savjetovanja vrlo nedefinirane, kakve i trebaju biti za potpuno i adekvatno obavljanje posla psihologa. Psiholozi koriste različite psihoterapijske tehnike u svakodnevnom radu čime njihovo savjetovanje postaje automatski psihoterapijsko te se uklanjanjem te riječi (zbog, budimo realni, dobrog lobiranja druge interesne skupine koja pokušava patentirati riječ) oduzima bitan dio identiteta psihologa, a i njegov posao se stavlja u sivu zonu. Također, time se psiholog pri obavljanju djelatnosti za koju je školovan, gura u ovlast druge komore i druge djelatnosti apsolutno nepotrebno. Dok su psihoterapeuti različitih struka i različitog opisa poslova, posao psihologa na različitim radnim mjestima najčešće uključuje više različitih postupaka - dijagnostiku, liječenje, psihoterapijsko savjetovanje, profesionalno usmjeravanje itd - te je time jedinstven i neusporediv i ne bi trebao zbog toga biti penaliziran i gurnut pod ovlast komore i Zakona (psihoterapijska) koju sačinjavaju i vode ljudi koji mogu biti drugih struka te samim time nemaju niti stručnosti, niti iskustva niti znanja o specifičnosti posla psihologa. Zamislite da fizičara nadgleda vodoinstalater kad radi pokuse s vodom koristeći cijevi te onda procjenjuje svojim znanjem eksperiment i njegovu valjanost i uspješnost - nema baš smisla, zar ne?</p>	<p>Nije prihvaćen Članak 4. važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti koji opisuje što obuhvaća psihološku djelatnost, bio je predložen i usuglašen s članovima Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona, kao eminentnim stručnjacima u području psihologije, te se prilikom razmatranja ovih izmjena i dopuna nije pokazala potreba za daljnjim intervencijama u navedeni članak. Brisanje „psihoterapijskog savjetovanja“ iz opisa psihološke djelatnosti nužno je zbog činjenice da je djelatnost psihoterapije zasebna djelatnost, koja je propisana posebnim Zakonom o djelatnosti psihoterapije.</p>
59	<p>Bruna Profaca NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 2. „U članku 4. podstavku 4. iza riječi: „psihološko“ brišu se riječi „i psihoterapijsko“, a iza riječi „kao“ riječi „postupke namijenjene“ zamjenjuju se riječima „postupak namijenjen“.“ Predlažem da se razmotre neke ranije verzije ovog članka. Naime u Zakonu o psihološkoj djelatnosti iz 2003. je stajalo: - psihološke tretmane i savjetodavni rad – odnosno postupke namijenjene zaštiti, održavanju i poboljšanju mentalnog zdravlja pojedinaca i skupina, te poboljšanju kvalitete života i rada, optimalnom iskorištavanju osobnih potencijala i poboljšanju skupne i organizacijske djelotvornosti, A u onome iz 2019. ovako: – psihološko i psihoterapijsko savjetovanje, kao postupke namijenjene zaštiti, održavanju i poboljšanju mentalnog zdravlja korisnika psiholoških usluga te poboljšanju kvalitete života i rada, optimalnom iskorištavanju osobnih potencijala i poboljšanju skupne i organizacijske djelotvornosti Predlažem da zakon bude obuhvatniji</p>	<p>Nije prihvaćen Članak 4. važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti koji opisuje što obuhvaća psihološku djelatnost, bio je predložen i usuglašen s članovima Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona, kao eminentnim stručnjacima u području psihologije, te se prilikom razmatranja ovih izmjena i dopuna nije pokazala potreba za daljnjim intervencijama u navedeni članak. Brisanje „psihoterapijskog savjetovanja“ iz opisa psihološke djelatnosti nužno je zbog činjenice da je djelatnost psihoterapije zasebna djelatnost, koja je propisana posebnim Zakonom o djelatnosti psihoterapije.</p>

te da u članku 4. podstavku 4. stoji : - Psihološke tretmane, psihološko i psihoterapijsko savjetovanje....(itd.). Naime, psihološki tretmani se provode u različitim sustavima, i dijelom uključuju i psihološko savjetovanje, ali imaju i neke svoje specifičnosti i traže također dodatne edukacije (najčešće psihoterapijske, ali i neke specifične, također temeljene na dokazima o učinkovitim intervencijama i postupcima s nekom skupinom djece ili odraslih). Mislim da ih provode kolegice i kolege u obrazovanju, socijalnoj skrbi, nevladinom sektoru, privatnoj praksi i dr. Što se sustava zdravstva tiče u dijagnostičko terapijskim postupcima (DTP-ovima) koje nam odobrava HZZO su predviđeni i tretmani (npr. psihološki tretman kompleksne traume, tretman rehabilitacije izvršnih funkcija, psihološki tretman suzbijanja boli i dr..) i psihološko savjetovanje i psihoterapijski postupci pa smatram da se moramo uskladiti s onim što psiholozi ZAISTA rade i za što su se izborili u pojedinim sustavima, a ne da zakon to ne prepozna, a u konačnici možda i ograničava. Ono što nam sustav zdravstva sada omogućava (nakon dugogodišnje borbe kolegica i kolega iz kliničke i zdravstvene prakse) jesu precizirane usluge i to nam je pomoglo u definiranju onoga što svojim klijentima/pacijentima pružamo, a i bitno nas razlikuje nas od drugih struka, što nikako nije nevažno (npr. u odnosu na edukacijsko rehabilitacijsko savjetovanje ili edukacijsko rehabilitacijski tretman). Nadalje, to je i mogućnost za kolege i kolegice koje će se tek zaposliti u tim sektorima, da se u svom stručnom usavršavanju usmjeravaju u odnosu na ono što zakon priznaje, a radno mjesto traži. Također, u podstavku 2. ovog članka stoji da je jedan od ciljeva psihološke procjene i psihodijagnostike „pronalaženja uzroka nedjelotvornosti ili poremećaja te planiranja i provođenja psiholoških programa i tretmana“ te u podstavku 6. ovog članka također stoji kako psiholozi provode „psihološku evaluaciju svih psiholoških i drugih postupaka, programa i tretmana koji se tiču korisnika psiholoških usluga i koji mogu imati psihičke ili psihosocijalne posljedice“. Dakle, u oba podstavka potvrđujemo psihološke tretmane kao našu djelatnost stoga mislim da ih u podstavku 4 treba naglasiti. I na kraju, u podstavku 5. ovog članka smatram a treba uz „stručna“ dodati i riječ „znanstvena“.

- 60 **Dajana Miloš**
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 2.
 Podržavam komentare kolega da termin psihoterapijsko savjetovanje ostane u Zakonu budući da je razgraničavanje tih dvaju pojmova vrlo teško odrediti. Također, ako je važno razgraničiti djelatnost psihologa koji nemaju završenu dodatnu psihoterapijsku edukaciju od psihoterapeuta (psihologa i nepsihologa) onda bi bilo pravilnije govoriti o tome da psiholozi provode savjetovanja (psihološka i psihoterapijska), a jedino psihoterapeuti obavljaju (psiho)terapiju. Psihoterapija kao tretman svakako obuhvaća terapijske postupke i tehnike, kao i educiranje i savjetovanje.

Nije prihvaćen
 Brisanje „psihoterapijskog savjetovanja“ iz opisa psihološke djelatnosti nužno je zbog činjenice da je djelatnost psihoterapije zasebna djelatnost, koja je propisana posebnim Zakonom o djelatnosti psihoterapije.

61	<p>Dejvid Zombori NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 2. Predlažem da Članak 4., podstavak 4. ostane kakav je i bio u važećem ZPD-u. Naime, u prijedlogu "ZAKONA O DJELATNOSTI PSIHOTERAPIJE", nigdje se izriekom ne spominje pojam psihoterapijsko savjetovanje. Smatram da bi psiholozi u obavljanju psihološke djelatnosti, ukoliko imaju završene psihoterapijske edukacije morali biti u mogućnosti koristiti se stečenim znanjima, i psihoterapijskim vještinama bez da moraju biti članovi dviju komora; Hrvatske psihološke i Komore psihoterapeuta. Na ovaj se način omogućuje da u okviru primarno psihološke djelatnosti, psiholozi se mogu educirati te mogu pomoći klijentima specifičnim alatima bez da odluče se baviti primarno psihoterapijom. Onaj tko želi biti primarno ovlašteni psihoterapeut, onda može izabrati koje će komore biti član sukladno zakonskim pretpostavkama. Podržavam i ostale komentare na ovu predloženu izmjenju.</p>	<p>Nije prihvaćen Članak 4. važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti koji opisuje što obuhvaća psihološku djelatnost, bio je predložen i usuglašen s članovima Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona, kao eminentnim stručnjacima u području psihologije, te se prilikom razmatranja ovih izmjena i dopuna nije pokazala potreba za daljnjim intervencijama u navedeni članak. Brisanje „psihoterapijskog savjetovanja“ iz opisa psihološke djelatnosti nužno je zbog činjenice da je djelatnost psihoterapije zasebna djelatnost, koja je propisana posebnim Zakonom o djelatnosti psihoterapije.</p>
62	<p>Biljana Delić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 2. Podržavam prijedlog kolege Zečevića i kolegice Rogić.</p>	<p>Nije prihvaćen Članak 4. važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti koji opisuje što obuhvaća psihološku djelatnost, bio je predložen i usuglašen s članovima Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona, kao eminentnim stručnjacima u području psihologije, te se prilikom razmatranja ovih izmjena i dopuna nije pokazala potreba za daljnjim intervencijama u navedeni članak. Brisanje „psihoterapijskog savjetovanja“ iz opisa psihološke djelatnosti nužno je zbog činjenice da je djelatnost psihoterapije zasebna djelatnost, koja je propisana posebnim Zakonom o djelatnosti psihoterapije.</p>
63	<p>ILIJANA GRGIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 2. Podržavam prijedlog kolege Zečevića i kolegice Rogić.</p>	<p>Nije prihvaćen Članak 4. važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti koji opisuje što obuhvaća psihološku djelatnost, bio je predložen i usuglašen s članovima Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona, kao eminentnim stručnjacima u području psihologije, te se prilikom razmatranja ovih izmjena i dopuna nije pokazala potreba za daljnjim intervencijama u navedeni članak. Brisanje „psihoterapijskog savjetovanja“ iz opisa psihološke djelatnosti nužno je zbog činjenice da je djelatnost psihoterapije zasebna djelatnost, koja je propisana posebnim Zakonom o djelatnosti psihoterapije.</p>
64	<p>Tina Krznarić Jaković NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 2. Podržavam prijedlog kolege Zečevića i kolegice Rogić.</p>	<p>Nije prihvaćen Članak 4. važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti koji opisuje što obuhvaća psihološku djelatnost, bio je predložen i usuglašen s članovima Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona, kao eminentnim stručnjacima u području psihologije, te se prilikom razmatranja ovih izmjena i dopuna nije pokazala potreba za daljnjim intervencijama u navedeni članak. Brisanje „psihoterapijskog savjetovanja“ iz opisa psihološke djelatnosti nužno je zbog činjenice da je djelatnost psihoterapije zasebna djelatnost, koja je propisana posebnim Zakonom o djelatnosti psihoterapije.</p>

65	<p>Mirna Petretić Vukov NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 2. Podržavam prijedlog kolege Zečevića i kolegice Rogić: U praksi nije moguće u potpunosti razgraničiti psihoterapijske i psihološke postupke, odnosno psihološko i psihoterapijsko savjetovanje. Kao što u psihoterapiji situacije povremeno zahtijevaju psihološko savjetovanje, tako i psihološko savjetovanje povremeno ima primjese psihoterapijskih postupaka (iliti psihoterapijskog savjetovanja). U skladu s time, ovakvo nasilno brisanje termina i zakonsko odvajanje struka dovodi psihologe nepsihoterapeute i psihoterapeute nepsihologe u sivu zonu. Po toj logici nepsiholozi nikada ne bi smjeli raditi psihoterapiju, jer povremeno moraju koristiti i psihološke postupke. Psiholozi u osnovnom obrazovanju dobivaju kompetencije za psihološko i psihoterapijsko savjetovanje, kao i dijagnostiku psihičkih poremećaja. Iako su dodatne specijalizacije poželjne, one iste ne mogu biti uvjet za provođenje navedenih aktivnosti, niti se može zakonskim putem nasilno sužavati opseg djelovanja naše struke. Iz toga proizlazi zahtjev: U članku 4. podstavku 4. iza riječi "psihološko" OSTAJE i riječ "psihoterapijsko". Slažem se s kolegom Zečevićem u vezi uvođenja pojma "psihološkog liječenja" i potičem da se njegovi prijedlozi vezani za taj pojam uključe u Zakon. Potrebno je zakonski bolje pokriti, odnosno proširiti opise, a ne sužavati, što se pokušajem brisanja termina "psihoterapijsko" ovdje čini.</p>	<p>Nije prihvaćen Članak 4. važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti koji opisuje što obuhvaća psihološku djelatnost, bio je predložen i usuglašen s članovima Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona, kao eminentnim stručnjacima u području psihologije, te se prilikom razmatranja ovih izmjena i dopuna nije pokazala potreba za daljnjim intervencijama u navedeni članak. Brisanje „psihoterapijskog savjetovanja“ iz opisa psihološke djelatnosti nužno je zbog činjenice da je djelatnost psihoterapije zasebna djelatnost, koja je propisana posebnim Zakonom o djelatnosti psihoterapije.</p>
----	--	---

66	<p>MIA ROGIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 2. U praksi nije moguće u potpunosti razgraničiti psihoterapijske i psihološke postupke, odnosno psihološko i psihoterapijsko savjetovanje. Kao što u psihoterapiji situacije povremeno zahtijevaju psihološko savjetovanje, tako i psihološko savjetovanje povremeno ima primjese psihoterapijskih postupaka (iliti psihoterapijskog savjetovanja). U skladu s time, ovakvo nasilno brisanje termina i zakonsko odvajanje struka dovodi psihologe nepsihoterapeute i psihoterapeute nepsihologe u sivu zonu. Po toj logici nepsiholozi nikada ne bi smjeli raditi psihoterapiju, jer povremeno moraju koristiti i psihološke postupke. Psiholozi u osnovnom obrazovanju dobivaju kompetencije za psihološko i psihoterapijsko savjetovanje, kao i dijagnostiku psihičkih poremećaja. Iako su dodatne specijalizacije poželjne, one iste ne mogu biti uvjet za provođenje navedenih aktivnosti, niti se može zakonskim putem nasilno sužavati opseg djelovanja naše struke. Iz toga proizlazi zahtjev: U članku 4. podstavku 4. iza riječi "psihološko" OSTAJE i riječ "psihoterapijsko". Slažem se s kolegom Zečevićem u vezi uvođenja pojma "psihološkog liječenja" i potičem da se njegovi prijedlozi vezani za taj pojam uključe u Zakon. Potrebno je zakonski bolje pokriti, odnosno proširiti opise, a ne sužavati, što se pokušajem brisanja termina "psihoterapijsko" ovdje čini.</p>	<p>Nije prihvaćen Članak 4. važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti koji opisuje što obuhvaća psihološku djelatnost, bio je predložen i usuglašen s članovima Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona, kao eminentnim stručnjacima u području psihologije, te se prilikom razmatranja ovih izmjena i dopuna nije pokazala potreba za daljnjim intervencijama u navedeni članak. Brisanje „psihoterapijskog savjetovanja“ iz opisa psihološke djelatnosti nužno je zbog činjenice da je djelatnost psihoterapije zasebna djelatnost, koja je propisana posebnim Zakonom o djelatnosti psihoterapije.</p>
67	<p>BOŽIDAR NIKŠA TARABIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 2. Slažem se sa kolegom Zečevićem.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
68	<p>Ivan Zečević NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 2. APA, CPS, BPS te niz drugi psiholoških stručnih društava, kao i zakonodavnih i regulatornih tijela na području EU navode da psiholozi imaju krucijalnu ulogu u dijagnostici i liječenju psihičkih poremećaja, ali i fizičkih/neuroloških (npr. tikovi, kronična bol, poremećaji spavanja, prevencija komplikacija kardiovaskularnih stanja i dr.) kroz niz psiholoških intervencija tzv. psihološko liječenje. Shodno tome, stav tih društava i službenih tijela (npr. obično euproskih ministarstava zdravstva) je da psiholozi se ne bave samo mentalnim zdravljem, već zdravljem općenito, a na osnovu psihološkog savjetovanja i psiholoških tretmana pružaju primjerene postupke u liječenju. Psihološki tretmani i pristupi liječenju spadaju pod psihološku djelatnost, a provode ih posebno educirani psiholozi (npr. psihološko liječenje/tretman kronične boli, psihološko liječenje nesanice itd.). Shodno tome predlažem da osim da se izbaci riječ "psihoterapijsko" da se i sama definicija dodatno ispravi, a u skladu s Europskim regulatornim okvirom i definicijom primijenjenije psihologije. Ukoliko se ministarstvo poziva na EU standarde, mislim da je važno ubaciti i u ovaj oblik</p>	<p>Nije prihvaćen Članak 4. važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti koji opisuje što obuhvaća psihološku djelatnost, bio je predložen i usuglašen s članovima Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona, kao eminentnim stručnjacima u području psihologije, te se prilikom razmatranja ovih izmjena i dopuna nije pokazala potreba za daljnjim intervencijama u navedeni članak. Brisanje „psihoterapijskog savjetovanja“ iz opisa psihološke djelatnosti nužno je zbog činjenice da je djelatnost psihoterapije zasebna djelatnost, koja je propisana posebnim Zakonom o djelatnosti psihoterapije.</p>

definiranja psihologije u pravnu regulativu psihološke djelatnosti u RH. Uostalom, dopisom Hrvatske liječničke komore i njihovim nadležnim Povjerenstvom za medicinsku etiku i deontologiju (Klasa: 030-02/20-11/697; URBROJ: 385-02-02/05-20-02; dana 17.12.2020.) na upit o psihološkom liječenju od strane psihologa, dostavljeno je da je isto (psihološko liječenje) po njihovom stručnom mišljenju u nadležnosti Hrvatske psihološke komore i Zakona o psihološkoj djelatnosti, pa nije jasno zašto se to i službeno, u skladu s europskim standardima ne definira tako? Uostalom, Ministarstvo zdravstva je također na pitanje da li psiholozi imaju pravo dijagnosticirati psihičke poremećaje i bolesti (KLASA: 602-04/21-19/1, URBROJ: 380-063/298-21-4, dana 14.1.2021.) odgovorilo da je isto (dijagnosticiranje poremećaja i bolesti) u nadležnosti Hrvatske psihološke komore i Zakona o psihološkoj djelatnosti. Štoviše, evo primjera iz prakse. U EU regulaciju iz medicine spavanja ima Europsko društvo za medicinu spavanja koja određuje specijalistički ispit za to područje. Psiholozi mogu završiti tu specijalizaciju, kao i kolege liječnici neurolozi, psihijatri, pedijatri, kardiolozi i pulmolozi. Problem je što liječnička komora priznaje svojim specijalistima specijalistički ispit i specijalizaciju iz somnologije tj. medicine spavanja jer su oni liječnici pa mogu dijagnosticirati i liječiti poremećaje spavanja ako se specijaliziraju za to (čak i psihološkim putem). U RH, ukoliko bi psiholog položio taj specijalistički staž i ispit na koji ima pravo na EU nivou (<https://www.esrs-examination.eu/index.php/informations-about-the-requirements-and-the-application-process-for-somnologists-2021.html>), ostaje u sivoj zoni. Postavlja se pravno pitanje je li legalno da psiholog dijagnosticira poremećaje spavanja uz pomoć uređaja kao polisomnografija, aktigrafija i dr. (ili da ih uopće koristi), a i da psihološki liječi poremećaje spavanja, na koje ima pravo jer je tijekom svog osnovnog obrazovanja dobio osnovna znanja iz područja poremećaja spavanja, a koja je specijalističkim stažom produbio, samo zato što Ministarstvo socijalne skrbi odbija napisati eksplicitno da psiholozi imaju pravo dijagnosticirati poremećaje, bolesti i stanja za koja su psiholozi educirani tijekom studija i završavanjem specijalizacija. Onda se opet vraćamo, zašto Ministarstvo socijalne skrbi ima potrebu pokušavati ukalupiti psihologe s ostalim "socijalnim" strukama, kada psiholozi za razliku od ostalih kolega koje regulira ministarstvo imaju puno veći i širi opis posla i mogućnosti zapošljavanja te velika većina psihologa uopće ni nije zaposlena u sustavu socijalne skrbi, za razliku od kolega defektologa, socijalnih radnika i socijalnih pedagoga koji u velikoj većini rade u ustanovama socijalne skrbi. Da sumiramo, Europski standardi, ministarstvo zdravstva i Hrvatska liječnička komora - svi smatraju i podržavaju da je pravo psihologa da se bave dijagnostikom i psihološkim liječenjem, a Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi ne regulira psihologiju na primjeren način. Nadam se da će Ministarstvo ispraviti svoju pogrešku i primjereno definirati članak 4. podstavka 2. i podstavka 4. s ubacivanjem riječi "poremećaja, bolesti i stanja" u

	<p>podstavku 2. te "psihološko liječenje"; "prevenciji, liječenju": "i fizičkog" u podstavku 4. Predlažem da članak 4. podstavka 2. i podstavka 4. izgleda ovako: Podstavka 2.: - psihološku procjenu i psihodijagnostiku "poremećaja, bolesti i stanja", kognitivnih i psihomotoričkih sposobnosti, osobina ličnosti, emocionalnog i socijalnog funkcioniranja korisnika psiholoških usluga, u svrhu objašnjavanja i predviđanja njihova ponašanja, pronalaženja uzroka nedjelotvornosti ili poremećaja te planiranja i provođenja psiholoških programa i tretmana</p> <p>Podstavka 4.: - psihološko savjetovanje "i psihološko liječenje", kao postupke namijenjene "prevenciji, liječenju," zaštiti, održavanju i poboljšanju mentalnog "i fizičkog" zdravlja korisnika psiholoških usluga te poboljšanju kvalitete života i rada, optimalnom iskorištavanju osobnih potencijala i poboljšanju skupne i organizacijske djelotvornosti</p>	
69	<p>PETRA MALEŠEVIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 3. Definicija okrnjuje opseg psihološke djelatnosti te je potrebno proširiti je. Slažem se s kolegama, a posebno kolegom Zečevićem.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
70	<p>Ana Sakoman NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 3. Slažem se s kolegama i njihovim prijedlozima za proširenja i pojašnjenja ovog članka.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
71	<p>KRISTINA KRULIĆ KUZMAN NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 3. Svrha obavljanja psihološke djelatnosti nije samo unaprjeđivanje zdravlja i kvalitete života, što ni približno ne definira opseg i ozbiljnost uloge psihološke djelatnosti. Kao što je uloga psihologije posebno bitna u unaprjeđenju zdravlja, u jednakoj mjeri je bitna i u liječenju narušenog zdravlja i prevenciji bolesti. Isto bi i trebalo biti definirano u zakonu, pa je moj prijedlog za Čl.5: „Svrha obavljanja psihološke djelatnosti je unaprjeđivanje zdravlja i kvalitete života, pravodobno uočavanje i liječenje narušenog mentalnog zdravlja te prevencija bolesti građana, zatim razvoj i unaprjeđenje organizacija i institucija te društva u cjelini.“</p>	<p>Nije prihvaćen Definicije stručnih pojmova su predložene i usuglašene s članovima Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti, koji su imenovani kao predstavnici akademske zajednice, Hrvatske psihološke komore i Hrvatskog psihološkog društva.</p>
72	<p>Majda Joha NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 3. Slažem se s kolegom Zečevićem, kolegicama Kuterovac Jagodić i Petretić Vukov te smatram da su ovakvom definicijom, odnosno promjenom, djelatnost i opseg poslova psihologa znatno suženi te u obzir nisu uzeti svi poslovi kojima se jedan psiholog bavi. U skladu s navedenim članak 5. glasio bi ovako: „Svrha obavljanja psihološke djelatnosti je dijagnostika poremećaja, bolesti i stanja, prevencija, liječenje, unaprjeđenje zdravlja i kvalitete života korisnika psiholoških usluga, razvoj i unaprjeđenje organizacija i institucija te društva u cjelini.“</p>	<p>Nije prihvaćen Definicije stručnih pojmova su predložene i usuglašene s članovima Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti, koji su imenovani kao predstavnici akademske zajednice, Hrvatske psihološke komore i Hrvatskog psihološkog društva.</p>

73	<p>Toni Erdfeld NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 3. Slažem se s kolegom i kolegicama i njihovim prijedlozima za proširenja i pojašnjenja ovog članka.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
74	<p>SANDRA MATOŠINA BORBAŠ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 3. Slažem se s kolegama oko proširenja i pojašnjenja ovog članka.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
75	<p>TAMARA SREMEC NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 3. Slažem se s prethodnim komentarima kako je potrebno bolje formulirati svrhu obavljanja psihološke djelatnosti koja nije samo unaprjeđivanje zdravlja i kvalitete života, što ni približno ne definira opseg i ozbiljnost uloge psihološke djelatnosti. Kao što je uloga psihologije posebno bitna u unaprjeđenju zdravlja, u jednakoj mjeri je bitna i u liječenju narušenog zdravlja i prevenciji bolesti. Isto bi i trebalo biti definirano u zakonu, pa je moj prijedlog za Čl.5: „Svrha obavljanja psihološke djelatnosti je unaprjeđivanje zdravlja i kvalitete života, pravodobno uočavanje i liječenje narušenog mentalnog zdravlja te prevencija bolesti građana, zatim razvoj i unaprjeđenje organizacija i institucija te društva u cjelini.“</p>	<p>Nije prihvaćen Definicije stručnih pojmova su predložene i usuglašene s članovima Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti, koji su imenovani kao predstavnici akademske zajednice, Hrvatske psihološke komore i Hrvatskog psihološkog društva.</p>
76	<p>TIHANA FONTANA NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 3. Slažem s kolegama Zečević, Rogić i Kuterovac Jagodić.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
77	<p>VANJA TOČAKOVIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 3. Slažem s kolegama Zečević, Rogić, Kuterovac.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
78	<p>Helena Rašić Radauš NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 3. Slažem s kolegama Zečević, Rogić, Kuterovac. Ovakvom promjenom se ponovno sužava obim poslova i djelatnosti kojima se psiholog stvarno i svakodnevno bavi.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
79	<p>Biljana Delić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 3. Slažem se sa kolegom Zečevićem i kolegicom Gordanom Kuterovac Jagodić.</p>	<p>Nije prihvaćen Definicije stručnih pojmova su predložene i usuglašene s članovima Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti, koji su imenovani kao predstavnici akademske zajednice, Hrvatske psihološke komore i Hrvatskog psihološkog društva.</p>

80	<p>ILIJANA GRGIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 3. Slažem se s kolegom Zečevićem, prema kojem bi članak 5. glasio: Svrha obavljanje psihološke djelatnosti je dijagnostika poremećaja, bolesti i stanja, prevencija, liječenje, unaprjeđenje zdravlja i kvalitete života korisnika psiholoških usluga, razvoj i unaprjeđenje organizacija i institucija te društva u cjelini.</p>	<p>Nije prihvaćen Definicije stručnih pojmova su predložene i usuglašene s članovima Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti, koji su imenovani kao predstavnici akademske zajednice, Hrvatske psihološke komore i Hrvatskog psihološkog društva.</p>
81	<p>Mirna Petretić Vukov NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 3. Predlažem tekst: „Svrha obavljanja psihološke djelatnosti je unaprjeđivanje zdravlja i kvalitete života građana svih dobnih skupina, pravodobno uočavanje i liječenje narušenog mentalnog zdravlja te prevencija bolesti građana, zatim razvoj i unaprjeđenje organizacija i institucija te društva u cjelini.“ Naglašavam da psihološka djelatnost može služiti i u prevenciji te zaštiti mentalnog zdravlja svih građana neovisno o dobi s čime se otvara mogućnost angažiranja psihologa u područje školske medicine.</p>	<p>Nije prihvaćen Definicije stručnih pojmova su predložene i usuglašene s članovima Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti, koji su imenovani kao predstavnici akademske zajednice, Hrvatske psihološke komore i Hrvatskog psihološkog društva.</p>
82	<p>Gordana Kuterovac Jagodić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 3. Slažem se kako svrha psihološke djelatnosti nije samo usmjerena na unaprijeđenje zdravlja nego je puno šira. Primjerice, psiholozi u sustavu odgoja i obrazovanja prate, utvrđuju odstupanja, te usmjeravaju i modificiraju psihosocijalni razvoj ljudi svih dobi kao što im pomažu u učinkovitijem učenju i obrazovanju. Predlažem izmjenu: „Svrha obavljanja psihološke djelatnosti je praćenje, modifikacija i unaprjeđivanje i psihosocijalnog razvoja, zdravlja i kvalitete života ljudi svih dobi, kao i razvoj i unaprjeđenje organizacija i institucija te društva u cjelini.“</p>	<p>Nije prihvaćen Definicije stručnih pojmova su predložene i usuglašene s članovima Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti, koji su imenovani kao predstavnici akademske zajednice, Hrvatske psihološke komore i Hrvatskog psihološkog društva.</p>
83	<p>MIA ROGIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 3. Svrha obavljanja psihološke djelatnosti nije samo unaprjeđivanje zdravlja i kvalitete života, što ni približno ne definira opseg i ozbiljnost uloge psihološke djelatnosti. Kao što je uloga psihologije posebno bitna u unaprjeđenju zdravlja, u jednakoj mjeri je bitna i u liječenju narušenog zdravlja i prevenciji bolesti. Isto bi i trebalo biti definirano u zakonu, pa je moj prijedlog za Čl.5: „Svrha obavljanja psihološke djelatnosti je unaprjeđivanje zdravlja i kvalitete života, pravodobno uočavanje i liječenje narušenog mentalnog zdravlja te prevencija bolesti građana, zatim razvoj i unaprjeđenje organizacija i institucija te društva u cjelini.“</p>	<p>Nije prihvaćen Definicije stručnih pojmova su predložene i usuglašene s članovima Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti, koji su imenovani kao predstavnici akademske zajednice, Hrvatske psihološke komore i Hrvatskog psihološkog društva.</p>

84	BOŽIDAR NIKŠA TARABIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 3. Slažem se sa kolegom Zečevićem.	Primljeno na znanje Primljeno na znanje.
85	Ivan Zečević NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 3. APA, CPS, BPS te niz drugi psiholoških stručnih društava, kao i zakonodavnih i regulatornih tijela na području EU navode da psiholozi imaju krucijalnu ulogu u dijagnostici i liječenju psihičkih poremećaja, ali i fizičkih/neuroloških (npr. tikovi, kronična bol, poremećaji spavanja, prevencija komplikacija kardiovaskularnih stanja i dr.) kroz niz psiholoških intervencija tzv. psihološko liječenje. Shodno tome, stav tih društava i službenih tijela (npr. obično euproskih ministarstava zdravstva) je da psiholozi se ne bave samo mentalnim zdravljem, već zdravljem općenito, a na osnovu psihološkog savjetovanja i psiholoških tretmana pružaju primjerene postupke u liječenju. Psihološki tretmani spadaju pod psihološku djelatnost, a provode ih posebno educirani psiholozi (npr. psihološko liječenje/tretman kronične boli, psihološko liječenje nesanice itd.). Ukoliko se ministarstvo poziva na EU standarde, mislim da je važno ubaciti i u ovaj oblik definiranja psihologije u pravnu regulativu psihološke djelatnosti u RH. Uostalom, dopisom Hrvatske liječničke komore i njihovim nadležnim Povjerenstvom za medicinsku etiku i deontologiju (Klasa: 030-02/20-11/697; URBROJ: 385-02-02/05-20-02; dana 17.12.2020.) na upit o psihološkom liječenju od strane psihologa, dostavljeno je da je isto (psihološko liječenje) po njihovom stručnom/nadležnom mišljenju u nadležnosti Hrvatske psihološke komore i Zakona o psihološkoj djelatnosti, pa nije jasno zašto se to i službeno, u skladu s europskim standardima ne definira tako? Uostalom, Ministarstvo zdravstva je također na pitanje da li psiholozi imaju pravo dijagnosticirati psihičke poremećaje i bolesti (KLASA: 602-04/21-19/1, URBROJ: 380-063/298-21-4, dana 14.1.2021.) odgovorilo da je isto (dijagnosticiranje poremećaja i bolesti) u nadležnosti Hrvatske psihološke komore i Zakona o psihološkoj djelatnosti. Štoviše, evo primjera iz prakse. U EU regulaciju iz medicine spavanja ima Europsko društvo za medicinu spavanja koja određuje specijalistički ispit za to područje. Psiholozi mogu završiti tu specijalizaciju, kao i kolege liječnici neurolozi, psihijatri, pedijatri, kardiolozi i pulmolozi. Problem je što liječnička komora priznaje svojim specijalistima specijalistički ispit i specijalizaciju iz somnologije tj. medicine spavanja. U RH, ukoliko bi psiholog položio taj specijalistički staž i ispit na koji ima pravo na EU nivou (https://www.esrs-examination.eu/index.php/informations-about-the-requirements-and-the-application-process-for-somnologists-2021.html), ostaje u sivoj zoni. Postavlja se pravno pitanje je li legalno da psiholog dijagnosticira poremećaje spavanja uz pomoć uređaja kao polisomnografija, aktigrafija i dr. (ili da ih uopće koristi) na koje ima pravo jer je tijekom svog	Nije prihvaćen Članak 4. važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti koji opisuje što obuhvaća psihološku djelatnost, bio je predložen i usuglašen s članovima Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona, kao eminentnim stručnjacima u području psihologije, te se prilikom razmatranja ovih izmjena i dopuna nije pokazala potreba za daljnjim intervencijama u navedeni članak. Brisanje „psihoterapijskog savjetovanja“ iz opisa psihološke djelatnosti nužno je zbog činjenice da je djelatnost psihoterapije zasebna djelatnost, koja je propisana posebnim Zakonom o djelatnosti psihoterapije.

	<p>osnovnog obrazovanja dobio osnovna znanja iz tog područja, a koja je specijalističkim stažom produbio, samo zato što Ministarstvo socijalne skrbi odbija napisati eksplicitno da psiholozi imaju pravo dijagnosticirati poremećaje, bolesti i stanja za koja su educirani tijekom studija i završavanjem raznih specijalizacija. Onda se opet vraćamo, zašto Ministarstvo socijalne skrbi ima potrebu pokušavati ukalupiti psihologe s ostalim "socijalnim" strukama, kada psiholozi za razliku od ostalih kolega koje regulira Ministarstvo imaju puno veći i širi opis posla te velika većina psihologa uopće ni nije zaposlena u sustavu socijalne skrbi, za razliku od kolega defektologa, socijalnih radnika i socijalnih pedagoga koji u velikoj većini rade u ustanovama socijalne skrbi. Da sumiramo, Europski standardi, ministarstvo zdravstva i Hrvatska liječnička komora - svi smatraju i podržavaju da je pravo psihologa da se bave dijagnostikom i psihološkim liječenjem. Shodno tome, nadam se da će ministarstvo ispraviti svoju pogrešku i primjereno definirati članak 5. tako da uključuje riječi "dijagnostika poremećaja, bolesti i stanja", "prevencija" i "liječenje". Shodno tome, članak 5. bi glasio: Svrha obavljanje psihološke djelatnosti je dijagnostika poremećaja, bolesti i stanja, prevencija, liječenje, unaprijeđenje zdravlja i kvalitete života korisnika psiholoških usluga, razvoj i unaprijeđenje organizacija i institucija te društva u cjelini.</p>	
86	<p>Gordana Kuterovac Jagodić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 4. Zamijeniti SOCIJALU SKRB u SOCIJALNU SKRB</p>	<p>Prihvaćen Prihvaćen.</p>
87	<p>PETRA MALEŠEVIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 5. Slažem se s kolegama. Mislim da se psiholog ne može postati preddiplomskim studijem</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
88	<p>KRISTINA KRULIĆ KUZMAN NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 5. Slažem se s kolegama i kolegicama da je potrebno izbrisati dio "ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije ili specijalistički diplomski stručni studij psihologije".</p>	<p>Djelomično prihvaćen Komentar se prihvaća u dijelu da će se brisati riječi: „ili specijalistički diplomski stručni studij psihologije“. Budući da je studij psihologije moguće upisati i pohađati na nekoliko fakulteta, Nacrt prijedloga Zakona ostavlja mogućnost da psiholog može završiti i integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij</p>
89	<p>Danijel Mišura NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 5. Slažem se s kolegama da je potrebno izbrisati dio "ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije ili specijalistički diplomski stručni studij psihologije".</p>	<p>Djelomično prihvaćen Komentar se prihvaća u dijelu da će se brisati riječi: „ili specijalistički diplomski stručni studij psihologije“. Budući da je studij psihologije moguće upisati i pohađati na nekoliko fakulteta, Nacrt prijedloga Zakona ostavlja mogućnost da psiholog može završiti i integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij.</p>
90	<p>Gordana Kuterovac Jagodić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 5. U ime Odsjeka za psihologiju Filozofskog fakulteta u Zagrebu predlažemo da se iz teksta članka 5. koji u Nacrtu Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama</p>	<p>Prihvaćen Prihvaćen.</p>

Zakona o psihološkoj djelatnosti, a koji u prijedlogu određuje da je psiholog osoba koja: „1. ima završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije ili specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj ili mu je priznata inozemna stručna kvalifikacija za obavljanje regulirane profesije – psiholog, u skladu s ovim Zakonom i posebnim propisima“ izbaci novi, predloženi dio "ili specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj". Naime, u postojećem Zakonu ovaj članak glasi: "psiholog je osoba koja je završila dodiplomski ili preddiplomski i diplomski studij psihologije u Republici Hrvatskoj ili ima priznatu inozemnu stručnu kvalifikaciju za obavljanje regulirane profesije – psihologa, sukladno ovom Zakonu i posebnim propisima". U Zakonu o Hrvatskom kvalifikacijskom okviru (NN 22/13, 41/16, 64/18, 47/20, 20/21) na koji se pozivate pri obrazloženju promjena navodi se: (5) Kvalifikacije koje se stječu završetkom stručnih studija potvrđuju primjerenu razinu znanja i vještina koje omogućavaju obavljanje zanimanja i osposobljenost za neposredno uključivanje u radni proces te život i rad u promjenjivom društveno-kulturnom kontekstu prema zahtjevima tržišnoga gospodarstva, suvremenih informacijsko-komunikacijskih tehnologija i znanstvenih spoznaja i dostignuća te u skladu s društvenim potrebama i cjeloživotno učenje. (6) Kvalifikacije koje se stječu završetkom sveučilišnih studija potvrđuju osposobljenost za obavljanje poslova u područjima znanosti, umjetnosti i visokog obrazovanja, u poslovnom svijetu, javnom sektoru i društvu općenito te za razvoj i primjenu znanstvenih, umjetničkih i stručnih dostignuća, osposobljenost za život i rad u promjenjivom društveno-kulturnom kontekstu prema zahtjevima tržišnoga gospodarstva, suvremenih informacijsko-komunikacijskih tehnologija i znanstvenih spoznaja i dostignuća te u skladu s društvenim potrebama i osposobljenost za cjeloživotno učenje. Jednako tako u ocjeni stanja napisano je da 62% psihologa radi u javnom sektoru, 19% u privatnom sektoru a 7% u civilnom. Za sve te poslovne potrebne su kvalifikacije koje se stječu završetkom sveučilišnih studija, a nikako završetkom stručnih studija. Na Europskoj razini profesija je regulirana EuroPsy - European Certificate in Psychology, dokumentom koji vrlo jasno definira da, psihologija kao znanstvena disciplina zahtjeva sveučilišno obrazovanje iz psihologije s 300 ECTS bodova nastave i 60 bodova supervizirane prakse, što znači zapravo 6 godina obrazovanja i izobrazbe. Osim toga Odsjek za psihologiju, Filozofskog fakulteta u Zagrebu nositelj je HKO (Hrvatskog kvalifikacijskog okvira) projekta financiranog iz Europskog socijalnog fonda unutar Operativnog programa Učinkoviti ljudski potencijali 2014.-2020., s ciljem izrade standarda zanimanja i standarda kvalifikacije za zanimanje psiholog. Unutar tog projekta, u koji su uključeni svi fakulteti koji izводе program studija psihologije u Hrvatskoj, jasno je definirano da je sveučilišni diplomski studij psihologije standard kvalifikacije za zanimanje psihologa. Prema tome, neopravdan je prijedlog izmjene Članka 5. Nacrta Prijedloga zakona o

izmjena i dopuna Zakona o psihološkoj djelatnosti jer on ni na koji način nije usklađen s priznatim načinom obrazovanja psihologa u RH, s krovnim dokumentima o obrazovanju psihologa na razini EU, kao niti s aktualnim institucionalnim postupcima izrade standarda zanimanja i kvalifikacije psihologa kao regulirane profesije u RH. Stoga smo mišljenja da ovaj članak ne treba dopunjavati i mijenjati na predloženi način, odnosno da je potrebno izostaviti novi, predloženi dio "ili specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj". prof.dr.sc. Damir Ljubotina (pročelnik) i prof.dr.sc. Gordana Kuterovac Jagodić (zamjenica pročelnika)

91	<p>Gorka Vuletić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 5.</p> <p>Odsjek za psihologiju Filozofskog fakulteta u Osijeku predlaže da se iz teksta članka 5. koji u Nacrtu Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti, a koji u prijedlogu određuje da je psiholog osoba koja: „1. ima završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije ili specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj ili mu je priznata inozemna stručna kvalifikacija za obavljanje regulirane profesije – psiholog, u skladu s ovim Zakonom i posebnim propisima“ izbaci/izbriše novi, predloženi dio "ili specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj". U postojećem Zakonu ovaj članak glasi: "psiholog je osoba koja je završila dodiplomski ili preddiplomski i diplomski studij psihologije u Republici Hrvatskoj ili ima priznatu inozemnu stručnu kvalifikaciju za obavljanje regulirane profesije – psihologa, sukladno ovom Zakonu i posebnim propisima". Nije jasno tko i na temelju koji argumenta predlaže ovu dopunu u opisu kvalifikacija za zanimanje psiholog. Naime, specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj ne postoji, a nije predviđen ni krovnim dokumentom koji regulira profesiju psiholog na Europskoj razini (EuroPsy - European Certificate in Psychology). Specijalistički studiji su u našoj obrazovnoj vertikali poslijediplomski specijalistički studiji, a nikako ne diplomski i stručni!! Ovaj prijedlog dodatno je upitan jer nije usklađen niti s trenutnim HKO projektom financiranim iz Europskog socijalnog fonda unutar Operativnog programa Učinkoviti ljudski potencijali 2014.-2020., u čije je provođenje uključeno i Ministarstvo znanosti i obrazovanja u suradnji s Agencijom za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih, a čiji je cilj izrada standarda zanimanja i standarda kvalifikacije za zanimanje psiholog. Pri tome je jasno definirano da je sveučilišni diplomski studij psihologije standard kvalifikacije za zanimanje psihologa (a to je, ponovno naglašavamo, usklađeno i s EuroPsy što omogućava priznavanje naših diploma na Europskoj razini). Posebno je važno istaknuti da su partneri na Projektu tj. u izradi ovih standarda sve institucije na kojima se izvode studiji psihologije u Hrvatskoj. Dakle, kako ovaj prijedlog izmjene članka 5. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti nije usklađen s trenutnim stanjem u RH (ne postoji specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj) i ne postoji takva praksa niti unutar Europe, a k tome nije usklađen niti s trenutnim institucionalnim postupcima izrade standarda zanimanja i kvalifikacije psihologa kao regulirane profesije u RH, mišljenja smo da nikako ne treba ovaj članak dopunjavati i mijenjati na predloženi način.</p>	<p>Prihvaćen Prihvaćen.</p>
----	---	---

92	<p>Majda Joha NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 5.</p> <p>Slažem se s komentaram Odjela za psihologiju Sveučilišta u Zadru i, također, predlažem da se iz teksta članka 5. koji u Nacrtu Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti, a koji u prijedlogu određuje da je psiholog osoba koja: „1. ima završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije ili specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj ili mu je priznata inozemna stručna kvalifikacija za obavljanje regulirane profesije – psiholog, u skladu s ovim Zakonom i posebnim propisima“ ukloni novi, predloženi dio "ili specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj". Naime, u postojećem Zakonu ovaj članak glasi: "psiholog je osoba koja je završila dodiplomski ili preddiplomski i diplomski studij psihologije u Republici Hrvatskoj ili ima priznatu inozemnu stručnu kvalifikaciju za obavljanje regulirane profesije – psihologa, sukladno ovom Zakonu i posebnim propisima". Isto tako, kopiram obrazloženje Odjela za psihologiju Sveučilišta u Zadru s kojim se u potpunosti slažem: Specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj ne postoji, a nije predviđen ni krovnim dokumentom koji regulira profesiju psiholog na Europskoj razini (EuroPsy - European Certificate in Psychology). Specijalistički studiji su u našoj obrazovnoj vertikali poslijediplomski specijalistički studiji, a nikako ne diplomski i stručni! Ovaj prijedlog dodatno je upitan jer nije usklađen niti s trenutnim HKO projektom financiranim iz Europskog socijalnog fonda unutar Operativnog programa Učinkoviti ljudski potencijali 2014.-2020., u čije je provođenje uključeno i Ministarstvo znanosti i obrazovanja u suradnji s Agencijom za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih, a čiji je cilj izrada standarda zanimanja i standarda kvalifikacije za zanimanje psiholog. Pri tome je jasno definirano da je sveučilišni diplomski studij psihologije standard kvalifikacije za zanimanje psihologa (a to je, ponovno naglašavamo, usklađeno i s EuroPsy što omogućava priznavanje naših diploma na Europskoj razini). Posebno je važno istaknuti da su partneri na Projektu tj. u izradi ovih standarda sve institucije na kojima se izvode studiji psihologije u Hrvatskoj. Dakle, kako ovaj prijedlog izmjene članka 5. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti nije usklađen s trenutnim stanjem u RH (ne postoji specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj) i ne postoji takva praksa niti unutar Europe, a k tome nije usklađen niti s trenutnim institucionalnim postupcima izrade standarda zanimanja i kvalifikacije psihologa kao regulirane profesije u RH, mišljenja smo da nikako ne treba ovaj članak dopunjavati i mijenjati na predloženi način."</p>	<p>Prihvaćen Prihvaćen.</p>
----	--	---

TAMARA SREMEC
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I
DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ
DJELATNOSTI, Članak 5.

Podržavam i ponavljam komentar Odjela za psihologiju Sveučilišta u Zadru: Predlažemo da se iz teksta članka 5. koji u Nacrtu Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti, a koji u prijedlogu određuje da je psiholog osoba koja: „1. ima završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije ili specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj ili mu je priznata inozemna stručna kvalifikacija za obavljanje regulirane profesije – psiholog, u skladu s ovim Zakonom i posebnim propisima“ izbaci novi, predloženi dio "ili specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj". Naime, u postojećem Zakonu ovaj članak glasi: "psiholog je osoba koja je završila dodiplomski ili preddiplomski i diplomski studij psihologije u Republici Hrvatskoj ili ima priznatu inozemnu stručnu kvalifikaciju za obavljanje regulirane profesije – psihologa, sukladno ovom Zakonu i posebnim propisima". Nije jasno tko i na temelju koji argumenta predlaže ovu dopunu u opisu kvalifikacija za zanimanje psiholog. Naime, specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj ne postoji, a nije predviđen ni krovnim dokumentom koji regulira profesiju psiholog na Europskoj razini (EuroPsy - European Certificate in Psychology). Specijalistički studiji su u našoj obrazovnoj vertikali poslijediplomski specijalistički studiji, a nikako ne diplomski i stručni!! Ovaj prijedlog dodatno je upitan jer nije usklađen niti s trenutnim HKO projektom financiranim iz Europskog socijalnog fonda unutar Operativnog programa Učinkoviti ljudski potencijali 2014.-2020., u čije je provođenje uključeno i Ministarstvo znanosti i obrazovanja u suradnji s Agencijom za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih, a čiji je cilj izrada standarda zanimanja i standarda kvalifikacije za zanimanje psiholog. Pri tome je jasno definirano da je sveučilišni diplomski studij psihologije standard kvalifikacije za zanimanje psihologa (a to je, ponovno naglašavamo, usklađeno i s EuroPsy što omogućava priznavanje naših diploma na Europskoj razini). Posebno je važno istaknuti da su partneri na Projektu tj. u izradi ovih standarda sve institucije na kojima se izvode studiji psihologije u Hrvatskoj. Dakle, kako ovaj prijedlog izmjene članka 5. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti nije usklađen s trenutnim stanjem u RH (ne postoji specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj) i ne postoji takva praksa niti unutar Europe, a k tome nije usklađen niti s trenutnim institucionalnim postupcima izrade standarda zanimanja i kvalifikacije psihologa kao regulirane profesije u RH, mišljenja smo da nikako ne treba ovaj članak dopunjavati i mijenjati na predloženi način."

Prihvaćen

Prihvaćen.

94	<p>Anita Lauri Korajlija NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 5. Kao predsjednica Povjerenstva za usporedbu stručnih kvalifikacija i provjeru kompetentnosti Hrvatske psihološke komore, odnosno kao dio Povjerenstva koje uspoređuje inozemne s kvalifikacijama stečenim u RH, ne slažem se s navedenom promjenom, odnosno uvođenjem specijalističkih diplomskih stručnih studija psihologije kao dovoljne kompetencije za obavljanje psihološke djelatnosti. Studiji u EU, ali i u svijetu, su većinom sveučilišni studiji te je uvođenje ove vrste studija kao ekvivalenta sveučilišnim studijima degradacija psihologije kao znanosti i struke.</p>	<p>Prihvaćen Prihvaćen.</p>
95	<p>TIHANA FONTANA NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 5. Podržavam komentar kolegice Rašić Radauš.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>

96	<p>Helena Rašić Radauš NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 5.</p> <p>Podržavam i ponavljam komentar Odjela za psihologiju Sveučilišta u Zadru: Predlažemo da se iz teksta članka 5. koji u Nacrtu Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti, a koji u prijedlogu određuje da je psiholog osoba koja: „1. ima završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije ili specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj ili mu je priznata inozemna stručna kvalifikacija za obavljanje regulirane profesije – psiholog, u skladu s ovim Zakonom i posebnim propisima“ izbaci novi, predloženi dio "ili specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj". Naime, u postojećem Zakonu ovaj članak glasi: "psiholog je osoba koja je završila dodiplomski ili preddiplomski i diplomski studij psihologije u Republici Hrvatskoj ili ima priznatu inozemnu stručnu kvalifikaciju za obavljanje regulirane profesije – psihologa, sukladno ovom Zakonu i posebnim propisima". Nije jasno tko i na temelju koji argumenta predlaže ovu dopunu u opisu kvalifikacija za zanimanje psiholog. Naime, specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj ne postoji, a nije predviđen ni krovnim dokumentom koji regulira profesiju psiholog na Europskoj razini (EuroPsy - European Certificate in Psychology). Specijalistički studiji su u našoj obrazovnoj vertikali poslijediplomski specijalistički studiji, a nikako ne diplomski i stručni!! Ovaj prijedlog dodatno je upitan jer nije usklađen niti s trenutnim HKO projektom financiranim iz Europskog socijalnog fonda unutar Operativnog programa Učinkoviti ljudski potencijali 2014.-2020., u čije je provođenje uključeno i Ministarstvo znanosti i obrazovanja u suradnji s Agencijom za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih, a čiji je cilj izrada standarda zanimanja i standarda kvalifikacije za zanimanje psiholog. Pri tome je jasno definirano da je sveučilišni diplomski studij psihologije standard kvalifikacije za zanimanje psihologa (a to je, ponovno naglašavamo, usklađeno i s EuroPsy što omogućava priznavanje naših diploma na Europskoj razini). Posebno je važno istaknuti da su partneri na Projektu tj. u izradi ovih standarda sve institucije na kojima se izvode studiji psihologije u Hrvatskoj. Dakle, kako ovaj prijedlog izmjene članka 5. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti nije usklađen s trenutnim stanjem u RH (ne postoji specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj) i ne postoji takva praksa niti unutar Europe, a k tome nije usklađen niti s trenutnim institucionalnim postupcima izrade standarda zanimanja i kvalifikacije psihologa kao regulirane profesije u RH, mišljenja smo da nikako ne treba ovaj članak dopunjavati i mijenjati na predloženi način."</p>	<p>Prihvaćen Prihvaćen.</p>
----	---	---

97	<p>Hrvatska psihološka komora NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 5.</p> <p>I. U predloženoj odredbi članka 8. stavka 1. točke 1. Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti tražimo brisanje riječi: „ili specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj“. To stoga što se predmetna vrsta studija razlikuje po svom sadržaju i ishodima učenja, ali i iz razloga što predloženom normativnom konstrukcijom ovlašteni predlagatelj čini bitan propust izostavljajući obvezu psihologa da prije eventualnog specijalističkog diplomskog stručnog studija psihologije ima završen preddiplomski (sveučilišni ili stručni) studij psihologije. Predloženo rješenje u svojoj praktičnoj primjeni ne bi onemogućavalo osobe sa završenim preddiplomskim studijima primjerice ekonomije, prava, tehničkih znanosti ili dr. pri upisu na specijalistički diplomski studij psihologije, a zatim i u ostvarivanju svih prava koja proizlaze iz Zakona o psihološkoj djelatnosti, uključujući u bitnom, i ostvarivanje prava na obavljanje psihološke djelatnosti. Tako se uvodno deklarirano (v. točka 2. Osnovna pitanja koja se uređuju predloženim zakonom) usklađivanje obrazovne kvalifikacije sa Zakonom o hrvatskom kvalifikacijskom okviru (Narodne novine broj 22/13, 41/16, 64/18, 47/20 i 20/21) i Zakonom o stručnim i akademskim nazivima i akademskom stupnju (Narodne novine broj 10/07, 118/12) provodi na način da se pritom čini nerazumljiva pogreška, osobito pritom uzimajući u obzir niz drugih propisa u pravnom poretku Republike Hrvatske u kojima je predmetno usklađivanje provedeno ispravno i logički dosljedno, uvažavajući istovremeno prethodno istaknutu nužnost cjelovitosti visokoškolskog obrazovanja u području regulirane profesije. Tako odgovarajući propisi sadrže jasnu naznaku kojom se propisuje ulazak u reguliranu profesiju isključivo osobama koje su završile odgovarajući studij „ako su tijekom cijelog svog studija stekle 300 ECTS bodova“ u odgovarajućem području.</p>	<p>Prihvaćen Prihvaćen.</p>
98	<p>Renata Barić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 5.</p> <p>Slazem se s komentarom - prijedlogom Odjela za psihologiju Sveučilišta u Zadru. Specijalistički studij psihologije teško je moguće izjednačiti sa sveučilišnim studijem psihologije</p>	<p>Prihvaćen Prihvaćen.</p>

99	<p>HRVATSKO PSIHOLOŠKO DRUŠTVO NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 5.</p> <p>Podržavamo prijedlog Odjela za psihologiju Sveučilišta u Zadru: Predlažemo da se iz teksta članka 5. koji u Nacrtu Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti, a koji u prijedlogu određuje da je psiholog osoba koja: „1. ima završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije ili specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj ili mu je priznata inozemna stručna kvalifikacija za obavljanje regulirane profesije – psiholog, u skladu s ovim Zakonom i posebnim propisima“ izbaci novi, predloženi dio "ili specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj". Naime, u postojećem Zakonu ovaj članak glasi: "psiholog je osoba koja je završila dodiplomski ili preddiplomski i diplomski studij psihologije u Republici Hrvatskoj ili ima priznatu inozemnu stručnu kvalifikaciju za obavljanje regulirane profesije – psihologa, sukladno ovom Zakonu i posebnim propisima". Nije jasno tko i na temelju koji argumenta predlaže ovu dopunu u opisu kvalifikacija za zanimanje psiholog. Naime, specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj ne postoji, a nije predviđen ni krovnim dokumentom koji regulira profesiju psiholog na Europskoj razini (EuroPsy - European Certificate in Psychology). Specijalistički studiji su u našoj obrazovnoj vertikali poslijediplomski specijalistički studiji, a nikako ne diplomski i stručni!! Ovaj prijedlog dodatno je upitan jer nije usklađen niti s trenutnim HKO projektom financiranim iz Europskog socijalnog fonda unutar Operativnog programa Učinkoviti ljudski potencijali 2014.-2020., u čije je provođenje uključeno i Ministarstvo znanosti i obrazovanja u suradnji s Agencijom za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih, a čiji je cilj izrada standarda zanimanja i standarda kvalifikacije za zanimanje psiholog. Pri tome je jasno definirano da je sveučilišni diplomski studij psihologije standard kvalifikacije za zanimanje psihologa (a to je, ponovno naglašavamo, usklađeno i s EuroPsy što omogućava priznavanje naših diploma na Europskoj razini). Posebno je važno istaknuti da su partneri na Projektu tj. u izradi ovih standarda sve institucije na kojima se izvode studiji psihologije u Hrvatskoj. Dakle, kako ovaj prijedlog izmjene članka 5. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti nije usklađen s trenutnim stanjem u RH (ne postoji specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj) i ne postoji takva praksa niti unutar Europe, a k tome nije usklađen niti s trenutnim institucionalnim postupcima izrade standarda zanimanja i kvalifikacije psihologa kao regulirane profesije u RH, mišljenja smo da nikako ne treba ovaj članak dopunjavati i mijenjati na predloženi način."</p>	<p>Prihvaćen Prihvaćen.</p>
----	---	---

100	<p>Dajana Miloš NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 5. Slažem se s kolegama da treba izbaciti dio "ili specijalistički diplomski stručni studij psihologije" budući da se isti ne može izjednačiti sa završenim preddiplomskim i diplomskim studijem psihologije.</p>	<p>Prihvaćen Prihvaćen.</p>
101	<p>Biljana Delić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 5. Slažem se s kolegom B.N. Tarabićem</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
102	<p>ILIJANA GRGIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 5. Točka 1. bi trebala glasiti: ima završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije u Republici Hrvatskoj ili mu je priznata inozemna stručna kvalifikacija za obavljanje regulirane profesije – psiholog, u skladu s ovim Zakonom i posebnim propisima Predlažem brisanje dijela: "specijalistički diplomski stručni studij psihologije", jer smatram da bi njegovim uvođenjem došlo do srozavanja psihologije kao struke, a visoko odgovorni posao koji obavljaju psiholozi radile bi osobe s nedovoljno stručnog znanja, kao što su to kolege u ranijim komentarima detaljnije izložili.</p>	<p>Prihvaćen Prihvaćen.</p>
103	<p>Dejvid Zombori NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 5. Suglasan sam sa svim komentarima upućenim na Članak 5. što se tiču stručnog specijalističkog diplomskog studija kao mogućnosti pristupa reguliranoj profesiji - psiholog. Posebice podržavam komentar/analizu kolege Božidara Nikše Tarabića. Mišljenja sam kako je nužno definirati da eventualni usmjereni studiji moraju biti izvedeni na sveučilišnoj razini, odnosno kako diplomski specijalistički studiji moraju biti izvedeni sa svih 300 ECTS bodova u području psihologije kako bi se dao pristup obavljanju psihološke djelatnosti pod jednakim uvjetima kao i za postojeće sveučilišne studije.</p>	<p>Prihvaćen Prihvaćen.</p>
104	<p>Tina Krznarić Jaković NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 5. Slažem se s komentarima kolega i Odjela za psihologiju Sveučilišta u Zadru. Snižavanje kriterija obrazovanja pogubno je za društvo u cjelini, a posebno opasno za struku koja se bavi onime čime se psihologija bavi. Obrazovanje društvo se ne postiže stalnim snižavanjem kriterija u obrazovanju i dodjeljivanjem istih titula za neekvivalentno obrazovanje. Vjerujem da Zakonodavcu nije cilj stvoriti privid obrazovanog društva i obrazovanih stručnjaka, već zaista imati obrazovano društvo i visoko stručan kadar.</p>	<p>Prihvaćen Prihvaćen.</p>

105	<p>Mirna Petretić Vukov NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 5.</p> <p>Potpisujem sve ranije argumente koje su iznijeli kolege, a ponavljam tekst kolegice Bitanga: U Članku 5. kao uvjet završenog obrazovanja za obavljanje psihološke djelatnosti, između ostalog se navodi "specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj". Potrebno je taj dio izbaciti iz teksta Zakona. Psihologija nije samo struka. Psihologija je prvenstveno znanost. U praksi primjenjujemo znanstvene spoznaje. Zaključke u svom radu psiholozi donose na temelju znanstvenih spoznaja, provjerenih istraživanja i iskustava. Za to nas pripremaju sveučilišni studiji, preddiplomski i diplomski (koje bi napokon trebalo integrirati u cjeloviti studij). Stručni studij, po samoj definiciji i načinu provedbe ne može pripremiti osobe za takav način rada. Stručni studiji su kreirani i utemeljeni sa svrhom što bržeg uključivanja pojedinca na tržište rada. Nakon završetka specijalističkog diplomskog stručnog studija psihologije, koji srećom ne postoji u RH, osoba bi stekla stručni naziv: stručni specijalist psihologije. Nakon završetka sveučilišnog diplomskog studija stekla bi akademski naziv: magistar psihologije. Ulazimo ponovo u pokušaj izjednačavanja stručnih i sveučilišnih razina. Podsjetimo se, već dva puta je takav pokušaj osporen od strane Ustavnog suda. Predlažem da svi pažljivo pročitamo sadržaj na :http://www.unizg.hr/nc/vijest/article/zasto-strucni-studiji-ne-mogu-bit-i-izjednaceni-sa-sveucilisnima/.</p>	<p>Prihvaćen Prihvaćen.</p>
106	<p>BOŽIDAR NIKŠA TARABIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 5.</p> <p>Slažem se sa navodima kolega i dodajem: Uvažavajući činjenicu da se sveučilišni diplomski studiji i specijalistički diplomski stručni studiji bitno razlikuju po svom sadržaju i ishodima učenja je izmjena u dijelu "ili specijalistički diplomski stručni studij" neprihvatljiva te se ovaj dio predmetne odredbe treba obrisati. Ekvivalent toga bi bilo ukidanje specijalizacija u medicini i uvođenje specijalističkih diplomskih stručnih studija medicine, gdje bi liječnici umjesto da steknu cjelovito znanje iz svih temeljnih grana medicine i bez dovoljnih znanja u području provođenja znanstvenih istraživanja (kao i uopće iščitavanja znanstvene literature) izlazili sa studija kao (nedovoljno obrazovani u području struke i znanosti) specijalisti struke. Ovakav je način obrazovanja psihologa, kao što bi bio i liječnika, u potpunosti neprihvatljiv. Želim vjerovati da Zakonodavac ne želi na mala vrata preko studija psihologije na isti način otvoriti i mogućnost uvođenja specijalističkih diplomskih stručnih studija medicine i ostalih psihologiji i medicini srodnih studija te da je riječ o propustu iz ne znanja. Ovakvo je izjednačavanje ishoda učenja i prava koja iz njih proizlaze ujedno neustavno, a što je razvidno iz odluka ustavnog suda: NN 41/2016: https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/full/2020_04_47_972.html?fbclid=IwAR0xNYR82ol-</p>	<p>Prihvaćen Prihvaćen.</p>

XwaNEAqe6ChSGgH4ul6T0OJOT5xhabS7CmzM1
fg61UNs34A i NN 47/2020 (17.4.2020.):

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/full/2020_04_47_972.html?fbclid=IwAR0xNYR82ol-

XwaNEAqe6ChSGgH4ul6T0OJOT5xhabS7CmzM1
fg61UNs34A te će kao takvo biti osnova za ustavnu tužbu sa svrhom sprječavanja ne samo vrijednosno pogrešne nego i neustavne devastacije struke. Iz navedenog proizlazi i da objašnjenje da je riječ o obveznim usklađivanjima sa direktivama i praksom u EU, nema utemeljenja u objektivnom pravu, a ni (ustavno)sudskoj praksi. Čak i da nije riječ o vrijednosno pogrešnim i (ne)ustavnim izmjenama – na obrazovnoj razini bi usvajanje ovakve odredbe struku devastiralo stvarajući probleme oko priznavanja prava na obavljanje psihološke djelatnosti. Diplomirani psiholozi (sveučilišni) nakon studija upisuju i završavaju vježbenički staž. Temeljem svojih širokih kvalifikacija (stručna znanja i znanja znanstvene metodologije) na sveučilišnoj razini su u mogućnosti raditi u bilo kojem području (grani) psihologije te su tijekom svoje profesionalne karijere u mogućnosti prijeći iz jednog područja (grane) psihologije u drugu. Upravo je iz tog razloga Rješenje o pravu na obavljanje psihološke djelatnosti opće, a ne usmjereno na pojedino područje (granu) psihologije, a specijalnost se priznaje temeljem dodatnih znanja i iskustva i/ili završetka poslijediplomskih specijalističkih studija (što je jedina primjerena obrazovna razina na kojoj se psiholozi specijaliziraju) u pojedinom području (grani) psihologije. Otvaranjem specijalističkih diplomskih stručnih studija bi značilo dvije mogućnosti: 1) promjene u sadržajima Rješenja o pravu na obavljanje psihološke djelatnosti na način da bi osobe koje bi završile ovakve studije bile osposobljene raditi samo u području (grani) psihologije koja je njihova specijalnost – dakle, dobivale bi djelomična ovlaštenja i ostatak radne karijere bi im zbog smanjenog opsega i kompleksnosti obrazovnih ishoda bila onemogućena sloboda promjene područja rada; ili 2) promjene sadržaja Rješenja o pravu na obavljanje psihološke djelatnosti na način da bi se pojedina područja (grane) psihologije zatvorile tako da se njima mogu baviti samo diplomirani stručni specijalisti u tom području (grani) onemogućavajući u potpunosti horizontalnu mobilnost unutar struke te svodeći diplomirane psihologe (sveučilišne) zbog svog širokog i općeg obrazovanja samo na mogućnost obavljanja znanstvene djelatnosti. Ovaj bi scenarij dakle značio dokidanje mogućnosti obavljanja psihološke djelatnosti svim trenutno ovlaštenim psiholozima (načelo jednakosti: jednakima jednako). Oba scenarija zvuče nevjerovatno i ne logično te je stoga razvidno da uvođenje ovakve odredbe ne rješava probleme (što bi trebao biti cilj Zakonodavca) nego uvodi nove probleme koji će rezultirati tektonskim promjenama ne samo u psihologiji nego potencijalno i u svim drugim srodnim strukama (npr. medicina). Što se tiče dijela "integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije" mislim da je ta izmjena dobra i da treba ostati. Zbog opsega i količine znanja koja se stječe

na studiju psihologije te barem idejnoj povezanosti preddiplomske i diplomske razine, prvostupnici psihologije NE mogu i ne bi trebali moći obavljati psihološku djelatnosti. Iz tog razloga podjela na dvije razine (preddiplomsku i diplomsku) umjesto integracije studija – kada su u praksi zapravo obje potrebne za stjecanje nužnih kvalifikacija – ionako, sadržajno nema smisla, osim eventualno omogućavanja nastavka studiranja na diplomskoj razini studija na nekom drugom visokom učilištu. Iz tog razloga smatram da je ostavljanje ove izmjene dobro i da bi se onim studijima psihologije koji se žele integrirati to trebalo i omogućiti. Nastavno na ovo smatram da se iz predmetne odredbe treba brisati "preddiplomski i". Osoba koja je završila preddiplomski studij psihologije NIJE stekla potrebne stručne i znanstvene kvalifikacije da bi se mogla zvati psihologom (u smislu struke) ili i na koji način steći pravo na obavljanje psihološke djelatnosti. Odredba bi nakon predloženih izmjena trebala glasiti: "1. ima završen diplomski sveučilišni studij psihologije ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije u Republici Hrvatskoj ili mu je priznata inozemna stručna kvalifikacija za obavljanje regulirane profesije – psiholog, u skladu s ovim Zakonom i posebnim propisima".

107	<p>Odjel za psihologiju Sveučilište u Zadru NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 5. KOMENTAR U IME ODJELA ZA PSIHOLOGIJU SVEUČILIŠTA U ZADRU Predlažemo da se iz teksta članka 5. koji u Nacrtu Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti, a koji u prijedlogu određuje da je psiholog osoba koja: „1. ima završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije ili specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj ili mu je priznata inozemna stručna kvalifikacija za obavljanje regulirane profesije – psiholog, u skladu s ovim Zakonom i posebnim propisima“ izbaci novi, predloženi dio "ili specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj". Naime, u postojećem Zakonu ovaj članak glasi: "psiholog je osoba koja je završila dodiplomski ili preddiplomski i diplomski studij psihologije u Republici Hrvatskoj ili ima priznatu inozemnu stručnu kvalifikaciju za obavljanje regulirane profesije – psihologa, sukladno ovom Zakonu i posebnim propisima". Nije jasno tko i na temelju koji argumenta predlaže ovu dopunu u opisu kvalifikacija za zanimanje psiholog. Naime, specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj ne postoji, a nije predviđen ni krovnim dokumentom koji regulira profesiju psiholog na Europskoj razini (EuroPsy - European Certificate in Psychology). Specijalistički studiji su u našoj obrazovnoj vertikali poslijediplomski specijalistički studiji, a nikako ne diplomski i stručni!! Ovaj prijedlog dodatno je upitan jer nije usklađen niti s trenutnim HKO projektom financiranim iz Europskog socijalnog fonda unutar Operativnog programa Učinkoviti ljudski potencijali 2014.-2020., u čije je provođenje uključeno i Ministarstvo znanosti i obrazovanja u suradnji s Agencijom za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih, a čiji je cilj izrada standarda zanimanja i standarda kvalifikacije za zanimanje psiholog. Pri tome je jasno definirano da je sveučilišni diplomski studij psihologije standard kvalifikacije za zanimanje psihologa (a to je, ponovno naglašavamo, usklađeno i s EuroPsy što omogućava priznavanje naših diploma na Europskoj razini). Posebno je važno istaknuti da su partneri na Projektu tj. u izradi ovih standarda sve institucije na kojima se izvode studiji psihologije u Hrvatskoj. Dakle, kako ovaj prijedlog izmjene članka 5. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti nije usklađen s trenutnim stanjem u RH (ne postoji specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj) i ne postoji takva praksa niti unutar Europe, a k tome nije usklađen niti s trenutnim institucionalnim postupcima izrade standarda zanimanja i kvalifikacije psihologa kao regulirane profesije u RH, mišljenja smo da nikako ne treba ovaj članak dopunjavati i mijenjati na predloženi način."</p>	<p>Prihvaćen Prihvaćen.</p>
-----	--	---

108	<p>MIA ROGIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 5. U Čl. 8. prethodno točka 2., po novom točka 1., kao uvjet završenog obrazovanja za obavljanje psihološke djelatnosti "specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj" treba izbaciti. Visokoodgovorna profesija, čiji je predmet rada izrazito osjetljiv, zahtijeva visokostručan kadar. Stručni studiji ne generiraju visokostručan kadar i kao takav se u psihologiji ne smiju dopustiti zakonom. "Zadaća visokih škola i veleučilišta je osposobljavanje studenata i stjecanje znanja koja omogućuju direktno uključivanje na tržište rada, a misija sveučilišta je da obrazuju za razvoj i primjenu znanstvenih i umjetničkih dostignuća u praksi.", navodi dr.sc. Tonči Lazibat. Psihologija je struka koja koristi znanstvena dostignuća u praksi i nikako se ne bi smjela obavljati po nižim kriterijima od toga. Nedopustivo je zakonski urušavati našu struku. Stoga se "specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj" ne smije naći u tekstu Zakona, te predlažem da se taj izraz isključi iz Zakona.</p>	<p>Prihvaćen Prihvaćen.</p>
109	<p>Toni Erdfeld NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 5. Slažem se s kolegicom i kolegama da je potrebno izbrisati dio "ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije ili specijalistički diplomski stručni studij psihologije".</p>	<p>Djelomično prihvaćen Komentar se prihvaća u dijelu da će se brisati riječi: „ili specijalistički diplomski stručni studij psihologije“. Budući da je studij psihologije moguće upisati i pohađati na nekoliko fakulteta, Nacrt prijedloga Zakona ostavlja mogućnost da psiholog može završiti i integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij.</p>
110	<p>Tanja Bitanga NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 5. U Članku 5. kao uvjet završenog obrazovanja za obavljanje psihološke djelatnosti, između ostalog se navodi "specijalistički diplomski stručni studij psihologije u Republici Hrvatskoj". Potrebno je taj dio izbaciti iz teksta Zakona. Psihologija nije samo struka. Psihologija je prvenstveno znanost. U praksi primjenjujemo znanstvene spoznaje. Zaključke u svom radu psiholozi donose na temelju znanstvenih spoznaja, provjerenih istraživanja i iskustava. Za to nas pripremaju sveučilišni studiji, preddiplomski i diplomski (koje bi napokon trebalo integrirati u cjeloviti studij). Stručni studij, po samoj definiciji i načinu provedbe ne može pripremiti osobe za takav način rada. Stručni studiji su kreirani i utemeljeni sa svrhom što bržeg uključivanja pojedinca na tržište rada. Nakon završetka specijalističkog diplomskog stručnog studija psihologije, koji srećom ne postoji u RH, osoba bi stekla stručni naziv: stručni specijalist psihologije. Nakon završetka sveučilišnog diplomskog studija stekla bi akademski naziv: magistar psihologije. Ulazimo ponovo u pokušaj izjednačavanja stručnih i sveučilišnih razina. Podsjetimo se, već dva puta je takav pokušaj osporen od strane Ustavnog suda. Predlažem da svi pažljivo pročitamo sadržaj na :http://www.unizg.hr/nc/vijest/article/zasto-strucni-studiji-ne-mogu-bit-i-izjednaceni-sa-sveucilisnima/.</p>	<p>Prihvaćen Prihvaćen.</p>

111	<p>Bruno Jerončić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 5. Mišljenja sam da je neprihvatljivo da se nekome tko završi specijalistički diplomski stručni studij prizna pravo na obavljanje psihološke djelatnosti. U praksi bi to značilo da netko tko upiše preddiplomski stručni studij psihologije (koji trenutno ne postoji u Hrvatskoj, ali se nažalost otvara prostor za takvo što) može postati psiholog kojemu će se priznati pravo na obavljanje psihološke djelatnosti. Kako pojedine stručne studije upisuju osobe koje su završile trogodišnju srednju školu i nisu položile državnu maturu, to bi u praksi značilo da psiholog možete postati čak i ukoliko ne udovoljite nekom minimumu akademskih kriterija. Ukratko, ovakvo degradiranje struke nije u interesu naših građana koji će koristiti stručne usluge psihologa. Osim toga smatram kako predložena promjena nije u skladu sa Zakonom o akademskim i stručnim nazivima i akademskom stupnju. Prema tom Zakonu osoba koja završi diplomski sveučilišni studij stječe akademski naziv, a osoba koja završi specijalistički diplomski stručni studij stječe stručni naziv, a ishodi učenja onih koji steknu akademski naziv i onih koji steknu stručni naziv nisu isti. Umjesto da se ide ka tome da se integrira preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije ide se ka srozavanju ulaznih kriterija i na kraju krajeva rušenju kvalitete jedne odgovorne regulirane profesije. Zašto? U čijem interesu?</p>	<p>Prihvaćen Prihvaćen.</p>
112	<p>Mario NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 5. u članku treba obrisati "ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije ili specijalistički diplomski stručni studij psihologije" jer toga u Hrvatskoj nema</p>	<p>Djelomično prihvaćen Komentar se prihvaća u dijelu da će se brisati riječi: „ili specijalistički diplomski stručni studij psihologije“. Budući da je studij psihologije moguće upisati i pohađati na nekoliko fakulteta, Nacrt prijedloga Zakona ostavlja mogućnost da psiholog može završiti i integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij.</p>

113	<p>Ana Sakoman NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 7. PROGRAM STRUČNOG USAVRŠAVANJA Ne slažem se s potrebom traženja suglasnosti Ministarstva za akt koji bi propisivao način provođenja, sadržaj, rokove i postupak stručnog usavršavanja niti s obvezom donošenja godišnjeg Programa stručnog usavršavanja te smatram da bi trebalo stajati: (3) Program stručnog usavršavanja ovlaštenih psihologa donosi Komora te ga mijenja i nadopunjuje tijekom cijele godine. Obrazloženje: Stavak 3., članka 14., nije zaživio u praksi, a veliki broj oblika stručnog usavršavanja predviđenih Pravilnikom o stručnom usavršavanju ne može se provoditi u skladu s člankom 14., stavkom 3. Zakona, što smanjuje mogućnost raznolikog stručnog usavršavanja ovlaštenih psihologa. Trenutno je većina stručnih usavršavanja izvan Programa Komore zbog nemogućnosti planiranja stručnih usavršavanja do godinu dana unaprijed. Zato obvezu izrade takvog Programa uz suglasnost Ministarstva jednom godišnje smatram suvišnom i teško provedivom u praksi. Program stručnog usavršavanja Komore, trebao bi biti popis stručnih usavršavanja koje (su)organizira Komora i trebao bi se nadopunjavati i mijenjati tijekom cijele godine.</p>	<p>Nije prihvaćen Stručna znanja, vještine i kompetencije profesionalaca trebaju osigurati ostvarenje interesa korisnika usluga, odnosno kvalitetnu profesionalnu uslugu. Stoga se treba jamčiti ostvarenje javnog interesa društva da osigura kvalitetno, sigurno i na znanju utemeljeno pružanje profesionalnih usluga. Donošenje Programa stručnog usavršavanja, kao i prethodna suglasnost Ministarstva ima za cilj ostvarenje standarda usavršavanja psihologa koji obavljaju djelatnost. U tom smislu, Program stručnog usavršavanja ne može ni u kom slučaju i ni na koji način sprječavati psihologe da se stručno usavršavaju i na drugim stručnim edukacijama, već se isto samo može smatrati dobrodošlim u podizanju kvalitete pružanja usluga.</p>
114	<p>KRISTINA KRULIĆ KUZMAN NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 7. Ne slažem se s potrebom traženja suglasnosti Ministarstva za akt koji bi propisivao način provođenja, sadržaj, rokove i postupak stručnog usavršavanja niti s obvezom donošenja Programa stručnog usavršavanja te smatram da bi trebalo stajati: (3) Program stručnog usavršavanja ovlaštenih psihologa donosi Komora. Obrazloženje: Stavak 3., članka 14., nije zaživio u praksi, a veliki broj oblika stručnog usavršavanja predviđenih Pravilnikom o stručnom usavršavanju ne može se provoditi u skladu s člankom 14., stavkom 3. Zakona, što smanjuje mogućnost raznolikog stručnog usavršavanja ovlaštenih psihologa.</p>	<p>Nije prihvaćen Stručna znanja, vještine i kompetencije profesionalaca trebaju osigurati ostvarenje interesa korisnika usluga, odnosno kvalitetnu profesionalnu uslugu. Stoga se treba jamčiti ostvarenje javnog interesa društva da osigura kvalitetno, sigurno i na znanju utemeljeno pružanje profesionalnih usluga. Donošenje Programa stručnog usavršavanja, kao i prethodna suglasnost Ministarstva ima za cilj ostvarenje standarda usavršavanja psihologa koji obavljaju djelatnost. U tom smislu, Program stručnog usavršavanja ne može ni u kom slučaju i ni na koji način sprječavati psihologe da se stručno usavršavaju i na drugim stručnim edukacijama, već se isto samo može smatrati dobrodošlim u podizanju kvalitete pružanja usluga.</p>

115	<p>Danijel Mišura NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 7. PROGRAM STRUČNOG USAVRŠAVANJA Ne slažem se s potrebom traženja suglasnosti Ministarstva za akt koji bi propisivao način provođenja, sadržaj, rokove i postupak stručnog usavršavanja niti s obvezom donošenja godišnjeg Programa stručnog usavršavanja te smatram da bi trebalo stajati: (3) Program stručnog usavršavanja ovlaštenih psihologa donosi Komora te ga mijenja i nadopunjuje tijekom cijele godine. Obrazloženje: Stavak 3., članka 14., nije zaživio u praksi, a veliki broj oblika stručnog usavršavanja predviđenih Pravilnikom o stručnom usavršavanju ne može se provoditi u skladu s člankom 14., stavkom 3. Zakona, što smanjuje mogućnost raznolikog stručnog usavršavanja ovlaštenih psihologa. Trenutno je većina stručnih usavršavanja izvan Programa Komore zbog nemogućnosti planiranja stručnih usavršavanja do godinu dana unaprijed. Zato obvezu izrade takvog Programa uz suglasnost Ministarstva jednom godišnje smatram suvišnom i teško provedivom u praksi. Program stručnog usavršavanja Komore, trebao bi biti popis stručnih usavršavanja koje (su)organizira Komora i trebao bi se nadopunjavati i mijenjati tijekom cijele godine.</p>	<p>Nije prihvaćen Stručna znanja, vještine i kompetencije profesionalaca trebaju osigurati ostvarenje interesa korisnika usluga, odnosno kvalitetnu profesionalnu uslugu. Stoga se treba jamčiti ostvarenje javnog interesa društva da osigura kvalitetno, sigurno i na znanju utemeljeno pružanje profesionalnih usluga. Donošenje Programa stručnog usavršavanja, kao i prethodna suglasnost Ministarstva ima za cilj ostvarenje standarda usavršavanja psihologa koji obavljaju djelatnost. U tom smislu, Program stručnog usavršavanja ne može ni u kom slučaju i ni na koji način sprječavati psihologe da se stručno usavršavaju i na drugim stručnim edukacijama, već se isto samo može smatrati dobrodošlim u podizanju kvalitete pružanja usluga.</p>
116	<p>Majda Joha NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 7. Ne slažem se s potrebom traženja suglasnosti Ministarstva za akt koji bi propisivao način provođenja, sadržaj, rokove i postupak stručnog usavršavanja niti s obvezom donošenja godišnjeg Programa stručnog usavršavanja te smatram da bi trebalo stajati: (3) Program stručnog usavršavanja ovlaštenih psihologa donosi Komora te ga mijenja i nadopunjuje tijekom cijele godine. Obrazloženje: Stavak 3., članka 14., nije zaživio u praksi, a veliki broj oblika stručnog usavršavanja predviđenih Pravilnikom o stručnom usavršavanju ne može se provoditi u skladu s člankom 14., stavkom 3. Zakona, što smanjuje mogućnost raznolikog stručnog usavršavanja ovlaštenih psihologa. Trenutno je većina stručnih usavršavanja izvan Programa Komore zbog nemogućnosti planiranja stručnih usavršavanja do godinu dana unaprijed. Zato obvezu izrade takvog Programa uz suglasnost Ministarstva jednom godišnje smatram suvišnom i teško provedivom u praksi. Program stručnog usavršavanja Komore, trebao bi biti popis stručnih usavršavanja koje (su)organizira Komora i trebao bi se nadopunjavati i mijenjati tijekom cijele godine.</p>	<p>Nije prihvaćen Stručna znanja, vještine i kompetencije profesionalaca trebaju osigurati ostvarenje interesa korisnika usluga, odnosno kvalitetnu profesionalnu uslugu. Stoga se treba jamčiti ostvarenje javnog interesa društva da osigura kvalitetno, sigurno i na znanju utemeljeno pružanje profesionalnih usluga. Donošenje Programa stručnog usavršavanja, kao i prethodna suglasnost Ministarstva ima za cilj ostvarenje standarda usavršavanja psihologa koji obavljaju djelatnost. U tom smislu, Program stručnog usavršavanja ne može ni u kom slučaju i ni na koji način sprječavati psihologe da se stručno usavršavaju i na drugim stručnim edukacijama, već se isto samo može smatrati dobrodošlim u podizanju kvalitete pružanja usluga.</p>

117	<p>SANDRA MATOŠINA BORBAŠ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 7. PROGRAM STRUČNOG USAVRŠAVANJA Ne slažem se s potrebom traženja suglasnosti Ministarstva za akt koji bi propisivao način provođenja, sadržaj, rokove i postupak stručnog usavršavanja niti s obvezom donošenja godišnjeg Programa stručnog usavršavanja te smatram da bi trebalo stajati: (3) Program stručnog usavršavanja ovlaštenih psihologa donosi Komora te ga mijenja i nadopunjuje tijekom cijele godine. Obrazloženje: Stavak 3., članka 14., nije zaživio u praksi, a veliki broj oblika stručnog usavršavanja predviđenih Pravilnikom o stručnom usavršavanju ne može se provoditi u skladu s člankom 14., stavkom 3. Zakona, što smanjuje mogućnost raznolikog stručnog usavršavanja ovlaštenih psihologa. Trenutno je većina stručnih usavršavanja izvan Programa Komore zbog nemogućnosti planiranja stručnih usavršavanja do godinu dana unaprijed. Zato obvezu izrade takvog Programa uz suglasnost Ministarstva jednom godišnje smatram suvišnom i teško provedivom u praksi. Program stručnog usavršavanja Komore, trebao bi biti popis stručnih usavršavanja koje (su)organizira Komora i trebao bi se nadopunjavati i mijenjati tijekom cijele godine.</p>	<p>Nije prihvaćen Stručna znanja, vještine i kompetencije profesionalaca trebaju osigurati ostvarenje interesa korisnika usluga, odnosno kvalitetnu profesionalnu uslugu. Stoga se treba jamčiti ostvarenje javnog interesa društva da osigura kvalitetno, sigurno i na znanju utemeljeno pružanje profesionalnih usluga. Donošenje Programa stručnog usavršavanja, kao i prethodna suglasnost Ministarstva ima za cilj ostvarenje standarda usavršavanja psihologa koji obavljaju djelatnost. U tom smislu, Program stručnog usavršavanja ne može ni u kom slučaju i ni na koji način sprječavati psihologe da se stručno usavršavaju i na drugim stručnim edukacijama, već se isto samo može smatrati dobrodošlim u podizanju kvalitete pružanja usluga.</p>
118	<p>TAMARA SREMEC NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 7. Ne slažem se s potrebom traženja suglasnosti Ministarstva za akt koji bi propisivao način provođenja, sadržaj, rokove i postupak stručnog usavršavanja niti s obvezom donošenja Programa stručnog usavršavanja te smatram da bi trebalo stajati: (3) Program stručnog usavršavanja ovlaštenih psihologa donosi Komora. Obrazloženje: Stavak 3., članka 14., nije zaživio u praksi, a veliki broj oblika stručnog usavršavanja predviđenih Pravilnikom o stručnom usavršavanju ne može se provoditi u skladu s člankom 14., stavkom 3. Zakona, što smanjuje mogućnost raznolikog stručnog usavršavanja ovlaštenih psihologa. Radi ujednačavanja uvjeta i standarda kvalitete stručnih usavršavanja u djelatnosti u nadležnosti Ministarstva ono eventualno može davati suglasnost na opći akt Komore kojim se reguliraju način provođenja, sadržaj, rokovi i postupak stručnog usavršavanja.</p>	<p>Nije prihvaćen Stručna znanja, vještine i kompetencije profesionalaca trebaju osigurati ostvarenje interesa korisnika usluga, odnosno kvalitetnu profesionalnu uslugu. Stoga se treba jamčiti ostvarenje javnog interesa društva da osigura kvalitetno, sigurno i na znanju utemeljeno pružanje profesionalnih usluga. Donošenje Programa stručnog usavršavanja, kao i prethodna suglasnost Ministarstva ima za cilj ostvarenje standarda usavršavanja psihologa koji obavljaju djelatnost. U tom smislu, Program stručnog usavršavanja ne može ni u kom slučaju i ni na koji način sprječavati psihologe da se stručno usavršavaju i na drugim stručnim edukacijama, već se isto samo može smatrati dobrodošlim u podizanju kvalitete pružanja usluga.</p>
119	<p>TIHANA FONTANA NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 7. Slažem se s komentarom kolegice Plavšić.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>

120	<p>Helena Rašić Radauš NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 7. Ne slažem se s potrebom traženja suglasnosti Ministarstva za akt koji bi propisivao način provođenja, sadržaj, rokove i postupak stručnog usavršavanja niti s obvezom donošenja Programa stručnog usavršavanja te smatram da bi trebalo stajati: (3) Program stručnog usavršavanja ovlaštenih psihologa donosi Komora. Obrazloženje: Stavak 3., članka 14., nije zaživio u praksi, a veliki broj oblika stručnog usavršavanja predviđenih Pravilnikom o stručnom usavršavanju ne može se provoditi u skladu s člankom 14., stavkom 3. Zakona, što smanjuje mogućnost raznolikog stručnog usavršavanja ovlaštenih psihologa.</p>	<p>Nije prihvaćen Stručna znanja, vještine i kompetencije profesionalaca trebaju osigurati ostvarenje interesa korisnika usluga, odnosno kvalitetnu profesionalnu uslugu. Stoga se treba jamčiti ostvarenje javnog interesa društva da osigura kvalitetno, sigurno i na znanju utemeljeno pružanje profesionalnih usluga. Donošenje Programa stručnog usavršavanja, kao i prethodna suglasnost Ministarstva ima za cilj ostvarenje standarda usavršavanja psihologa koji obavljaju djelatnost. U tom smislu, Program stručnog usavršavanja ne može ni u kom slučaju i ni na koji način sprječavati psihologe da se stručno usavršavaju i na drugim stručnim edukacijama, već se isto samo može smatrati dobrodošlim u podizanju kvalitete pružanja usluga.</p>
121	<p>Hrvatska psihološka komora NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 7. I. U članku 7. važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti predlažemo dodati novi stavak 5., koji glasi: (5) Ako Ministarstvo u roku od 30 dana od dana dostave akta iz stavka 3. ovog članka ne izda niti uskrati izdavanje suglasnosti, smatra se da je suglasnost izdana.“.</p>	<p>Nije prihvaćen Ministarstvo kao tijelo državne uprave podliježe propisima o sustavu državne uprave, kao i drugim važećim propisima, te u tom smislu i propisanim rokovima u kojima su tijela dužna postupati.</p>
122	<p>ILIJANA GRGIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 7. Slažem se s kolegicom Plavšić.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
123	<p>BOŽIDAR NIKŠA TARABIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 7. Slažem se sa dodatkom kolegice Marlene Plavšić da je konkretizacija postojeće odredbe bespotrebna. Stručno usavršavanje ovlaštenih psihologa ne bi trebalo na ovoj razini detalja biti uređeno nekim općim aktom ili propisom. Postoje jasne procedure za stjecanje specijalnosti (ako je o tome riječ) kao i već ustanovljeni sustav vrednovanja usavršavanja i prikupljanja sustava bodova temeljem kojeg se obavlja pravo na obavljanje psihološke djelatnosti. Dakle iznova bi Zakonodavac usvajanjem predloženih izmjena odredbe umjesto da rješava postojeće probleme stvarao nove, nepotrebne probleme. Ne slažem se ni da bi se po predmetnim pitanjima trebala ishoditi suglasnost (trenutno) nadležnog Ministarstva. Ishođenje takve vrste suglasnosti je neutemeljeno i problematično jer (trenutno) nadležno Ministarstvo s obzirom na svoj djelokrug rada, uvažavajući da je psihologija (u stvarnosti) zapravo dio liječništva, a ne socijalna djelatnost; uopće nema stručne ingerencije i/ili kapaciteta davati ovakvu vrstu ocjene.</p>	<p>Nije prihvaćen Stručna znanja, vještine i kompetencije profesionalaca trebaju osigurati ostvarenje interesa korisnika usluga, odnosno kvalitetnu profesionalnu uslugu. Stoga se treba jamčiti ostvarenje javnog interesa društva da osigura kvalitetno, sigurno i na znanju utemeljeno pružanje profesionalnih usluga. Donošenje Programa stručnog usavršavanja, kao i prethodna suglasnost Ministarstva ima za cilj ostvarenje standarda usavršavanja psihologa koji obavljaju djelatnost. U tom smislu, Program stručnog usavršavanja ne može ni u kom slučaju i ni na koji način sprječavati psihologe da se stručno usavršavaju i na drugim stručnim edukacijama, već se isto samo može smatrati dobrodošlim u podizanju kvalitete pružanja usluga.</p>

124	<p>MARLENA PLAVŠIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 7. Slažem se s obrazloženjima kolega Erdfelda i Botice no smatram, za razliku od njih, da Komora (pa i nitko drugi) uopće ne treba donositi Program stručnog usavršavanja ovlaštenih psihologinja i psihologa. Upravo su argumenti da to nije zaživjelo i da se kolegice i kolege, pogotovo u novije vrijeme učenja na daljinu, usavršavaju na toliko brojnim i raznovrsnim edukacijama, te je stoga nemoguće i nepotrebno predvidjeti program. U konačnici, vremenski je neekonomično raditi program koji je samo manjkavi orijentir. Stoga predlažem izbacivanje 3. i 4. stavka.</p>	<p>Nije prihvaćen Stručna znanja, vještine i kompetencije profesionalaca trebaju osigurati ostvarenje interesa korisnika usluga, odnosno kvalitetnu profesionalnu uslugu. Stoga se treba jamčiti ostvarenje javnog interesa društva da osigura kvalitetno, sigurno i na znanju utemeljeno pružanje profesionalnih usluga. Donošenje Programa stručnog usavršavanja, kao i prethodna suglasnost Ministarstva ima za cilj ostvarenje standarda usavršavanja psihologa koji obavljaju djelatnost. U tom smislu, Program stručnog usavršavanja ne može ni u kom slučaju i ni na koji način sprječavati psihologe da se stručno usavršavaju i na drugim stručnim edukacijama, već se isto samo može smatrati dobrodošlim u podizanju kvalitete pružanja usluga.</p>
125	<p>Anđelko Botica NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 7. PROGRAM STRUČNOG USAVRŠAVANJA Ne slažem se s potrebom traženja suglasnosti Ministarstva za akt koji bi propisivao način provođenja, sadržaj, rokove i postupak stručnog usavršavanja niti s obvezom donošenja Programa stručnog usavršavanja te smatram da bi trebalo stajati: (3) Program stručnog usavršavanja ovlaštenih psihologa donosi Komora. Obrazloženje: Stavak 3., članka 14., nije zaživio u praksi, a veliki broj oblika stručnog usavršavanja predviđenih Pravilnikom o stručnom usavršavanju ne može se provoditi u skladu s člankom 14., stavkom 3. Zakona, što smanjuje mogućnost raznolikog stručnog usavršavanja ovlaštenih psihologa.</p>	<p>Nije prihvaćen Stručna znanja, vještine i kompetencije profesionalaca trebaju osigurati ostvarenje interesa korisnika usluga, odnosno kvalitetnu profesionalnu uslugu. Stoga se treba jamčiti ostvarenje javnog interesa društva da osigura kvalitetno, sigurno i na znanju utemeljeno pružanje profesionalnih usluga. Donošenje Programa stručnog usavršavanja, kao i prethodna suglasnost Ministarstva ima za cilj ostvarenje standarda usavršavanja psihologa koji obavljaju djelatnost. U tom smislu, Program stručnog usavršavanja ne može ni u kom slučaju i ni na koji način sprječavati psihologe da se stručno usavršavaju i na drugim stručnim edukacijama, već se isto samo može smatrati dobrodošlim u podizanju kvalitete pružanja usluga.</p>
126	<p>Toni Erdfeld NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 7. PROGRAM STRUČNOG USAVRŠAVANJA Ne slažem se s potrebom traženja suglasnosti Ministarstva za akt koji bi propisivao način provođenja, sadržaj, rokove i postupak stručnog usavršavanja niti s obvezom donošenja godišnjeg Programa stručnog usavršavanja te smatram da bi trebalo stajati: (3) Program stručnog usavršavanja ovlaštenih psihologa donosi Komora te ga mijenja i nadopunjuje tijekom cijele godine. Obrazloženje: Stavak 3., članka 14., nije zaživio u praksi, a veliki broj oblika stručnog usavršavanja predviđenih Pravilnikom o stručnom usavršavanju ne može se provoditi u skladu s člankom 14., stavkom 3. Zakona, što smanjuje mogućnost raznolikog stručnog usavršavanja ovlaštenih psihologa. Trenutno je većina stručnih usavršavanja izvan Programa Komore zbog nemogućnosti planiranja stručnih usavršavanja do godinu dana unaprijed. Zato obvezu izrade takvog Programa uz suglasnost Ministarstva jednom godišnje smatram suvišnom i teško provedivom u praksi. Program stručnog usavršavanja Komore, trebao bi biti popis stručnih usavršavanja koje (su)organizira Komora i trebao bi se nadopunjavati i mijenjati tijekom cijele godine.</p>	<p>Nije prihvaćen Stručna znanja, vještine i kompetencije profesionalaca trebaju osigurati ostvarenje interesa korisnika usluga, odnosno kvalitetnu profesionalnu uslugu. Stoga se treba jamčiti ostvarenje javnog interesa društva da osigura kvalitetno, sigurno i na znanju utemeljeno pružanje profesionalnih usluga. Donošenje Programa stručnog usavršavanja, kao i prethodna suglasnost Ministarstva ima za cilj ostvarenje standarda usavršavanja psihologa koji obavljaju djelatnost. U tom smislu, Program stručnog usavršavanja ne može ni u kom slučaju i ni na koji način sprječavati psihologe da se stručno usavršavaju i na drugim stručnim edukacijama, već se isto samo može smatrati dobrodošlim u podizanju kvalitete pružanja usluga.</p>
127	<p>Hrvatska psihološka komora NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I</p>	<p>Nije prihvaćen Prekršajne odredbe nisu predmet ovih izmjena i</p>

DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJE LATNOSTI, Članak 8.

I. U odnosu na izmjene i dopune odredaba Zakona o psihološkoj djelatnosti koje se odnose na posebno zaštićena psihodijagnostička sredstva predlažemo unošenje prekršajnih odredbi u Zakon o psihološkoj djelatnosti iz slijedećih razloga. Posebno zaštićena psihodijagnostička sredstva smiju koristiti samo ovlašteni psiholozi te ih ovlašteni psiholozi koriste za dobivanje podataka koji služe u dijagnostičke, savjetodavne, terapijske i prognostičke svrhe, a njihova primjena i interpretacija ima značajne statusne posljedice po korisnike psiholoških usluga (dijagnoza, tretman i terapija, ishodi liječenja, ostvarenje prava u sustavu socijalne skrbi, izbor obrazovnog programa i dr.). Psihološka procjena, nalaz i mišljenje temelji se, pored drugih metoda, i na primjeni posebno zaštićenih psihodijagnostičkih sredstava, a psihološki pregled i obrada sa pisanim nalazom i mišljenjem sastavni su dio usluga zdravstvene zaštite, socijalne skrbi i psihologa u odgojno-obrazovnom sustavu. Pojedini od postupaka u kojima se koriste (a njihova primjena je propisana posebnim propisima) uključuju postupke utvrđivanja podobnosti za posvojenje i za obavljanje udomiteljstva, utvrđivanje zdravstvene sposobnosti za držanje i nošenje oružja utvrđivanje zdravstvene sposobnosti za vozača, procjena radne sposobnosti, dijagnostika i diferencijalna dijagnostika psihičkih poremećaja u zdravstvenom sustavu, procjena djece prije upisa u školu, psihološka procjena u svrhu ostvarivanja prava iz socijalne zaštite i mnogi drugi. Pogrešna procjena u tim i sličnim postupcima može imati ozbiljne te po zdravlje i život opasne posljedice. Upravo metrijske karakteristike nekog psihološkog testa ili mjernog instrumenta (pouzdanost, valjanost, objektivnost i osjetljivost) predstavljaju neodvojiva i bitna obilježja koja pojedino psihodijagnostičko sredstvo čine pogodnim za primjenu u dijagnostičke i prognostičke svrhe. Psihodijagnostičko sredstvo s kojim su potencijalni korisnici upoznati i koje im je, u cjelini ili u dijelovima, učinjeno dostupnim gubi svoje metrijske karakteristike, prestaje biti psihodijagnostičko sredstvo te ostaje bez bilo kakve praktične svrhe, a može dovesti i do posebno teških neželjenih posljedica u postupcima u kojima je takvo sredstvo primijenjeno uključujući prava, obveze i pravne interese korisnika psiholoških usluga. Standardizacija i adaptacija psihodijagnostičkog sredstva složen je, dugotrajan i skup postupak te ona nisu lako i jednostavno zamjenjiva drugim odgovarajućim sredstvom. Upravo radi navedenih stručnih razloga ističemo kako je zakonska zaštita psihodijagnostičkih sredstava izuzetno važna no ista je bez odgovarajućih prekršajnih odredaba nemoguća. Postojeća zaštita važećim Zakonom o psihološkoj djelatnosti, koji za razliku od prethodnog ne sadrži prekršajne odredbe kojima se štite posebno zaštićena psihodijagnostička sredstva, nije odgovarajuća te širom otvara mogućnost zlouporabe.

II. Osim toga, potpuno je neopravdano, nepravedno i pravno nedopustivo da se važećim Zakonom o psihološkoj djelatnosti iz aspekta kažnjivosti, za povredu posebno zaštićenih psihodijagnostičkih sredstava, na oprečan način tretiraju ovlašteni

dopuna Zakona.

psiholozi i treće osobe obuhvaćene člankom 16. stavcima 4. i 5. važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti, dovodeći na taj način u neopravdano različit položaj dvije kategorije osoba. Naime, člankom 40. stavkom 2. alinejom 4. važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti propisano je da preslikavanje ili davanje na uvid neovlaštenim osobama u cjelini ili dijelovima posebno zaštićenih psihodijagnostičkih sredstava smatra povredom dužnosti psihologa i to – teškom. Zakonom predviđene mjere za teške povrede dužnosti psihologa uključuju, između ostalih, i mjeru privremene zabrane obavljanja psihološke djelatnosti te mjeru prestanka prava na obavljanje psihološke djelatnosti (članak 41. stavak 1.). Dakle, nije opravdano istim propisom za istu povredu predvidjeti sankciju koja za jednu kategoriju osoba uključuje izuzetno teške mjere po prava i materijalnu egzistenciju dok za drugu kategoriju osoba, koje pritom taj propis utvrđuje odgovornima na jednak način kao i prethodnu kategoriju, ne predviđa nikakve sankcije. Ista situacija suprotna je cilju i svrsi kažnjavanja u prekršajnom i kaznenom pravu Republike Hrvatske. Postojeći pravni tretman kojim se osobe u istoj ili sličnoj situaciji različito pravno tretiraju suprotan je općeprihvaćenim pravnim načelima te ustavnim vrijednostima, primjena kojih u konkretnom slučaju podrazumijeva ispunjavanje zahtjeva da svi građani poštuju pravni sustav i da nitko ne počini nedopušteno ponašanje odnosno ispunjavanje načela jednakosti građana u pravnom poretku. Konačno, Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi kao stručni nositelj izrade ovog zakonskog akta te istovremeno osnivač i tijelo državne uprave u čijem djelokrugu je nadzor nad radom Komore, upoznato je sa konkretnim problemima vezanim za praktičnu zaštitu posebno zaštićenih psihodijagnostičkih sredstava odnosno s činjenicom kako su počinitelji povreda posebno zaštićenih psihodijagnostičkih sredstava tek u manjem djelu ovlašteni psiholozi, dok su u pretežnom djelu počinitelji takvih povreda upravo druge neovlaštene osobe – u pravilu poslodavci psihologa ili drugi neovlašteni pravni subjekti. Neuravnotežen pravni tretman pogoduje pojavama koje su suprotne svrsi i ciljevima predviđenima Zakonom o psihološkoj djelatnosti, a koje nepoželjne pojave se ostvaruju (u pravilu) neosnovanim prijavama protiv ovlaštenih psihologa za povredu posebno zaštićenih psihodijagnostičkih sredstava podnesenim od strane njihovih poslodavaca. Stoga, svrha zaštite posebno zaštićenih psihodijagnostičkih sredstava treba biti ostvarena na način da se sa ovlaštenih psihologa otkloni nerazmjeran teret odgovornosti za eventualne povrede te da se prekršajnopравnim sankcijama obuhvate i treće osobe obuhvaćene člankom 16. stavcima 4. i 5. važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti. III. Pritom podsjećamo kako su predstavnici Hrvatske psihološke komore više puta na sastancima Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti ukazivali kako je posebno zaštićena psihodijagnostička sredstva nužno štititi iz razloga navedenih u točki I. ovog komentara, ali i iz

	<p>metodoloških i nomotehničkih razloga koji se primjenjuju u hrvatskom pravnom poretku. U tom smislu opetovano ukazujemo na članak 18. stavak 4. Jedinstvenih metodološko-nomotehničkih pravila za izradu akata koje donosi Hrvatski sabor, kojima je propisano da: „Propis ne mora sadržavati kaznene, odnosno prekršajne odredbe, ali ako se njime uređuju obvezujući odnosi, odnosno utvrđuju naređujuće ili zabranjujuće odredbe, kaznene odnosno prekršajne odredbe su obvezne, kako bi se otklonila, odnosno smanjila dvojba o posljedicama kršenja pojedine takve odredbe propisa.“ Također podsjećamo i kako je odgovarajuća zabrana, u smislu odredbe članka 18. stavka 4. Jedinstvenih metodološko-nomotehničkih pravila za izradu akata koje donosi Hrvatski sabor, opravdano ugrađena u važeći Zakon o psihološkoj djelatnosti i to odredbu članka 16. stavka 3. kojom je propisano da: „Posebno zaštićena psihodijagnostička sredstva zabranjeno je u cjelini ili dijelovima preslikavati i na bilo koji način davati na uvid neovlaštenim osobama.“. IV. Slijedom svega, predlažemo u važeći Zakon o psihološkoj djelatnosti dodati novi članak 46.a, koji glasi: „(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 20.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj prekršajno odgovorna pravna osoba koja omogući preslikavanje ili uvid neovlaštenim osobama, u cjelini ili dijelovima, posebno zaštićenih psihodijagnostičkih sredstava ili koja propusti zaštititi posebno zaštićena psihodijagnostička sredstva od preslikavanja ili uvida neovlaštenih osoba. (2) Za prekršaj iz stavka 1. ovog članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 10.000,00 kuna. (3) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba koja omogući preslikavanje ili uvid neovlaštenim osobama, u cjelini ili dijelovima, posebno zaštićenih psihodijagnostičkih sredstava ili koja propusti zaštititi posebno zaštićena psihodijagnostička sredstva od preslikavanja ili uvida neovlaštenih osoba.“</p>	
128	<p>Gestalt centar Homa, d.o.o. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 9. Članak 9. stavak (7): U slučaju da Ministarstvo uskrati suglasnost na Odluku iz stavka 5. ovoga članka ili se Odluka o visini članarine ne donese za tekuću godinu članovi plaćaju i dalje članarinu u do tada važećem iznosu, a do roka donošenja nove odluke usuglašene s Ministarstvom. Obrazloženje: obustavom plaćanja članarine obustavlja se dotok osnovnog izvora sredstava za rad Komore, pa bi time bio ugrožen daljnji rad Komore.</p>	<p>Nije prihvaćen Intencija predmetne odredbe je zaštita članova Komore od nametanja pretjeranih financijskih obveza, koja se postiže dvojako – propisivanjem da se visina članarine utvrđuje odlukom Skupština Komore, a uz prethodnu suglasnost Ministarstva. Također, dodavanjem nove odredbe kojom se propisuje da obveza plaćanja članarine prestaje do donošenja nove odluke, u slučaju da se uskrati suglasnost na Odluku ili se Odluka o visini članarine ne donese za tekuću godinu, sprječava se mogućnost da članovi Komore i dalje imaju obvezu plaćanja jednake visine članarine, i ako Komora predmetnu odluku ne donese ili je ne donese u propisanom roku.</p>
129	<p>Hrvatska psihološka komora NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 9. I. Sukladno odredbi članka 19. stavka 1. važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti Hrvatska psihološka komora je samostalna i neovisna strukovna organizacija psihologa u Republici Hrvatskoj koja se brine za razvoj, stručnost, etičnost, zakonitost i ugled</p>	<p>Nije prihvaćen Intencija predmetne odredbe je zaštita članova Komore od nametanja pretjeranih financijskih obveza, koja se postiže dvojako – propisivanjem da se visina članarine utvrđuje odlukom Skupština Komore, a uz prethodnu suglasnost Ministarstva. Također, dodavanjem nove odredbe kojom se propisuje da obveza plaćanja članarine prestaje do donošenja nove odluke, u slučaju da se uskrati suglasnost na</p>

u psihološkoj djelatnosti na teritoriju Republike Hrvatske, a sukladno stavku 2. istog članka, Komora ima status pravne osobe s javnim ovlastima. Nadalje, odredbom članka 21. istog propisa određeno je da Komora kao javne ovlasti obavlja poslove i ovlasti podijeljene u osam zasebnih alineja. U smislu navedenog, predloženu odredbu nalazimo protivnom i ograničavajućom u odnosu na pravo na slobodno udruživanje te protivnu svrsi i ciljevima ostvarenim povjeravanjem javnih ovlasti Komori. Podsjećamo stručnog nositelja izrade Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti kako javne ovlasti pravnih osoba u suštini predstavljaju izvorne poslove državne uprave čije je bitno obilježje i nadalje, neovisno o subjektu koji ih provodi, upravo javni interes. Stoga, kako bi javni interes provođenjem povjerenih javnih ovlasti i poslova mogao biti ostvaren i u skladu sa zahtjevima proglašene pravne države, nužno je osigurati temeljne pretpostavke koje pritom nužno obuhvaćaju materijalnu i financijsku dostatnost tijela kojem su iste ovlasti i poslovi delegirani. Također opetovano podsjećamo stručnog nositelja izrade Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti, koji prema odredbama važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti raspolaže institutom prethodnog mišljenja na financijske akte Komore te je stoga upoznat sa izvorima i načinom financiranja Komore, kako je članarina osnovni izvor financiranja ovog tijela, uključujući i financiranje obavljanja svih zakonom predviđenih poslova. Pritom ukazujemo i na činjenicu kako Komora nije primatelj dotacija niti doprinosa iz državnog proračuna kao niti iz proračuna jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, čak ni u djelu financiranja javnih ovlasti, pa je tim manje razumljiva intencija stručnog nositelja da predloženom odredbom zadire u financijsku autonomiju uvođenjem instituta koji u svojem ostvarenju predviđa potpunu obustavu financiranja Komore. U pojedinim okolnostima takva obustava može trajati neodređeno vrijeme. Komora ima redovite mjesečne troškove, izdatke za zaposlenike, režijske troškove, troškove uredskog materijala, poštarine i dr. Više od polovice svih članova Komore članarinu uplaćuje obustavom sa plaće koja je kao takva unesena u COP te dio članova ne bi prekinuo s uplatama, a dio članova bi prestao plaćati članarinu. Sve takve promjene odrazile bi se na urednost financijskog poslovanja i na teškoće u usklađivanju financijskog poslovanja s postojećim propisima Predviđenom normativnom mjerom nerazmjerno se, u odnosu na bilo koji legitiman cilj, ograničava raspolaganje izvornim sredstvima Komore koja ne predstavljaju javna sredstva niti u užem niti u širem smislu niti su prikupljena od poreznih obveznika već predstavljaju financijska sredstva koja potječu od samih članova Komore. Sukladno ustavnosudskoj praksi i važećoj praksi nadnacionalnih sudova na europskoj razini, cilj pojedine zakonske mjere ocjenjuje se legitimnim ukoliko je određena norma propisana radi ostvarenja ili zaštite pojedinih ustavnih vrednota ili zaštićenih ustavnih dobara ili ako teži ostvarenju nekog od ciljeva koji proizlaze iz Ustava. U odnosu na

Odluku ili se Odluka o visini članarine ne donese za tekuću godinu, sprječava se mogućnost da članovi Komore i dalje imaju obvezu plaćanja jednake visine članarine, i ako Komora predmetnu odluku ne donese ili je ne donese u propisanom roku.

	<p>privatnopravne aspekte i obilježja Komore kao udruženja, ovo tijelo nalazi predloženu normativnu mjeru nesukladnom i suprotnom ustavnom i konvencijskom pravu na slobodno udruživanje koje pravo Ustav Republike Hrvatske ograničava tek zabranom nasilnog ugrožavanja demokratskoga ustavnog poretka, te neovisnosti, jedinstvenosti i teritorijalne cjelovitosti Republike (članak 43. stavak 2. Ustava Republike Hrvatske). Jednako tako, Europska konvencija o ljudskim pravima i temeljnim slobodama pravo na slobodno udruživanje ograničava isključivo onim ograničenjima koja su propisana zakonom i koja su u demokratskom društvu nužna radi interesa državne sigurnosti ili javnog reda i mira, radi sprječavanja nereda ili zločina, radi zaštite zdravlja ili morala ili radi zaštite prava i sloboda drugih. Slijedom svega, predloženu normativnu mjeru u djelu koji predviđa potpunu obustavu financiranja nalazimo izuzetno opasnim i nepromišljenim prijedlogom koji bez legitimnog cilja i svrhe nerazmjerno zadire u samostalnost Komore kao samostalne strukovne organizacije, a iste mjere i rješenja ujedno nalazimo ozbiljnom prijetnjom po interese društvene zajednice u cijelosti. III. Slijedom svega, predlažemo u članku 24. važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti dodati novi stavak 7., koji glasi: (7) Ako Ministarstvo u roku od 30 dana od dana dostave Odluke o visini članarine za iduću godinu ne izda niti uskrati izdavanje suglasnosti, smatra se da je suglasnost izdana.“.</p>	
130	<p>Dejvid Zombori NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 9. Smatram nedopustivim mogućnost de facto suspenzije plaćanja članarine ukoliko se ne donese odluka o visini članarine kao što se predlaže: „(7) U slučaju da se uskrati suglasnost na Odluku iz stavka 5. ovoga članka ili se Odluka o visini članarine ne donese za tekuću godinu, obveza plaćanja članarine iz stavka 4. ovoga članka prestaje do donošenja nove odluke.“ Komora je tijelo sa javnim ovlastima, koje provodi temeljem Zakona i u svrhu toga zapošljava određeni broj djelatnika - profesionalaca u tajništvu. Kao takva ima odgovornosti u materijalnom poslovanju i financiranju javne djelatnosti koje ne smije doći u pitanje zbog narušenog prihoda, gdje upravo članarine čine većinu sredstava nužnih za funkcioniranje Komore. Predlažem, da u slučaju neprihvatanja visine članarine na skupštini ili uskrate suglasnosti, iznos članarine ostaje kao protekle godine (nepromijenjen) do donošenja nove odluke, pri čemu nova odluka ne može biti identična odbijenoj odnosno onoj za koju je uskraćena suglasnost Ministarstva.</p>	<p>Nije prihvaćen Intencija predmetne odredbe je zaštita članova Komore od nametanja pretjeranih financijskih obveza, koja se postiže dvojako – propisivanjem da se visina članarine utvrđuje odlukom Skupština Komore, a uz prethodnu suglasnost Ministarstva. Također, dodavanjem nove odredbe kojom se propisuje da obveza plaćanja članarine prestaje do donošenja nove odluke, u slučaju da se uskrati suglasnost na Odluku ili se Odluka o visini članarine ne donese za tekuću godinu, sprječava se mogućnost da članovi Komore i dalje imaju obvezu plaćanja jednake visine članarine, i ako Komora predmetnu odluku ne donese ili je ne donese u propisanom roku.</p>

131	<p>Helena Rašić Radauš NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 10. Podržavam prijedlog HPK o potrebi uslađivanja Zakona i usklađivanje odredaba važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti s institutima unesenim u Statut Hrvatske psihološke komore. Postojeće iskustvo ukazuje na puno poteškoća u radu Skupštine kad je on/a istovremeno i Predsjednik Skupštine te je te dvije uloge potrebno odvojiti.</p>	<p>Nije prihvaćen Predsjednika Komore bira Skupština iz redova svojih članova, a Predsjednik Komore predstavlja i zastupa Komoru i odgovara za zakonitost njezina rada te obavlja poslove određene ovim Zakonom i statutom Komore. Također, Predsjednik Komore Skupštinu Komore saziva, njome predsjedja, te potpisuje akte Skupštine. Uvođenje nove funkcije Predsjednika Skupštine u tom je smislu nesvrishodno.</p>
132	<p>Danijel Mišura NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 10. Slažem se s kolegama o potrebi uvođenja Predsjednika Skupštine kao neovisnog tijela.</p>	<p>Nije prihvaćen Predsjednika Komore bira Skupština iz redova svojih članova, a Predsjednik Komore predstavlja i zastupa Komoru i odgovara za zakonitost njezina rada te obavlja poslove određene ovim Zakonom i statutom Komore. Također, Predsjednik Komore Skupštinu Komore saziva, njome predsjedja, te potpisuje akte Skupštine. Uvođenje nove funkcije Predsjednika Skupštine u tom je smislu nesvrishodno.</p>
133	<p>Ivan Zečević NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 10. Slažem se s kolegama o potrebi uvođenja Predsjednika Skupštine kao neovisnog tijela s kojim će se moći umanjiti sukob interesa koji Predsjednik HPK može imati.</p>	<p>Nije prihvaćen Predsjednika Komore bira Skupština iz redova svojih članova, a Predsjednik Komore predstavlja i zastupa Komoru i odgovara za zakonitost njezina rada te obavlja poslove određene ovim Zakonom i statutom Komore. Također, Predsjednik Komore Skupštinu Komore saziva, njome predsjedja, te potpisuje akte Skupštine. Uvođenje nove funkcije Predsjednika Skupštine u tom je smislu nesvrishodno.</p>
134	<p>Anita Lauri Korajlija NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 10. Podržavam prijedlog HPK o potrebi uslađivanja Zakona i usklađivanje odredaba važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti s institutima unesenim u Statut Hrvatske psihološke komore. Postojeće iskustvo ukazuje na puno poteškoća u radu Skupštine kad je on/a istovremeno i Predsjednik Skupštine te je te dvije uloge potrebno odvojiti.</p>	<p>Nije prihvaćen Predsjednika Komore bira Skupština iz redova svojih članova, a Predsjednik Komore predstavlja i zastupa Komoru i odgovara za zakonitost njezina rada te obavlja poslove određene ovim Zakonom i statutom Komore. Također, Predsjednik Komore Skupštinu Komore saziva, njome predsjedja, te potpisuje akte Skupštine. Uvođenje nove funkcije Predsjednika Skupštine u tom je smislu nesvrishodno.</p>

135	<p>Hrvatska psihološka komora NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 10.</p>	<p>Nije prihvaćen</p>
	<p>I. Kako je vidljivo iz materijala „NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI – PRILOZI RASPRAVI“ koji su predstavnici Hrvatske psihološke komore pisanim putem dostavili svim članovima Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti i koji čini prilog zapisnicima sjednica iste Radne skupine, od strane predstavnika Komore predloženo je usklađivanje odredaba važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti sa institutima unesenim u Statut Hrvatske psihološke komore (Narodne novine broj 21/21) i to na izričito traženje predstavnika istog ministarstva. Podsjećamo, kako je upravo na traženje predstavnika istog tijela državne uprave u članak 14. Statuta, s obrazloženjem dokidanja nepoželjne akumulacije ovlasti u tijelu Predsjednika Komore, unesen institut predsjednika Skupštine na način da se stavkom 1. istog članka određuje da Skupštini predsjedja i akte Skupštine potpisuje predsjednik Skupštine. Sukladno navedenom, a radi jasnijeg i preciznijeg određivanja ovlasti tijela Komore te međusobnog usklađivanja važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti i Statuta, predstavnici Komore u Radnoj skupini zatražili su da se u članku 26. stavku 2. važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti, riječi: „saziva predsjednik Komore“ zamijene riječima: „saziva, njome predsjedja te akte Skupštine potpisuje predsjednik Skupštine“.</p> <p>II. Također, predlaže se u članku 26. važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti iza stavka 2. dodati stavak 3., koji glasi: „(3) Zamjenik predsjednika Skupštine mijenja predsjednika Skupštine u slučaju njegove spriječenosti.“. III. Konačno, u članku 9. Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti predlažemo mijenjati stavak 7., tako da glasi: „(7) U slučaju da se uskrati suglasnost na Odluku iz stavka 5. ovoga članka ili se Odluka o visini članarine ne donese za tekuću godinu, do donošenja nove odluke primjenjuje se Odluka o visini članarine za prethodnu godinu.“</p>	<p>Predsjednika Komore bira Skupština iz redova svojih članova, a Predsjednik Komore predstavlja i zastupa Komoru i odgovara za zakonitost njezina rada te obavlja poslove određene ovim Zakonom i statutom Komore. Također, Predsjednik Komore Skupštinu Komore saziva, njome predsjedja, te potpisuje akte Skupštine. Uvođenje nove funkcije Predsjednika Skupštine u tom je smislu nesvrishodno.</p>

136	<p>BOŽIDAR NIKŠA TARABIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 10.</p> <p>Ne slažem se sa prijedlogom izmjena koji je dala koelgica Mirna Petretić Vukov. Njezini ciljevi mi djeluju plemenito no način njihove provedbe vidim manjkavim. Smatram da je izvorni prijedlog izmjena dobar. Ako predsjednik HPK predsjedava Skupštinom HPK onda to znači da je obavezan sudjelovati u radu Skupštine HPK što je preduvjet ostvarenja mogućnosti članova Skupštine HPK da tijekom sjednice Skupštine predsjedniku postavljaju pitanja i pozovu ga na odgovornost. Uvođenjem Predsjednika Skupštine kao ceremonijalne funkcije se otvara mogućnost da predsjednik HPK uopće ne sudjeluje aktivno u radu Skupštine HPK te da na taj način izbjegne jedinu postojeću mogućnost izravne i neizbježne konfrontacije sa članovima Skupštine HPK. Budući da Skupština HPK nije elektivno tijelo nego je čine svi članovi HPK nema ni sa te strane potrebe za ustanovljavanjem ceremonijalne uloge Predsjednika skupštine HPK.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
137	<p>Mirna Petretić Vukov NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 10.</p> <p>Predlažem da čl. 26 st 2 glasi: "Skupštinu Komore saziva predsjednik Komore koji i potpisuje akte Skupštine. Skupštinom predsjedava Predsjednik Skupštine" Predlažem uvođenje uloge Predsjednika Skupštine radi pojednostavljivanja organizacije rada Skupštine i osiguravanja veće transparentnosti rada Skupštine. Uloga i zadaci Predsjednika Skupštine kao i ostalih tijela je određena općim aktima Komore.</p>	<p>Nije prihvaćen Predsjednika Komore bira Skupština iz redova svojih članova, a Predsjednik Komore predstavlja i zastupa Komoru i odgovara za zakonitost njezina rada te obavlja poslove određene ovim Zakonom i statutom Komore. Također, Predsjednik Komore Skupštinu Komore saziva, njome predsjedava, te potpisuje akte Skupštine. Uvođenje nove funkcije Predsjednika Skupštine u tom je smislu nesvrshodno.</p>
138	<p>andreja bogdan NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 11.</p> <p>Procedura donošenja , izmjena i dopuna zakona mnogo je kompliciranija nego promjena Statuta i drugih općih akata Komore. Za rad u pojedinim tijelima Komore postoji relativno mali interes članova, a tek na posljednjim dopisnim Skupštinama HPK sudjelovalo je 10 posto ukupnih članova. Članovi su zainteresirani za izborne Skupštine, ali mnogo manje za one radnog karaktera na kojem treba donositi odluke i usvajati pravilnike, planove i izvješća. Stalno propitivanje odluka koje je donijela Skupština u jednom sastavu, osporavanje od članova i neusvajanje zapisnika koji dolaze na drugu Skupštinu znatno usporava rad svih tijela Komore i obavljanje njenih zakonom predviđenih zadaća. Način izbora predstavnika koji su motivirani na višegodišnji angažman u radu tijela Komore doprinio bi bržem donošenju odluka.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>

139	<p>Amir Zulić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 11. Član sam UO HPK i ne podržavam zahtjev osobe koja se predstavlja kao "HPK" o uvođenju delegatskog sustava. Ovdje se radi o nečijem pojedinačnom prijedlogu i interesu, a ne odluci UO HPK ili Skupštine HPK, koji o delegatskom sustavu prije ovih promjena Zakona nisu ni raspravljali. Kao što se vidi iz velike većine komentara, delegatski sustav nije opcija, bar ne dok o tome ne odluči sama Skupština HPK. U današnje vrijeme svi smo naučili funkcionirati online. Skupštine HPK i sva glasanja na Skupštini HPK mogu se bez problema provoditi online te time omogućiti da svaki član Skupštine prati Skupštinu i glasa na Skupštini. Protiv sam bilo kakvog oblika nametanja delegatskog sustava koji bi ugrozio prava članova HPK. Podržavam Ministarstvo u zadržavanju postojećih glasačkih prava članova HPK.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
140	<p>Ana Sakoman NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 11. Članica sam Hrvatske psihološke komore te članica Nadzornog odbora. Ne podržavam komentar Hrvatske psihološke komore u kojem se predlaže uvođenje delegatskog modela organiziranja Skupštine. Delegatski model Skupštine nikada nije niti predložila niti izglasala Skupština, kao niti jedno tijelo HPK, on nije odraz želje članstva, a razlog neodržavanja Skupština i teškoća u donošenju akata nije brojno članstvo HPK već drugi, osobni, pojedinačni i netransparentni razlozi koji nemaju veze sa strukom i/ili s radom HPK.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
141	<p>KAROLINA BABLI NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 11. Članica sam Hrvatske psihološke komore. Ne podržavam komentar Hrvatske psihološke komore u kojem se predlaže uvođenje delegatskog modela organiziranja Skupštine. Delegatski model Skupštine nikada nije niti predložila niti izglasala Skupština, kao niti jedno tijelo HPK, on nije odraz želje članstva, a razlog neodržavanja Skupština i teškoća u donošenju akata nije brojno članstvo HPK već drugi, osobni, pojedinačni i netransparentni razlozi koji nemaju veze sa strukom i/ili s radom HPK.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
142	<p>Maja Golec NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 11. Članica sam Hrvatske psihološke komore. Ne podržavam komentar Hrvatske psihološke komore u kojem se predlaže uvođenje delegatskog modela organiziranja Skupštine jer isto nikada nije izglasano od strane Skupštine.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>

143	<p>KRISTINA KRULIĆ KUZMAN NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 11. Članica sam Hrvatske psihološke komore te članica Nadzornog odbora. Ne podržavam komentar Hrvatske psihološke komore u kojem se predlaže uvođenje delegatskog modela organiziranja Skupštine. Delegatski model Skupštine nikada nije niti predložila niti izglasala Skupština, kao niti jedno tijelo HPK, on nije odraz želje članstva, a razlog neodržavanja Skupština i teškoća u donošenju akata nije brojno članstvo HPK već drugi, osobni, pojedinačni i netransparentni razlozi koji nemaju veze sa strukom i/ili s radom HPK.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
144	<p>Danijel Mišura NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 11. Član sam Hrvatske psihološke komore. Ne podržavam komentar Hrvatske psihološke komore u kojem se predlaže uvođenje delegatskog modela organiziranja Skupštine. Delegatski model Skupštine nikada nije niti predložila niti izglasala Skupština, kao niti jedno tijelo HPK, on nije odraz želje članstva, a razlog neodržavanja Skupština i teškoća u donošenju akata nije brojno članstvo HPK već drugi, osobni, pojedinačni i netransparentni razlozi koji nemaju veze sa strukom i/ili s radom HPK.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
145	<p>Majda Joha NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 11. Ne podržavam prijedlog HPK o uvođenju delegatskog sustava.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
146	<p>ILIJANA GRGIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 11. Kao član Hrvatske Psihološke Komore ne slažem se s prijedlogom osobe koja se predstavlja kao HPK, u kojem se zalaže za uvođenje delegatskog sustava glasovanja. Moje mišljenje je kako bi Skupštinu i dalje trebali činiti članovi HPK jer oni su ti koji čine Komoru i koji plaćaju članarinu (pa time i troškove Komore). Mislim da je u današnje vrijeme, s obzirom na napredak tehnologije, (ukoliko postoji volja) moguće organizirati dopisnu skupštinu (on-line). Time bi se vjerojatno i povećao broj psihologa koji bi na njoj sudjelovali, jer ne bi morali putovati do Zagreba, čime bi se dodatno pojednostavilo sudjelovanje članova HPK na skupštini. Također, potpisujem sve komentare kolega koji su bili protivni uvođenju delegatskog sustava glasovanja.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>

147	<p>Elvira Vučković NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 11. Kao član HPK ne podržavam prijedlog HPK o uvođenju delegatskog sustava, time se narušava demokratičnost Komore. Psiholozi nisu najbrojnija struka, sigurno, kao što je sigurno da se, bar u današnje doba, može organizirati online. Kao što moju članarinu ne plaća nitko drugi, tako nije u redu da umjesto mene glasuje neki delegat. Time se otvara put za manipulacije.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
148	<p>Tina Krznarić Jaković NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 11. Članica sam Hrvatske psihološke komore. Ne podržavam komentar Hrvatske psihološke komore u kojem se predlaže uvođenje delegatskog modela organiziranja Skupštine. Delegatski model Skupštine nikada nije niti predložila niti izglasala Skupština, niti Upravni odbor, kao niti jedno tijelo HPK. Članstvo jasno komunicira vodstvu Komore da je PROTIV uvođenja delegatskog sustava. Nije jasno tko piše ove komentare pod identitetom Hrvatske psihološke komore, te s čijim se i kakvim ovlastima predstavlja da piše u ime Hrvatske psihološke komore. Hrvatska psihološka komora su njeni članovi, a ne samo njeno vodstvo.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
149	<p>Toni Erdfeld NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 11. Ne slažem se s prijedlogom uvođenja delegatskog sustava u upravljanje HPK. Smatram da Skupštinu moraju činiti svi članovi Komore, a živimo u vremenu u kojem je direktna demokracija dostupnija nego ikad. O takvom prijedlogu, kao ni o drugim prijedlozima za ovaj Zakon o izmjenama i dopunama ZPD-a, na žalost nije raspravljao niti Upravni odbor u sadašnjem sazivu, a niti Skupština, koja već više od godinu dana nije imala priliku raspravljati o niti jednoj odluci koji je donijela. Nedostatak mogućnosti rasprave na Skupštini, donošenje akata bez mogućnosti davanja amandmana, smatram elementarnim nedostatkom demokracije u HPK. I to je osnovni problem HPK, a ne broj članova. Smatram da bi minimum demokratske korektnosti bio čuti raspravu i mišljenje Skupštine.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
150	<p>Ivan Zečević NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 11. Kao aktivni član HPK ne slažem se s navodom HPK da se uvede delegatski sustav niti mi je jasno kako je netko u ime "HPK" mogao ostaviti ovakav komentar, a da se ne potpiše. O delegatskom sustavu nikad ni jedno tijelo (Skuština, razredi, Upravni odbor, Nadzorni odbor, Povjerenstva ili Radna tijela za predloženi novi ZoPD) nije raspravljalo, štoviše, svaka rasprava o tome se je utišavala te je sama predsjednica HPK tvrdila da o tome nema ni govora. Sada naime, pokušava se predstaviti da HPK ne funkcionira i da nam je delegatski sustav neophodan,</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>

poželjan i dobar za nas kao članove. To nikako nije istina, a naročito ne da je to u cilju poboljšanja komunikacije i provođenja želja članova, odnosno veće uključenosti članova u rad HPK. Ne znam tko i zašto ostavlja ovakve sramotne komentare, ali treba imati nekoliko stvari na umu. HPK se poziva na regulaciju drugih komora iz sustava zdravstvene i socijalne skrbi, ali i na inozemne komparacije. Naime, realnost je takva da je HPK stalo da nekih usporedbi, onda bi sama pazila na neke stvari koje su apsurdne i nisu u skladu s komparacijama o kojima sama priča. Da bi psiholozi dobili licencu izdvajali su 1.600,00kn, a liječnici 100,00, dok kolege iz socijalnog sustava 200,00-300,00kn. HPK je onda mogla sniziti troškove pristupa struci jer su tako i druge komore napravile, a to bi bilo dobro za njezine članova- no to nije napravljeno. Nadalje, stručni ispit su zdravstveni radnici ukinuli, a kolege iz socijale (defektolozi, socijalni radnici i pedagozi) priznaju ispit za licencu onaj od ministarstva, a ne njihove komore. U EU nekoliko država traži ispit, ali njihovo ministarstvo provodi provjeru, a ne regulatorno psihološko tijelo (što je u RH HPK). Dakle, HPK je mogla ukinuti svoj stručni ispit i priznavati ispite iz ministarstva jer nema znanstvenih, stručnih ni pravnih argumenata da zadržava svoj ispit, naročito ukoliko pričamo o komparaciji s drugim komorama u RH ili regulacijom psihologije u EU. Suština je da postoji niz nedosljednosti u funkcioniranju HPK, ali one nisu odraz loše aktivnosti članova ili problema s unajmljivanjem prostora (jer to nikad nije bio toliki problem zapravo), već nečija, osobna vizija, što se sa HPK treba raditi, a s čim se članovi nikako ne slažu. Nadalje, HPK je imala niz prilika poboljšati status članova (npr. članovi su tražili elektronsko glasovanje i izglasali ga, ali je predsjednica HPK bila aktivno protiv takvog sustava). Članovi i dalje žele da se čuje njihov vlastiti glas kroz elektronsko glasovanje kakav imaju brojne komore u RH (npr. liječnička), ali i u EU. Ukoliko je HPK doista do aktivnosti članova i do toga da čuje njihovo mišljenje, onda će uvesti elektronsko glasovanje, a ne delegatski sustav jer delegatski sustav ne omogućava aktivnost svih članova niti da se čuje glas i potreba svih članova. Dovoljno je samo obratiti pažnju da osoba koja komentira u ime HPK nije ni stavila svoj osobni potpis, da se zna tko je komentirao. Naravno, to je s razlogom jer bi takva osoba onda mogla odgovarati za ovakvo iznošenje neistina u ime HPK i njezinih članova. Prihvatanje komentara od HPK bilo bi grubo narušavanje onoga za što se se povjerenstva, Skupština, UO i druga bitna tijela, ali i individualni članovi borili, a to je - pravo individualnog glasa i da kažemo svoje osobno mišljenje. Nadam se da ministarstvo neće prihvatiti delegatski sustav niti apsurdno, neistinito obrazloženje koje je priloženo kao argument za njegovo prihvaćanje.

151	<p>Helena Rašić Radauš NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 11.</p> <p>Ne znamo tko točno piše predstavke HPK u ovim komentarima, ali voljela bih da se potpiše kako bih mogla podnijeti prijavu protiv te osobe zbog zastupanja ideja protivno volji i interesu članova, čime evidentno pokušavaju lažno predstaviti navedene prijedloge kao odluku ili ideju skupštine ili UO HPK. HPK čine članovi, ne jedna ili pet osoba iza tipkovnice i osoba koja piše ove komentare nema legitimitet niti legalnost za iste. Dislajkanjem komentara stvarnih članova Komore i samim tim članova Skupštine koji ukazuju na nepravilnosti u radu i javnom djelovanju HPK samo potvrđuju obezvrijeđivanje članova od kojih se na kraju priče naplaćuju i zbog kojih u stvarnosti i postoje, kao i činjenicu da NIKADA o navedenom nisu konzultirali Skupštinu.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
152	<p>SANDRA MATOŠINA BORBAŠ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 11.</p> <p>Članica sam Hrvatske psihološke komore. Ne podržavam komentar Hrvatske psihološke komore u kojem se predlaže uvođenje delegatskog modela organiziranja Skupštine. Delegatski model Skupštine nikada nije niti predložila niti izglasala Skupština, kao niti jedno tijelo HPK, on nije odraz želje članstva, a razlog neodržavanja Skupština i teškoća u donošenju akata nije brojno članstvo HPK već drugi, osobni, pojedinačni i netransparentni razlozi koji nemaju veze sa strukom i/ili s radom HPK.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
153	<p>MIA ROGIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 11.</p> <p>Nikako se ne slažem s komentarom predstavnika Hrvatske psihološke komore (HPK). To što nas ima sve više i dalje ne mora biti argument za delegatsku Skupštinu. Skupštine se mogu organizirati elektronski, kao i glasanje, danas postoje načini (platforme) da se iste provedu u skladu s propisima i etičkim standardima. Osim toga takvu odluku (kako ćemo mi članovi organizirati Skupštine) mogu donijeti samo članovi HPK i nikako se ne može nametnuti Zakonom. U postojećem kao i u novom prijedlogu Zakona piše da je komora "samostalna i neovisna strukovna organizacija psihologa u Republici Hrvatskoj" i da je najviše tijelo upravljanja Skupština, pa se u skladu s time ista ne može odjednom promijeniti, odnosno sustav upravljanja samostalnom i neovisnom organizacijom mijenjati bez odluke članova.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>

154	<p>BOŽIDAR NIKŠA TARABIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 11.</p> <p>Članovi Hrvatske psihološke komore već dugu niz godina Hrvatskoj psihološkoj komori jasno i izravno komuniciraju da su PROTIV uvođenja delegatskog sustava te ova kao i sva prošla nastojanja uvođenja istog ne predstavljaju niti mišljenje članova Hrvatske psihološke komore niti upravljajućih struktura Hrvatske psihološke komore (primarno – Upravnog odbora HPK). Riječ je o osobnim nastojanjima koja se neopravdano plasiraju kao stav i mišljenje HPK. Članovi HPK NE ŽELE uvođenje delegatskog sustava.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
155	<p>SONJA PRIBELA-HODAP NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 11.</p> <p>Kao članica HPK-a ne podržavam zahtjeve HPK o uvođenju delegatskog sustava i napominjem da se radi o nečijem pojedinačnom prijedlogu, a ne odluci UO HPK, koja o delegatskom sustavu prije ovih promjena Zakona nije raspravljala. Ovakva promjena, koja ima velike posljedice na članove HPK i njihova prava može biti predložena ispred HPK samo nakon temeljite rasprave na Skupštini HPK i u slučaju usvajanja od strane većine članova Skupštine. Stoga podržavam Ministarstvo u zadržavanju postojećih glasačkih prava članova HPK.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
156	<p>Anita Lauri Korajlija NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 11.</p> <p>Kao članica UO HPK ne podržavam zahtjeve HPK o uvođenju delegatskog sustava i napominjem da se radi o nečijem pojedinačnom prijedlogu, a ne odluci UO HPK, koja o delegatskom sustavu prije ovih promjena Zakona nije raspravljala. Ovakva promjena, koja ima velike posljedice na članove HPK i njihova prava može biti predložena ispred HPK samo nakon temeljite rasprave na Skupštini HPK i u slučaju usvajanja od strane većine članova Skupštine. Stoga podržavam Ministarstvo u zadržavanju postojećih glasačkih prava članova HPK.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>

157	<p>Snježana Grgić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 11. Članica sam Hrvatske psihološke komore. Ne podržavam komentar Hrvatske psihološke komore u kojem se predlaže uvođenje delegatskog modela organiziranja Skupštine. Smatram da su organizacijske teškoće koje se navode u obrazloženju komentara premostive. Zadnjih nekoliko Skupština na kojima se biralo novog u predsjednika.icu organiziralo se dopisno te je postojao pokušaj organiziranja Skupštine online. Smatram da je moguće poboljšati i održavati online skupštine te smatram da je i ekološki prihvatljivija opcija održavanje online Skupštine koja okuplja i više tisuća članova naspram skupštine u živo koja okuplja nekoliko desetaka članova iz različitih područja Hrvatske.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
158	<p>VANJA TOČAKOVIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 11. Slažem se s kolegicama Rašić i Sremec.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
159	<p>Helena Rašić Radauš NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 11. Ne podržavam prijedlog HPK o uvođenju delegatskog sustava, time se narušava demokratičnost Komore. Komora nije mastodont kakvim ga HPK želi predstaviti, a otežano upravljanje i pogrešno predstavljanje izuzetno kompliciranim organiziranje skupštine na kojoj mogu sudjelovati svi članovi je malevolentno prema članovima i proizlazi iz samosabotiranja tijela komore, a ne stvarnih teškoća. Komoru čine njeni članovi, a ne delegati. Postoji prostor za organiziranje skupštine više tisuća članova, zove se Internet.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
160	<p>TAMARA SREMEC NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 11. Članica sam Hrvatske psihološke komore i komentar HPK u kojem se predlaže uvođenje delegatskog modela organiziranja Skupštine smatram apsolutno neutemeljenim. Naime o načinu upravljanja eventualnu odluku može donijeti Skupština koja je i po važećem i po predloženom Nacrtu zakona najviše tijelo upravljanja Komorom i ta odluka ne može biti donesena Zakonom.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
161	<p>Hrvatska psihološka komora NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 11. I. Uvažavajući potrebu zaštite pravne sigurnosti i unutarnje usklađenosti pravnog poretka Republike Hrvatske, Komora podržava ex ante kontrolu općih akata koje donosi Komora, a osobito onih akata kojima se razrađuju javne ovlasti iz članka 21. Zakona o psihološkoj djelatnosti. Značajnu okolnost u odnosu na nužnost prethodne kontrole predstavlja nametnuto ustrojstvo i organizacija Skupštine</p>	<p>Nije prihvaćen Člankom 32. st. 2. važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti propisuje da se Statutom Komore uređuje organizacija i ustrojstvo, zadaće, nadležnost, sastav, način izbora i odlučivanja tijela Komore, prava i obveze njezinih članova te sva druga pitanja važna za dostojanstvo struke, zaštitu članstva i psihološke djelatnosti u Republici Hrvatskoj. Skupštinu Komore čine svi članovi Komore kako bi se svima omogućilo uključivanje u tijela Komore, kao i odlučivanje o stvarima bitnim za profesiju. Slijedom toga, o navedenom može odlučiti Skupština Komore, umjesto</p>

Komore koju čine svi njeni članovi, iako se ovako predviđenom kontrolom (u stvarnosti vatrogasnom mjerom) samo u manjem djelu otklanjaju štetne posljedice nametnutog rješenja bez presedana. Naime, niti u Republici Hrvatskoj niti komparativno, nije nam poznat slučaj organizacije čiji bi broj članova predstavničkog tijela bio jednak ili čak približan Zakonom o psihološkoj djelatnosti određenom broju članova Skupštine Hrvatske psihološke komore. Tako niti u kontekstu političkih organizacija ili udruga građana, za koje je potrebno naglasiti da po svojoj prirodi ne odgovaraju bitnim obilježjima komora jer nemaju javne ovlasti niti su tijela javne vlasti, nisu poznati primjeri funkcionalnih oblika predstavničkih tijela koja bi brojala više tisuća članova, a čije bi sazivanje u intervalima kao u konkretnom slučaju predstavljalo zakonski određenu pretpostavku donošenja odluka nužnih za redovan rad. Uzimajući u obzir djelokrug poslova Skupštine utvrđen člankom 27. važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti u kontekstu redovnog poslovanja Komore u trenutnim okolnostima, osoba ovlaštena za sazivanje sjednica Skupštine trebala bi u jednoj kalendarskoj godini na dnevni red sjednica Skupštine predložiti donošenje godišnjeg programa rada, financijskog plana, odluke o godišnjem izvješću o radu, odluke o financijskom izvješću, odluke o visini članarine te niz općih akata, u koju svrhu je na svaku sjednicu Skupštine potrebno pozvati svih približno 4.500 članova Komore. Tako samo Plan savjetovanja s javnošću predviđa upućivanje najmanje 26 općih akata na sjednice Skupštine u 2021. godini. Takav minimalni godišnji sadržaj sjednica Skupštine, u svrhu obavljanja poslova redovnog funkcioniranja, iziskuje ponavljanje složenog postupka sazivanja i organiziranja sjednica Skupštine najmanje dva puta, a optimalno i do deset puta godišnje. Pritom, u odnosu na tehničke i praktične aspekte, ukazujemo kako očekivanom dinamikom povećanja broja članova Komore, koji broj će u kratkoročnom vremenskom razdoblju premašiti broj od 5.500 članova, Komori za održavanje sjednica Skupštine u Gradu Zagrebu ne bi bile dostatne, primjerice, niti velika dvorana Doma sportova sa 5.000 niti Košarkaški centar Dražen Petrović sa ukupno 5.400 sjedećih mjesta, ne uzimajući pritom u obzir niti protuepidemijske mjere. Također, priroda Skupštine kao tijela sastavljenog od iznimno velikog broja članova, koje je praktično nemoguće sazivati i njime rukovoditi u razumnom vremenu, izravno onemogućava normalno i uredno poslovanje Komore. Takav je sastav ujedno u izravnoj suprotnosti s demokratskim načelima budući da nestalan sastav i broj članova Skupštine ne omogućavaju i ne pogoduje informiranoj i artikuliranoj raspravi, pa tako ni donošenju kvalitetnih odluka. Fluidan sastav, koji u pravilu podrazumijeva potpunu izmjenu strukture i sastava Skupštine na svakoj narednoj sjednici, rezultira kontinuiranom promjenom izražene političke i upravljačke volje te vrlo često dovodi do donošenja konfliktnih odluka ili odlučivanja kojim se osporavaju ili derogiraju prethodno donesene odluke, čak i kada su osporavane odluke donesene na sjednicama koje su netom prethodile aktualnoj sjednici Skupštine. U

da se isto nameće Zakonom.

kontekstu uvodne usporedbe s drugim organizacijama i tijelima javne vlasti, podsjećamo kako Zakon o lokalnoj i područnoj samoupravi za jedinice lokalne samouprave veličinom usporedive s Komorom (2.500 do 10.000 stanovnika grada ili općine) predviđa predstavničko tijelo koje broji svega 13 članova. Također podsjećamo kako u komorskom sustavu u Republici Hrvatskoj predstavnički (delegatski) model nije iznimka već pravilo, od kojeg se odstupa tek u slučajevima nekolicine manjih komora i to upravo u upravnom području Ministarstva rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike. Tako, usporedive komore u zdravstvu u svojim predstavničkim tijelima broje od 136 članova, koliko članova ima Skupština Hrvatske liječničke komore u trenutnom mandatu, 55 članova u slučaju Hrvatske komore fizioterapeuta, odnosno 188 članova koliko članova ima Skupština Hrvatske komore medicinskih sestara. Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi, kao stručni nositelj izrade ovog zakonskog akta te istovremeno osnivač i tijelo državne uprave u čijem djelokrugu je nadzor nad radom Komore, upoznato je s argumentima koje predstavnici Hrvatske psihološke komore opetovano iznose vezano za nedostatke oblika i sastava Skupštine kao i sa štetnim posljedicama normativnog rješenja nametnutog važećim Zakonom o psihološkoj djelatnosti. Tako je upoznato s činjenicom kako Hrvatska psihološka komora posljednjih nekoliko sjednica Skupštine saziva i organizira u posebno otežanim uvjetima koje je dodatno usložila višegodišnja pandemija i važeći protuepidemijski uvjeti. Složene okolnosti i nefleksibilna struktura Skupštine Komore dovele su, primjerice, do višemjesečne blokade rada u 2021. godini koja je okončana donošenjem Financijskog plana Komore za 2021. godinu tek krajem mjeseca svibnja iste godine. Zadržavanjem ustrojstva i sastava Skupštine nametnutog važećim Zakonom o psihološkoj djelatnosti očekivano je da će se opisane situacije učestalo ponavljati u narednom razdoblju dovodeći do blokade rada koja bi redovito dovodila u pitanje ispunjavanje temeljnih funkcija i zadaća Komore prema članovima, ali i prema društvenoj zajednici u cijelosti. Stoga, tražimo da se postojeće rješenje koje nema presedana u pravnom sustavu Republike Hrvatske, hitno ukloni iz važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti brisanjem riječi: „i čine je svi članovi Komore“ u odredbi članka 26. stavka 1. te da se Nacrtom prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti u važeći zakon unese delegatski model organiziranja Skupštine kako bi se osiguralo stabilno i pravno osnovano funkcioniranje te kojim bi se omogućilo cjelovito ostvarivanje načela rasprave i načela javnosti, ali i kako bi se primjenom načela supsidijarnosti Komora približila članovima na lokalnoj razini olakšavanjem njihovog neposrednog sudjelovanja u tijelima odlučivanja.

162	<p>Anđelko Botica NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 11. Smatram da bi prijedloge sadržane u svim navedenim alinejama u članku, prethodno trebao raspraviti i kao prijedlog pripremiti Upravni odbor Komore. To može izgledati samo po sebi razumljivo, ali je bolje kada piše u Zakonu. U članku su navedeni svi dokumenti koje donosi Skupština, a dva dokumenta iz prijedloga koji su usko vezani uz Financijski plan nisu navedena pa je to potrebno dopuniti. Prijedlog: U članku 27., stavak 1. iza riječi „Komore“ dodaju se riječi „na prijedlog Upravnog odbora“ te alineje koje glase „Odluku o visini naknada“ i „Odluku od iznosu visine boda“.</p>	<p>Nije prihvaćen Sukladno čl. 32. st. 2. važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti propisano je da se Statutom Komore kao temeljnim općim aktom Komore uređuje organizacija i ustrojstvo, zadaće, nadležnost, sastav, način izbora i odlučivanja tijela Komore, prava i obveze njezinih članova te sva druga pitanja važna za dostojanstvo struke, zaštitu članstva i psihološke djelatnosti u Republici Hrvatskoj. Slijedom toga, pitanja navedena u komentaru uređuju se Statutom i općim aktima Komore.</p>
163	<p>Toni Erdfeld NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 11. Smatram da bi prijedloge sadržane u svim navedenim alinejama u članku, prethodno trebao raspraviti i kao prijedlog pripremiti Upravni odbor Komore. To može izgledati samo po sebi razumljivo, ali je bolje kada piše u Zakonu. U članku su navedeni svi dokumenti koje donosi Skupština, a dva dokumenta iz prijedloga koji su usko vezani uz Financijski plan nisu navedena pa je to potrebno dopuniti. Prijedlog: U članku 27., stavak 1. iza riječi „Komore“ dodaju se riječi „na prijedlog Upravnog odbora“ te alineje koje glase „Odluku o visini naknada“ i „Odluku od iznosu visine boda“.</p>	<p>Nije prihvaćen Sukladno čl. 32. st. 2. važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti propisano je da se Statutom Komore kao temeljnim općim aktom Komore uređuje organizacija i ustrojstvo, zadaće, nadležnost, sastav, način izbora i odlučivanja tijela Komore, prava i obveze njezinih članova te sva druga pitanja važna za dostojanstvo struke, zaštitu članstva i psihološke djelatnosti u Republici Hrvatskoj. Slijedom toga, pitanja navedena u komentaru uređuju se Statutom i općim aktima Komore.</p>
164	<p>Gestalt centar Homa, d.o.o. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 12. Predlažemo da se iza Zakona stavi točka i da nova rečenica glasi: ... sa člankom 34. stavkom 2. ovoga Zakona. U slučaju neprihvatanja godišnjeg izvješća o radu i/ili financijskog izvješća Komore Skupština može razriješiti predsjednika Komore, a može zatražiti i njegove izmjene i dopune. Obrazloženje: Nisu svi razlozi za neprihvatanje izvješća toliko teške povrede da bi automatizmom tražile razrješenje predsjednika. I državna revizija nakon ustanovljavanja pogrešaka u funkcioniranju pojedinih organizacija i tijela ne pokreće automatizmom smjene i prijave, nego traži korekciju propuštenog.</p>	<p>Nije prihvaćen Predsjednika Komore bira Skupština iz redova svojih članova, te Predsjednik Komore predstavlja i zastupa Komoru i odgovara za zakonitost njezina rada te obavlja poslove određene ovim Zakonom i statutom Komore. Slijedom toga, Skupština Komore može i razriješiti Predsjednika kada nastupi neki od razloga koji su jasno propisani čl. 30. Zakona.</p>
165	<p>Toni Erdfeld NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 12. Slažem se s prijedlogom. Ne slažem se s komentarima korisnika pod imenom "Hrvatska psihološka komora". Kao članu Upravnog odbora, nije mi poznato da se o tome raspravljalo na tijelima Komore prije pokretanja postupka donošenja ovog Zakona. Drugo, Nacrt prijedloga plana rada i financijskog plana Komore za sljedeću kalendarsku godinu pripremaju predsjednik/predsjednica i tajnik/tajnica Komore pa samim time i snose najveću odgovornost za njegovo (ne)prihvatanje, odnosno podnošenje.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>

166 **Hrvatska psihološka komora**
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I
DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ
DJELATNOSTI, Članak 12.
I. Ukazujemo kako je odredbama važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti određeno da je Upravni odbor Komore izvršno tijelo Komore koje vodi poslovanje Komore i brine za izvršavanje programa rada Komore i izvršavanje akata Skupštine (članak 31. stavak 1.) dok je odredbama istog propisa određeno da predsjednik Komore predstavlja i zastupa Komoru i odgovara za zakonitost njezina rada (članak 29. stavak 2.). Dakle, ukoliko poslovanje Komore vodi Upravni odbor, analogijom se može zaključiti da isto tijelo kojem je pojedina ovlast povjerena ujedno i odgovara za izvršavanje tako povjerene ovlasti. Međutim, važeći Zakon o psihološkoj djelatnosti, jednako kao i ovaj Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti isključivu odgovornost svaljuje na Predsjednika Komore, izlažući ga nereguliranom razrješenju pred Skupštinom bez strukture, sastava i kvoruma. Takva logička i pravna nedosljednost članove Upravnog odbora čini u cijelosti izuzetim odgovornosti u odnosu na provođenje godišnjeg programa rada i financijskog plana, jednako kao i za njihovo donošenje budući da ne postoji nikakav mehanizam koji tu odgovornost dovodi u pitanje pred Skupštinom ili pred bilo kojim drugim tijelom. S druge strane, predsjednika Komore koji je ujedno i zakonski zastupnik i čelnik tijela sukladno posebnim propisima, važeći Zakon o psihološkoj djelatnosti stavlja u položaj odgovornosti za drugog, u ovom slučaju za tijelo koje prema izričitoj zakonskoj normi vodi poslovanje iako je istovremeno (paradoksalno) izuzeto odgovornosti, izlažući ga najmanje jednom godišnje razrješenju neizglasavanjem prethodno navedenih planskih i financijskih akata. Takav izostanak bilo kakvog mehanizama odgovornosti članova Upravnog odbora za upravljanje Komorom i nerazmjerna izloženost Predsjednika Komore pogoduje rješavanju eventualnih razlika u stavovima Predsjednika Komore i članova Upravnog odbora vezano za pojedine upravljačke politike zloporabom zakonom predviđenih posebnih mehanizma razrješenja neusvajanjem planskih i/ili financijskih akata. Stupanj odgovornosti treba biti proporcionalan mogućnostima utjecaja na njih. U situacijama nezakonskog postupanja ili donošenja nezakonitih odluka članova Upravnog odbora, Predsjednik Komore snosi odgovornost bez mogućnosti utjecaja na samo postupanje ili na donesenu odluku. Pored ranije elaborirane situacije vezane za strukturu i sastav Skupštine Komore, a u odnosu na ustrojstvo i djelokrug rada tijela Hrvatske psihološke komore, ističemo kako je isto u cijelosti obilježeno lošim balansiranjem ustuka i ravnoteža između pojedinih tijela Komore te kako su poslovi i ovlasti loše i neprecizno definirani, u nizu slučajeva postoje logičke praznine dok u drugim slučajevima dolazi do preklapanja i sukoba nadležnosti. Takvo je stanje u cijelosti suprotno uvodno deklariranim posljedicama (v. točka 3. Posljedice koje će donošenjem zakona proisteći) ovih izmjena i dopuna Zakona o psihološkoj djelatnosti u kojima se navodi kako će se

Nije prihvaćen

Predsjednika Komore bira Skupština iz redova svojih članova, te Predsjednik Komore predstavlja i zastupa Komoru i odgovara za zakonitost njezina rada te obavlja poslove određene ovim Zakonom i statutom Komore. Slijedom toga, Skupština Komore može i razriješiti Predsjednika kada nastupi neki od razloga koji su jasno propisani čl. 30. Zakona.

predmetnim izmjenama i dopunama „jasnije urediti rad i ovlasti Hrvatske psihološke komore te otkloniti određene dvojbe nastale prilikom primjene važećih odredbi Zakona“. U odnosu na prenормiranost, preklapanje i suvišan opseg mehanizama kontrole koji su Nacrtu prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti osmišljeni na način da uključuju „faraonske“ ovlasti nadležnog ministarstva, a bez da pritom predviđaju ikakvu razradu nužnog sadržaja, potrebe obrazlaganja prethodnog mišljenja ili posljedica ogluhe ministarstva, posebno se ističe ostvariva situacija u kojoj Skupština Komore ne usvaja godišnje izvješće o radu ili financijsko izvješće Komore koje je prije upućivanja Skupštini u potpunosti usklađeno sa prethodnim mišljenjem nadležnog ministarstva. Smatramo da bi eventualno uključivanje nadležnog ministarstva izdavanjem prethodnog mišljenja u postupcima donošenja planskih i financijskih akata trebalo biti objektivizirano na način da nadležno ministarstvo u takvim postupcima daje objektivna mišljenja (pozitivno i uvjetno pozitivno prethodno mišljenje odnosno negativno i uvjetno negativno prethodno mišljenje) prema prethodno određenim kriterijima. U takvom bi se slučaju mogućnost razrješenja nositelja pojedinih funkcija moglo povezati sa okolnostima izdavanja (uvjetno) negativnog prethodnog mišljenja te spriječiti eventualne zlouporabe instituta razrješenja u okolnostima kada za isto ne postoje nikakve objektivne pretpostavke. Podsjetimo kako je razrješenje Predsjednika ili člana drugog tijela Komore već postojeći institut koji je predviđen odredbama važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti za okolnosti kršenja propisa i općih akata Komore, nesavjestan ili nepravilan rad kojim nastaje veća šteta Komori odnosno za druge okolnosti koje u svojoj razradi traže provođenje prethodnog postupka u kojem je nužno navođenje razloga razrješenja i obrazloženje tog razloga, prilaganje dokaza i odgovarajućeg broja potpisa članova Komore. Tako opisane osnove i postupak razrješenja u bitnom predstavljaju odgovarajuću primjenu instituta razrješenja kakav je zastupljen u hrvatskom pravnom poretku i koji u sebi pažljivim balansiranjem objedinjava načelo demokratske odgovornosti i potrebu političke stabilnosti pojedinog sustava. Stoga nisu jasni razlozi uspostave ovakvih potpuno nerazrađenih „prečica“ i posebnih oblika razrješenja, suprotnih duhu ovog propisa i pravnog poretka kojeg su dio. Kako iz svega navedenog ne proizlazi da bi svrha predmetnih mehanizama kontrole, a zatim i samog mehanizma razrješenja neusvajanjem planskih i/ili financijskih akata, bila zaštita objektivne zakonitosti ili nadzor nad zakonitošću i/ili svrhovitosti financijskog poslovanja, nije jasno koji se točno legitimni ili pravnim poretkom predviđeni ciljevi ostvaruju ovakvim grubim zadiranjem u unutarnje ustrojstvo Komore. II. Također, obzirom da važeći Zakon o psihološkoj djelatnosti u članku 25. stavku 1. tijelima Komore utvrđuje Skupštinu, Nadzorni odbor, Upravni odbor, Sud časti, Predsjednika i Etički odbor, nije jasna unutarnja nedosljednost i normativni propust koji se sastoji od izostavljanja Etičkog odbora i Suda časti u članku 30. stavku 1.

	<p>odnosno nejednaki uvjeti za razrješenje članova pojedinih tijela Komore. Slijedom navedenog, predlažemo u članku 30. stavku 1. važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti riječ: „ili“ iza riječi: „Upravnog“ zamijeniti znakom zareza, iza riječi: „Nadzornog“ dodati znak zareza i riječi: „Etičkog“, a iza riječi: „odbora“ dodati riječi: „odnosno Suda časti“. III. U članku 30. stavku 2. iza riječi: „izvješća Komore“ predlažemo dodati riječi: „za koje je izdano negativno prethodno mišljenje“. IV. U članku 30. stavku 3. iza riječi: „razrješenja“ predlažemo brisati riječi: „iz stavka 1. ovoga članka“.</p>	
167	<p>Dejvid Zombori NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 12. Predlažem promjenu vezano za dio oko slučaja neprihvatanja godišnjeg izvješća o radu i/ili financijskog izvješća Komore, na način da razrješenje, nije moguće ukoliko je prethodno dobiveno pozitivno mišljenje o navedenim dokumentima od strane Ministarstva i eventualno drugih relevantnih institucija (financijsko izvješće). Na ovaj je način širom otvorena mogućnost politizacije/manipulacije skupštine u nastojanju da se smjeni predsjednik bez obzira na kvalitetu dokumenta čime se unosi nestabilnost u radu tijela sa javnim ovlastima. Također, postaje izlišnim mogućnost smjenjivanja predsjednika putem skupljanja određenog % potpisa članova komore, kada je puno lakše smijeniti predsjednika i zamjenika na skupštini bez skupljanja potpisa, jednostavnim neizglasavanjem dokumenata. Ovako definirani članak smatram iznimno lošim rješenjem.</p>	<p>Nije prihvaćen Predsjednika Komore bira Skupština iz redova svojih članova, te Predsjednik Komore predstavlja i zastupa Komoru i odgovara za zakonitost njezina rada te obavlja poslove određene ovim Zakonom i statutom Komore. Slijedom toga, Skupština Komore može i razriješiti Predsjednika kada nastupi neki od razloga propisan čl. 30. ovog Zakona.</p>
168	<p>Toni Erdfeld NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 13. 1. Slažem se s prijedlogom "II" korisnika "Hrvatska psihološka komora". - „(7) Ako Ministarstvo u roku od 30 dana od dana dostave akata iz stavka 1. ovoga članka ne izda niti uskrati prethodno mišljenje, smatra se da je izdano pozitivno prethodno mišljenje.“. Ne slažem se s prijedlogom dodavanja novog stavka (3) u ovom obliku. Smatram da Skupština mora raspravljati o aktima prije podnošenja prijedloga na mišljenje Ministarstvu, nakon toga slijede predloženi stavci (2) i (3), odnosno pribavljanje pozitivnog mišljenja i nakon toga se ponovo upućuju Skupštini na konačno izglasavanje. Dosadašnja praksa je bila da je trenutno važeći Statut usvojen bez mogućnosti članova Skupštine za podnošenjem amandmana i raspravom o najvišem aktu HPK što je suprotno demokratskim načelima funkcioniranja ove ustanove i Države.</p>	<p>Nije prihvaćen NE PRIHVAĆA SE Ministarstvo kao tijelo državne uprave podliježe propisima o sustavu državne uprave, kao i drugim važećim propisima, te u tom smislu i propisanim rokovima u kojima su tijela dužna postupati.</p>

169	<p>Hrvatska psihološka komora NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 13. I. U članku 34. važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti predlažemo mijenjati stavak 4., tako da glasi: „(4) Postupak i način davanja prethodnog mišljenja na akte iz stavka 1. ovoga članka te sadržaj akata iz stavka 1. ovoga članka pravilnikom propisuje ministar.“. II. U članku 34. iza stavka 6. predlažemo dodati novi stavak 7., koji glasi: „(7) Ako Ministarstvo u roku od 30 dana od dana dostave akata iz stavka 1. ovoga članka ne izda niti uskrati prethodno mišljenje, smatra se da je izdano pozitivno prethodno mišljenje.“.</p>	<p>Nije prihvaćen Ministarstvo kao tijelo državne uprave podliježe propisima o sustavu državne uprave, kao i drugim važećim propisima, te u tom smislu i propisanim rokovima u kojima su tijela dužna postupati.</p>
170	<p>Helena Rašić Radauš NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, 5 Članak 14. Podržavam komentar kolege Božidara Nikše Tarabića kako slijedi: Djelomično se slažem i ne slažem se s navodima kolega. Slažem se da je polaganje dodatnih ispita pred Ministarstvima loše rješenje, a na taj način kao sredstvo otežavanja prelaska iz jednog područja (grane) psihološke djelatnosti neprihvatljivo. Ono sa čime se ne slažem i smatram pogrešnim su dani prijedlozi rješavanja ovog problema i to u dijelu da se „Umjesto polaganja dijela ili cijelog Psihološkog stručnog ispita, može se priznati i položeni Stručni ispit ili dijelovi ispita pri nadležnim Ministarstvima i tijelima javne vlasti, što se uređuje općim aktom Komore.“. Smatram da polaganje psihološkog stručnog ispita pri Hrvatskoj psihološkoj komori (u daljnjem tekstu: HPK) koja je ujedno i nadležna za i stoji iza izdavanja Rješenja o pravu na obavljanje psihološke djelatnosti treba biti (nezamjenjivi) temelj za priznavanje prava na obavljanje psihološke djelatnosti te da bi trebalo ići ka tome da Ministarstva priznaju ovako položen ispit ispred HPK, a ne obrnuto - da HPK priznaje ispite položene pred Ministarstvima umjesto polaganja psihološkog stručnog ispita pri HPK. S vremenom bi to da HPK priznaje ispite položene pred Ministarstvima značilo prešutno izvlašćivanje HPK za provođenjem stručnih ispita i HPK stavilo u situaciju podložnosti pod Ministarstva u kontekstu izdavanja Rješenja o pravu na obavljanje psihološke djelatnosti na način da bi bilo propisano sve više ispita (grana psihologije) koji se polažu pred Ministarstvima i o kojima bi oni odlučili je li psiholog zadovoljio (njihove) kriterije za izdavanjem Rješenja o pravu na obavljanje psihološke djelatnosti. Zaključno, treba postojati samo jedan ispit i to onaj pred HPK kojim se psiholog ovlašćuje općim pravom na obavljanje psihološke djelatnosti. Ako Ministarstva ustraju u zahtjevu za dodatnim provjerama to nikako ne smije biti u kontekstu dobivanja prava na obavljanje psihološke djelatnosti (općenito) jer je davanje ovakvog Rješenja isključivo u ingerenciji HPK.</p>	<p>Primljeno na znanje Obveza polaganja psihološkog stručnog ispita nije predmet ovih izmjena i dopuna Zakona.</p>

171	<p>KRISTINA KRULIĆ KUZMAN NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, 5 Članak 14. Slažem se s komentarom kolege Božidara Nikše Tarabića.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
172	<p>Hrvatska psihološka komora NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, 5 Članak 14. Članak 14. I. Dosljedno primjenjujući nomotehnička pravila, a obzirom na predloženu odredbu članka 6. Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti kojom je predviđeno brisanje podstavka 1. u članku 10. stavku 1. važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti, u članku 36. važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti potrebno je iza riječi „točaka“ brisati redni broj: „1.“ i znak zareza. Članak 15. I. Odredbu članka 38. stavka 4. postojećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti nužno je zadržati u neizmijenjenom obliku. Predstavnici Hrvatske psihološke komore više su puta na sastancima Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti ukazivali kako je postojeća odredba članka 38. stavka 4. važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti dio arhitekture normi kojima je uređen vježbenički staž te kao takva predstavlja dio logičke cjeline na koju se vežu pravila o polaganju psihološkog stručnog ispita i priznavanju prava na obavljanje psihološke djelatnosti, a koja cjelina je nastavno podržana i zaštićena prekršajnim odredbama važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti. Brisanje apsolutnog vremenskog okvira u kojem su psiholozi vježbenici dužni, od dana stjecanja prava na polaganje psihološkog stručnog ispita isti ispit i položiti, prešutno se derogira i čini nesvrhovitima sve daljnje norme važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti kojima je uređeno priznavanje prava na obavljanje psihološke djelatnosti. Naime, brisanjem navedene odredbe akumulirat će se „trajni psiholozi vježbenici“ odnosno psiholozi vježbenici koji izravno niti neizravno ne bi bili vezani obvezom polaganja psihološkog stručnog ispita niti obvezom stjecanja prava na obavljanje psihološke djelatnosti, a obzirom na tako stvoren (trajan) status psihologa vježbenika stečen upisom u Imenik psihologa vježbenika (koji Komora predloženim brisanjem odredbe članka 38. stavka 4. ne bi mogla naknadno protekom određenog roka, rješenjem o brisanju iz Imenika psihologa vježbenika, oduzeti) ne bi postojala nikakva mogućnost da Komora sukladno prekršajnim odredbama Zakona o psihološkoj djelatnosti pokreće prekršajne postupke protiv onih psihologa (vježbenika) koji izvan svakog razumnog roka i bez priznatog prava na obavljanje psihološke djelatnosti obavljaju psihološku djelatnost. Predloženim brisanjem odredbe članka 38. stavka 4. važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti nepopravljivo se narušava postojeći vertikalni sustav kojim je uređeno stjecanje predviđenih uvjeta za obavljanje psihološke djelatnosti od upisa u Registar članova Komore, pa do priznavanja prava na obavljanje psihološke djelatnosti odnosno polaganje</p>	<p>Nije prihvaćen Jedan od ciljeva donošenja izmjena i dopuna Zakona je i sprječavanje nametanja neopravdano ograničavajućih uvjeta za pristup profesiji i tržištu rada, ali zadržavajući visoke standarde profesije i kvalitetu usluga. Određivanje roka u kojem psiholog može polagati psihološki stručni ispit, a nakon provedenog vježbeničkog staža, nametanje je neopravdano ograničavajućih uvjeta za pristup profesiji. Također, odredba koja se uvodi ima za cilj omogućavanje psihologu, kojem je prestalo pravo na obavljanje psihološke djelatnosti zbog neispunjavanja obveze stručnog usavršavanja, ponovno stjecanje prava na obavljanje psihološke djelatnosti pod jasno propisanim uvjetima.</p>

psihološkog stručnog ispita i priznavanje prava na obavljanje psihološke djelatnosti postalo bi u potpunosti dobrovoljno te bi sankcioniranje zlouporabe vježbeničkog staža i statusa psihologa vježbenika postalo u potpunosti nemoguće. II. Kao i na sastancima Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti i ovom prilikom ukazujemo kako određivanje razumnog roka za polaganje psihološkog stručnog ispita nakon stjecanja prava na polaganje psihološkog stručnog ispita ne predstavlja „vođenje evidencija“ niti represivnu mjeru prema psiholozima vježbenicima već instruktivnu normu koja autoritetom primarne sankcije psihologe vježbenike koji su navedeno pravo stekli potiče i usmjerava na polaganje psihološkog stručnog ispita u razumnom roku, a koja norma tek podredno preventivno djeluje na potencijalne prekršitelje odvraćajući ih prekršajnim sankcijama od obavljanja psihološke djelatnosti bez priznatog prava na obavljanje psihološke djelatnosti. Također ponavljamo kako psiholozi vježbenici koji su rješenjem iz članka 38. stavak 4. brisani iz Imenika psihologa vježbenika ne gube pravo na polaganje psihološkog stručnog ispita niti su obvezni ponavljati vježbenički staž. III. Stručni nositelj izrade Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti predlaže novu odredbu unijeti u poglavlje V. VJEŽBENIČKI STAŽ u koju ne pripada ni po kojem svojem obilježju niti prema bilo kojem postojećem ili mogućem kriteriju. Odgovarajuća odredba kojom se određuju uvjeti za priznavanje prava nakon (prethodnog) prestanka prava na obavljanje psihološke djelatnosti treba biti unesena u poglavlje I. STJECANJE I GUBITAK PRAVA NA OBAVLJANJE PSIHOLOŠKE DJELATNOSTI i to kao novi stavak u članku 8. ili potpuno novi članak 8.a. IV. Predložena odredba oblikovana je protivno pravilima logike i nomotehnike, čak i uspoređujući s onim pravilima i standardima koja su primijenjena prilikom izrade važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti. Potpuno je u neskladu s općim pravilima upravnog postupka te je nejasna formulacija „dužan položiti prije podnošenja zahtjeva“. Upravni postupak na zahtjev stranke pokreće se podnošenjem zahtjeva javnopravnom tijelu, pa nije jasno određenje obveze stranke koja bi prema predloženoj formulaciji trebala nastati u neodređenom trenutku prije pokretanja postupka kao i utjecaj tako određene obveze na utvrđivanje prava i obveza, a koji po logici upravnog postupka slijede nakon procesnog trenutka pokretanja postupka. Stoga, ovako predloženu nakaradno oblikovanu, odredbu Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti treba u cijelosti brisati. V. Predstavници Hrvatske psihološke komore više su puta na sastancima Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti ukazivali kako je propust u važećem Zakonu o psihološkoj djelatnosti koji se sastoji od izostanka posebnih uvjeta za priznavanje prava na obavljanje psihološke djelatnosti nakon prethodnog prestanka istog prava, potrebno ispraviti na način da se obuhvate sve okolnosti prestanka

	<p>prava na obavljanje psihološke djelatnosti kako su utvrđene odredbama članka 9. važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti. Tako u slučaju usvajanja predložene odredbe i nadalje ne bi bili regulirani uvjeti za priznavanje prava na obavljanje psihološke djelatnosti nakon prestanka prava na obavljanje psihološke djelatnosti temeljem vlastitog zahtjeva (članak 9. stavak 1. alineja 5.), nastanka okolnosti neispunjenja uvjeta iz članka 8. (članak 9. stavak 1. alineja 3.), izricanja disciplinske mjere prestanka prava na obavljanje psihološke djelatnosti (članak 9. stavak 1. alineja 7.) ili nastanka drugih okolnosti. Obvezom polaganja ispita za provjeru stručnosti psihologa potrebno je obuhvatiti sve psihologe koji traže ponovno priznavanje prava na obavljanje psihološke djelatnosti nakon prethodnog prestanka, neovisno o osnovi prestanka. VI. Slijedom svega, tražimo zadržavanje odredbe članka 38. stavka 4. važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti te predlažemo dodati novi članak 8.a, koji glasi: „(1) Na zahtjev psihologa kojem je prethodno prestalo pravo na obavljanje psihološke djelatnosti priznati će se pravo na obavljanje psihološke djelatnosti ako ispuni uvjete iz članka 8. stavka 1. ovoga Zakona i položi ispit za provjeru stručnosti psihologa. (2) O zahtjevu iz stavka 1. ovoga članka odlučuje Komora rješenjem protiv kojeg nije dopuštena žalba. (3) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka može se pokrenuti upravni spor. (4) Komora na temelju rješenja iz stavka 2. ovoga članka upisuje psihologa u Imenik psihologa.“</p>	
173	<p>MIA ROGIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, 5 Članak 14. Slažem se s komentarom kolege Božidara Nikše Tarabića.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
174	<p>Dejvid Zombori NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, 5 Članak 14. Podržavam komentar kolege Božidara Nikše Tarabića, dijelom i ostale komentare u smislu rasterećenja i priznavanja psihološkog stručnog ispita, mobilnosti između sustava i polaganja samo nužnih razlika ispita.</p>	<p>Nije prihvaćen Obveza polaganja psihološkog stručnog ispita nije predmet ovih izmjena i dopuna Zakona. Slijedom toga, uvjeti i postupak za ostvarivanje prava, obveza ili pravnih interesa mogu biti propisani samo zakonom, te se u tom smislu niti Pravilnikom, kao nižim aktom, a osobito ne općim aktima Komore, ne mogu propisivati uvjeti, niti takvi uvjeti mogu biti različiti od uvjeta propisanih važećim Zakonom.</p>

175	<p>BOŽIDAR NIKŠA TARABIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, 5 Članak 14. Djelomično se slažem i ne slažem se s navodima kolega. Slažem se da je polaganje dodatnih ispita pred Ministarstvima loše rješenje, a na taj način kao sredstvo otežavanja prelaska iz jednog područja (grane) psihološke djelatnosti neprihvatljivo. Ono sa čime se ne slažem i smatram pogrešnim su dani prijedlozi rješavanja ovog problema i to u dijelu da se "„Umjesto polaganja dijela ili cijelog Psihološkog stručnog ispita, može se priznati i položeni Stručni ispit ili dijelovi ispita pri nadležnim Ministarstvima i tijelima javne vlasti, što se uređuje općim aktom Komore.“". Smatram da polaganje psihološkog stručnog ispita pri Hrvatskoj psihološkoj komori (u daljnjem tekstu: HPK) koja je ujedno i nadležna za i stoji iza izdavanja Rješenja o pravu na obavljanje psihološke djelatnosti treba biti (nezamjenjivi) temelj za priznavanje prava na obavljanje psihološke djelatnosti te da bi trebalo ići ka tome da Ministarstva priznaju ovako položen ispit ispred HPK, a ne obrnuto - da HPK priznaje ispite položene pred Ministarstvima umjesto polaganja psihološkog stručnog ispita pri HPK. S vremenom bi to da HPK priznaje ispite položene pred Ministarstvima značilo prešutno izvlašćivanje HPK za provođenjem stručnih ispita i HPK stavilo u situaciju podložnosti pod Ministarstva u kontekstu izdavanja Rješenja o pravu na obavljanje psihološke djelatnosti na način da bi bilo propisano sve više ispita (grana psihologije) koji se polažu pred Ministarstvima i o kojima bi oni odlučili je li psiholog zadovoljio (njihove) kriterije za izdavanjem Rješenja o pravu na obavljanje psihološke djelatnosti. Zaključno, treba postojati samo jedan ispit i to onaj pred HPK kojim se psiholog ovlašćuje općim pravom na obavljanje psihološke djelatnosti. Ako Ministarstva ustraju u zahtjevu za dodatnim provjerama to nikako ne smije biti u kontekstu dobivanja prava na obavljanje psihološke djelatnosti (općenito) jer je davanje ovakvog Rješenja isključivo u ingerenciji HPK.</p>	<p>Nije prihvaćen Obveza polaganja psihološkog stručnog ispita kao ni polaganje stručnih ispita nije predmet ovih izmjena i dopuna Zakona.</p>
176	<p>Mirna Petretić Vukov NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, 5 Članak 14. Potpisujem prethodne komentare.</p>	<p>Nije prihvaćen Obveza polaganja psihološkog stručnog ispita nije predmet ovih izmjena i dopuna Zakona. Slijedom toga, uvjeti i postupak za ostvarivanje prava, obveza ili pravnih interesa mogu biti propisani samo zakonom, te se u tom smislu niti Pravilnikom, kao nižim aktom, a osobito ne općim aktima Komore, ne mogu propisivati uvjeti, niti takvi uvjeti mogu biti različiti od uvjeta propisanih važećim Zakonom.</p>

177	<p>Ivan Zečević NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, 5 Članak 14. Slažem se s kolegom Tonijem Erdfeldom. Smatram apsurdnim činjenicu da psiholozi svaki put kad prelaze iz sustava u sustav moraju polagati stručni ispit. Sustav zdravstva priznaje samo stručni ispit komore, dok drugi sustavi obično inzistiraju na svojim ispitima koje sama komora ne priznaje već inzistira da se i u HPK polaže dodatni ispit kao dokaz stručnosti. Mislim da je neophodno da HPK priznaje ispite ili dijelove ispita iz ministarstava kako bi se smanjilo financijsko, vremensko i stručno opterećavanje mladih psihologa s nekoliko ispita, ali i starijih kolega koji prelaze iz jednog sustava rad u drugi. Zato predlažem da se u članku 38. dodaje se stavak iza stavka 3., koji glasi: „Umjesto polaganja dijela ili cijelog Psihološkog stručnog ispita, može se priznati i položeni Stručni ispit ili dijelovi ispita pri nadležnim Ministarstvima i tijelima javne vlasti, što se uređuje općim aktom Komore.“</p>	<p>Nije prihvaćen Obveza polaganja psihološkog stručnog ispita nije predmet ovih izmjena i dopuna Zakona. Slijedom toga, uvjeti i postupak za ostvarivanje prava, obveza ili pravnih interesa mogu biti propisani samo zakonom, te se u tom smislu niti Pravilnikom, kao nižim aktom, a osobito ne općim aktima Komore, ne mogu propisivati uvjeti, niti takvi uvjeti mogu biti različiti od uvjeta propisanih važećim Zakonom.</p>
178	<p>Toni Erdfeld NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, 5 Članak 14. Dijelovi ispita u nekim područjima psihološke djelatnosti (pogotovo u Odgoju i obrazovanju) su do sada u cijelosti ili djelomično imali iste sadržaje kao i Psihološki stručni ispit te je dvostruka regulacija suvišna i stvara nepotrebne troškove za psihologe vježbenike. Zato predlažem da se u članku 38. dodaje se stavak iza stavka 3., koji glasi: „Umjesto polaganja dijela ili cijelog Psihološkog stručnog ispita, može se priznati i položeni Stručni ispit ili dijelovi ispita pri nadležnim Ministarstvima i tijelima javne vlasti, što se uređuje općim aktom Komore.“</p>	<p>Nije prihvaćen Obveza polaganja psihološkog stručnog ispita nije predmet ovih izmjena i dopuna Zakona. Slijedom toga, uvjeti i postupak za ostvarivanje prava, obveza ili pravnih interesa mogu biti propisani samo zakonom, te se u tom smislu niti pravilnikom, kao nižim aktom, a osobito ne općim aktima Komore, ne mogu propisivati uvjeti, niti takvi uvjeti mogu biti različiti od uvjeta propisanih važećim Zakonom.</p>

179	<p>Hrvatska psihološka komora NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, 5 Članak 17.</p> <p>I. U članku 44. te članku 21. riječi: „stručni nadzor nad radom ovlaštenih psihologa“ predlažemo zamijeniti riječima: „stručni nadzor nad obavljanjem psihološke djelatnosti“ u odgovarajućem padežu. Naime, važeći Zakon o psihološkoj djelatnosti jednako kao i Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti sadrži jezične odnosno normativne nedosljednosti u nomotehničkom oblikovanju budući da se u zakonskom tekstu usporedno koriste pojmovi „stručni nadzor nad radom ovlaštenih psihologa“ i „stručni nadzor nad obavljanjem psihološke djelatnosti“. Obzirom da stručnim nadzorom trebaju biti obuhvaćeni i psiholozi vježbenici, ali i treće osobe np. osobe koje neovlašteno obavljaju psihološku djelatnost kao i pravne osobe te u njima ovlaštene osobe u opisanom slučaju, predmetnu nedosljednost i nejasnoću treba ispraviti dajući prednost terminu „stručni nadzor nad obavljanjem psihološke djelatnosti“. II. U članku 44. važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti iza stavka 9. predlažemo dodati stavak 10., koji glasi: (10) Sredstva za provođenje stručnog nadzora osiguravaju se u državnom proračunu, sukladno odluci ministra.“ U prilog navedenom prijedlogu podsjećamo kako je u komorskom sustavu u Republici Hrvatskoj financiranje stručnog nadzora iz državnog proračuna i u cijelosti nije iznimka već pravilo. Također ukazujemo i na odredbu članka 9. stavka 2. Zakona o sustavu državne uprave (Narodne novine broj 66/19) kojim je propisano da se „sredstva za obavljanje povjerenih poslova državne uprave osiguravaju u državnom proračunu“ odnosno na odredbe članaka 3. i 19. istog propisa iz kojih jasno proizlazi da je „rješavanje u upravnim stvarima“ posao državne uprave, koji je u konkretnom slučaju posebnim zakonom povjeren pravnoj osobi s javnim ovlastima.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Komora je Zakonom ovlaštena provoditi stručni nadzor nad radom ovlaštenih psihologa koji obavljaju psihološku djelatnost, ma u kojem sustavu bili zaposleni. Važeći Zakon o psihološkoj djelatnosti ne propisuje da se troškovi stručnog nadzora podmiruju iz proračuna, već se upravo ovim izmjenama i dopunama Zakona uvodi odredba da se troškovi obavljanja nadzora po zahtjevu nadležnog ministarstva sufinanciraju iz državnog proračuna.</p>
180	<p>Ivan Zečević NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 18.</p> <p>Potpuno je nejasno po kojem kriteriju se HPK uspoređuje s drugim komorama i kada, odnosno zašto to radi izrazito selektivno. Naime, u nekim momentima HPK se uspoređuje s drugim komorama i govori da im moramo biti sličniji (npr. delegatski sustav), a u drugom se buni protiv stvari kako ih reguliraju druge komore (npr. davanje licence za rad). Činjenica je da u čitavoj EU samo jedna država ima stručni ispit za psihologe koji provodi njezino nadležno regulatorno tijelo, a to je RH. U svim drugim državama EU i u drugim komorama u RH, situacija je značajno drugačija. Naime, zdravstvene struke su ukinule stručni ispit, socijalne struke priznaju ispite od ministarstva kao uvjet dobivanja licence (ili druge stavke iz ovog predloženog zakona), a EU države reguliraju psihologiju tako što traže vježbeništvo pod supervizijom bez polaganja stručnog ispita u većini slučajeva te u nekolicini</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>

potrebno je polagati stručni ispit koji provode nadležna ministarstva zdravstva (a ne socijalne skrbi) te se takvi ispiti sastoje samo od pravne regulative. Za više informacije o regulaciji psihologije na EU molim da posjetite bazu reguliranih profesija u EU: https://ec.europa.eu/growth/tools-databases/regprof/index.cfm?action=profession&id_profession=1580. Nejasno je kako je moguće da se HPK u određenim trenucima poziva na regulaciju u RH i EU, a u drugim se pravi da je u potpunosti nesvjesna kako i zašto se neke stvari reguliraju. Činjenica je da HPK nikad nije provela evaluaciju ili znanstvenu i stručnu provjeru da li osobe koje polože ispit samo u ministarstvima imaju manje znanja od onih koji su položili ispit u HPK i da li to uopće utječe na njihove kompetencije, a s obzirom na komparacije s inozemstvom- očito ne utječe jer bi onda UK psiholozi davnih dana propali kao struka bez stručnog ispita, ili Španjolski koje testira ministarstvo zdravstva, a ne njihova komora. Ako ćemo se držati tog kriterija, znači da nijedna država u EU i Europskom gospodarskom prostoru nema kompetentne psihologe osim RH, jer samo u RH postoji ovakav oblik stručnog ispita koji nameće i na kojem inzistira HPK (ponavljam: bez znanstvene, stručne, evaluacijske ili obrazovne osnove za to). Ukoliko su liječnici, stomatolozi, medicinski biokemičari, farmaceuti, medicinske sestre i dr. zdravstveni radnici ukinuli stručne ispite, a socijalni radnici, pedagozi i defektolozi priznaju i zahtijevaju samo ispite iz ministarstva, doista mi nije jasno što to točno HPK želi od psihologa s nepriznavanjem ispita u ministarstvu (za koje ponavljam- nema validan argument)? Naime, ispostavlja se da sve kolege iz socijalne i zdravstvene skrbi koji imaju ispit iz ministarstva tj. nisu polagali isti predstavljaju moralni, etičku te zdravstvenu i socijalnu opasnost po svoje korisnike i pacijente, osim, naravno psihologa koji su skoro pa jedina struka u RH koji bi zadržali svoj stručni ispit. U potpunosti podržavam ovaj članak te smatram apsurdnim da hipotetski osobu koja ima 15 godina radnog iskustva, provjerava stručnim ispitom osoba koja ima npr. 5 godina radnog iskustva. Ukoliko je netko mogao uspješno, kvalitetno i bez zakonskih i etičkih problema obavljati 15 godina psihološku djelatnosti, smatram da takvoj osobi licenca treba biti predana automatizmom na njezin zahtjev, a ne kroz provjeru kompetencija i znanja koja su neophodna za rad u struci i bez kojih dotični/na ne bi mogao raditi. Štoviše, ovo treba povezati s tim da priznavanje ispita u ministarstvu kao preduvjet dobivanja licence nije dovelo do narušavanja kvalitete struke edukacijskih rehabilitatora, socijalnih pedagoga i socijalnih radnika, već ih upravo učinilo fleksibilnijim te da liječnici, stomatolozi i dr. zdravstvene struke nisu degradirale svoju struku sa izbacivanjem stručnog ispita. Vrlo je važno da ministarstvo primjereno regulira ovaj članak (ovako kako je) jer HPK za sada ne pokazuje razumijevanje niti želju da primjereno popravi ovaj problem, što je vjerojatno vezano uz neke druge faktore, a ne stvarnu, objektivnu, dokazanu dobit po psihologe i korisnike naših usluga.

181	<p>Hrvatska psihološka komora NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 18.</p> <p>I. Potpuno je nejasan kriterij temeljem kojeg je stručni nositelj izrade ovog Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti učinio usporedivim radni staž u obavljanju psihološke djelatnosti, stručni ispit, državni ispit II. razine, akademski stupanj magistra znanosti i akademski stupanj doktora znanosti sa vježbeničkim stažem psihologa vježbenika. Stručni nositelj nije obrazložio zašto bi usvajanje znanja i kompetencija u području Ustavnog ustrojstva, pristupa informacijama i zabrane diskriminacije ili Osnova upravnoga postupka, upravnoga spora i uredskoga poslovanja, potvrđeno polaganjem državnog ispita II. razine, oslobađalo psihologa obveze obavljanja vježbeničkog staža. Jednako tako, iz predloženog nije jasno, a niti je stručni nositelj to posebno obrazložio, zašto bi psiholog koji je stekao akademski stupanj magistra ili doktora znanosti primjerice u području tehničkih, agronomskih ili ekonomskih znanosti trebao biti oslobođen obveze obavljanja vježbeničkog staža. Dakle, smatramo kako kompetencije koje se stječu temeljem predviđenih osnova (stručni ispit, državni ispit II. razine, akademski stupanj magistra znanosti i akademski stupanj doktora znanosti) ni na koji način nisu usporedive sa kompetencijama koje psiholog vježbenik stječe obavljanjem vježbeničkog staža, pa stoga ne mogu biti osnovom za oslobođenje od obveze obavljanja vježbeničkog staža. Slijedom navedenog, predlažemo da članak 18. Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti, glasi: „Psiholog koji ima više od 10 godina radnog staža u struci može u roku od tri godine od dana stupanja na snagu ovog Zakona polagati psihološki stručni ispit i bez završenog vježbeničkog staža.“</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Jedan od ciljeva donošenja izmjena i dopuna Zakona je i sprječavanje nametanja neopravdano ograničavajućih uvjeta za pristup profesiji i tržištu rada, ali zadržavajući visoke standarde profesije i kvalitetu usluga. Zahtjev da psiholog koji ima više od 10 godina radnog staža u struci ili ima položen stručni ispit ili državni ispit II. razine ili akademski stupanj magistra znanosti ili doktora znanosti, mora obavljati vježbenički staž prije polaganja Psihološkog stručnog ispita, nametanje je neopravdano ograničavajućih uvjeta za pristup profesiji.</p>
-----	---	---

182	<p>Hrvatska psihološka komora NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 19.</p> <p>I. Imajući u vidu činjenicu da je od dana zaprimanja zahtjeva Hrvatske psihološke komore za davanje suglasnosti na prijedlog Statuta do dana održavanja prvog sastanka pri nadležnom ministarstvu proteklo više od šest mjeseci, a do dana davanja suglasnosti nadležnog ministarstva na prijedlog Statuta Hrvatske psihološke komore, nešto manje od jedne godine, predlažemo da članak 19. Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti, glasi: „(1) Komora je dužna uskladiti statut i druge opće akte s odredbama ovog Zakona u roku od godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.“ II. Također, u Nacrtu prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti u članku 19. iza stavka 2. predlažemo dodati novi stavak, koji glasi: „(2) Ministar će donijeti pravilnik iz članka 34. stavka 4. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.“ III. Konačno, obzirom da je ovim Nacrtom predloženo dodavanje novog stavka 10. u članku 44. važećeg Zakona, a kojim se predviđa donošenje posebne odluke ministra, ukazujemo kako je u prijelaznim odredbama potrebno propisati rok u kojem će se ta odluka donijeti. Stoga, predlažemo da se u Nacrtu prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o psihološkoj djelatnosti u članku 19. iza stavka 3. doda novi stavak, koji glasi: „(3) Ministar će donijeti odluku iz članka 44. stavka 10. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.“</p>	<p>Nije prihvaćen Rokovi propisani predloženim odredbama su primjereni.</p>
183	<p>BOŽIDAR NIKŠA TARABIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 3.</p> <p>Podskup psiholoških djelatnosti (psihološki tretman u širem smislu): psihološki tretman (u užem smislu), psihološko i psihoterapijsko savjetovanje (u smislu Zakona o psihološkoj djelatnosti NN 90/19) i psihoterapija (u smislu Zakona o djelatnosti psihoterapiji NN 64/18) predstavljaju istorodne djelatnosti, a među kojima niti unutar struke(a) ne postoji konsenzus, uvažavajući različitost psihoterapijskih usmjerenja, o tome do koje je mjere riječ o raznorodnim djelatnostima. Moglo bi se dakle reći da je Rod djelatnosti isti, a Vrsta u nekim situacijama različita. Ustavno načelo poduzetničke i tržišne slobode izraženo člankom 48. Ustava Republike Hrvatske "Poduzetnička i tržišna sloboda temelj su gospodarskog ustroja Republike Hrvatske. Država osigurava svim poduzetnicima jednak pravni položaj na tržištu. (...)" – pretpostavlja da se nakon donošenja Zakona o djelatnosti psihoterapije psiholozima trebalo omogućiti da djelatnosti psihološkog tretmana, psihološkog i psihoterapijskog savjetovanja obavljaju pod uvjetima istima (jednak pravni položaj) kao i savjetodavni terapeuti i psihoterapeuti u sklopu obrta – što se do danas nije učinilo. Postojećim Zakonom to psiholozima nije omogućeno već psiholozi ove djelatnosti obavljaju</p>	<p>Primljeno na znanje Odredbe koje propisuju obavljanje psihološke djelatnosti kao samostalne profesionalne djelatnosti kroz privatnu psihološku praksu nisu predmet ovih izmjena i dopuna Zakona. Osoba koja obavlja samostalnu djelatnost je osoba koja sama snosi rizik poslovnog uspjeha ili neuspjeha, radi izvan odnosa subordinacije i koja je za obavljanje djelatnosti izravno, osobno i u cijelosti plaćena, pojam je koji je propisan odredbama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15, 70/19, 47/20). Odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela propisan je Općim poreznim zakonom (NN 115/16, 106/18, 121/19, 32/20, 42/20). U poreznom smislu obrt i slobodna djelatnost su izjednačene.</p>

samostalno isključivo preko privatne prakse koja u odnosu na obrt u brojnim svojim aspektima predstavlja manje povoljan oblik vršenja gospodarske djelatnosti (a jasno je iz teksta oba Zakona o da je riječ o gospodarskoj djelatnosti) čime se spram psihologa ako se u sklopu trenutnih izmjenama Zakona o psihološkoj djelatnosti i nakon što je ovim putem predlagatelj dobio o tome jasnu i konkretnu informaciju ne omogućiti obavljanje ove psiholoških djelatnosti općenito ili barem predmetne podskupine psiholoških djelatnosti putem obrta. Zakonodavac vrši izravnu diskriminaciju psihologa u Republici Hrvatskoj u odnosu na psihoterapeute što i na Ustavnoj razini predstavlja (preko beneficija koje obavljajući svoju djelatnost putem obrta imaju psihoterapeuti u odnosu na psihologe) neutemeljeno osiguranje povoljnijeg položaja psihoterapeutima i stavlja psihologe kao poduzetnike u neravnopravan položaj u odnos na psihoterapeute. To je kao da poduzetnik koji prodaje krušku sorte "babuška" smije prodaju vršiti preko obrta, a poduzetnik koji prodaje krušku sorte "žifardova" ne smije i da je k tome ta diskriminatorna praska bez ikakvog utemeljenja za ovakvo razlikovanje ustanovljena na razini Zakona. Članak 3. stavak 6. Zakona o psihološkoj djelatnosti (kao i povezane članke Zakona) stoga treba izmijeniti i proširiti tako da glasi kao članak 10. Zakona o psihoterapiji: Za obavljanje psihološke djelatnosti može se osnovati trgovačko društvo ili obrt. Psihološku djelatnost u trgovačkom društvu ili obrtu obavlja ovlašteni psiholog. Zahtjev za obavljanje privatne psihološke prakse u trgovačkom društvu ili obrtu podnosi se Komori koja rješenjem izdaje odobrenje za rad nakon što utvrdi da su za to ispunjeni propisani uvjeti. Ili: Za obavljanje djelatnosti psiholoških tretmana, kao izdvojenih psiholoških djelatnosti, može se osnovati trgovačko društvo ili obrt. Psihološki tretman u trgovačkom društvu ili obrtu obavlja ovlašteni psiholog. Zahtjev za obavljanje psihološkog tretmana u trgovačkom društvu ili obrtu podnosi se Komori koja rješenjem izdaje odobrenje za rad nakon što utvrdi da su za to ispunjeni propisani uvjeti. Ili pak neko od rješenja koja su dale kolege u općim komentarima Zakona.

- 184 **TAMARA SREMEC**
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 26.
 U skladu sa čl. 14 Statutom Hrvatske psihološke komore na koji je Ministarstvo dalo svoju suglasnost potrebno je izmijeniti čl. 26 na način da glasi: (1) Skupština Komore najviše je tijelo odlučivanja i čine je svi članovi Komore. (2) Skupštinu Komore saziva predsjednik Komore (3) Skupštini predsjedka i akte Skupštine potpisuje predsjednik Skupštine.

Nije prihvaćen
 Predsjednika Komore bira Skupština iz redova svojih članova, a Predsjednik Komore predstavlja i zastupa Komoru i odgovara za zakonitost njezina rada te obavlja poslove određene ovim Zakonom i statutom Komore. Također, Predsjednik Komore Skupštinu Komore saziva, njome predsjedka, te potpisuje akte Skupštine. Uvođenje nove funkcije Predsjednika Skupštine u tom je smislu nesvrishodno.